

چہ پکے
لہ گولزاری فالی

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی پوښبیری

*

خاوهنی ئیمتياز: شهوگهت شیخ به زدين

سهرنووسهر: به دران نه همدد حهیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولیر

چہ پیک

لہ گولزاری فالی

مہسعود محہمہد

ناوی کتیب: چهپکیک له گولزاري نالی

نووسینی: مهسعود محهمهه

بلاوکراوهی ئاراس - ژماره: ۵۹۹

دهرهینانی هونهریی ناوهوه: ئاراس ئهکرهم

دهرهینانی بهرگ: حهمید رها ئازمووده

ههلهگری: شیرزاد فهقی ئیسماعیل

چاپی دووهم، ههولیر - ۲۰۰۷

له کتیبخانهی گشتیی ههولیر ژماره (۵۲۳) ی سالی ۲۰۰۷ ی دراوتهی

پيشه‌كى

په‌نده مەشورەكەى كوردى كە دەلى: «چەم بى چەقەل نابی»، لە جیهانى جانەوەر و روه‌كەوہ وینەییكى خواستووہ‌تەوہ و بەسەر جیهانى مرۆقى دابریوہ. گوتەى «بى چەقەل نابی»، بۆ خۆى ئىشارەى بەهیزى تىدايە بۆ بوونى جانەوەر لە چەقەل بەپشتەوہ تا دەگاتە شىر و پلنگ و بەور. چەم، بەعادەت، گيا و درەخت و جانەوہریكى كە تىدايە، بابەتى لەیەكتر نزيك و ھەماھەنگ و يەك رىكارن، ناوناوہ لىرە و لەوئى درەختىكى سەرکەش وەيا گولئىكى يەكجار گەش وەيا جانەوہریكى زىدە بەهیز خۆى لە رىزى ئاوەلەكانى دەردەبا و ژوروى رىكاريان دەكەوئتەوہ و دەبیتە پەنجەنیشان، ناو و ناوبانگى ھەلكەوتووى دەردەكات. میللەتانیش، وەك چەم، بەپى دەستوورىكى بەرچاو و بنجى سروشت و كۆمەلایەتى، زۆریەى تاكەكانى خزمى يەكترن؛ ھەرچەند خزمایەتى تەواو نە پەيدا دەبیت و نە پەيدا بوونیشى سوودبەخشە بۆ مرۆف؛ چونكە ھاوتایى و ھاوسەنگى تەواو لە نیوان تاكەكاندا كاتىك مومكین دەبیت كە مرۆفیش وەك ئالەت لە كارخانە دەرجیت و قالبگرتوو بیت كە ئەمە لە نیوان مریشى مەكینە ھەلئناویشدا، بەدى ناكريت.

جوداوازی قابیلیەت لە تاكىكەوہ بۆ تاكىكە كە دیاردەییكى گشتى و جیهانى و ھەمیشەییە، وا دەبى لە سنوورى جوداوازی عادەتى دەردەچیت و مەوداییكى بەرچاو لە یەكتریان دوور دەكاتە؛ ھەرۆك پىچەوانەى پىشكەوتن كە پاشكەوتنە، ئەویش، ناوناوہ، لە عادەت بەدەر دەبى و دەگاتە پلەى دەبەنگى و گىلى تا سەر بە شىتییەوہ دەنیت.

جوداوازی بەرەو پىشەوہى تاك لەچاو تاكەكانى تر لە مەيدانى بى ئەژماردا خۆى دەنوینى ئەك يەك مەيدان و دوو مەيدان، ھەریەك لەو بەرەوپییش چوونانەش نرخ و سەنگ و بايەخى خۆى ھەپە لە ناو گەلدا: دەنگخۆشى، جوانى، دەستەنگىنى، ھیز،

نوكتەبازى، ھونەركارى، خەتخۇشى، پىسپۇرى لە كەسب و كار، شارەزايى، سوارچاكى، سەرناسى، شوپىن ھەلگىرى، زىرەكى، چالاكى، خۇشبەزى، ماندوونەبوون، مەلەوانى، كابان پوختى، زانايى، ۋەستايى... تەنانەت فىلېبازىيىش ھەموويان ھۆى ھەلاۋاردنى خاۋەنەكانيانن لە زۆرىەمى خەلق، گەلېكىش لەو خاسىەتەنە دەگاتە پلەيىكى ھىندە ھەلكشاۋ كە بەدەگمەن نەبى تاكىشى ناگاتى؛ واتە ھەموو ئەو خاسىەتە تايىبەتايانەش پلەمى خوار و ژوورىان ھەيە تا ئەو رادەيەمى كە بەيەكەۋە كۆ نابنەۋە و ناچنە ژىر عىنۋانىكەۋە. ھەرچەند دەزانين «قابلىەت» بەتەجرەبە و فىرکردن و راھىنان تىزترۋ بە برشتتر دەبى و لە كارنەھىنانىشى كولى دەكات و بەرەو كوزانەۋەمى دەبات، ديسان دەبى بزائين «قابلىەت» ھەيە زگماكە و بەفىرکردن و راھىنان خەلق ناكىت، تەنانەت ئەگەر خەلقىش بكرى لە پلەيىكى نزمدا دەمىنى كە رەنگە نەرك و مەسرەفەكەمى لى خەسار بى. تۆ دەتوانى بەھۆى نامۆزگاي مۇسقىاۋە دەنگ ناخۇشېك فىرى گۆرانى بكەيت؛ بەلام ئەم دەنگ ناخۇشە ھەرگىز ناچىتە رىزى پىشەۋەمى گۆرانى بىزانەۋە. ھەرۋەھا ھەمان نامۆزگاي مۇسقىا دەنگ خۇشى زگماك بەرەۋىپىش دەبا تا سنوورى بلىمەتى، لە ھەردوۋو حالىشدا مەۋدای جوداۋازى نىۋان دەنگ ناخۇش و دەنگخۇشەكە ھەر دەمىنىتەۋە.

ئەدەب بەتېكرابى يەككە لەو مەيدانە فكريانەمى كە بەشېكى ھەلكەۋتوۋى مىللەت تىيدا دەتوانن بژين و پەرۋەردە بن؛ چونكە ئەدەب قابلىەتېكە بەندە بە خاسىەتى زگماكەۋە، كە خەلق كىردنى زۆر ئەسنەمە. ۋەك دەزانين، ئەدەب سەرەراى بوونى قابلىەتى زگماك، پىۋىستى بە خوئندن و فىرېوون و مشتومالدىن و تەجرۋەبە و لەكار ھىنان و چەندىن ئەرك و زەحمەتى تىرىش ھەيە كە ئەگەر لىيان دابىرى، ھەر دەمىنىتەۋە خۆى و برشتى قابلىەتە زگماكەكەمى.

يەككە لە مەيدانەكانى ئەدەب، مەيدانى ھەلبەستە كە ئەۋىش ھەمان دەستوورائى بەرەۋىپىش چوون و ۋەستان و دواكەۋتنى بەسەردا دىت كە بەسەر قابلىەتەكانى تردا دىت. بەلام كە بىين ھەلبەست بە پەخشان بگرين، ھەندى جوداۋازى لە نىۋانيان دىنە بەر چاۋ، لە پوۋى پىۋىستى بەرەۋىپىش بردنەۋەيانەۋە. پەخشان كە خۆى زادەمى سىروشتە و لە بنەرەتدا بەرھەمى ھەلكەۋتنە نەك پەيداكردن، ھەر لە ھەمان رىگاي ئەو تايىبەتايانەمى كە لە ھەلبەستى جودا دەكەنەۋە، پتر ھەلبەست دەشى بە ھۆى تەجرەبە و مەشق و راھاتنەۋە بەرەۋىپىش بىروات. قابلىەتى بوئىزى كە كىش و قافىە و مۇسقىا

دهخاته ناو پەخشانهوه و دهیکا به ههلبهست، پتر بهنده به ههلهکوتنی سروشتی و زگماکهوه لهچاو پەخشاندا؛ کهمتریش له پەخشان قەرزدارى راھاتن دەبێ، هەرودەک دەنگخۆشی و مەھارەتی ھونەری پتر له سوارچاکی زەنەمی دەروونن، کهمتریش لهو زادەمی مەشقن.

مەیدانی ههلبهستی کوردی له صەدەمی نۆژدەھەمدا ئەم جوداوازییەمی پلەمی پیشکەوتن و سەرەژوور چوونە لە بوێژیکەوه بۆ یەکیکی تری بە ئاشکرایى تیدا دەدیتریت. بوێژی کورد هەبە لەو صەدەیدەدا گرۆگالیکی مندالانەمی لاسایی و خۆ تێهەلسوونی کردووه، که بههیچ مەزھەبیک و لیبووردنیک و خاتەرگرتنیک ناوی شیعری بێ رەوا نادیتریت، هەرچەند، ناوناوێش، ئەو جۆرە بوێژە، لەلایەن هەندى کەسانی نەشارەزای شیعەر بە بوێژ لە قەلەم دراوان. رەنگە پلەشیان بەرەژوور بردرابیت، که ئەمە کاریکە نەبایەخی هەبە و نەدەشتوانی راستی بگۆڕی وەیا برپاری کیشانە و پیوانەمی «بوێژی» بە هەلە ببات. ئەو کەسەمی بوێژ نییە، بەپیدا هەلگوتن و بخور لە دەروە سووتاندن، ناکرێ بە بوێژ هەرودەک میژەر و جیبه مەلا دروست ناکات. وادەزانم دواى بەسەرچوونی کژی عاتیفە و هەلبەمی سۆز، هەرکەسە جیگەمی راستەقینەمی خۆمی بێ دەدریت.

لەتەک ئەو تەرزە زپە بوێژانەدا هی واشمان هەبە تاى بوێژی هەرە پیشکەوتوو و پیگەیشتوو و دەسەلاتدار و ھونەرمەندی رۆژھەلاتی موسلمانە. هەر چەندا کو ئەم جۆرە شاعیرەمی کورد لە نیوان گەلانی موسلماندا شۆرەتی یەکیکی وەک خۆمی وەیا لە خۆمی بەرەژپترتی تورک و فارس و عەرەبی وەریش نەگرتبێ، ھۆمی شۆرەت نەبەستنی ناگەرپتەوه بۆ نزمی پلەمی شاعیرەمی، بەلکوو دەگەرپتەوه بۆ بێ دەسەلاتی میللەتی کورد. که ئەمەش نەجامیکی کوتوپرو یەکسەری دەستووراتی مروقاییەتیە بە تیکرایی، کەوا نەک هەر لە مەیدانی شیعردا خۆمی سەپاندوو بەگرە لە هەموو مەیدانیک فەرمانرەوايە. قارەمانی میللەتیکی بێ دەسەلات، بەقەدەر پالەوان پفیکی میللەتی خاوەن کیان و سامان و هیژ و دەسەلات ناوی نایەت؛ هەرودەها هەموو بلیمەت و زاناو ھونەرکارەکانی که زۆریان لەبەر بێ خاوەنی وەک پشکووی ناگر، ورتە ورتە دەبن بەخۆلەمی و ناویان لە رووپەرەمی ژبان دەسپرتەوه. زۆر بەداخەوه!

یەکیک لەو بوێژانەمی کورد که بەراستی و بێ موحامەلە لەگەل خۆدا کردن، لە ریزی هەرە پیشەوەمی بوێژانی موسلمانەوه دیت، زۆرجارانیش، لە تاک تاکە بەیت و دوو بەیتدا بەرایى لە زۆریەیان دەگریت ئەگەر نەلیم لە هەموویان - مەلا خدری «نالی» یە.

بەچكە كوردىكى شارەزورىيى ئەدارى ھەژارى بى نازونياز، ئالوودەى ئارەقە و ئەرك و زەحمەتى پىر تەپوتۇزى «خاك و خۆل»، گىرۆدەى چەندىن تەنگوچەلەمە و چەكمەسارى حال و بارى ناگزور و بى شەوق و زەوق، دەسپاچەى كۆمەلايەتى - ئابوورى - پاميارى ژىر قەمچى و زەبروزەنگى پزىمى نيوە شارستانانە، تەكان خواردووى بىنەوبەردەى گوريس كىشكىي نىوان نىران و عوسمانلى، پۆلەى مىللەتىكى ھەرگىز خۆشى نەدىتووى بەئەبەد پىز لى نەگىراو و تى نەخویندرايەو، ناكامى موعادەلەى چەندىن عامىلى زانراو و نەزانراوى ھەرچى ھۆى سەرەژىربوون و بەخۇدا شكانەوودە دالەنگان و كەمايەتى و نزم بوونەوودە و چوونەوودە. غەزەب لى گىراوى قەدەر، مۆر لى دراوى چارەردەشى. خدرى ئەحمەد شاوھەيس، «نالى» شارەزورى؛ سەردەقتەرى ھەلبەستى كوردى لە ھەموو سەدەى نۆزدەمدا. گەوھەر سىرنجى كانگەى وانا و جوانى و عىشق؛ شىرازەھۆنى خوليا و خەيال و ئەفسوون؛ جىگەى شانازى و سەربىندى، ھەلبەستى كوردى، لە ناست ئەدەبى جىھانى موسلمان؛ تىھىنەرەوودەى ئابرووى مەعنەوى لەتەك دالەنگانى تەرازووى دەسەلات و سامان و كيانى كورد؛ پووتەلەى بەخۇنازىو، ھەژارى گەردەن كىل، ئاوارەى بى نياز؛ ئەمانە و چەندىن وىنەى تى دەست بەتالى و دلتىرى، فەخر كىردن و تەوازوع، بىند نۆپىن و خاك نشىنى، خۆبەكەم گرتن و فىزوناز كە وا لەم نموونانە گۇناگۇنى ھەلبەستەكانى دەردەكەووت:

يا گەدايىكى غەنى يا پادشاھىكى فەقىر
لەم دودە خالى نىە «نالى» لە پووى ھەددى وەسەط
ئەم سەرسەرى بازانە كەوا ھەمسەرى بوومن
موشىكل بگەنە ساعىدى شاھىكى وەكوو من
نالى كە غولامى مەدەدى زولف و برۆتە
شاھىكە لەبن سىبەرى بالى دو ھومادا
زاھىر و باطىن لەسەر لەوحى ھەقىقەت يامەجاز
ئاشناى سىرپى قەلەم بى غەبرى نالى كەس ئەما
شىعەرى خەلقى كەى دەگاتە شىعەرى من بۇ نازكى
كەى لە دىققەتدا پەتەك داوا لەگەل ھەودا دەكا
قەلابى جىھان نەقدى عيارى نىە قوربان
نالى مەكەى ھىممەتى كىردووىە موحەپرەب

بۇ مەشقى عىشقى زولفى نىگارى نىگارشى
ئالى لە خامەدا بوەتە شاھى طورپەنووس
ئالى عەجەب بە قووەتى حىكمەت ئەدا دەكا
مەعنایى زۆر و گەورە بە لەفزی كەم و بچووك
فارس و كورد و عەرەب ھەرسىم بە دەفتەر گرتووه
ئالى ئەمىرۆ حاكىمى سى مولكە ديوانى ھەيە

ئەوجان:

ئالى و مەسەلى خالى لە ئەشكەنجەيى غەمدا
وہك نالە لە نەي دا وەكوو نالە لە قەلەمدا
ئالى خەبەرى بى ئەسەرى غائىبە ئەمما
ئالىكى خەزىن دى لە موناجاتى سەحەردا
چ خۆشە من وەكوو تازى بىنۆرم
ئەتۆش ھەروەك غەزالەيى بەر ھەپراكەيى
خاكى دەرەكەت مەسكەنى صەد سالىمە شايد
جارى لە دەمى تۆ بىيەم صەگ بەوہفایە
دوور لە تۆ ئالى سەگىكە بى وەفاوو ھەرزەگۆ
بۆچى بانگى ناكەي ئەم كەلبە كە نانى نانايە
بەكوپرى دوور لەتۆ وا ماپەوہ ئالى لە مەي يارەب
فيوضى تۆزى رىگەت كوحلى چاوى ئىنتىظارى بى

ئالى ھەروەك خۆي بە دەست شىعەرى خۆيەوہ سەرگەردان خالە و دەم نادەم لە
بارىكەوہ دەچىتە بارىكى تر، ئەدىب و شىعەر دۆستى كوردىش پىيەوہ خەرىك و داماون،
تا لەبەحرى غەزەلىكى دەپەرنەوہ بەداوى بەيتىكى ترەوہيە دەگىرسىن؛ ھىشتان لەمیان
رەھا نەبوون دەكەونە قۆرتى تەپكەيىكى ترى، خالىش پى ناچى ھەسانەوہى ئەدىبان
لە قۆرت و داو و گىژەنى ئەو شىعەرەنە بەلئىنى دوارپۆزىكى نىزىك بىت. چەندىن جار
ئەدىب و شاعىر سەر بەم بەيتەدا دەگرن:

من لە طەورى عالەم و دەورى فەلەك
ضەربى لازب، زەخمى بى مەرھەم دەخۆم

رەملانى لى داوین و دەیخەنە بەر سرنجى ورد و لىكدانەوہى دوور و قوول تاكو له
گۆشەییكى زەینە پردەنگ و صەداكەى مەشغوول بە نالییەوہ، تروسكەى ئەم «لف و
نشرى مشوش» دیان بۆ دەبریسكیتەوہ:

طەورى عالم: دەورى فەلەك

ضەرىبى لازم: زەخمى بى مەرھەم

چونكە بە درەنگەوہ دەزانرى «طەور» بەواتاى «طەبەر» یش دیت كە لى دەوہ شىتەوہ
«زەخمى بى مەرھەم» بخاتە لەشەوہ. ئیتر كە زەخم بوو بە ھى «طەبەر»، دیارە،
«ضەرىبى لازب» یش دەمىنیتەوہ لە ھەر دەورەییكى فەلەكەوہ بەسەرگووی نالى
بکەویت.

بەراستی دەمىكە «نالى» خەلقى بەخۆیەوہ خەرىك کردووە. لەوہتەى شیعەرى گوتووە
ئەم پایە دیار كراوہى مەتانەت و فرەواتاىی و گەوہەردارىی بۆ خۆى ھەلناوہ. یەككى
وہكو حاجى قادر كە ھاوچەرخى بەشى زۆرى ژيانى نالییە، ھەرچەند باوەر ناكەم
دیبییتى، لە خۆوہ بەرەو پىرى تەقدیس و پایەلینانیەوہ دەچیت و دەلیت:

بە «تضمین» بەیتەكى نالى دەھینم تا رەفیقانم

بزانن من بە ئەو ناگەم خەزەف قەت وەك گەوہەر نابى

«كەمەندى زولفى دوو لانه لە بۆ گەبرو مسلمانە»

«دەكیشى بى محابانە چ لەم لا بى چ لەو لا بى»

لەم سەردەمەدا كە سەردەمى پشت لە كەلەپوور كردنە، بەتایبەتى لە نۆوان میللەتى
كەساسى وەك میللەتى كورد، گەنجان وەك پەروانە لە تارىكایى رابردوو ھەلدین بەرەو
گەشایى ئەدەب و ھونەرى نەوباروى ئەوروپا، نالى قەد و قامەتى بەرزى ئەدەبەكەى لە
جەرگەى صەدەى نۆزدەمەوہ وەك فەنار بەسەر دەریای صەدەى بیستەمدا گەردەن كیل
دەكات و كەشتى دەریانەوہردانى شیعەر و ئەدەب، بۆ تیشكە گەشەكەى رادەكیشیت.
رەنگە شتىكى راست و دروستمان گوتبى بەوہدا كە بلین: نالى لە ھەموو ئەدیبانى
كوردى لیرە بە پیشەوہ، پتر زەین و فكر و خامەى نووسەر و شیعەردۆستى كوردى
ئەمپۆكەى بەخۆیەوہ خەرىك کردووە و زۆرتەر ناو و یادى لە گۆقار و رۆژناماندا بەرچاو
دەكەویت. ھەر دەلیى خاسیەتە نەمرەكانى بەپىى برپارى یاسای سروشت، كە خۆش
ئامەدى لە ھەموو ھىزىكى خۆنۆیکەرەوہ دەكات، ئەوانیش لەگەل كاروانى ژین و ژباردا

پووهو دواپوژتی بئې برانهوهی نهتهوهی کورد، چيناوچين و پشناوېشت، ورشه و هونه ر
 و رهنك و دهنك و بئېن دهپژئېن، مېهرهگان و بههارستاني بهردهوام بهرپا دهكهن.
 وهك من بو شتان دهچم و چاكه و خراپه ي دياردهكاني كوومه لايه تي و گوړان و
 بهروهپېش چوون ددهمه بهر حوكمي واقع و تاقې كردنه وهوه، دهبينم بهردهوام بووني
 حورمهت و ريزگرتن له نرخه ميراتيه كانمان، يهكيكه لهو ديمه نه سازگارانه ي كه
 ههنگاوي سهره وژوورمان تييدا خيراتر دهبي؛ چونكه دياره ههلبه زينه وه له بهرزايي
 رابردووهو پتر تي ههلدهكشيت نهك لهسهر تهختايي حازريكي تازه دهست پئې كراوهوه.
 سهره راي ئهم سوودمه نديبوونه ي بهسهر بهرزايي راوه ستانه وه، جاريكي تريش له
 حورمهت گرتني رابردووي بهنرخمان سوودمهنده بين. بهودا كه زحمه تي بئې هووده
 بهخرج نادهين له رماندني شتي بهنرخمان. دهمه وي ليردها ميساليكي مادي بهرچاو
 بيئمه وه: ئيمه كه بمانه وي جلويه رگ و پوښاكمان بهره و چاكتر بگوړين، نابئې پوښاكي
 ليره بهپيشه وهمان بسووتينين؛ بهرووت و قووتي پيوانه ي پوښاكيكي نوئې بدهينه بهر
 قه لافه تمان. چونكه شوبهه نيه لهودا كهوا بهشيكي زوري عهيب و عاري پوښاكي
 كوئمان دووباره دهبيته وه لهم كارهي وها بئې بنج و بنگه دا. خهريك بووني بئې سابيقه
 و پيشينه وهك وشكه مهله و درويئنه ي پووش و گوشيني خوئ، بئې بهره؛ ياخود كه م بهره.
 «برناردشو» چهنده جواني فهمو و كه لييان پرسى «تو گه وره تري ياخود شكسپير؟»
 نهوئيش لهودرامدا بهو پهري باوه ر بهخوكردنه وه گوئي: «ئهو له من كه لهگه تتره؛ بهلام
 من لهسهر شاني ئهو راوه ستاوم». ئهديب و شاعيريكي كورديش چهنده بهرز دهبيته وه
 كه لهسهر شاني نالي و ئاوه له كانيه وه گه شتي بهره وژوور دهست پئې بكات. تا ئيمان
 دهبي سكه كويه كه بهبلندايي قامه تي (نالي) له نوزنه وه بو روانگه ي ئهديبيكي كورد
 دروست بكرئ، ئهوه نده كات تي دهپهري كه سكه كو كه له نوزنه ي، بكه وي و دهوري بهسهر
 بچئ. وهك كه ههنديك «نويخواز» دهلين دهوري نالي بهسهر چووه. ئهديبيكي كورد كه
 رازي نهبي بهسهر شاني نالي و كوردي و جهلي و شيخ ره زاوه راوه ستئ، دياره چاوي
 بريوته ئهستوي ئهديبي نهوباوي غهيري كورده وه كه كاوله هيلانه ي بهسهره وه بكات
 و لهويوه بال بگرئت. من ئهوه نده خوته فرده ر نيم، بلئيم، ئهمه كاريكي نامومكينه؛
 چونكه چاوم بايي ديتني واقع كراوه ته وه و دوو جارن مومكين بووني ئهم كارهي
 ديتووه: جاريكيان لهودا كه وا بهراستي ئهديبي كورد و غهيري كورد ههيه و بووه
 پيوهندي مهنه وي خوي بهئهدهبي نژاده كهيه وه بريوه و ورده رهي لهسهر پنجي

ئەدەبى مىللەتتىكى تر داكتاۋە، تەنھا شىۋەيىكى بەرچاۋ لە مىراتى رابردوۋەكەيەۋە پەربىيىتەۋە بۇ ئەدەبەكەي، زامانى مادەرزادى بوۋە و بەس. ئەمە جارىكىان.

جارىكى تىرشىيان، لەۋەدا كە ئەگەر يەككى مىراتى مردوانى خۇي بەلاۋە نا، چارى ناچارە دەبى مىراتىكى بىگانە بخوازىتەۋە؛ دەنا لە برسان دەمرى. لەۋە گەرى كە رۇيشتن و فرىنى پى ناكرى.

ئەدەبى كورد و غەبرى كوردىش دەبى بزاندن كە ئەگەر لە زامانى فرىشتانەۋە دەنگوباسى بەھەشتمان بۇ بكن بەھەلبەست و پەخشان، نە تىيان دەگەين و نە كەيفىشمان پىيان دىت؛ چونكە كورد و غەبرى كورد لە زامانى ئادەمىزاد دەگەن؛ تەنانەت ئادەمىزادى ئاشناس، نەك بىگانە. چاوت لىيە كە پارچە ھەلبەستىكى بىگانە دەكرىتە كوردى چەند ناقولاً و نالەبار دىتە بەر ھەست و گويمانەۋە؟ ھەر مىللەتە ھەست و ھۇش و گۇش و زوق و نەرىت و خۇشى و ناخۇشى تايەتى خۇي ھەيە كە تىيان دەگات و زەوقىيان لى ۋەردەگرىت و دلى پىيانەۋە دەبزوىت؛ چاۋەنۆرىشە بەۋ ئاھەنگە مەفھومە، ئاخاوتنى ھونەر و ئەدەبى لەگەلدا بكرىت. ھەرچەند بگوترى ئەم رۇزگارە ئاخاوتنى خۇي ھەيە، جودا لە ئاخاوتنى دوىنى و پىرى، راستى ھەر ئەۋە دەبى كە كورد جارى لە زامانى دوىنى و پىرى خۇي پتر حالى دەبى، تا زامانى ئەدەبىكى نوپى ئەۋروپايى. ھەرۋەك جۇرى ژيانى دەشتودەرى كوردستانى ۱۹۷۶ پتر لە ژيانى كوردستانى ۱۸۷۶ دەچى، گىروگرفتەكانىش، خزمى گىروگرفتى ئەۋ سەردەمەن. ھەرۋەھا زەوق و ھەزلى كەردن و كەيف پىھاتن و ئەدەب دۇستى و ھونەروىستىشى-كە زادەى واقىيىكى نىزىك لەۋ واقىعەن-پتر خزمى مەعنەوياتى ئەۋساكەن تا مەعنەوياتى شانزەلىزى و ترافالگارى ئەمپۇكە. دەشى ئەدەبىكى كورد، بۇى بلوى و بىيىتە بەچكەيىكى پاریس ۋەيا رۇما ۋەيا پراگ و بە زمان و زەوقى ئەۋ شوپانە بدوى، گروگالەكەشى لە رۇژنامە و گۇفار و كتیباندا چاپ بكرى، بەلام لەگەل ئەمەشدا دەبى بزاندن و كارىكى دەيكات پىۋەندىي بە كوردەۋە نىيە؛ چونكە كورد بەتپىكرايى لەۋ گروگالە ناگات. لە فەرزى تەرجومانىش بۇى ۋەرگىرپتە سەر كوردى، ھەر تىي ناگات؛ چونكە بابەتەكە و تصورەكە و وینەكە و ھەموو ناۋەرپۇكەكە، نااشناى كوردن. بەراستى و بى لەگەمە تانىستاش ھەدى ئەۋەدو پىنجى كوردەۋارى دەزانى لەگەل گۇراندا بلى:

گول نەبى بۇ سەرم ئال چەپكى زەرد چەپكى

نايەم بۇ زەماۋەند نايەم بۇ ھەلپەركى

بهلام صهده پینجی کورد زهوق ودرناگری له وهدا که بگوتری:

له لوجی بهرانبه شانوکه وه!!!

به دووربینی شهوانه!!!

کهوا قایشهکانی بهسه سوارئ قهشهنگه که تدا دهخولایه وه!!!

پیکه وه سرکه وکوره که مان له گه ل سهر په نجهکانی بالیرینا ده کرد!!!؟؟

من لهم گوته په مدها هه رگیز نامه وی دژی سوارئ و بالئ بوهستم وهیا ئه و ئاخوتنه مهنع کهم که زمانی سوارئ و بالییه. ده جارانیس له خاوهنی گوتهی وهها پتر حز ده کهم کورده واری بگا بهو پلهیه که گه نجهکانی قه لادزه و عه بابه یلی له ئاههنگی شهوانه ی بالیوه، قو ل له قو لی د لداره کانیا ن وهیا ده زگیرانه کانیا ن وهیا ئاوه له کانیا ن، به ره و تالاری کامه رانی صهده ی بیسته م، ده مه وه بیا ن، به ئو تو موبیلی شیک و شهنگ بگه پینه وه. به لام ده بی ئه وه بزانی ن که گه یشتنی گه نجی کورد بهو پلهیه له ژیا نی پیشکه ووتو ودا نابیته گه یشتنی کی ره سه نی کوردانه و رهگ داکوتا و، ئه گه ر کوردانه بو ی سهر نه که ون. ده بی واقیعی کوردستان به هه موو باری مادی و مه عنه و ییه وه، به ره و پیش ببه ن بو ریزی ژیا نی مادی و مه عنه وی کو تای صهده ی بیسته م، که ئه مه ش مومکین نابئ ئه گه ر په تی پیوه ندیی ئه مرۆکه ی کورد به دوینییه وه پچرا - مرؤف مار نییه هه موو به هاریک کیفی کو نی فری بدات؛ ئه وانه ی واش ده زانن که پیشکه و تنی راست و دروست له بهرگ گوپی وهیا خو گوپی دایه، نه ده زانن پیشکه و تن چییه، نه ئه گه ر دواکه و تنیش رووی دا، په رۆشیا ن ده بیت: چونکه دیاره که سیك راستی شتیک نه زانی، پیچه وانه که شی نازانی.

لهم قسانه مدها مه بهستم ره خنه گرتن له جوړ و شیوه ی دهر برینی دهر وون نییه، هه رچه نده باشتر ئه وه یه شیوه ش له وانه بی به ئاسانی بیته ناو تصوره وه، مه بهستی من «تصور» ی ناو شیواز و روخساره که یه که ده بی کوردانه بی... له هه ناوی کورد رسکا بی، نه که له زمانی کی بیگانه وه هه لگیرا بیته وه. ده شی خوینده واریک بتوانی خو ی شاره زا بکا له دهمودوی ئه دیبی نزیك و دوور، هی ئه م رۆژگاره و هی هه زار سال پیش نیستا؛ وه که ئه وانیش بدوی؛ وهیا ئه گه ر شاعیر بوو، شیعر هه لبهستی، به ولاتریشه وه دوور که ویته وه به ره و کاویژ کردنه وه ی خو راکی ئه وان، به لام ناتوانی به خو ی بلئ ئه دیبی کورد؛ ئه ده به که شی به ئه ده بی کوردی له قه له م بدات.

لهبەر ئەم لیکدانەوهیەیه که من زۆر حەز دەکەم ببینم نەوباوی کورد بە خۆی و رابردووی میللەتەکەمی و ئیستاکی میللەتەکەیهووە خەریکە. لەم خەریک بوونەشیدا رابردوو و ئیستاکی بەتە بەر یەک نیگای سەر لەبەر و بێ کە لەبەر، کە لیک پچرانەووە و لیک ترازانی تیدا نەبیت؛ چونکە بەم جۆرە نەبێ کەسایەتی (کورد) لە بەرھەمی ئەدیبهکانیدا دەرناکە، بەلکوو دەتوانم بلیم گەورەترین ھۆی تیچوونی دروشم و کەسایەتی میللەتەکەمان لەویدا دەبێ کە ئەو ئەدیبانەمی لییان چاوەروان دەکری ناو و بوونی بپاریزن، ئەوان وینەمی لاوەکی و خوازیایەووە لە جیگەمی وینەمی راست و دروستی دوینی و ئەمرۆمان دانین. دەبێ بزانی فەرقیکی گەورە ھەیه لە نیوان ناسینی میللەتان و لە نیوان خواستەووەی شیوەیان؛ کە بمانەووی لە ئەدەبی ئەلمان بگەین، دەبێ لە ریگەمی راست و دروستی تیگەیشتنەووە بۆ ئەم نامانجە برۆین نەک ئەوان لە خۆماندا بدۆزینەووە.

ھەرچەند ناسینی میللەتان و شارەزابوون لە ئەدەبیان پیوستیکی رۆشنبیریە، بەلکوو شەقلیکی بەیەکەووە ژیانی ئادەمیزادی ئەم رۆژگارە، دیسانەووە خۆناسین و شارەزابوون لە ئەدەبی نەژاد بەر لە ھەموو جۆرە ناسین و شارەزابوونیکەووە دیت. رەنکە بتوانم بە شەکسپیرەووە خەریک بم، ھەندیک لە نووسینەکانیشی وەرگێرمە سەر کوردی؛ نەک ئەوئەندەو بەس، بەلکو وەرگێرانی شاکارەکانی شەکسپیر و ئەدیبه زلەکانی میللەتان کاریکی پیوستیشە لە نیوان کاری پیوستیدا، بەلام خەریک بوونی من و تۆ بەخۆمانەووە لە پلەمی یەکەمدا دیت. عەرەب دەلی «ثبت العرش ثم انقش»؛ ئیمەش دەبێ رەگ لە ھەناوی خۆمان داکوتین تاکو بژین. بەدوا ژیندا دەست درێژکەین بۆ میوھی باغی جیرانان. خۆدانەپال بیروباوهری ئەوتۆ، کورد و غەیری کوردمان وەک یەک بیئیتە بەرچاو، وەیا کورد بخاتە پلەمی دووھەووە، کاریکە وەھا بێ نرخمان دەکات بەکەلکی ئەو بیروباوهرەش نەیهین. بەرادی ریز لە خۆنانت دۆستەکەشت ریزت لی دەنی. عەمری ئەو دۆستە نەمینی ئەوئەندە دەبەنگ بێ، پتر لە خۆمان ریزمان لی دەگریت، کە دەزانم دۆستی وەھا نە ھەیه و نە دەبێ. مالیان ناوایی ھەموو میللەتانی جیھان پر بەدەم ھاواریانە و لەگویی میللەتی بێ ھیز دەزیرینن و دەلین تا ئەو رۆژی حورمەتی خۆتان بەسەرماندا دەسەپینن، ئیمە ھەر بەزەییمان پیتاندا دیتەووە. ئەدیبکی کوردیش ھەر ئەو ریگەیهی بەرز کردنەووەی ئەدەبی میللەتەکەمی لەبەر دەم دایە کە بتوانی حورمەتی میللەتەکەمی تیدا بچەسپینی. ژياندنەووەی کەلەپوور یەکیکە لەو شەقامە راست و بێ

قۇرتانەي يەكسەر دەمان گەيەنئىتە قۇناغى رېز و حورمەت. ئەوانەي بە نالى و ئەمسالى ناليەو خەرىكن، بى گومان، لەو رېگايە راست و رەوانەدا بەرەو حورمەتى نەزادەكەيانەو دەپۇن؛ منىش شوين پيى ئەوان ھەلدەگرمەو لەم نووسىنەمدا، ھەرچەند دەشزانم كەموكەسر و بەكەلەبەرە.

نالىش وەكو مروڤە ناسراوەكانى سەردەمى خۇي كە لەكۇشى ھەژارى و بى سەروشوينى و بەرچاو نەبوونى ژيانى رەشۇكايەو بە پلەي مەھارات و بلىمەتتى خۇياندا سەرەوژوور تى ھەلكشان بۇ بەر نيگاي بينەران و سەرنجى ميژوو، كەم تاكورتىكى بەسەرھاتى راستەقىنە و بى دەمەتەقىي بە ئىمە گەيشتوو، لە ئاھەنگى پەلەفەرە و جىرپ و جۇيانى گوزەرانى پر كويۋەرەرى و دەردى سەر و ناگزوورپىيەو، خۇرپە خورپى دەنگ و ئاوازىكى وەك گال و بوغى نامەفھووم بەجووتە جۇگەلەي گوتەي دەماو دەم و ھەلبەستەكانيدا دىتە بەر گوپى حالى نەبوونمانەو كە ھەر بايى ئەوئەندە دەكات تەرجەمەيىكى پچرپچر و پردەمەتەقىي سەلماندن و نەسەلماندى بخەينە سەر خوانى ليكۆلئىنەو.

وا گوتراو و نووسراو كە نالى لە سالى ۱۷۹۷ى زايىنى، لە گوندنى «خاك و خۇل»ى شارەزووردا پيى ناوئەتە ئەم جىھانە. نىسبەتى لەگەل «خاك و خۇل» جىي گومان لى كردن نيىە؛ چونكە لە چەند شوينىكى ديوانەكەيدا ئەم نىسبەتە مۇرى بەراست گىراني، لەلايەن ناليەو، لى دراو:

داخل نەبى بە عەنبەرسارايى «خاك و خۇل»

ھەرتا نەكەي بە خاكى سولەيمانىيا عبور

ترى عىنە الابدان من «خاك و خۇل»

ترى مندل الاوراق من تۆز و گەرەدە

بەلام داخەكەم ئەم تاكە خەبەرە گومان لى نەكراو ھەر دەلئى ئەو «ئىقرار»ەيە كە دەلالەتى بۇ غەيرى خۇي لى وەرناگىرى؛ چونكە ئەوئەندە تىي دەفكرىت ھىچ شتىكى پى ساغ ناكريتەو ببىتە ترووسكەي رووناكايى كە تارىكى لە دەوروبەرى خۇي دەرەوئىتەو.

من ئەمە دەلئىم ھەرچەند لە بەشى يەكەمى «حاجى قادرى كۆيى» بايى روون

كردنه وهى هه ندى چهن دوچونى سه ره تاكانى ژيانى حاجى، ده لاله تىكم له نىسه تى نالى بو «خاك و خول» ودرگرتوو كه هاتووم نهو پيوه ندى به پيوه ندى «حاجى» له گهل «گورقه ره ج» گرتوو و به پى ليكده وه پى كه لهو كتيبه دا كراوه گه شتووم بهو باوره كه نالى قوناغى مندالى خوى له ده شتودر به سه بر دووه؛ به پچه وانهى حاجى كه ده بى له ساواييه وه فىرى ژيانى شار بوو بى. وهك ده بى نى ده لاله تى ودرگرتنه كه پتر لايه نى ژيانى «حاجى قادر» روون ده كاته وه تا «نالى»؛ چونكه به دوا نى سپات كردنى فرچك گرتى نالى له ژيانى «خاك و خول» و ده شتودر دا ناگهين به نى سپاتى هىچ شتى تر غه يرى نهو فرچك گرتنه. نيمه كه نى سپاتمان كرد نالى، سه ره تاى ژيانى ساوايى و مندالى له گوند رابواردوو و به مه دا زانيمان تا سالى ۱۸۰۷ وديا ۱۸۰۸ وديا شتىك دواتر پيوه ندى ژيانى به شارستانه وه نه بووه، نه هىچ خه به رى سه به نالىيه وه بهم زانينه مان ده چه سپى نه هىچ خه به رى كه لهو بابته هه ده وشىته وه. به سترانه وهى سه ره تاى ژيانى نالى به «خاك و خول» و شوى وهك نهو وه، لهو رووداوانه ن كه په نجه بو هىچ شتىك ده ره وهى خويان درىژ ناكن. نيمه هىچ خه به رى و رووداويكمان به ده سه وه نيه په كى له سه ساغ كردنه وهى چو نيه تى به سه چوونى پله ساوايى نالى كه وتبى؛ تا نه گه له خاك و خولى رابواردبى خه به ركه قالىك ودرگرتى غه يرى نهو قالى به بى كه له ژيانى ناو شارستانى ودرده گرتى. به كوردى و به كورتى نه نى سه ته نالى وه لاي «خاك و خول» راستى كه نه زوكه وه چه لى ناكه وىته وه. هه رچه ند به نه زوكيش قبوولمانه، چونكه هه رنه بى له دردى سه رى دوزينه وهى هوهل مه فته ن و نشيمه نيمان رزگار ده كات. له شك و شيوه ده وروربه رى لى فرازو بوونيشمان ناشنا ده كات. به لام له گهل نه مه شدا چاوه روانمان ده كرد و پراى زانينى نه م راستى سه ره تا ييه ساده و قوتيله يه، دوو خه به رى ساده و قوتيله شمان پى گه يشتبا له چهن دوچونى به سه بردى ژيانى روژانه و بينه وه به ردى كه لهو ژيانه دا دوچارى نالى هاتبى؛ وهيا له چ ته مه نى كه وه «خاك و خول» به جى هشت؟ هوهل جار بو كوى چوو؟ سه ردانى «خاك و خول» ده كرد وه؟ من هىچم لهم باره يه وه نه بى ستوو، كه نه م بى ستوو نه شم خويندوته وه. به هه مه حال، وا پى ده چى نيمه مانانى له دووره وه گوى بى ستى ده نگ و سه داي نالى ده بين ريمان نه بووه ورده هوه لى نه م چهن دوچونى به كه وىته بهر گويمانه وه. ده مينى ته وه خه لقى شاره زور و نهو شوى نهى له وى نى كن سر كه و كوركه پى لى نه زانين. نه گه ر كهس له وان هه يه شتىك بزانى، زور

يا كه م؟ مافي كورده واري ليى داوا دهكات نهو شته به نالى دۆستان رابگه يه نى. نه مه ده ليم و باوه رپى پى ده كه م: به لام به ته ماي هيچ نه جامي كيش نيم.

دهك دلنياين له نيسبه تى نالى بو "خاك و خول" هه رچى هوى دلنيايى هه يه به ده ستمانه وه نييه، لهو ساله ناو ده ركردو وهى ۱۷۹۷ كه سالى به وه له د بوونى نالى بيت. هه روهك ده سته وه ستانين به رانبه ر نه م ساله، ده سته وه ستانينش ده بووين به رانبه ر ساليكى ترى وهك ۱۷۹۰ وهيا ۱۸۰۵ وهيا هه ر ساليكى ترى خزم به مان. نه وهى ده لى نالى له ۱۷۹۷ هاتوته دونيا، هه ر نه وه نده به لگه يه ي به ده سته وه هه يه كه به ده ست يه كيكي تره وه هه يه بلى له ۱۸۰۴ وهيا ۱۷۹۵ وهيا ۱۷۹۳ وهيا يه كيكي ترى وهك نه مان به وه له د بووه. هيچ يه كيكي لهو سالانه بابي فلسيكي ليكولينه وه يان له گه لدا نه كراوه، هيچ يه كيكي شيان نه به لگه ي ئيسپاتى هه يه نه به لگه ي به درو خسته وه. تا ئيسنا هيچ لايه نيكي ژيان و به سه ره اتى ساغ نه كراوه ته وه كه له ته رازووى مه نتيقدا له گه ل يه كيكي لهو سالانه خو ش هه لسيته وه و به يه كيكي تر ناسه رسه نك بيت. نه گه ر گوترا له ۱۷۹۷ هاتوته دونيا كام به سه ره اتى نالى وه ياهى غه يرى نالى كه پيوه ندى به وه وه هه يه پتر جيى خو ي ده كاته وه له ليسته ي زه مه نى نه و رو داوه و ميژو وانه ي ليان دلنياين؟ نه گه ر ۱۷۹۷ هه مان كرد به ۱۷۹۰ كام ريسى ليكدا نه وه مان لى ده بيته خورى؟ چه ند حيسابمان لى هه لده وشي ته وه؟ هيچ هه ر به جارى هيچ. نه وه نده ي بيته به ر حيسابانه وه هه ر نه وه يه كه نالى ده بى له كاتى پاشايه تى «سليمان پاشا» دا نه و عومره ي هه بووي ت كه تواني بيتى بلى:

هوده ودى دل حه بسى به لقيسى سه باى ديوه يه قين

خوى كه دامه ن گيرى شاهى ئاصه فى ثانى ده كا

چونكه، وهك دواتريش باس ده كر يته وه «شاهى ئاصه فى ثانى» شه خسى «سليمان پاشاى بابان» ده ستنيشان ده كات. نه گه ر سه روسورا غه كى به رپى و جيى «مه ستوره» مان به ده سته وه با، نه و يش له لاي خو يه وه بى هيژى وهيا به هيژى ئيحيتمالى ساله كه ي ۱۷۹۷ لى راده گه ياند لهو رو وه كه ده بى نالى له سالى به وه له د بوونيه وه تا كاتى هه لبه ستنى قه صيده كه ي (مه ستوره) نه و عومره ي هه بووبى شتى وابه هيژ و پر جور نه ت بلى. زانينى ميژووى ژيانى مه ستوره ده خليكى ته رجيح وهيا گوماناوى كردنى ساله كه ي ۱۷۹۷ ده فامر يته وه، به تايبه تى كه ده زانين هه نديك له به يته كانى نه و

قەسىدە بىي پەردەيە، وا رادەگەيەنن لە كاتى ھەلبەستىياندا ھىشتا مەستوورە شووى
نەكردبى؛ وەك كە دەلى:

ئەم نوكتە چيە ميسلى سوا بىي نەسوابى
دورپەي وەكوو دورپىكى سەما بىي نەسمابى^(۱)

وديا كە دەلى:

دەعوای ئومەرا چەندى لەسەر تەختى كرابى
چەند خوینى رزابت و چ خوینى نەرزا بىي^(۱)

خوینى يەكەم ھى، عوزرى مانگانەي ئافرەتانه، خوینى دوووم ھى كچىنييه. ئەگەر
ئەم بۆچوونەم راست نەبى، بەماندووبوونىكى زۆر نەبى واتاي بەيتەكان ناچنە ناو
قابلى مەفھومەوہ. بەھەمە حال ئەمە بۆ خوۋى مەبەستى قسەكانم نييه.

ديوانەكانى نالى و نووسەرانى كورد كە دىن باسى نالى دەكەن، تىكرپايان ئەم سالى
بەوہلەد بوونى نالى لە غەيبەوہ دىنن وەك كە راستىيەكى بىي دەمەتەقەيان لە
دەفتەرخانەي ميژووى ساغ كرايەوہ دەرھىنابى تەنانەت كە يەكك سالىكى غەيرى ئەم
سالى ۱۷۹۷ ە گليز بكاوہ سەر خوانى نووسىنەوہ، پىمان نالى سالىكەمى لە كوپوہ
ھىنا؟ بۆچى ئەمىيانى پەسەند كرد؛ ئەوى تريان لە كوپوہ درۆي دەرکەوت؛ بۆچى يەككى
تر دەست نادات! واز لە نووسەر بىنين كە حەز دەكات بە ۵ دەقىقە لە ھەموو
باسوخواسى ناو نووسىنەكەمى بىتەوہ و ھەناسەمى ھەسانەوہ بەديار بەرھەمە
خنجىلانەكەيەوہ ھەلىنى. ئەدى خوینەر؟ بۆ دەنگىك ناكات؟ رەخنەيىك ناگرىت؟
ناپرسىتەوہ؟ بەدرۆ ناخاتەوہ؟ بەراستى دىمەنىكى سەيرە ئەم دىمەنەي نووسىنى بىي
بەلگە لە نووسەرەوہ و «بەخوای راستت فەرموو» لە خوینەرەوہ. ئەگەر بەر لە ۵۰ سال
شتى وەھا سەير نەبوويى، بىي گومان ئەمپرو لە سەير سەيرترە. من پتر لەوہ دەرپەنجىم
كە نووسەر لە دوولپوہيەوہ دەرنايى بلى سالىكەم لە كوۋى بەدەست كەوتووہ، ئەك كە
بىي دەنگە لە ساغكردنەوہى سالى پەسندكراوہكەمى وەيا بەدرۆ خستنەوہى سالى
پەسندكراوى نووسەرىكى تر.

بەسەر سالى ھاتنە دونيايدا باز دەدەين بۆ سالىكانى ترى وەك چوونە ھەجى و
نىشتەجى بوونى لە شام و چوونى بۆ ئەستەمبۆل و كوچى دواجارى. دەبينن ئەمانەش

(۱) ئەم دوو بەيتە بەچەند شكلىكى تريس نووسراون.

سەر لەبەريان وەك قەپووچكەى ئاوبى بىچ و بناوانن؛ كەم و زۆر بەلگەيىكيان نىيە بەقەدەر ريشالە كورتىلەى قەوزەى سەراویش بەنگەيىكيانەو بەلكىنى. ھەندىكىشيان لەوانە نىن بە قەپووچكەشيان تەشبيھ بەكەين وەيا بەقەوزەيان بگرىن؛ چونكە قەسەى سەرەو بنن، ئەگەر چ رەگيان ھەبا بەبۆشايىيەو دەبەستەو وەك ئەوھى كە لە پيشەكى ھەندى ديوانەكانى نالى نووسراو كەوا لە سالى ۱۲۵۵ى كۆچى دەچىتە ئەستەمبۆل و لەگەل ئەحمەد پاشادا رادەبوئىرى لە حالىكدا ئەحمەد پاشا تا سالى ۱۲۶۱ ھەر حاكمى بابان بوو.

ئەگەرچى دوان و پخنەگرتن لەبارەى سالى ھاتنە دونيايەو ھەر لەسەر بنگەى بى بەلگەى ئەو سالى ھەلدەستىت و چمان بەدەستەو نىيە بىكەين بە بەلگەى تەرجىحى سالىكى تر، بەلام لە بارەى سالى مەرگىيەو ئەو دەست بەتالە و بى كەرەستەى پەخنەگرتن نىن، بەپىچەوانەو بەلگەى زۆر مەحكەم و دروستمان بەدەستەو يە كە سالىكە بەتەواوى ھەلدەو شىئىتەو.

ليرەدا كە من بەدەم نووسىنى پيشەكى، رىزەگوتارەو خەرىكى دەمەتەقەيىك بم لەسەر ھەندى بارى ژيان و بەسەرھات و مەرگى نالى، لە كورتەيىكى لىكدانەوھى دوورودرئۆ و سەرتايىكى تۆزىنەوھى بەھىز و پىز بەولاو دەرفەتى نووسىن و خەرىك بوونم لەبەر دەسدا نىيە. سەرەپاى نەبوونى دەرفەت، كاردەكە خۆى بەبەرەو نىيە كىتايىكى لىكۆلىنەو بەكەم بە پيشەكى چەند گوتارىك. لەمانەش بىترازىن ھۆى تايبەتى ھەيە لىم داوا دەكات خىرايى بەكەم لە كۆتايى ھىنان بەم نووسىنە. ھۆيەكەش دەگەرئىتەو بۆ چەندوچوونى بارى چاپخانەى كۆر كە مەكىنەيىك عومرى بەسەر دەچىت و دەبى لە ئەرك كۆنەكانى بىئىتەو بەر لە برانى دوا ھەناسەى. ئەم نووسىنەش بەردەوام بوونى ئەركىكى كۆنەتى و دەبى خىرا ئەنجام بدرىت.

بەپىى لىكۆلىنەو و وردبوونەوھى خۆم ئەوھى بۆم روون بۆتەو لە بارەى سالى مەرگى نالى، شتىكە تا بلىى جودايە لەوھى بەسەر زارانەوھى: وەك من دەزانم و بەلگەى بەھىزىشم بەدەستەوھى، نالى ۱۵سال زياتر ژياو، پاش ئەو سالى ۱۸۵۵كە شۆرەتى بەستووە بەسالى مەرگى. لە ميانەى تەحقىقى ئەو سالىدا، گەلىك لىكدانەوھى كورت و مام ناوھنجى لە بارەى چەند ناواخن و ناوھرۆكى ژيانى نالى ھەيە، پاش دەرچوونى لە سلىمانى، دەبى بەو پەرى كورت بىژىيەو لىى بىبىنەو ھەمووشيان بەبەريانەو ھەيە بكرىن بەماكى دىراسەى درىژەدار. پى بە پىى ئەم گەشتە كورتىلەيەى ناو پيشەكى،

بەو ناوەرۆك و ناواخانەدا تى دەپەرىن:

نالى لە سالى ۱۸۵۵دا نەمردووه؛ تەمەنىشى لە كاتى مەرگى دا ۵۸سال پتر بووه. ئەمەش ئەنجامىكە لەووه وەردەگىرىت كە لە ياش ۱۸۵۵ مردووه نەك كە لە پيش ۱۷۹۷دا ھاتىتە دونيا.

تا ئىستا قسەيىك لەم بابەتەو بەلىكۆلىنەو بەزمىرىت و بلاوكرابىتەو ھەر ئەوئەوئە لە نووسىنەكانى مامۇستا ئەلئەدىن سەجادی، بەتايىبەتى پاشەكى كىتەبەكەمى «وورد بوونەوئەيىك لە دوو چامەكەمى نالى، و سالم،» دا دەدىتريت. من نەم كردووه بەعادەت لەم نووسىنەدا ھەرچارە گوتەيىكى خۆم بە گوتەمى نووسەرىكى تر بگرم، بەلام نەم جارە نەختىك لادەدەم لەو خووهى كە لىم بووه بە شوون. خوینەرىش كە ئارەزووى موقارەنەمى كرد، دەتوانى ئەم بىروباوەرە و لىكدانەوئەمى ئىرە بە نووسىنى تر بگرىت و رايەكى لى ھەلىنجى.

بەلام بۆ مەبەسى كورت كردنەوئەمى رىگى دوور لەبەر ھەنگاوى خوینەردا لىرە ئەو مېژووانە دەنووسمەو كە لە كىتەبەكەمى مامۇستا ئەلئەدىندا باس كراون و پىئەندىيان بەبابەتى لىكۆلىنەوئەمى ئىرە ھەيە:

مىژوو	روداو
----	----
۱۷۹۷	سالى ھاتنە دىيالى نالى (ل:۴):
۱۸۱۲	سالى گەشانەوئەمى بوپىزى نالى(ل:۱۲۷):
۱۸۳۰	سالى چوونى نالى بۆ ھەج (ل:۱۳۱):
۱۸۳۴	سالى نامە ناردنى لە شامەوئە؟ (قورىانى تۆزى رىگەتم) (ل:۱۳۱):
۱۸۳۵	سالى چوونى بۆ ئەستەمبۆل (ل:۱۳۲):
۱۸۵۰	سالى برانەوئەمى ھوكمدارى بابان و كۆتايى ھوكمى ئەھمەد پاشا (ل:۱۳۵):

ھەرۆك گوتم سالى ۱۷۹۷ى زايىنى لە ھىچ لايىكەو بەلگەو ئىسپاتى نەبىستراوہ: قسەيىكە گوتراوہ: بى ئەو بزانين لە چ سەرچاوەيىكىشەو ھەلقولپوہ. رەنگە راست بى و رەنگە فرى بەسەر راستىيەو نەبى. بەلام كەمى چووه بۆ ھەج، وەيا خود كەمى

ئەلۋەدای يەكجاریي له سلیمانى و كوردستانی عیراق كرد، ئەمەیان پرسیاریکە لیكدانهوی به پۆجی هەلدهگری.

دیوانهكهی نالی دوو مونساهبهی ئاشكرا و یهكیكى مهیلهو شرایهوی تیدایه كه هەرچاره به شیوهیك باسی پاشاکانی بابانی تیدا کردوو، ئەوهی شرایهوه لهم بهیتهدا دهردهكهویت (لیره به پیشهوه له شوینی ترو نووسینی تردا به پیی پویست باسم کردوو):

هودهودی دل حه بسی بهلقیسی سهبای دیوه یهقین

خوی که دامهن گیری شاهى ناصهفی ثانی دهکا

ئەم "شاهی ناصهفی ثانی" زۆر به ئاشکرایي دیارهکه «سلیمان پاشای بابان»؛ چونکه له رادهی به دیهیه دایه که «شاهی ناصهفی یهکه م» سلیمان پیغه مبه ره که له هه مان کاتدا شاهیش بووه؛ چ قسهی ناوی، مومکین نییه که سیکی تر غهیری (سلیمان پاشای بابان) ئەو شاهى ناصهفی دوومه بی و نالی دامهنگیری بیت.

مونساهبهیکی ئاشکرا قهصیدهکهی «ئەم تاقمه مومتازه» یه که وا بی گومان وه صفی حهرهسی تاییهتی یهکک له دوو پاشای بابانی بی دهکات: یا سلیمان پاشا. یا ئەحمده پاشا. چونکه پیوهندی دۆستایهتی نالی به پاشاکانی بابانهوه که له ههلبهستی خویدا دیار دهکهویت تهنها بهم دوو کهسهوه بووه. هەر تازه دیتمان دامهنگیری سلیمان پاشا بوو. ئیستاش جاریکی تر دهیبینینهوه مهرسیه بو ئەو و پیرۆزبایی بو ئەحمده پاشای کورپی دادهنیت له قهصیده مهشوردهکهی:

تا فهلهك دهورهی نهدا صهه كهوكهبی ئاوا نهبوو

كهوكهبی میهری موبارهك طالعی پهیدا نهبوو

پیی ناوی من بلیم، له خویهوه دیاره ئەم قهصیدهیه دواي بهیتهکهی «شاهی ناصهفی ثانی» هۆنراوتهوه؛ کهواته دیاره ئەمەیان شایه دی مانهوهی نالی له سلیمانی پتر پییه. خوش بهختانه قهصیدهکهی له کۆتاییدا به گوتهی «تاریخ جم» میژووی خوی روون کردۆتهوه که ۱۲۵۴ دهگریتهوه. ئەم سالهی ۱۲۵۴ دهکهویت به رانبه ر ۱۸۳۸ - ۱۸۳۹ ی زایینی (المورد - المجلد الثالث - العدد الرابع ۱۹۷۴ - الصفحه ۱۳۲)، که ئەمه ۸ - ۹ سال دهکهویت دواي سالی ۱۸۳۰ ی لیره به پیشهوه باس کراو. نابی چ گومان له ودا هه بی که نالی ئەم ههلبهسته و ئەوانی تریشی هەر له سلیمانی داناون نه که له

ھەندەرەنەھو ھە بۇ سەلیمانی رەوانە کردبن؛ چونکە مەنتیق و داخواری رۇوداوا و دەکات نالی بەرەو حزوور پیداهەلگوتن و پرسەمی کردبی مەگەر بەلگەییکی قەطعی پەیدا بیت و پیچەوانەمی ئەمەمان بۇ ئیسپات کات. تۆ سەیری دەم و دووی ئەم بەیتە بکە:

قصه بی پەردە و کینایەت خوۆشە شاھی من کەوا

عادلی بوو قەت عەدیلی ئەو لە دونیادا نەبوو

چەند جوان دیارە شاعیر وتووێژی بەرەورپووی مردوو و زیندوو. سەرەرای ئەو کە تاکە وشەییکی لە هیچ بەیتیکی قەصیدەکەدا نییە بە دەم و خەیاڵیش دووریوونی نالی لە سەلیمانی رابگەیهنیت. بەلی مۆستەحیل نییە خەلق لە دوورەو پرسە بنیرن و لە پرسەشدا باسی دوور بوونی خوۆیان نەکەن؛ بەلام مۆستەحیل نەبوون بەشی ئەو ناکات، بی هیچ بەلگە، رابگەیانندی حال بە درۆ بخاتەو. وەک گۆتم ئەم میژوووی ۱۲۵۴ - ۱۸۳۸، سالی چوونە حەجی نالی لە ۱۸۳۰ ھو تەواویک رادەگووێزی؛ ھەر نەبی ۸-۹ سالیکی لە حالیکدا سوور بین لەسەر ئەم سالی ۱۸۳۰ یە - کە هیچ بەلگەییکیشتمان بەدەستەو نییە بۇ سووریوون لەسەری - دەبی خوۆمان ئیقناع کەین بەوی نالی لە حەج گەراپەو و حازری مەرگی سەلیمان پاشا بوو. کە ئەمەیشیان رابییکە لە ھەواو دەی قۆزینەو. چوونیشی بۇ ئەستەنبۆل لە سالی ۱۸۳۵ ئەویش لە خوۆ دەسپیتەو؛ چونکە دەکەویتە پێش سالی مەرگی سەلیمان پاشا و «تاریخ جم». بەلگەییکی تری بی دەمەتەقەمی ئەو سەرەوویە لەو شەداپە کە «ئا. خوۆزکو» لە گوتاریکی خوۆدا کە لە سالی ۱۸۵۷ لە (گۆقاری ئاسیا)دا بلاوکراو تەو دەلی ئەحمەد خان لە پاریس سالی ۱۸۵۳ پیی رابگەیاندوو کە نالی لە شام دەژیت^(۲).

کەواتە نالی نە لە سالی ۱۸۳۴ لە شامەو نامەمی ناردوو بۇ سەلیمانی، نە لە ۱۸۳۵ یش چوو بۇ ئەستەنبۆل. کە ئەمانە وا بن؛ گومانیش نییە لە وەھا بوونیان، سالی ۱۸۳۰ کەلکی ئەو پیو نامینی سالی چوونە حەجی نالی بیت؛ چونکە لە تاکە حالیکدا دەشیا لەو سالی چووبیتە حەج، ئەویش ئەگەر راست با لە ۱۸۳۴ نامەمی لە شامەو بۇ سەلیمانی ناردبی، چونکە نالی لە چەند سالیکان پتر پیی ناکری بەدیار ئومیدیکی گەرانەو بە شامەو بگیرسیتەو؛ کەچی دەزانین، بەشایەدی «ئا. خوۆزکو»، ۲۳ سالان دوا ۱۸۳۰ ئەو لە شام بوو. بەراستی ئەم گوتارەمی خوۆزکو،

(۲) دپینە سەر باسی ئەم گوتارە.

گەلەك يارمەتتى پەواندەنەۋەدى نادىيارىي ئەۋ سالانەى ژيانى (ئالى) مان دەدات و زۆر ھەلەمان بۇ چاك دەكاتەۋە.

با بزائىن لەبەر پۇشنایى راستى بى فیل و میژووی بى دەمەتەقەدا كام ئىحتىمال لەگەل لىكدانەۋەدى بەبىنج و بناۋاندا رىكتر دىت:

ئەمانەى خواروۋە پووداۋ و میژووی ژووروۋى گومانن:

لە ۱۲۵۴ - ۱۸۳۸-۱۸۳۹ سلیمان پاشا دەمرى وئەحمەد پاشا دىتە جىگەى.

لە ۱۲۶۱ - ۱۸۴۵-۱۸۴۶ ئەحمەد پاشا لە حوکمدارى دەكەۋى. عبدالباقى العمرى لەم مصرەدەدا شكانى ئەحمەد پاشا بەدەست نەجیب پاشاى بەغداۋە بەحىسابى جومەل(۳) دەردىنیت «بسدید رایك فتحت بابانها»

لە ۱۲۶۹ - ۱۲۷۰ - ۱۸۵۳ بە شاپەدى ئا. خۇدزكو) ئالى لە شام بوۋە: ھەر لەمەۋە دەردەكەۋى ئەۋ لەۋ سالەدا نامەى نووسىۋە بۇ سالم و سالمیش وەرامى بە عىنۋانى شام بۇ پەۋان كىردوۋەتەۋە.

ھەر لىكدانەۋەىك لەگەل ئەم راستىيانەدا نەگونجیت، ناشى بىتتە سەرچاۋەى لى ھەلئىنجان: چونكە ديارە تەفرەمان دەدات. خەرىك بىن بىنكەىكى لىكۆلینەۋە بدۆزىنەۋە، بى گوماننر لەۋ سى میژوۋە و دەلالەتەكانى، ناگەىن بە ھىچ ئەنجامىك. تۇ بلى چىمان دەۋى پتر جىى قەناعەت بى لەۋەى كە سالم لە ھەلبەستى خۇیدا بلى نامەم بۇ ملكى شامە و سوۋى نالىيە، ئا. خۇدزكوش پىمان رادەگەىنئى ئالى لە ۱۸۵۳ لە شام بوۋە. ئەم میژوۋەش بکەۋىتە دۋاى تىكچوۋنى حاکمىەتى بابانەكان؟ چەند شاپەدمان پى دەۋى بۇ ئىسپات كىردنى شتىك، لە دوو شاپەد پتر، كە بەنووسىن نەك بە قسە، يەك شت ئىسپات بکەن؟ شتەكەش وەھا ئىسپات بکەن كە بەعەقلەۋە بنووسىت؟ ئالى لە (۱۲۵۴) پرسەۋ پىرۆزىباى پىشكەش بە ئەحمەد پاشا كىردوۋە.

دۋاتر چوۋە بۇ حەج، يا بەنىازى شوینىكى تر سلیمانى تەرك كىردوۋە. ئەمە دەلیم چونكە شىعرى ئالى بە فارسى گەشتوۋەتە دەستمان وا رادەگەىنئى نیازى چوۋنى بۇ «مصر» ھەبوۋە، بەلام نازانرى لە سلیمانىيەۋە ئەم نیازەى بوۋە ياخود دۋاى لى دەرچوۋنى بەدلیدا ھاتوۋە بپوا بۇ «مصر»:

(۳) لە فەرھەنگى «المزجد» دا وشەكە «جمل» نووسراۋە.

سوی مصرست مرا راه ازاین لجهء غم
 تاکه در نیل کشم جامه زبیداد و ستم
 میروند نالی از اینجا چو بخیل از دنیا
 بالب خشک و کف خالی و چشم پر نم

من دلم بؤ ئەو دەروا که نالی بەر لە کۆتایی هاتنی حاکمیەتی بابان دەرچووویی؛
 واش دەزانم بؤ حەج چووویی؛ هیشتا لە حەج نەگەراییتەو شەکتەکەمی ئەحمەد پاشا
 بەدەست نەجیب پاشاوە لە ساڵی ۱۲۶۱ رووی دابی. ئەم بۆچوونەم لەووە دیت که
 ئەگەر دواى شەکتى ئەحمەد پاشا عیراقى تەرك کردبیت، تەرك کردنەکەمی دەبیتە خۆ
 بزگار کردن. دەشزانین نالی لە باریکدا نەبوو مەجبووری هەلاتن بیت؛ چونکە چ
 دەسەلاتیکی دنیاى بەدەستەو نەبوو ناچارى دوور کەوتنەو دى بکات لەترسى سزاو
 تۆلەسەندنەو. خۆ ئەگەر بە شعوریکى گوماناوییهو بۆی دەرچووویت؛ نایەت دواى
 چەند ساڵى دەریەدەرى پرسی مەصلەحەتى گەرانهو بۆ سلیمانى بە "سالم" بکات که
 سالم خۆی خوشەویست نەبوو لای تورکی عوسمانلى. ئەو دى لە هەموو ئیحتیمالان
 پتر جیى قەناعەتە ئەو یە نالی ییش کۆتایی حوکمی بابان چوووتە دەروەدى عیراق
 (بەپیی باوهرى من: بؤ حەج). هەر لەو سەفەرەدا بوو شەکتەکەمی ئەحمەد پاشا رووی
 داوہ که ئەمە بووتە هۆی دوودلى کردنى نالی لە گەرانهو. دوودلییهکەشى دوو بنجى
 بەرەستى هەیه: یەکەمیان ئەو یە گۆرانی بارى سیاسى سلیمانى لەوانە یە ببیتە هۆی
 خۆوخراندنى کەسێک که چ بەرژووەندى مادى ئەوتۆی نەبى خیرا رای کیشیتەو بؤ
 جیگەى خۆی. دووهمیان ئەو یە نالی پایەییکی حورمەتى هەبوو لای سلیمان پاشا و
 ئەحمەد پاشا؛ دیارە که ناحەزى ئەوان بوو بەجیگیری دەسەلاتیان راستەوخۆ بارى
 حورمەت و بى حورمەتیش دەگۆرئ. بۆیە نالی چەند سالان بەدیار ئەم گۆرانهو خۆی
 گل داپەو لە گەرانهو تاکو:

سووتا رەواقی خانەیی صەبرى دل و دەروون

و چی تر خۆی پى نەگیرا و کەوتە گەرانهو. گر و سۆزى ناو نامەکەمی بؤ سالم، لەوانە
 نییه گومانى دەسکردى و ساختەبى و خۆنیشاندانى لى بکرى. نالی بەراستى ناگرى
 غەریبى لە هەناویدا گرپ بەستوو. ئەوجار نامەکەمی ناروووە که دەلێی دەستەچیلەیه،
 بۆکز لە جەرگی هەلدەستینى. دیارە بى کەسى و بى مالى (دواتر باسى ژن نەهینانى
 دەکەین) و بى سامانى و بى ئیشى، ئەمانە هەموویان یاریدەدەرى سەرکردنى سۆز و

بى ئۇقرەبى نالى بوون، بە دەست غەربىيەو. ئەگەر تىجارەتتىكى سوودبەخش وەيا مزگەوت و مەدرەسەيىكى قەلەبالغ وەيا مال و حالىكى بە ھات و باتى ھەبوايە، دلى پىي تەسكىن دەبوو و نەدەتلايەو بۇ «بەردى سەرشەقام».

كەواتە، بەپىي لىكدانەوہى من، كە داخووزى حالىش وا رادەگەيەنى - نالى لە نيوان سالى ۱۲۵۴ كە مەرگى سلىمان پاشاى تىدا بوو و سالى ۱۲۶۱ كە حوكمى بابان بەسەرچوو، رۇيشتوو بۇ حەج. ئىتر بەر لەو تەوانىيىتى بگەرپتەو كارەساتى نەمانى حوكمى بابان رووى داو. ھەر بەم لىكدانەوہيەم وا دەزانم چوونەكەى نالى بۇ حەج دەبى بايى خاياندى يەك جار حەج كىردن پىش روادوہكەى ۱۲۶۱ بوويىت؛ چونكە ئەگەر نالى چەند سالىك پىش رووادوہكە چوبايە حەج، دواى بەسەرچوونى حەجكە گورج دەگەرپايەو بۇ سلىمانى. وا ديارە ھەر لە سەروپەرى خەرىك بوون بە حەجكەو قەدەر لە كارسازى ميرايتى بابان بوووتەو و رپى گەرپانەوہى نالى بۇ سلىمانى بەستوو.

ھەرچەند، لە لىكدانەوہى رووت بەولاو چ بەلگەيىكى مادى بى دەمەتەقەمان لا نيە ئەم بۇچوونەى من بسەلمىنى، بەلام بۇچوونەكە زور رىك دىت لەگەل مەنتىقى رووادوہكان و ئەو ميژووانەى گومانىان تىدا نيە. بەنموونە دەللىم ئەگەر نالى سەفەرەكەى ماوہيىكى ئەوتو كەوتبا پىش رووادوہكەى ۱۲۶۱ كە بايى چوون و ھاتنەوہى كىردبا - لەم حالەدا وەخرانى لە ھاتنەوہ، ئەو دەلالەتەى لى وەردەگىرا كە وەزعى ئەو نىسبەت بەھاكمانى بابان ئەوئەندە بەرەو دۇستايەتى و ناشنايى نەبوو كە داخووزى خىرا گەرپانەوہى بكات لە سەفەرى حەج، كە نىسبەتى وەھا نىزىكىش لە بەيندا نەبى لزووم نامىنى نالى دوودلى بكا لە گەرپانەوہ. پىويست بەوہش ناكا دواتر كاغەزى پرس و را بۇ سالم بنىرى؛ حاجيىكە و بۇ حەج چوو و دەگەرپتەو بۇ ولاتى خوى وەك چەندىن خەلقى تر كە حەج دەكەن و لە كەسىش ناپرسن ئەرى بىينەوہ يا نەيەينەوہ؟

تا ئىرە من چ گرفتىك لە كارەكەدا نابىنم؛ چونكە زور جىي خويەتى شتەكان بەو جۆرە روويان دابىت كە باسەم كىرد. بەلام گرفت لە قوناغى دواى ۱۸۵۳ پەيدا دەبى كە دەزانىن نالى لەو سالەدا لەشام بوو و نامەى بۇ سالم نووسيو و پرسى گەرپانەوہى پى دەكا. بەلى، سالم نەومىدى كىرد لە گەرپانەوہ، نالىش حورمەتى پرس كىردنەكەى خوى و وەرامەكەى سالمى گرت و نەگەرپايەو بۇ سلىمانى. باشە: چى كىرد؟ ئايا ھەر لە شام

مايهوۋە؟ ياخود پاي گويست بۇ شوينىكى تر؟ ئەم جيگەيە كۇيىيە؟ نايا يەكسەر چوو بۇ ئەستەمبۇل؟ فكري چوونى "مصر" ى كەوتە كەللەوۋە و پىي نەكرا بچيت؟ گەرايەوۋە بۇ حەجىكى تر؟

ليردە زيهن تەنھا يەك ريگەي لەپيشدا نيه كە ھەر لەويوۋە ھەنگاۋەكانى تۆزىنەوۋەي بباتە سەر ئەنجامىكى گونجاۋ لەگەل زنجيرەي رووداۋ و ميژوۋى بيگومان. لەم ھەلوۋەستەدا خۇمان بەسەر دوورپيانەوۋە دەبينەوۋە كە ناتوانين بليين «ئەمەيان رپى ھاتە، ئەۋى تريان رپى ھات و نەھاتە».

با جاريكى تريس چاويك بە ميژوۋاندا بگيرپينەوۋە:

لە ۱۲۶۱ ئەحمەد پاشا لىي تىك چوو و پاشايەتى دۇراند، لە ۱۲۶۹- ۱۲۷۰ (بەشايەدىي ئا. خۇدزكو) نالى لە شام بوۋە: ۹ سالى تەواۋ دەكەۋيۋتە نيوان ئەم دوو ميژوۋەوۋە، كە بايى ئەۋە دەكات، ئەحمەد پاشا تىيدا ھاتبىتە ئەستەمبۇل و ناليش لەدۋاي حەجەكەيەوۋە چووبى بۇ ئەۋى و چەند سالانىش لاي ئەحمەد پاشاي بەسەر بردىي، ئەوجار ھاتبىتەوۋە شام. ھەر ئەمەش پتر جيى باودر كردنە: چونكە زور سەيرە نالى نۇ سالان لە مەككە وەيا شوينىكى تر مابىتەوۋە، بى ئەۋى بىر لەۋە بكاتەوۋە بچىتە لاي ئەحمەد پاشا تاكو لەپر دۋاي بى ئومىد بوونى لە گەرانەوۋە بۇ سلىمانى، خۇ ھەلكوتى بۇ لاي. ئەۋ "نالى" يەي لەبەر سەروكارى ئەحمەد پاشا دوودل بى لە گەرانەوۋە: چۇن نۇ سالان لە غەربىيدا لىي كئارەگير دەبى؟

باشە، وا سەلماندن، نالى، دۋاي بەسەرىدنىكى چەند سالە لە ئەستەمبۇل گەرايەوۋە بۇ شام، نايا بە چ نيازىك لەۋى گىرسايەوۋە؟ ھەر بۇيە بوو پرسى ھاتنەوۋە بۇ سلىمانى بە سالم بكات تا وەرامىكى لى وەردەگريۋتەوۋە؟ بۇ چى لە ئەستەمبۇلەوۋە پرسەكەي نەكرد؟ تۇ بلىي مەبەسى ئەۋە بووبى بچىتە شام و كاغەز بۇ سالم بنووسى تا ئەگەر وەرامى بى ئومىدى وەرگرت روو بكاتەوۋە مەككە؟ ياخود "مصر" ليۋەشدا ھەلوۋەستىكى كورت پىۋيستە بەرانبەر ميژوو.

«ئا. خۇدزكو» دەنۋوسى و دەلى لەم سالەدا ۱۸۵۳ ئەحمەد خانى لە پاريس ديتوۋە و لەۋى بىستوۋە «نالى ئەفەندى» لە شامە. بەلامەۋە ئاشكرايە ئەم ئەحمەد خانە، ئەحمەد پاشايە. كەۋاتە لەۋ سالەدا ئەحمەد پاشا لە ئەستەمبۇل نەبوۋە. ئەمە لەلايىكەۋە، لەلايىكى تريسەوۋە لە قسەكەي ئەحمەد پاشا وا دەردەكەۋى مانەۋەي نالى لە شام مانەۋەيىكى پشوو دريژ بوۋە؛ چونكە بە «ئا. خۇدزكو» دەلى تۆزايۋتەوۋە

زمانه‌وانی له‌بارهی زمانی کوردییه‌وه له «نالی ئەفەندی» بکات که‌وا دانیشتووی شامه. له‌مه‌وه دەرده‌که‌ی ئەحمەد پاشا (وه‌یا ئەحمەد خان - هەرکه‌سیک هه‌یه بابیی) چاوه‌پوان ده‌کا نالی ئەو ماوه‌یه له شام به‌رده‌وام ببی تا یه‌کیکی وه‌ک «ئا. خۆدزکو» بو‌ی ریک ده‌که‌وی سەفەر به‌ره‌و رۆژه‌لآت ده‌کات و له شام نالی ده‌بینی. نایا ئەم راس‌تییه چمان تی ده‌گه‌یه‌نی له‌بارهی به‌سه‌ربردنی نالی له ئەسته‌مبو‌لدا؟ نایا نالی دوا‌ی مانه‌وه‌ی له ئەسته‌مبو‌ل رایگو‌یست بو‌ شام؟ یاخود جارێ نه‌چوووه بو‌ ئەسته‌مبو‌ل؟ ئەگەر وا دانیین ئەم نیشته‌جی‌بوونه‌ی نالی له شام قوناغیکی ناوه‌ندییه له‌میانی هه‌جیه‌که‌ی و چوونه‌که‌ی ئەسته‌مبو‌ل؛ واته ئەگەر بلیین تا سا‌لی ۱۸۵۳ جارێ ره‌فاقه‌تی ئەحمەد پاشای نه‌کردوووه له ئەسته‌مبو‌ل، به‌مه‌دا گوته‌ییکی یه‌کجار به‌ره‌سه‌ندوو له باره‌ی به‌سه‌رهاتی نالییه‌وه به‌درو ده‌خه‌ینه‌وه: وا رۆیشتوووه که نالی به‌ینیکی زور له ئەسته‌مبو‌ل لای ئەحمەد پاشای به‌سه‌ربردوووه، جا ئەگەر نالی له ۱۸۵۳ له شام بو‌وبی و ئەحمەد پاشاش له پاریس بو‌وبی و جارێ ره‌فاقه‌ته‌که‌ی ئەسته‌مبو‌لیان به‌یه‌که‌وه به‌سه‌رنه‌بردبی، ئەدی ئەو ره‌فاقه‌ته‌ی چه‌ند سا‌لیان که‌ی به‌سه‌ربرد؟ که راست بی نالی له ۱۸۵۵ مردبی، کوا ماوه‌ی یی‌ویست بو‌ ره‌فاقه‌تی دوور و درێژ؟ مه‌ودای نیوانی ۱۸۵۳ و ۱۸۵۵ هه‌موو دوو سا‌له: چه‌ند ماوه و کات له‌م دوو سا‌له به‌سه‌ر چوو، به‌ر له‌وه‌ی ئەحمەد پاشا له پاریسه‌وه و نالی له شامه‌وه، به‌ره‌و ئەسته‌مبو‌ل ببن؟ چ ده‌مینێته‌وه له‌م دوو سا‌له‌دا دوا‌ی داشکاندن به‌شیکی که‌ با‌یی ئەوه بکا ئەحمەد پاشا بیته‌وه بو‌ ئەسته‌مبو‌ل و نالیش له شام هه‌لقه‌نی و بر‌وا بو‌ لای ئەو؟ به‌راستی ئەوانه‌ی لی‌ره به‌پێشه‌وه ده‌یانگوت نالی، پێش مردنی له ۱۸۵۵، چه‌ند سا‌لان له‌گه‌ل ئەحمەد پاشا ره‌فاقه‌تیان بووه له ئەسته‌مبو‌ل، نه‌یان ده‌زانی «ئا. خۆدزکو» یه‌ک په‌یدا ده‌بیت و شایه‌دی ده‌دات که‌وا نالی له سا‌لی ۱۸۵۳ له شام بووه، ئەگەر ئەمه‌یان زانیایه، هه‌رگیز حیکایه‌تی وه‌هایان بو‌ نه‌ده‌گێراینه‌وه.

نیستا موناقه‌شه‌یه‌کی سا‌لی ۱۸۵۵ ده‌که‌م که‌ نامزده به سا‌لی مه‌رگی نالی له ئەسته‌مبو‌ل. جارێ با له‌پێشه‌وه ئەوه بلیم که هیچ که‌سیک له‌وانه‌ی به نووسین وه‌یا به‌ گوته، با‌سی ئەم سا‌له ده‌که‌ن، به‌لگه‌ییکی ته‌ماویش به‌ده‌سته‌وه ناده‌ن ئەم سا‌له به‌سه‌پینی بو‌ ئەم مه‌به‌سته، زور سه‌یره که‌سیک له‌وان با‌سی نه‌بوونی به‌لگه وه‌یا سه‌رچاوه وه‌یا هه‌مایه‌ک نا‌کا و چ موناقه‌شه‌ی له خۆیان به‌پێشه‌وه‌ش نا‌که‌ن ئەم سا‌له له کو‌یوه هات.

من دەتوانم بە ناسانی لە بەدرۆ خستنهوهی ئەم سالا بيمهوه، بهوهدا كه بليّم، دواي دهركهوتنى ههله بوونى ههموو پيشهككيهكانى كه تهسليم بهم سالايمان دهكهن دياره ئەميشيان بيگومان وهك پيشهككيهكان ههلهيه. بهلام ئەمه رهوشتيكى زهليل گيرانهيه و لهو كهسه دهوشيتهوه بهدوا دهرفهتدا بگهري بۆ خو ههلدانهوه و خهلق شكاندنهوه، كه زور ناجايهز و ناپهسنديشه. من دهمهوي راستى روون بيتهوه، زوريشم ههز دهكرد لي ره بهپيشهوه راستى له بارهى بهسهرهاتى نالييهوه وهها روون بووبايهوه، كهسى ترى بهخوييه مانوو نهكردبايه: بهلام چى بكهين كوردى دهلي «خوزگه داريكه بهر ناگرى».

چهند دهليليك و بنگهيكى ليكدانهوه ههيه به هيج جوريك رازى نابى ئەم سالاى (1855) ه سالى مهركى نالى بيت: بهك لهوان ئەوه بوو كه ئەگه ئيمه تيكراي ئەو قسانه وهگرين كه سالاكهى 1855 دهكهونه ئالقهى زنجيرهيك خه بهر و بهسهرهاتى نالى، مهوداييكى ئەوتو نامينيتهوه له نيوان 1853 و 1855 بهشى رهفاقهتهكهى ئەحمه د پاشا و نالى بكا له ئەسته مبول.

بنگهى دووهى ليكدانهوهكه له ديوانى نالى ديته دهستهوه: بهشيكي ههلبهستهكانى - كه له پيريدا دايناون - گهليك لهو تهمه نهى 58 سالى پتر به دهستهوه ددهن كه دوو ميژوووه شوڤرت بهستوووهكهى 1797 و 1855 پيمانى رادهگهيهنن. پيرى و (فانى) بوونى ناو ئەو ههلبهستانه هى مرؤفكي سالخوردى داهيزاوى بهسهرچوووه نهك شاعيريكي بهروالته خو به پير له قهلهم داو. كهسيك سهرنج راگرى له ديوانهكهى نالى، دهتوانى خهتيكى ئاشكراى تيهه لكشان بهناو سالاندا له شيعرهكانى بدوزيتهوه ههه له سهرهتاي دهست پيكردى عيشقى حهبيبهوه تا دهگاته پلهى ليكهوتهيه. ههلبهت ئەم شيعرانه كه له ئاوازياندا نالهى پيرى وهيا نركهى جوانى و جهحيلييان لى دهقامرپتهوه، جاريكى تريش بههوى رووداويكى كه له ناوهروكياندا دهردهكهوي، تهمهنى نالى له كاتى دانانيان ئاشكراتر دهيه، وهك كه سهرهخوشى له حهبيبه دهكا دياره ئەم ههلبهستهى پرسهى لهكاتى جحيلييدا هونيوتتهوه، سهرهپاي ئەوه كه زرينگهى ههلبهستهكه بههاري عومرى دينيته بهر زهينى گوڤگرهوه. لهگهله مندا سرنج له دهمودوى ئەم دوو نمونه بگره:

1- بهو گريهيه تو رهنگه منيش هينده بگريهه

گهوهه برزينم به بلندي قهه و بالاته

۲- رهوغه‌نی دیدهم رژیسه سهر کیتابی خطی خۆم

جاو له ئیژی ئهو سپی نووریش به‌سهر ئه‌ودا سه‌قه‌ط

هه‌ردوو به‌یت ده‌گریهن؛ به‌لام دیاره گریانی به‌یتی به‌که‌م له بورکانی گه‌رموگۆپی گه‌نجایه‌تییه‌وه جۆش دهدا، هی دووه‌میش ته‌پونمی پایزی عومره.

لی‌ره‌دا کارمان به‌وه نییه په‌یه‌ژه‌ییکی سه‌ره‌وژوور چوونی ته‌مه‌نی نالی له هه‌لبه‌سته‌کانی دروست که‌ین، ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستمانه، دۆزینه‌وه‌ی پیری، راسته‌قینه‌یه که له ته‌مه‌نی ۵۸ ساڵیدا پیک نایه‌ت. به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی لی‌کدانه‌وه‌که‌م پتر به‌دلانه‌وه بنووسی، به‌یتیکی ته‌مه‌ن مه‌علووم به‌شایه‌د ده‌هینمه‌وه تا‌کو ده‌لاله‌تی شه‌کوای پیری له به‌یته‌کانی تری نالی روونتر بیته‌وه بۆ خویننه‌ر:

نالی که نامه‌که‌ی له شامه‌وه بۆ سالم ناردوو، وه‌ک لی‌ره له‌پیشه‌وه ساغ کرایه‌وه، به‌پیی ئه‌وه‌ی که زانیمان له ساڵی ۱۸۵۳ له‌وه‌ی بووه ته‌مه‌نی ۵۶ ساڵ بووه (۱۷۹۷ - ۱۸۵۳). ئەم ته‌مه‌نه دوو ساڵی که‌متره له ۵۸، که‌چی هه‌ر ۴۳ به‌یتی نامه‌که به‌وردی بخویننه‌وه، ئه‌سه‌ری شه‌کوا له‌ده‌ست پیری تی‌دا نادۆزیته‌وه، هه‌رچه‌ند ئه‌و هه‌موو ئاه و نزایه له‌ده‌ست غه‌ریبی و یادکردنه‌وه، جیی خۆی بوو نه‌ختیک پال به‌راویژی شیعره‌کانه‌وه بنی به‌ره‌و گله‌یی کردن له ته‌مه‌ن. تاکه یه‌ک به‌یتی هه‌لبه‌سته‌که شکایه‌تیکی له‌و بابه‌ته‌وه تی‌دا بی‌ت، ئەمه‌یانه:

زارم وه‌کو خه‌لال و نه‌حیفم وه‌کو خه‌یال

ئایا ده‌که‌ومه زار و به‌دلدا ده‌که‌م خطور

سه‌یری چه‌ند راسته‌گۆیانه، سته‌م و ئه‌سه‌ری غه‌ریبی به‌لای له‌ر کردندا ده‌شکینیته‌وه نه‌ک به‌لای پیریووندا. حاجی قادر که نامه‌ی بۆ حاجی مه‌لا عه‌بدوڵلا نووسی، هاواری تی به‌ریبوو له چه‌نگ پیری:

له‌به‌ر پیری ئه‌وه‌نده بی‌حه‌واسم

ده‌لایی نه‌رکانی ئیسلامی ئیناسم

سه‌ر و ریشم سه‌راپا بۆته لۆکه

به‌شه‌و هه‌مرازمه پشمین و کۆکه

ناشی له ئاست ده‌لاله‌تی ئه‌و شایه‌دانه، ئینکاری ده‌لاله‌تی شایه‌دیکی تر بکه‌ین که هاتو پیری راسته‌قینه‌ی تی خوینده‌وه. ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وی ئینکار بکات له سه‌ریه‌تی به‌لگه‌ی یاریده‌ده‌ری ئینکاره‌که‌ی پیشکه‌ش بکات.

له ديوانهكهي نالي چهند قهسيدهييك ههيه، زور به صهراحت باسي پيري راستهقينه دهكهن؛ يهك لهوان، قهصيده «طائيه» كهيه كه لهسهرهتاوه هاواري پيري دهردهبريت:

مووي سبي كردم به شوشتن ناوي عهيني شوژه شهط
 شوژه شهط يهعني كه تييدا خود بهخود قهل بوو به بهط
 سهر لهبهرى شيعرهكان، خهريكي وهصفي كردارى پيرين له موو و پروو كه نهمه
 تاكيكي زور جوان و پر دهلالهته له نيوياندا:

وهجههكهه نيسمي «بياض» نهمما وهرهق زهره و سياه
 با «مخطط» بي به كافووري كهشيدهي خوښ نهمهط
 موو ليړهدا بووه به كافوور.

صهراحتي دووهم له «مستزاد» ه كهدايه:

ئهي تازه جهوان پيري ئيفتاده و كهوتووم تا ماوه حياتم
 دهستي بدهره دهستي شكستم كه بهسهرچووم⁽⁴⁾ قورباني وهفاتم
 «قورباني وهفاتم» واتاي «نزيكي مردنم» يش دهبهخشي.
 توو يوسفي نهوحوسني لهسهر ميصري جهناني من پيرم و فاني
 لهم كولبهيي نهحزانه نه زيندووم و نه مردووم ههر وا بهتوماتم
 جاري تريش دهلالهت لهم «مستزاده» وهردهگرين.

له ديوانهكهيدا شيعري تريش ههن بيني پيري لي بيت بهلام نهوهي ليړهدا به نمونه
 خرانه بهر چاو، بايي مهبهست دهبي بهتاييهتي كه رابگيرين له تهك قهسيدهكهي
 «قورباني تووزي ريگهتم» ي عومري 56 سالي.

وادهزانم نهو بهلگانه بهس بن، بو ههلوهشانندنهوهي عومري 58 سالي و ساليكهي
 1855 كه له هيچ لاييكهوه چ كهسيك بهلگهبيكي بو نههيناونهوه، مهگهر نهوه بهبهلگه
 حيساب كهين كه ههرچي له بارهيانهوه گوتراوه له خووه ههلدهوهريين.

بهلام ههر نهوانه بهلگهين؛ هي تريش ماوه. يهك لهوانه شايهدي مروڤ، بهكيكي
 تريشيان راگهيانندي ههنديك له ههلبهستهكاني؛ وهك ليړه بهداواه رووني دهكهمهوه.
 نهم جارهبان شايهدي مروڤهكهو راگهيانندي ههلبهستهكاني يهكتر بهراست دهگيرن، ههر

(4) له ههندي نوسخه له جياتي «بهسهر چووم» نووسراوه «لهدهست چووم»

وهك ههردوو كيشيان به جووته رېك دین و دهگونجین له گهڼ هموو نهو شته بې گومانانهمی كه تازه لیان بوومه وه.

شایه دهكه باپیرم حاجی مهلا عهبدولایه، كه به پېی بیستنم له باوك و مامم گېرا بوویه وه له سالی ۱۲۸۸ نالی له مهككه دیتووه. لهم سالهدا، باپیرم له گهڼ حاجی مهلا نئسعدی باوكی، چووته هه ج. له سهره تاكانی ۱۲۸۹ دواى مهرگی باوكی له مهككه ده گه پېته وه بۇ كویى و باسی نالی دهكات كه له مهككه ی بهجی هیشتووه، به زیندووی گوتبووی، نالی زور پیر بووه، رهنه نگی نزیكى هه شتا سال بووی. نهم شایه دپییه - كه خوی له خویدا بهسه بۇ قه ناعهت پهیدا كردن - رېك دى له گهڼ هه رچی لیره به پېشه وه باسماں كرد؛ ته نانهت له گهڼ نه وهش ده گونجی كه نالی له ده وروبه رى ۱۷۹۷ به وه له د بووی چونكه لهو ساله وه تا ۱۲۸۹ ی كوچى نزیكه ی هه شتا سال ده گریته وه كه نهمه عومریكه هه موو جوړه شكایه تىكى پیری تیډا رهاویه؛ به لام ده بى شتیك بخرمه سه ر نهم قسانه كه نه ختیك عه لاقه داره له گهڼ بارى ژيانى نهم دهمه ی نالی به پېی گېرانه وه ی باپیرم، نالی له مهككه نیشته جی بووه نهك وهك حاجییه كى وه قتی له مهككه ی رابواردووه؛ ته نانهت گوتبووی، نالی چهن د بزنیكى هه بوو دهیدوشین و هه ندیكى گوزهرانى به وانه وه بوو. به راستی هه ر نهمه ش له گهڼ وه زعی نالی رېك دیت؛ چونكه زور نهمه بۇ پیاویك بى مال و حال و بارى وهك نالی، له ته مهنی هه شتا سالیډا گه شتی دوور و درى ژى بى لزوم بكات. گویا نه گه ر له مهككه سه فه رى كردها، بۇ كوی ده چوو؟ نهمه مېول؟ شام؟ میصر؟ بابان؟ هېچ كامېكیان، نه وه نین نالی خوی بۇ هه لكوتى لهو ناخه لیوه ی ژيانیدا. وا چاوه پروان ده كرى له مرؤقیكى دیندارى وهك نالی ته نیشته و رؤخى كه عبه به رنه دا تامردن. پیاوی وهك نهم له جیانه وه ده چن بۇ مهككه تا گورپى مهرگیان له نزیك كه عبه وه یا قه برى پیغه مبه ر (ص) بى؛ چون ده شى نهم به پیری، له سه رده مهرگدا، نهم جیكه پیرؤزه جى به یلى. بیگومان كه نالی لهو عومره دا له مهككه بووی، له ویش ماوه ته وه تامردن.

نهمه شایه دپییه كه ی باپیرم. مایه وه، نهم هه لېبه ستانه كه تیشكیكى روونكه ره وه ی هه ندی نهم لایه نانه ی باسماں كردن، ده دهنه وه. هه لېبه سته كان له خویانه وه به دهنه گ نایهن، ده بى له رپی به راورد كردنه وه به دهنه گیان بیین.

له دیوانه كه ی نالی، چهن قه صیده ی سكالآ و نه عت ههن پیوه ندیبان به حه ج و مهككه و مه دینه وه هه یه؛ وردبوونه وه لهو هه لېبه ستانه، دیارده یكى به ده لاله ت دینیته به رچاوه.

بەلām وردبوونەووەکە دەبى بەدل و ھۆشى کرايەوہ بى، بەنيازى گەيشننە حەقيقەتیش بى، نەك بۆ مەبەستى دەمەتەقە ھەلستاندن و رەخنەگرتن.
ئەو ھەلبەستانە لە ڤووى دەلالەتيانەوہ بۆ كيشانى نەخشەييكي خەتى بزوتنەوہى نالى دەكرين بە دوو بەشەوہ:

بەشى يەكەم: ئەم پارچە ھەلبەستانەن:

۱- ئەى ساكىنى رياضى مەدينە:

۲- ئەلا ئەى نەفسى بووم ئاسا:

۳- شتريانا:

۴- لە جوملەى موعجيز ئەندەر موعجيز:

بەشى دووہم، ئەم دوو پارچەيەيە:

۱- وەى كە ڤووزەردى مەدينە و ڤوو سياهى مەككە خۆم

۲- ئەى تازە جەوان (مستزاد):

بەشى يەكەميان، چەند دروشميكيان ھەيە كە دەست دەدەن دەلالەتيان لى وەرگيرى بۆ تەرجيحى يەككە لەو ڤايانەى دەربارەى چەند و چۆنى ژيانى نالى بەيەكتر دەكەونەوہ.

دروشمەكانيش ئەمانەن:

۱- پييانەوہ ديارە كە ھەلبەستى يەكەم ڤووبەڤوو بوونى مەككە و مەدينەن:

"ئەى ساكىنى رياضى مەدينەى مونەوودەرە"

"رەحمى بکە بفرموو مەدينەى منە و ودرە"

"ئەلا ئەى نەفسى بووم ئاسا ھەتاکەى حيرصى ويرانە"

"لەگەل ئەم عيشق بازانە ڤرۆ

ئازانە بازانە
(بازانە ئازانە)"

خا نمانت ھەر نەمان دينى"

مسلمان ليڤرە

مانى
(مان و)

”په شيمان به که دهرمانی نهمانت “
[مايهی ئيمانه]
[مايهی مانه]

فیداکاری تهن و جان به له ئاسانی هه راسان به
”که داغ و دهردی پښگهی مه که باغی وهردی مهردانه
”شترباناناهمه په رژینی باغی رهوضهیه یاخو
”عه رار و عه رعه ر و بانى خيابانى بيابانه
”ئه گه رچی کوردی دهوری شه هره زووری قه سوه تم ئه ممانه
”وه سيلهم طيبه یی حيلمی شه فيعی فه ضلی مه ننانه

ئهم بهیتهی دوایی وا دیار دها که تازه به تازه نالی شاره زووری جی هیشتهی، بویه
وه ها ههستی زور به هیزی شاره زووری بوونی خوئی دهخاته ناو هه لبه سته وه. په نگه
ئه گه ر ده میك با، شاره زووری جی هیشته به چه شنیکى تر ناخاوتنی کردبا ههروه که
نهختیک پاشتر لیی ده دوین.

۲- ئاخ و که سه ری پیر بوونیان تیدا نییه؛

۳- باسی غه ری بی و دوور که وتنه وه له ولات ناکهن؛

۴- وه صفی دریز و پر مه عنای بیابانی پښگهی چه ج و که عبه و مه رقه دی پیغه میه ریان
تیدایه که ئه مهش هه ر ده لاله تی یه که م پووبه پووبوونیان به ده سته وه ده دات.

به شی دووه م له قه صیده کانی «وهی که پووزهردی مه دینه، ئه ی تازه جه وان»
به ته وای نوقته ی به رانه ری به شی یه که مه؛ چه ندی بلئی شه کواى پیری و دهردی
دهریه دهری و شتی وه هایان تیدایه:

ئه ی تازه جه وان پیر بی ئیفتاده و که وتووم نا ماوه چه یاتم
ده ستی بده ره ده ستی شکستم که به سه رچووم قوریانی وه فاتم
تو یوسفی نه وحوسنی له سه ر میصری جه نابی من پیرم و فانی
موددیکه که هه م گه ردوشی ده ورائی سوپیهرم موغبه پ بووه میهرم

پیری و ئیفتاده یی له م هه لبه سته دا، چه خزمایه تی هاوته مه نی پی ناهیللی، هه م له گه ل
قه صیده کانی تر و هه م له گه ل نامه ی «قوریانی توژی پښگه تم» دا، هه روه هاش که ده للی
به ینیکه له گه ل سووران ه وه ی فه له کدا ده سوورپمه وه، به ئاشکرایى ئه وه راده گه یه نی که

دەمىكە لە ولاتى خۆى دوور كەوتوووتەو و لەم شار بۆ ئەو شار دەگەپى.

وہى كە پروزەردى مەدینە و پروسیاھى مەككە خۆم

دەركراو و دەربەدەر یارەب دەخیلی عەفوی تۆم

ئەم «دەركراو و دەربەدەر» ش تاموینی ئاوارەیی و غەریبی لى دیت. جگە لەم لایەنەى پیری و دەربەدەرى - كە لە دوو قەصیدەكەدا دیارە - شیۆدى داپشتن و خورپەى وشەكان و نەفەسى ئاخافتن و ھەموو ئەو خاسیەتانەى كە لە ھەلبەستدا دەبن بەتورپە و شەقلى ناسینەو، زۆر بەئاشكراىی دیارە ھى تەمەنى پیرین؛ پیرانەن، دەنگى پایزی عومرن - بەتایبەتى (قەسیدەى ئەى نازە جەوان).

لەمەوہ ناکامىكى گرنگ وەردەگیریت: نالى لەیەك جارى حەج كەردنا، ھەر دوو بەشى قەصیدەكانى نەھۆنیووتەو: بەشى یەكەمیان ھى، یەكەم حەج و سەرەتای دەرچوونىەتى لە سلیمانى، بەشى دوویمیشیان، ھى حەجى دووہمە كە درەنگتر لە پیریدا كەردووتى؛ ھەر بۆیەیشە لە بەشى دووہم وەصفى پێگەى حەج و كەعبە و پەوزەى پیغەمبەر نییە، چونكە جارى یەكەم لەمانە بووتەو. ئەمجارەیان وەصفى شتیكى نویتەر دەكا كە لە بەشى یەكەمدا نادیتیت، ئەویش پیری و ئاوارەییە.

خوینەرى ئەم نووسینە كە دیت و قسەكانم دەداتە بەر سرنج و لیكدانەوہى قبوول كەردینان وەیا پى رازى نەبوونیانەو، دەبى ئەمانەى لەبیر بیئت:

۱- ئیسیات كەردنى پرسىاریك لەوانەى تەنھا بەلگەى فكر و لیكدانەوہ پالپشتیان دەكات، ھەر ئەوئەندە لى چاوەرپوان دەكریت كەوا بگونجى لەگەل ھەموو ئەو شتانەى بە مەعلوومى راستن و پیوئەندیكىان بەیەكەوہ و بە پرسىارەكەشەوہ ھەیە: وەك پروداو، میژوو، واتای شیعر و گوته و راگەیاندەكانیان، بارى مادى، داخوازى كۆمەلایەتى و پامیاری...ھتاد. بەلگەى فكرى، ھەرگیز، نابیتە ئەو دیوارەى كە لە چەمەنتۆ و خشت و بەرد دروست دەكریت و دەست و چاوەستى پى دەكەن؛ ھەرودھاش دۆزینەوہى تەمەنى شاعیر لە ھەلبەستدا كاریكە دەگەپیتەوہ بۆ زەوق و ھەست و وردبىنى گوێگر، مەگەر ھەلبەستەكە خۆى تەمەنەكە رابگەینى؛ وەك:

«تەمەنى عومرم بە حەفتا گەبى»

وہیا شاعیرى عەرەب كە دەلى:

«ان الثمانین و بلغتها»

وەك تەمەن، دۆزىنەۋەدى ئاۋارەبوونىش ھەر ئەۋەندە دەكرى كە لەو بەيتانەدا
 دۆزىمانەۋە. نابى بەتەماي ئەۋە بىن لەو دەمانەدا كە يەككىكى وەك نالى لە سۆزى
 خۇيەۋە، شكايەتى لە دەست غەربىيى دەكرى. بېگوتبايە ئەي ئەۋانەي لەدوا مەۋە دېنە
 دۇنيا، بزانن من كە ئەمە دەلېم بەيىنكە لە شارەزور دۇر كەوتومەۋە و پىر بووم؛
 وەك ئەو كاتە نەماوم كە فلانە شىعر و فىسار قەصيدەم داناون! تۆ و من و يەككىكى
 تىرىش ناچارىن دەبى باۋەر بىكەين بەۋە كە كاتىك شاعىر شكايەت لە پىرى و غەربىيى
 دەكات، بەراستى پىر و غەربىيى بوۋە؛ مەگەر لەلايىكى ترەۋە، بەلگەيىكى بى دەمەتەقە،
 پەيدا بىت و پىچەۋانەي راگەياندىنى ئەو شكايەتە ئىسپات بىكات. كە ھاتىن گومان بىكەين
 لە راگەياندىنى بەيتەكانن لەلايەن واتاي پىرى و غەربىيەۋە، ئىتر بۇ باۋەرپان پى
 بىكەين، لەۋەدا كە لە مەككە و مەدىنە گوتراىن؟ خۇ ئەم راگەياندىنەش دىۋارى چەمەنتۆ
 و ناسن نىيە نەتوانىن بە ناويدا تىپەرىن و ئىنكارى وجودى بىكەين. بەسە بۇ دەلالەتى
 گوتە - شىعر بى يا پەخشان - بە لووسولىكى لەگەل رۇوداۋ و مېژوۋى بىگومان
 بىگونجىت، بايى ئەو گونجانەي كە لە ژيانى ئاسايىدا لە نىۋانى گوتە و رۇوداۋدا
 پىۋىستە. بەنمۇۋەنى رۇونكرىنەۋەي مەبەس دەلېم، تۆ كە لە يەككىت بىست، گوتى، دۇر
 كىلۇم تىرى كرى، نايەي گومان لە قسەكەي بىكەيت و بلىي ئەم داۋايەت لەگەل دىاردەي
 جۇغرافى و نەزەرىيەي فىئاغۇرس و چوۋنە ناۋ مانگدا رىك نايەت. ھەر بىرىش لەۋە
 ناكەيتەۋە، چەندىن ھەزار شتى مادى و مەنەۋى ھەن لە كاتى باسكردنى ئەم دۇر كىلۇ
 تىرىيەدا. ئەۋەندە بەسە بۇ باۋەرپكرىن كە كرى تىرى گەيشتن ھاتىبى و كرى
 بەسەرچوونىشى تى نەپەرىيىت. قسەي شاعىرىش ھەر ۋەھايە، بەلگەي پىرى لى داۋا
 ناكىرى لەو بەلگەيەي كە لە (تىرى) داۋا دەكرى گونجانى دەلالەتى ھەلبەستى بى مېژوۋى
 ئاشكرا لەگەل داخۋازى رۇوداۋ و مېژوۋى مەعلۇوم و بارى كۆمەلايەتى... و ھتد
 بەلگەيىكى يەكجار بەھىزە بۇ سەلماندىنى ئەو ئەنجامانەي كە لىي ۋەردەگىرىن و چ
 بەلگەش رەدىان ناكاتەۋە.

۲- لە حالىكدا وىستت رازى نەبىت بەۋ لىكدانەۋانەي كە ھىندە رىك دىن لەگەل ھەرچى
 دەبىزانىن، ئاگات لەۋەبى ئاخۇ جىگرى ئەۋ لىكدانەۋانە چىيە؟ چى چاكترىان
 دەخەينە جىگا؟ رىت نىيە بلىي رەنگە ۋابى و رەنگە ۋەكۆۋ فلانە شت بى ۋەدەشى...!
 پىۋىستە تصوورىكى نوى بخەينە جىگەي ئەۋ لىكدانەۋانە كە پىر بىگونجىت لەگەل
 ھەمۇۋ ئەۋ شتانەي ئەۋان لەگەلئاندا دەگونجىن. لە خۆت مەسەلمەينە، ھەلبەستەكان

و ږاگه يانندنه کانيان، بخه يته به تالايي نه گونجان له گه ل هيج شتي کدا. من نه وه شت لي ده سه لمينم که به به لگه ي مه عقوول لي کدانه وه که م هه لوه شينيت ه وه با پيشت نه کري جيگريک په يدا که يت بو لي کدانه وه هه لوه شاو ه که؛ چونکه هه لوه شان دنه وه ي به بنج و بناوان، وه ک گومان کړدني بي بنج و بناوان نييه، به پيچه وانه هم تهرزه کاره ي به بنج و بناوان ده بيته سه ره تاي چالا کييه کي دروست کړ.

۳- لي کدانه وه ي ناو هم نووسينه به راورد بکه له گه ل نه و بيروبا وه پانه ي که به به لگه ي بي دمه ته که په د کرانه وه تا کو توش له حالي په د کړدنه وه ي لي کدانه وه که م له هه مان ريگه ي بي پيچ و په ناي به لگانه وه هه نگاو هه ليني ت، وه ک که ديتت شايه دييه که ي «ئا. خو دزکو» به جاريک نه و ئيحتيماله ي سرپيه وه که نالي له ۱۸۵۵ له نه سه ته مبول مردبي. سه ره پاي نه مانه هه موو، له بيرت بي، پياويکي وه ک حاجي مه لا عه بدوللا له هه واوه قسه ناهيني، ته نانه ت له قسه که ي نه وه وه درده که وي که له روظگاري نه ودا هه ر نه بيسترابوو که نالي مردووه، دنا ئيشاره ي بو نه و گوته يه ده کړد و له هه لويستي به دروخستنه وه ي خه به ره که دا، ده يگوت، ديتوومه و زيندووه و... هتد، چونکه ده زانين له نيوان سالي ۱۸۵۵ (۱۲۷۱، ۱۲۷۲) که ساله دروزنه که ي مه رگي ناليه يه، تا ۱۲۸۹ که حاجي مه لا عه بدوللا له حج گه راوه ته وه بو کوي، ده وري ۱۷ سال هه يه. نه مه ش ده جاران بايي نه وه ده کات خه به ره که بگاته هه موو شوينيکي کوردستان. نه بووني به دروخستنه وه ي هم خه به ره له لايه ن حاجي مه لا عه بدوللا وه، به لگه ي نه بووني خه به ره که يه. دياره دواتر ده نکوباسي وه ها له سه رچاوه ييکي نه شاره زاوه که وتووه ته سه ر زار و زمانان. ليره دا شتي کم به خه يالدا، ديت له باره ي که وتنه وه ي خه به ري هه لوه: ديوانه که ي نالي چاپکراوي عه لي موقبيل و گيوي موکرياني که ده لي له ۱۲۵۵ نالي له شامه وه به ره و نه سه ته مبول روي؛ نه گه ر بيگوتبا له ۱۸۵۵ رويشتووه، جي بي باوه ر کړدن ده بوو و هيج به ره ه لستيکي نه ده هاته به ر. تويلي له کاتي خويدا هم خه به ره نه يگوتي سالي ۱۸۵۵؛ دواتر يش به هه له کرابي ته ۱۲۵۵، من به دووري نازانم، سه هووي وه هاش زور جاران رووي داوه، ته نانه ت و ابووه ناويک به يه کيکي وه ک خوي گوراوه ده ماوده ميش به هه له رويشتووه و چووه ته ناو کتبانيشه وه.

من له تصورمدا يه ک گرفت هه يه که ناتوانم بيره وي نمه وه نه و يش هه نگاوي نالي دواي جي هيشتني شامه، ناي ا گه رايه وه بو نه سه ته مبول يا خود هه ر له وي مايه وه تا بو دواچار

بەرەو حىجاز بووۋە ۋ ھەتا مەرگ تىيدا بەسەرى برد؟ ئەم ۱۹ سالەى نىوان (۱۸۵۳) ۋ ئەو دەمەى باپىرم نالى لە مەككە دىوہ (۱۸۷۲) بايى ئەوہ دەكات لە شامەوہ چووبىتەوہ ئەستەمبۆل ۋ بەينىكى لەوئى رابواردىي ۋ دواتر، بابلىين دواى ۱۰ سال، سەوداى دووہم حەج بەرەو حىجازى بردىتەوہ؛ بەلام چ بنگەى مادى وەيا لىكدانەوہ وەيا راگەياندىنى حال وەيا ھىماى شىعەرەكانى ئەم ئىحتىمالە بەسەر يەككى تىدا زال ناكات كە ئەوئىش لەگەل رۇوداۋ ۋ مئزۋوى بىگوماندا بگونجىت. ئىمە پئويستمان بە خەبەرىكى تازە ھەيە ئەم قۇناغەى ژيانى نالى لە شام بەاويتە ناو نەخشەى سەرلەبەرى ژيانى ۋ جىگەى لەبارى بۇ بدۆزىتەوہ.

لەم باسەى ھاتوچۆى نالى ۋ پىرىيون ۋ ئاوارەبوونى، ناوناوہ بەپەلە گوتوومە نالى ژنى نەھىناوہ. لەمەشدا دژى گەلىك سەرچاۋەى بەسەرھاتى نالى رادەوہستەم كە دەلئىن حەبىبەى «مالئى ئاوا» ى مارە كر دووہ ۋ تا مردنى ھەر عاشقى بووہ.

لەبارەى دىيى «مالئى ئاوا» وە، ئەو دەمان بەدرۆ خستەوہ كە لە قەرەداغ دىيى بەو ناوہ ھەبى. بىستوومە دىيەك ھەيە لەو ناوچەيەدا بەناوى «ئالباوا»، ئەوئىش، دىيەكى نوئىيە بەبىرى خەلقەكە دىت كەى ئاوەدان كراوہتەوہ. ھەندىك ئەدىب ۋ نالى دۇست ھەن دەلئىن نە «حەبىبە» ھەبووہ ۋ نە «مالئى ئاوا» ش لەو ولاتەى دەوروبەرى شارەزور ناوى ھەيە. بەلام ئەم گوتەيە لە دوو سەرەوہ رۇوبەرۇوى ھەرا ۋ دەمەتەقەى بى وەرەم دەبى، يەككىيان ئەو تەواتورەيە كە ھەمىشە باسى حەزلىكر دەيى نالى ۋ حەبىبەى گىراوہتەوہ؛ دوو دەميان، ئەو ھەموو ناوى «حەبىبە» ۋ «مالئى ئاوا» يەيە لە ديوانەكەى نالىدا كە مومكىن نىيە بەو جۆرە قسەى بى بىنج ۋ بناوان بسرىتەوہ. كە رىگە ھەبى بەقسەى سادەى بى بەلگە، جووتە خەبەرى يەكتر تصدىق كر دووى تەواتور ۋ ديوانى نالى رەش بكرىتەوہ، چ مانىعەك نامىنى لەوہدا «خاك ۋ خول» ىش بكرىتەوہ ناوىكى خەيالى (ۋا بزەنم ئىستا ئاوەدان نىيە). ھەموو دەنگوباسى چوونە حەج ۋ دووركەوتنەوہ ۋ واتاكانى «قورىانى تۇزى رىگەتم» ۋ ھەرچى تىرىش ھەيە بدرىتە بەر ئەو ئىنكار كىرنەى بەھەوہس، بىگومان نالى ئاگرى عىشقى حەبىبەى تى بەر بووہ؛ تەنھا ئىحتىمالىك ھەيە لەوہدا كە دەشى ناوى كچەكە حەبىبە نەبووبى ۋ نالى ئەم ناوہى كر دىتە پەرژىن بەدەورى ئابرووى كچەكەوہ كە لە ھەمان كاتىشدا واتاكەى دەست دەدات بۇ دەرپرېنى ھەموو ھەست ۋ سۆزىكى عاشقانە بەدىارىەوہ. ديوانەكەى نالى لە گەلى جىگەدا ناوى حەبىبە دەبات ۋ وتووئى ئاگرىنى عىشقى لەگەلدا دەكات. تىكراشيان، يەك ئاھەنگ ۋ

يەككەنگ، ھەبوونى مەعشوقەيىكى راستەقىنە رادەگەيەنن: بەلام لەلايەنى دەلالەتى
 صەرىحەو، غەزەلەكەي «ماتەم وەكو زولفەينى سىيەھ» بەتەنھا خۆى بەسە بۇ
 سەلماندى ئەو ھەبوونى مەعشوقەيى باوك مردوو، يەككە بىھوئى بەوردى ئەو
 غەزەلانەى پووى قسەيان لە ھەببىيە بەيەكتر بگرئ، بەناشكرايى تارمايى يەك تاكە
 كچيان تىدا دەبىنئت كە ھەر خۆيەتى ھەموو جارئك لە ھەلبەستدا جلوه دەبەستى.
 ئەوھى راستى بئ، لىكۆلئىنەوھە لەم غەزەلانە و چەندوچوونى دەنگدانەوھى ناوھكيايان،
 دەشى بكرئ بە دىراسەيىكى سەربەخۇ كە ديارە لئردەدا جئى نابئتەوھە. لەوھش
 بكوئرىتەوھە ناخۇ ئەو ھەموو شكاتەى نالى لەدەست بئ مەيلى مەعشوقەيى، چەندى
 راستە و چەندى شۆخىيە و چەندى تەقلىدئكى دلدارانەيە لە حالئكدا خۆى تئيمان
 دەگەيەنئى كە يارەكەى مردنى باوكى خۆى بە ناوات خواستووھە، تاكو بە نالى بېرئ.
 ئەمە سئ چوار نموونەى نازاركئشانە بەدەست بئ مەيلى مەعشوقەوھە:

ئاخ لەگەل ئئمە ھەببىيە سەرى پەيوەندى نىيە
 نەى شەكەر قەدەدە بەلابەندى ھەيە قەندى نىيە
 (بەلاقەندى ھەيە بەندى نىيە)

لەبوؤ خەلكى خەلات پەخشانى ماچە
 خەلاتى من ھەموو خۇ جوينە قوربان
 لەحزەيىك و لەمحەيئى چاوم بە چاوى ناكەوئى
 كئ دەلئى وەحشى غەزالە مەيلى ئينسانى ھەيە
 لە صوبحى پوويى تۆوھ شامى خەلقى طەلەتى صوبحە
 لە شامى زولفى تۆوھ، صوبحى ئئمە طولمەتى شامە

ئايا ئەمانە، ھى ترىش، ھەلبەستى سەردەتاي عىشقى نالين كە جارئ «ھەببىيە»
 ئاسوودەيە لە گرپ و تاوى عىشق و گرفتارى داوى ئەفسوونى نالى نەبووھە؟ يا تەئويلىكى
 ترى ھەيە؟ ياخود ھىچ دەلالەتئان نىيە؟ تۆ بئئى داد و فيغانى غەزەلە ئاگرينەكەى:

«نەمردم من ئەگەر ئەمجارە بئ تۆ»

پئوۋەندى بەكام پلەى ئەو عىشقەوھە ھەبئى؟ ناخۇ دواتر چ ترووسكەيىكى ئومئد لە
 دلئى نالىدا گەشاوھتەوھە؛ ياخود دوورى دووسالانەى ناو غەزەلەكە لەم بەيتەدا بەدى
 دەكرئت:

هه‌موو پۆژم له تاو هيجرانی ئەمسال

تەمەننای مردنی پياره بى تو

بوو بە دەست لیکبەردانیکی یەكجاری؟ ئەم بى ئومیدییه، چ دەخلیکی هه‌بووه بەسەر جى هیشتنى ولات بەرهو چه‌ج؟ ساغکردنه‌وهى ئەم پرسيارانه به ئەرك و کات و لیکدانه‌وه‌ییکى کهم ناکریت، هه‌تا زه‌مانه‌ش له نالی دوورتر ده‌که‌ویته‌وه، کاره‌که زه‌حمه‌تتر ده‌بى. به‌لام ده‌بى بزانیين ئەم به‌یتانه‌و غه‌زله‌نه و به‌یت و غه‌زله‌ی تر که له‌مانه‌ ناکه‌ن هه‌روه‌ها که‌پولال و بى ده‌لاله‌ت نین، وه‌ك خویندنه‌وه‌ی به‌په‌له و سه‌رپییى تییان ده‌گا؛ چاکتر نه‌وه‌یه بلیم تییان ناگا. خستنه‌وه سه‌ریه‌کی ده‌نگ و سه‌داى ناو دیوانه‌که‌ی نالی تا نه‌و راده‌یه‌ی وتووێژیکى مه‌فهووم و مه‌عقوولى لى وردده‌گیرى که له‌گه‌ل پوودا و میژووی زانراودا ده‌گونجی، نه‌و کاره‌ ناسانه‌ نییه‌ که زه‌ینى به‌په‌له‌ بوى ده‌چیت، هه‌روه‌ك حالیبوون له‌ شیعره‌کانى فه‌رمانیکی هینده‌ ساده و ساکار نییه‌ که به‌زانیينى واتای وشه‌کانى پیک بیٔ. نیمه‌ نه‌گه‌ر لیسته‌ش ریک خه‌ین بو‌ نه‌و هه‌لبه‌ستانه‌ی ناوی هه‌بیبه‌یان تیدایه‌ و نه‌وانه‌ی شکاتى بى مه‌یلی مه‌عشووقه ده‌که‌ن و نه‌وانه‌ی پیوه‌ندیی دوولانه‌ی عاشق و مه‌عشووق ده‌گیرنه‌وه و نه‌وانه‌ی بى ئومیدییان لى ده‌فامریته‌وه، ناتوانین به‌تیوه‌رامان له‌و لیسته‌یه‌ تیبگه‌ین و تیگه‌یشتنه‌که بکه‌ین به‌ ته‌سه‌وریکی سه‌رانسه‌ر و جیگه‌ی فه‌ناعه‌ت و بى که‌لین؛ هه‌روه‌ك ریکخستنى فه‌ره‌ه‌نگۆکه له‌و وشانه‌ی واتایان زه‌حمه‌ته‌ چ مه‌وداییکمان نزیک ناکاته‌وه له‌ واتای شیعره‌کان مه‌گه‌ر مه‌وداییکى یه‌كجار کورت؛ چونکه له‌وانه‌یه به‌یتیکى له‌ هه‌مووان وشه‌ ناسانترى نالی له‌ هه‌مووان واتا سه‌ختتر بیٔ، وه‌ك ئەم به‌یته‌یان:

تیژاوى سروشکم وه‌کو ئیکسیری سوهه‌يله

روخساره‌ی زه‌ردم وه‌کو نه‌وراقى خه‌زانه

له‌ فه‌رزى زانیشت، ئیکسیری سوهه‌یل غه‌یری واتا ئاشکراکه‌ی دوو وشه‌ی «ئیکسیر و سوهه‌یل» - که هه‌موو شیعەر دۆست ده‌یزانن - واتای تریشى هه‌یه؛ له‌وانه‌ی مه‌يله و داپۆشراو، وه‌ك نه‌وه‌ی پایزان کاتیک نه‌ستیره‌ی سوهه‌یل هه‌لات و شه‌وقى به‌ر په‌لکه قه‌میش کهوت، په‌لکه‌که سوور هه‌لده‌گه‌پى؛ وه‌یاخود شاعیری فارس ده‌لى، ئەم شه‌وقه‌ی سوهه‌یل که به‌ پیستی سه‌ختیان ده‌که‌وى:

«جای انبان می کند جای ادیم»

دياره پووی نالیش پیسته و ئیکسیری سوھیلی پی کهوتووہ که دەشی فرمیسی بی ویا شەوقی سوھیل بی، چاویش بو خۆی بە ئەستێرە تەشبیھ دەکری. ئەمانە ھەموو بزانیست جاری بەیتەکەت ئەزانووہ. بەیتی تریشی ھەیە ھەتا لە واتای وشەکانی پتر دەگەیت لە واتای بەیتەکە پتر سەرگەردان دەبیت. خولاسە ئەم حکایەتە عیشق و ئومید و نەومیدی و واتای بەیتەکانی نالی، تەنکاوێک نییە نەختیک دامەنی جەکانمانی بو ھەلکەین و لئی بپەرینەوہ.

ئەمە لە لایەن بوونی مەعشوقە و ناوی ھەبیبەوہ. لە لایەن «مالیاوا» شەوہ وا دەزانم دەبی ھەر ئەو دێیە بچکۆلەییە بیست لە نزیکی بەرزنجە کہ ناوی «مایاوا» یە و شاخەکەشی ھەر بەناوی ئەوہوہ ناوی دیت. زیوەر لە زیمنی مەدحی بەرزنجەدا کہ سەرەتاکەمی ئەم مصرعەییە:

«خاکی بەرزنجە چەند دلگیرە»

ئەم بەیتە دەلی:

کوڕە کاژاو و شاخی ماییاوہ

سەیری دەشتی ھەمووی جەلای چاوہ

وا بزانیست دوور نییە لەو سەردەمەدا کہ نالی نزیکی ئەو دەوروبەرە بووہ ناوی دێیەکە «مالیاوا» بووبیست و بەتێپەرینی کات گۆرابیست: وە یاخود نالی وای بەراست زانیستی کہ ناوی دێیەکە لە بنەرەتدا مایاوا بووبیست، وەک کہ بو خۆم لە نووسینی مەلا عەبدوررەحمانی کاکی جەلیم دیتووہ نووسیوہتی «قریہ ماوراء النھر» مەبەسیشی دئی «ماوہران» بووہ. دياره وای زانیوہ کہ ئەسلەکەمی ئەوہ بووہ خۆی نووسیوہتی. ئەمەش نەبی دەشی نالی بەنیازی و اتا سازی، ناوہکەمی لە «ماییاوہ» کردبیستە «مالیاوا» بو دروست کردنی جیناس لە نیوان «مالیاوا و مالی ئاوا» دا.

ناوی ئەو کچەمی خۆشی ویستووہ ھەرچی دەبی با بی، دێیەکەشی ھەر ناویک بەخۆیوہ دەنی با بنی، ئەو پرسیارە دەمینیتەوہ ئاخۆ نالی بەو کچە شادبووہ؟

من نازانم سەرکاری ھەبیبە بەچی گەیشتووہ، بەلام دوو شت بەلاموہ پوونە:

یەکەم- باوکی ھەبیبە رازی نەبووہ کچەکە بدا بە نالی (وہک لەمەوپیشت پوونمان کردوہ) ناشزانین دواي ئەو بابە خوینەستیستی کچەکە چییان بریار داوہ.

دوووم- نالی له بنه پرتدا ژنی نه هیناوه تاكو سهره نجامی عیشقی حه بیبه مان لی ببیته گرفت. نه وانهی ده لین نالی ژنی هیناوه و له گه لی بووه تا کوتایی ژیانی قسه ییکی ره شوکی بی بنج ده کهن که له گه ل مه نتیفدا ریك ناکه ویت. جاری با له وه بگه ریین که لیان پرسین کوا نه و نیسپاته می ئی فناعمان ده کا به وه می خوینه ستینی حه بیبه دوا می مه رگی باوکی رازی بون پیی بدن، نه وه شیان لی ناکه یینه زه حمه تیکی سهر بار که بلین نالی به و هه موو غه زله سه یحه و ناوه ینانی حه بیبه به جاری ری گه بیشتنی به حه بیبه می له رووی خو می کویر کردوته وه، نه مانه واز لی دینین و به رهنگاری نه م تا که پرسیاره یان ده که یین: نایا نیوه له وه فکریون که نه گه ر نالی حه بیبه می له گه ل خو می بردبی بو سه فه ری حه ج، ده بی له ویش ه وه بردبی تی بو شام و بو نه سه تمبول و سه ر له نوی هی نا بی تی ه وه بو مه که که له و هه موو ها تو چو یه شدا مرو فیکی بی پاره می بی حال و بار و بی یارمه تیدر بووه، به شیکی سه فه ره دریزه که شی ده که ویتنه ته مه نی پی ری؟ له مه ش پتر پرسیار هه لده ستی: نالی که چو وه بو حه ج نه می ده زانی له و سه فه ره نا گه ری ته وه تا کو مه جبور بی ژنی له گه ل خویدا ببات، له حالیکدا ده زانین له هه زاری یه کیکی پیای ده وله مه ندیش ژنیان بو حه ج نابه ن.

سه یری وه زعی نالی بکه ن به چاویکی واقیعبین ده زانن و تی ده گهن نه گه ر نالی قه فه سی توتیکی لی بوویا به بارگرانی پیی نه ده کرا نه و هه موو ها تو چو یه بکا، بگره له یه که م جار ه وه نه می ده توانی له سلیمانی به ده رکه وی. هه موو نه و کوردانه می که له کوردستانی عیراقه وه به ره و ده ره وه می ولات رویشتون، بی ژن و مال بوون مه گه ر نه وانهی حال و وه زعی تی ریان هه بوویت. لی رده دا ده توانین، به تایبه تی، به راوردی حالی نالی بکه یین له گه ل هی حاجی قادر که نه ویش به ربه نی بو می ده رچوو: تایبه تی هه که ش له وه دایه هه ردووکیان شیعه رکانیان به نه ولاد داناوه. حاجی ده لی «له سایه می شیعه رکان بابی کورانم». نالی ش له چهن د جیگه یه که دا نه م دل دانه وه می خو می کردوو ه:

شیعه رکانم که جگه رگوشی منن، ده ربه دهرن
 دل می نالی چ ره قه قهت غه می فرزه ندی نیه
 له جگه رگوشه می شیعه رم مه ده مه عنایمی خراپ...

سه رانسهری دیوانه که می به وردی ته ماشا بکه چ هیمایه کیش نادو زیته وه ببیته ده لیلی هه بوونی مال و حالیک نالی؛ ته نانه ت حاجی مه لا عه بدوللاش که باسی نالی می کردوو ه، شتی وای لی گیرا وه ته وه که له گه ل مرو فی بی ژن و مندالدا بگونجیت.

نووسینه‌که‌ی "نا. خۆدزکو" گه‌لێک جار ناوی هات و سوودی لێ وەرگیرا. مایه‌وه سوودیکی تریشی بخه‌ینه به‌ر پۆشنای لێدوانه‌وه. له‌و قسانه‌ی که له‌ ئه‌حمه‌د خانی ده‌گێرپه‌ته‌وه باسی ئه‌وه‌ی تێدایه که نالی کتیبی له‌سه‌ر زمانی کوردی دانابی. ئه‌م خه‌به‌ره، خۆی له‌ خۆیدا، جێی باوه‌ر پیکردنه، ئه‌گه‌ر هه‌چ به‌لگه‌ش له‌لاوه په‌یدا نه‌بێت بۆ سه‌لماندنی. خۆشبه‌ختانه، خه‌به‌ریک هه‌یه هه‌م نوێ و هه‌م ده‌شی بپه‌شته پالپه‌شتی قسه‌که‌ی ئه‌حمه‌د خان.

خوالیخۆشبووی مه‌لا محه‌مه‌دی مه‌لا ئیبراهیم (دلاوه‌ر) ده‌یگێرپه‌یه‌وه که‌وا له‌ نیوان فه‌قیان سپاره‌یه‌کی قه‌واعید به‌هه‌له‌به‌ستی کوردی له‌ نالییه‌وه نه‌قل ده‌کرا، هه‌موو مه‌حه‌سه‌ی «حروف» ی کتیبی «شه‌رحه‌ موغنی» تێدا بوو. دلاوه‌ر بۆ خۆی تاکه‌ یه‌ک به‌یتی ئه‌و سپاره‌یه‌ی له‌ بیر مابوووه میسالی «البر الکر بستین درهما» ی هه‌یناوه‌ته‌ سه‌ر هه‌له‌به‌ستی کوردی، ئه‌مه‌ش به‌یته‌که‌یه:

گۆشتی قه‌له‌و حقه‌ به‌ چوارده‌ پاره

وه‌قتی گوتت حقه‌ ضه‌میر دپاره

له‌ میساله‌که‌ی عه‌ره‌بیدا ضه‌میریک قرتاوه که ده‌بوو بگوتری «... الکر منه» دپاره له‌ به‌یته‌که‌ی نالیش به‌پێی روونکردنه‌وه مصره‌عی دووهم، ده‌بوو بگوتری «... حقه‌ی به‌ چوارده‌ پاره» که له‌ وێشدا ضه‌میریک قرتاوه.

وا پێده‌چێ ئه‌م سپاره‌یه له‌ ناودا نه‌مابێت؛ وه‌ یاخود ئه‌گه‌ر مابێت له‌ په‌نا و په‌سیوی قوژینه تاریکه‌کانی مزگه‌وت و مه‌دره‌ساندا له‌ ژێر تۆژدا خنکا بێت. به‌راستی حه‌یفه‌ ئه‌سه‌ری وها نایاب له‌به‌ر که‌مه‌ترخه‌می وها بێ هه‌ستی تی بجیت. به‌لکوو له‌ لایه‌که‌وه ده‌نگوباسیکی وها شوین و پێگایه‌کی به‌سه‌ر بکریته‌وه.

به‌هه‌مه‌ حال، ئه‌م سه‌ر گوزه‌شته په‌رۆشیی نالی به‌زمانی کوردیه‌یه‌وه نیشان ده‌دات، وێرایی پایه‌ی له‌ زمان و ئه‌ده‌بدا، تا راده‌یه‌کیش وهرامی ئه‌و که‌سانه ده‌داته‌وه که نالی به‌که‌مه‌ترخه‌م داده‌نین له‌ ئاست کوردایه‌تی؛ چونکه به‌م خه‌به‌ره ده‌رده‌که‌وێت نالی یه‌کێک بووه له‌ ناو چه‌ند که‌سیک که‌وا په‌نگه به‌په‌نجه‌ی یه‌ک ده‌ست بژمێردرین، له‌وانه‌ی خۆیان به‌زمانی کوردیه‌یه‌وه خه‌ریک کردبێ له‌ ده‌ره‌وه‌ی جغزی شیعرێ عاتیفی. بزر بوونی سپاره‌که، ئه‌وه‌ش له‌ قه‌ناعه‌ت نێزیکتر ده‌خاته‌وه که‌وا به‌شیکی هه‌له‌به‌سته‌کانی عاتیفی فۆتابن. به‌دووریی نازانم نالی، زۆروکه‌م له‌و سپاره‌یه‌دا چاویکی برپه‌یته

شىخ مەرووفى ئۆدەھى لەوودا كە پىشتىر فەرھەنگۆكى ئەھمەدىيەنى بەكوردى دانا بوو.

مەرھوم (دلاور) ئەوھشى لە باسى نالى دەگىراپەو كە كاتىك ھاتووتە كۆيى بۇ خويندن، ويستوويەتى لە مزگەوتى «بايزاغا» دامەزى؛ بەلام مەلای ئەو ساكەى مزگەوتەكە لەبەر شۆرەتى شاعىرىيەتى نالى لەوودا ترساو مەلایەتییەكەشى وھا بەھىز بىت و لە كاتى دەرس گوتنەوودا زۆرى ماندوو بىكات، ئىتر بە بەھانەى نەبوونى جىگا دای نەكردوو. لەوودا بەولاولە نازانم ئايا چووتە مزگەوتىكى تر وھيا ھەر بەجارى لە كۆيى دەرچوودە؟

بەرلەوود خويندەر لە پىشەكەيەكەو بۇ ناوەرۆكى كىيەكە برۆت، بە شكلى پىشەستى، يەك دوو تىيىنى دەھىنمە پىش نىگای؛ لە بارەى خىرايى كردنى نالى لە ھەج رايەكم دەربىرپوود، ئەوودى راستى بى، لەسەر بنچىنەى سالى ۱۸۳۰ ھەستاوو كە بەپىي قسەى نووسەرى لە من بەپىشەووتر، ھەجەكە لەو سالىدا بوو ھەرچەند لە كاتى دەربىرپىنى ئەو رايەدا باسى سالىكەى ۱۸۳۰ نەشكراو. لەم پىشەكەيەدا بەتۆزىنەوود و ساغكردنەوود، گەيشتم بەو ئەنجامە كە سەفەرەكەى ھەجى پاش سالى ۱۲۵۴ (۱۸۳۸ - ۱۸۳۹) روى داو، پترىش بۇ ئەوود چووم كە نابی لە سالىك زياتر پىش بەسەرچوونى ھاكمايەتى بابان لە ۱۲۶۱ سەفەرەكەى ھەجى كردى. ئەم لىكدانەوودەم بەلای كەمەوود، ھەجەكە ۱۲ سالان بەم لاوودى (۱۸۳۰) دىنى. بەو پىيە خىرايى كردنى نالى لە ھەج، دەبى بدرىتە بەر دەلالەتى تەمەنى ۴۵ سالى نەك ۳۳ سالى.

لە شوپىكى تردا گوتوومە، مەشرەبى نالى لە تەصەوفا قادرى بوو نەك نەقشەندى. لە ناست ئەم بىروراپەدا دەبى فەرەمۆش نەكەين نالى، لە تەكەي مەولانا خالىد خويندوويەتى كە دەزانين مەولانا سەرۆكى تەرىقەتى نەقشەندى بوو لە سەردەمى خۇيدا. لەمەوود دەشى بىر بۇ ئەوود برۆا كە وا نالى نەقشەندى بووبى نەك قادرى. بەلام بەر لەوودى رايەكەى من ھەلۆدەشیتەوود، دەبى ئەوود بزانیين كە خويندنى نالى لە تەكەي مەولانا دواى دەرچوونى مەولانا بوو لە سلیمانى. كەواتە لىكدانەوودەكە و برپارى قادرى بوون و نەقشەندى بوونى نالى، بەھۆى زانیين مەشرەبى ئەو مامۇستايانەوود ساغ دەكریتەوود كە نالى دەرسى خويندوود لەلايان.

خويندەرى بەرپىز دەبىنى سەرلەبەرى نووسىنەكە پەلەمى لى كراو. بەعادەت تۆزىنەوود

له ئەدەب و ژبانی شاعیریکی وەك نالی کاری چەند سال خەریك بوون و كەرسە
 كۆكردنەو و پرسین و لیكدانەو و بەیەكتر گرتن و بەراوردكردن و ئەو تەزە
 چالاکیانەیه؛ له حالێكدا ئەم نووسینە له سەرەتاو زەنە عەفوی «نالی دۆستی»
 بوو له ویزدانی خاوەنەكەیهو. بەلام لهگەڵ ئەمەشدا زەنە ویزدان له پاشخانێکی^(۱)
 بەرین و قوولەو، تەرەشقۆی كردوو بەسەر دیوانی شیعر و میژووی بەردەستا خۆی
 بلاو كردوو تەو. لەم روووە عەیبی پەله كردنەكە ئەو عەیبە رووتوقووتە نییه كه له
 کاری سەریبیدا بەدەردەكەوێت. پەله كردن شتیكە و سەریبێی "ارتجال" یش شتیکی ترە.
 هەموو جارانی مەرۆف ئەو كات و دەرفەتەیی چەند سالە شك نابات کاری ئەمڕۆكەیی بۆ
 بخاتە سالیکی تر. لەو حال و بارەیی منیشی تێدام، كه وا پەیتا پەیتا بەپێی
 بەرپرسیاریکی رووی تی كردوو، بەرەنگاری واجبی یەك لەسەر یەك دەبم هەر بەجاری
 ماوێم نابی خۆ تەرخان كردوو تاکە یەك ئەرك بەك بۆ چەند سالیك؛ بگرە یەك دوو
 مانگیش. لهگەڵ ئەم تێبینیانەشدا ئەو راستییه هەر باقییه كه بەرەم، بەری عەفویەت
 بی یا كورك بوونی چەند سالان بی، نرخێ زاتی خۆی دەدریختێ نەك ئەو كاتەیی
 خاوەنەكەیی پێوی خەریك بوو، چی هەیشە وا له پێش چاوی خوینەر و پۆشنبیرانی
 كوردایە نەزەرپێیكی لی شاروونەو و نەپێی دەرخستنی هیچ راستی و نەپێیكی
 لەبەر هەنگاوی كەسدا كۆپێ كردۆتەو. تەنانەت ئاشكراپێیكەیی له رادەپێك دایە هەر
 دەلیی شتیكە لهو شتانەیی بەر مەفهوومی ئەم دێرە شیعرەیی نالی دەكەون:

ئەعمالمان لەگەڵ هەموو ئەوزاعی حالمان

مەخشووش و جەمە و حازرە گەر خێر ئەگەر شەرە

له كۆتایی ئەم پێشەكییەدا، پەپەرەویی شاکاریکی نالی دەكەم له ناکامی مەهارەتی
 بی سنووردا سەروینی بەیتەكە گەیشتوو تەو یەكتر؛ بەجۆریك ئەو كۆتاییهێنانەیی كه
 له روالەدا داخوازی بەیتەكەیی، دەبێتەو دەست پێكردنەو و تێهەلچوونەو یێكی
 سەرلەنووی و بی برانەو؛ وەك كارەكەیی من لەم نووسینەدا، كه ئەگەر غەدری لی نەكەم،
 دەبی بیکەم بەیەكەم پێپێكەیی پەپەرەییكی لیكۆلینەو له ئەدەب و شیعر و بەسەرھاتی
 نالی. ئەگەر لەویان سەرکەوتم، هەنگاوم بگاتە هی دواتر و دواتر... لهگەڵ منیشدا
 خۆینەرانی ئەدەبی كوردی و نالی دۆستان:

(۱) پاشخان: (خلفیه)

نیشانه‌ی پوخته‌گی بیّ ده‌نگییه نالی ئەگەر پوخته‌ی
به [حوججەت] طەمی بکە نامە بە حیددەت پەمی بکە خامە
"حجە"

«بە «حجە» نامە طەمی کردن» هەرودەک لە زاهیردا بەتوندی پێچانەووی نامە
پادەگەیه‌نی، لە راستیدا ئەووی مەبەستە کە وا نامەکەمی وەها بگەیه‌نە سەر کە بییته
«حجە» و بەلگە بە هۆی تەواوی و بیّ عەیبییه‌وه.

«بەحیددەت پەمی کردنی خامە»، ئەویش لە زاهیردا بەهەژمەت شکاندنی قەڵەمەکەمی
پادەگەیه‌نی، بەلام واتاکەمی راست و دروستی هەلبەست پێچەوانەمی ئەمەیه؛ چونکە لە
رێی تەورییه‌وه دەیه‌وێ بلیّ قەڵەمەکەمی بۆ تیزکردنەوه دادە تاکو باشتر بنووسیت:
«بەحیددەت پەمی بکە خامە – بەتیزی بپرە قەڵەمەکەت». نامە طەمی کردنەکە و خامە
پەمی کردنەکەش هەردووکیان خامۆشن، دەنگیان لە بەرەوه نای، بەلام بەبرشتن کە
ئەمە ئەویە‌پی پوخته بوون و پێگە‌یشتنە.

چ دەرسیکی بەنرخە ئەم پەندەمی «بەخشینی بیّ دەنگ»!

تیبینی:

خوینەر بمبەخشی لێودا، وابوو بەک بەیت بەدوو شکل نووسراوه کە هەریه‌کیان لە
دەسنووسی‌کەوه هاتوو و هیچیشیان تا ئیستا ساغ نەکراوه‌ته‌وه.
نومێد دەکەم، ئەم پێویستەمی ساغکردنەوه‌ی شیعەرەکانی نالی لە دوا روژیکمی مه‌یلەو نیزی‌کدا لە
لایەن کۆپی زانیاری کورده‌وه ئەنجام بدریت.

بەشى يەكەم

چەپكەك لە گۆلزارى «نالى»

ئەركىكى پر تام و شامى سەر شانى لىژنەنى ئەدەب لە كۆپى زانىارى كورددا، لىكۆلىنەو و تۆژىنەو دەيوانى «نالى» يە. پرۆگرامى لىژنە لەم مەيدانەدا - وەك لىي چاوەرپوان دەكرىت - ئەو دەيە دوابەدوای بزار كردن و ساغكردنەو دەيوانى حاجى قادر، كات و چالاكى خۆي تەرخان بكا بۆ راستكردنەو و شىكردنەو دەيوانى شىعرەكانى «نالى» لە گوپردە دەسەلات و تىپركردى ھۆش. ديارە بەدەم ئەم كارەو، لىژنە چى دەستى كەوئى لە شىعرى بلاو نەكراوى «نالى»، ئەويش دەخاتەو سەر خەرمانى ديوانەكەي.

لە نيوان ئەندامانى كاراي كۆپدا ئەم فەرمانە رووى لە مامۆستا ھەزار و لە من كرد كە ھەردوومان ئەنداميشين لە لىژنەنى ئەدەب. بەم بۆنەو ھەلكەوت و رىكەوت لە جاران پتر خۆ بەدەستمانەو دەدا بۆ تەپركردنەو دەماغ و زاخاودانى مېشك و رەواندەو دەيوانى كەسەر لە رپى خەرىكبوون و يەكتر خەرىك كردن بەدۆزىنەو و ھەلپەننى گەوھەرە شراوكان و مەتەلأوييەكان و ئەفسووناوييەكانى تاك تاكە بەيت و دووبەيتى ئەم غەزەلە و ئەو قەسىدەيە كەوا دەماودەم لەنيوان شىعر دۆستاندا ناويانگى شراوئى و نەزانراويان گەيشتۆتە رادەي «يقين» و سەلماندن. وا دەبى كە بەختى لە بار يارمەتيمان دەدا و بەسەر يەككە لەو گەوھەرەئەدا دەكەوين و پوالتىكى واتا نەپنىيەكەي لە زېھنماندا دەترىسكىتەو؛ سەمىلە خنكەي شادمانى دەمانگە شىئىتەو، ھەر دەللى شىرى موسامان دۆزىوئەو. خۆشمان لەو دەدا لەسەر ھەق دەزانين؛ چونكە باوەرمان ھەيە بەو كە «نالى» شاھكارى ئەوتۆي بە ميرات بۆ گەنجىنەنى ئەدەبى كوردى بەجى ھىشتو، ھاوتاي نرخدارترين گەھەرى ئەدەبى رۆژھەلاتە كە پىپۆر و دوپناسان بزاردەي بكن، ئەگەر نەلیم ژوو رووى ھەمووانە.

بەم جۆرە، پېشىدەستى دەكەين لەو كاتە چاوەروان كراوەى خەرىكبوونى «پسمى» مان بەديوانى نالييهو و ھەر لە ئىستاو گەلآلەى كەشكۆلئىكى دەرويشانە دەست تئوەر دەدەين، بەلكوو ناوناو، ئازوو قە و تووشەيئىكى دواروژى تى بكويت.

ليرەدا نموونەيئىكى بەرھەمى پېشىدەستى كردن دەخەمە روو.

لەم چەند پوژانەى پېشىدەست پى كردنم بەم نووسينە، لەدواى سالەھى حيرەتەو، پورە مانايئىكم بۆ ليكدرايەو، لەم بەيتەى سەرەتاي قەسیدەيئىكى:

دل دەلى سەيرى چەمەن خوئشە جەوابى نادەم

مودەتئىكە لە قەفەسدايە عەزابى نادەم

بەيتەكە لە خووە ھاوار دەكا تەلەى ناووتەو بۆ تىكراى ئەديب و شيعر دوستان. بەراستى ئەم بەيتە يەكئىكە لەوانەى نالى، خو، لە چەند جيگايەكدا سرنجى خەلقى راكئشاو بۆ وردى و قوولئيان تاكوو جارئىكيان پاتەويات پئمان دەلى:

نالى بە داو شەعرى دەقيقى خەيالى شيعر

بۆ ئەو كەسەى كە شاعيرە سەد داوى نايەو

ھەتا بشليئى راستى فەرموو: دل كە بەينئىك بى لە قەفەسدا بى و ئارەزووى سەيرى چەمەن بكا، چۆن دئتە باوەرەو كە عەزاب نەدانى بەجەواب نەدانەو دەبى؟ وا چاوەنور دەكرى بيگوتبا، چيتر درئزە بەعەزابى نادەم و بەقسەى دەكەم و لە قەفەس دەرى دئنم بۆ سەيرى چەمەن.

پوالەتى شيعرەكە يەكجار «صريح» ە، لەوودا كە «تناقض» ئىكى بى فيلى تئدايە. نيودى يەكەمى بە زاھير چ خزمایەتئىكى نييە لەگەل ھى دوووميدا، مەگەر دژايەتى و نەگونجان و لەيەكتر تۇران بى. ناراحەتى مروف بەدەست ئەم ھەموو پئكنەكەوتنەى «صدر و عجز» ى بەيتەكە، واى لى دەكا لە لاو و اتاي بۆ بخوازئتەو و خوئ نەختئىك پى دابين كا. لەم روووە بەدلى خوئما ھاوو و لە خەلكى تريشم بيستوو ئاخو دەبى مەبەستى نالى ئەو نەبى كەوا دلەكەى بەژيانى ناو قەفەس راھاتوو و فيرى وەزعى بەنديخانە بوو، ئيتر بردنى بۆ سەيرى چەمەن دەبئتە ھوى عەزاب بوى؛ چونكى ھەر دەبى لە چەمەنەو بەگەرئتەو بۆ ناو قەفەسەكە، ئەوساش ھەستى بە عەزاب پتر دەبى. ئەمەم بەدلدا دەھات؛ بەلام خوئم بەخوئم دەگوت، نالى ئەو شاعيرە نييە سوأل و سەدەقەى وانا بكا لەمن و غەيرى من، لە لاو بوى بخوازئنەو: ئەو لەو پەرى بەخو

نازین و دەسەلاتی شاعیرییهوه، «تناقض» یکی وای داناوه له ناوبه‌یته‌که‌دا که له‌چاوی نووستووش بچه‌قی، ده‌بی له‌ناو وشه‌و تیکه‌ه‌ل‌کیشانی به‌یته‌که خۆیدا، هۆی ره‌واندنه‌وهی هه‌بی. هه‌ر له‌مه‌شدا زیده‌ دەسەلات په‌یدا ده‌بی، ئەو دەسەلاته‌ که مالی‌ حه‌لالی بی‌ ده‌مه‌ته‌قه‌ی «نالی» یه‌.

له‌نکاو تارمایی واتاییکم بۆ که‌وته ناو لی‌لایی پشت په‌رده‌ییکی ته‌نکه‌وه: له‌ کوریدا رسته‌ی «جه‌وابی ناده‌م» دوو مه‌به‌ست راده‌گه‌یه‌نی، یه‌که‌میان وه‌رام نه‌دانه‌وه‌یه، دوو‌مه‌یان له‌وه‌وه‌ دیت که «جه‌وابی دا» به‌ واتای «قسه‌ی رته‌ کرده‌وه، لی‌ی نه‌سه‌لماند» ده‌گوتریت، له‌م به‌یته‌شدا «جه‌وابی ناده‌م»، زیاتر بۆ واتای دوو‌م، «قسه‌ی رته‌ ناکه‌مه‌وه»، ده‌روات: چونکه‌ که‌ مه‌به‌ستی «صریح» وه‌رام نه‌دانه‌وه‌ بی، ده‌گوتری «جه‌وابی ناده‌مه‌وه - نه‌که‌ ناده‌م». که‌واته‌ رسته‌ی «جه‌وابی ناده‌م» لی‌رده‌دا ده‌بیته‌ «رته‌ی ناکه‌مه‌وه». به‌م جو‌ره‌ نیوه‌ به‌یته‌که‌ی یه‌که‌م له‌رووی واتاوه‌ وای لی‌ به‌سه‌ر دیت: دل‌ ده‌لی سهری چه‌مه‌ن خو‌شه، رته‌ی ناکه‌مه‌وه‌ و لی‌ی ده‌سه‌لمینم.

به‌مه‌دا، هه‌ندیك ریگه‌ی سه‌خت ده‌برین له‌و هه‌لدیر و به‌رده‌لانه‌ زیه‌ینییه‌ که‌ وای نالی له‌ خه‌یالاتی شیعر ناسیماندا هه‌لی ناوه‌.

واتای نیوه‌ دیری دوو‌می به‌یته‌که‌، ئەگه‌ر وه‌که‌ رواله‌تی خو‌یشی به‌می‌نیته‌وه‌ و ه‌یج شی‌وه‌ی ونی لی‌ به‌دیار نه‌خه‌ین و چ سه‌ری‌و‌وشی تازه‌ی له‌سه‌ر هه‌ل نه‌ده‌ینه‌وه‌، ده‌شی‌ ببیته‌ ته‌واوکه‌ری نیوه‌ی یه‌که‌م: موده‌تیکه‌ له‌ قه‌فه‌سدایه‌ عه‌زابی ناده‌م به‌رته‌ کردنه‌وه‌ی داخو‌ازییه‌که‌ی و نه‌بردی بۆ سه‌یری چه‌مه‌ن.

به‌لام نیوه‌ به‌یته‌که‌ له‌و جغزه‌ ته‌سه‌که‌دا ناوه‌ستی، واتای نه‌ینی ئەوتوی تی‌دایه‌، مه‌ودای به‌رفره‌وانتری پی‌ بو‌ی. نالی خو‌ی به‌وه‌نده‌ ریگه‌وته‌نه‌ ساده‌یه‌ له‌ میانی نیوه‌ی یه‌که‌م و دوو‌می به‌یته‌که‌ رازی ناب‌ی. نالی که‌ هات و ئەم «تناقض» ه‌ زله‌ی خسته‌ رواله‌تی واتای نیوه‌ی یه‌که‌می به‌یته‌که‌وه‌، هه‌ر نه‌بی بۆ خاتری پیکه‌ینانی «توازن» و راگرتنی له‌نگه‌ر، ده‌بی ته‌له‌ییکی زلیشی له‌ نیوه‌ی دوو‌می به‌یته‌که‌ ناب‌یته‌وه‌.

من ته‌له‌ییکم دۆزییه‌وه‌، ئەگه‌ر دوو‌ سی ته‌له‌ی تی‌دا نه‌بی. که‌ ده‌شلیم «ته‌له‌» ئەوه‌ی راستی بی، به‌دۆزینه‌وه‌ی ته‌له‌که‌ به‌ره‌و په‌هایی ده‌روین له‌ سه‌رسوورمان، به‌رامبه‌ر ورده‌کاری و سحر و دارشتنی به‌یته‌که‌.

بابزانی چۆن؟

نيوه بهيتى دوووم لهوانهيه بهم جوړه بنووسريت و هك ليړه بهپيشهوه نووسيم:

موده تيکه له قهقهسدايه عهزابى نادم

لهوانهيشه بهم جوړه بنووسريت و بخوینريتهوه:

موده تيکه له قهقهس دايه عهزابى نادم

وشهى «دایه»، ليړه دا بهواتای «ملى نايه...» و هك ئه وهى كه بلئى «دایه بى عارى - مى نايه بى عارى». كه ئه مه وای لى بهسهر هات، رستهى «عهزابى نادم»، ئه ویش خویندنه وه و واتاييکى تازه پهيدا دهکات و دهبيته «عهزابى ناکات...» عهزابى بى کات و سهعات - واته عهزابى ههميشهيهى». بهم جوړه واتای نيوه بهيتهکه بهتهواوى دهگوريت: دلکه کم موده تيکه له قهقهس داويهته عهزابيکى نادم - بى کات و سهعات و دائيمى. كهواته جيى خوږهتې له نيوه بهيتى يهکهمد، نالى گوتبيتى، «دل دلئى سهيرى چهمن خوږشه، رهتې ناکه موه و قسهى ناشکينم»

ئهم واتايه هر خوى دهبيته پيشهکى، بو بهيتى دووومى قهسیدهکه:

مهجليسيکى چهمن و بولبول و بهزمى گول و مول

به دوو صهه مدهرسه و دهرسى کيتابى نادم

باوهرم ههيه بهم واتا ليدانهوه و دهرخستنى شيوهبيکى نهينى مهبهستى نالى له بهيتهکه دا چ سامانیکم بو دسهلاتى نالى پيک نههيناوه و لهوانهيه نهختيکم له سامانى حهقيقى نالى کهم کردبيتهوه، چونکه دهشى ئهم واتا ليکدانه وهيهى من پهردهى خستبيته سهر واتای ترى له خوى جوانتر و لهبارتر و له چاوى سرنجدهرى شارديتهوه، لهو پرووه کهوا زور جارار وا دهبى، خهريک کردنى زيهن به شتيکهوه رپى شتى ترى لى دادهخات.

به خيال گويم لييه، ههندى خوينهرانى ئهم نووسينه، دهلين: نايآ واتای و هك ئه مهى تازه له خویندنه وهى بووينهوه هينده پيدا هه لگوتنه دينى؟ چ فهرقيکى دهکرد، ئه گهر نالى «تناقض» هکهى نهخستبا ناو شيعره کهوه و پيوستيش نهبا بههوى وشه سازيهوه بيره ويئيتهوه؟ گویا زيهن خافلاندن بهواتای ودها سهريوش کراو چ سووديکى مادى و ناماديمان پى دهگهيهنى، چ مايه بيک له سامانى روشنبيريمان زياد دهکا؟ ئهم واتای وا تهجريدى چ داديکى گهله کهمان دهدا؟ چ دهرديکمان بهشيعرى ودها تيمار دهکرى؟ چى؟ کوا؟ کام؟ کهى؟ بو؟ و هه رچى پرسهک «علامه الاستفهام» ههيه خو

دهخه نه بیری خوینهرانهوه و بهدوا واتای ئەم بهیتهدا دین و دەبنه نارەزامهندی لهو و له منیش.

من بۆ رەتکردنهوهی ئەم ئیعترازانه، هانا نابەمه بهر شیعی شاعیره تازهکانمان تا نمونەیی نامەفهووم لهوان بێنمهوه و بیکەم بهعهیب پۆشی وردەکاری و «تجرید» له شیعی نالیدا؛ چونکه بۆ خۆم چ ئیعتیرازم نییه دژی ئەو شیعره نهویاوانه، هەر چهند گهلیک له شیعی نالی نامەفهوومترن و هی وایان تێدایه، بی موبالهغه، کهس تییان ناگا. تاک تاکهیان تێدایه، هینده هیمایی و دهروونی و «تجرید» بن له وانهن بهلای خاوهنهکانیشیانوه واتاییکی یهکجارهکی "نهائی" یان نهبی و بهپیی گۆرانی باری نهفسی و زیهنی و دهووبهیری خۆیانوه «تصور» یان بۆ واتای ئەو تاک تاکه بگۆرپیت. من که ئەم نمونە نامەفهوومانه ناکەم بهرەت کهردهوی ئیعتیرازان، لهوهدا روم هەر له تیکراییکی ئەو نارازیانه نییه؛ بهلکوو گهردهنی خاوهن نمووکانیش نازاد دهکەم و پێیان نالیم ئیوه که شیعی تویکلأوی کهس تی نهگهیشتوو بلین، ههقی رهخهنتان نامینێ له شیعی خهلقى تر. من له باریکدا نیم، باوهری خۆم وهیا شیعی نالی، بهزهعیف بزاتم، تاکو بهسەر بهلگه و پردی زهعیفدا له رووباری رهخنان بپهرمهوه. نهشیعی نالی و نه فکرهکهی خۆم، ئەوه نین داروهکازی خۆ پی دریان کردن له نمونەیی شیعی تازه داهاتووی کورد و غهیری کورد، بخوازمهوه به شهفاعةتکاریان. هەرچی شاعیری رهمزی تویکلأوی کورد و غهیری کورد ههیه لیم بهدهنگ بین و بلین:

ئیلتیقای پۆلا و ئاسن هەر نیزاعه و گیر و دار

جهمعی «ماء و نار» و مرده و زینده و «مرخ و عفار»

تهقه له سهزمانهوه دینی و بهزیادهوه ماندووومان دهکا. من نایهه بابهتی نهوتۆ له شیعی ئەو شاعیرانه خۆیان بێنمهوه کهوا تهقه له سهری ههموو دنیا بینێ و لهوانه بیته چهند جارن چاوی تی نهگهیشتن بهخۆشیان بترووکنی، بهر لهوه بۆ رووناکایی واتای بچن؛ رەنگ بی هەر بۆشی نهچن. من ئەو نمونانه بهعهیبدار نازاتم تاکو عهیبیکی روالهتی شیعی نالی وهیا کهلهبهریکی باوهری خۆمیان پی داپۆشم. سهختی وانا و ناوهروک له هەرچی بهرهمی ئادهمزاددا ههیه بهدی دهکری، بهمهرجیک لهو بهرهمانه بی، خۆ پیوه خهریک کردن و تیوهرامان و لیکۆلینهوه بینێ. هەرچهند مهیلی خۆم له شیعردا پتر بۆ «سهل ممتنع - ئاسانی سهرکهش»، دهچی تا جوړیکی تر، لهگهڵ

ئەمەشدا شىعرى سەركەش و سەخت كە لە قوولايى دەروون و ناخى ھونەر و نازكىبى ھەست و توفانى دەسەلاتەو ھاتىبى بەقەدەر (ئاسانى سەركەش) و لەوئيش پتر دەمھەزىنى و دلم دەكولنى. گەلىك جارن وا دەبى بەرامبەر پارچەيىك ھەلبەست وەيا پەيكەرىك تەزوو و كەفوكولى توانەو ھە ناو «گەورەبى غەيب، نەزانراو، مطلق، جوانبى بى سنوور، تارىكستانى نەست و فرەوانى سروشت» لە سەرچاوە نەينىيەكانى دەروونمەو ھەلدەچى، بى ئەو ھە گەفتو گۆي پارچەكان بگەم وە يا بتوانم پەنجە بۆ مەبەستيان دريژ كەم، ئەو تىگەيشتنە كەر و لالە نەبى كەوا زۆر بە لىلى و تەماوى لە برىقەي «عبرىە» تى پارچەكانەو پراوپر دەرژيە شەكەفتى مەوھوومى متمانى و قەناعەت لە نەفسمدا. بەدەست من نىيە و خەتاي تۆش نىيە: ئارەزووى شتى ئاسان و ھەزكردن لە ساكارى و سادەبى، خووى مندالە، پىشەمى ھەرزەكارە. تەنانەت لە جىھانى مندالانىشدا، گەپى تەمەنى ۵ سالى بەلای تەمەنى ۱۵ سالىيەو پراوپوچ دەردەچى؛ تازە ئاشناى دامە، ھەر ئۆينى «يەك بەدوو» دەزانى. گەنجى تازە خویندەوار؛ چىرۆكى چەتە و بۆكس وەشاندن و جىنس دەپەستى؛ سواری نابەلدە، ھەر لە سەرەو ھەورازان ولاغەكەمى تاو دەدات، لە نشیوانىش لىي دادەبەزى؛ ئەم كارانە، ھەموويان پلەي ھەلكشاوتر و سەختريان ھەيە. سووچى ئەوان نىيە ناشارەزا تىيان ناگا و كەم دەسەلات پىيان ناویرى. شىعريش وەك ئەوانە و لەوانىش زياتر ئەم پەر و ئەو پەپى ئاسان و سەختى لە يەكتر دوورى ھەن.

شاعیر لە دوو رووی گرنگەو دەرفەتى خۆ روونکردنەو ھى لە نووسەرى پەخشان كەمترە:

يەكەمیان: لەو ھەدا كە شاعیر تەرجومانى جۆشى عاتىفەيە، نەك لىكدانەو ھۆش. دەروون كە كولا، بلىق و قولپى بوركانى ھىندە وەحشى دەردەپەرپىنى و تىشىكى ھىندە خىرا بەناسویدا تىدەپەپى. ئەگەر خاوەنەكەمى زىھنىكى وەك جادووى نەبى و دەسەلاتىكى ئەفسووناوى لە خۆیدا شك نەبا، ناتوانى وینەي كرۆكىشان بكىشى؛ چ جايى بيانكا بە تابلوى پر لە ھونەر.

دووەمیان: لەو ھەدا كە شاعیر ئەو مەودابەمى دريژە پىدانى گوتەمى لەپىشدا نىيە كە نووسەرى پەخشان ھەيەتى. شىوازی عەرووزى بى يا ھى رەھا «مرسل» ى تازە داھاتوو بى. رستەمى شاعیر نابى ئەو ھەندە دريژ بىتەو پەراویرى «تفعیل» ەكانى بەزىنى.

لەم دوو تايبەتییە «بنجی» یەدا کە خیتی جوداوازی دەکێشن لە میانى شیعەر و پەخشاند، شیعەر جوړیک بەندیخانە هەلەدەن، بە دەوری خامەى شاعیردا، کەوا بە زەحمەت جیى خووى و خەيالآت و تەقینەو و وتووێژەکانى تێیدا دەبیتەو. هەرچەند بتوانى ئەندازە بەکار بێنى لە ریز کردن و ریکخستنى هەست و بیری خووى لەم بەندیخانەیدا، دیسانەو تەنگ بەخامەى هەلچنراو و تەنگەتاو کراو. دەبى لەم سەغله تییەیدا لى بسەلمینین، وشەییکی ئەو بە هەموو واتای «صریح و حقیقى و مجازى و تضمنى» یەو لە ناو شیعەردا پەيامبەخش بى، ئیشارەئیکى ئەو بایى گوتەى پاتەوپاتى من و تۆ لە ناو دل و دەروونى گوێگردا دەنگ بداتەو. کە حال وابى دیارە لى حالى بوونى شیعەر زەحمەتترە لە پەخشان، با جارى شاعیر هیچ خو نیشاناندانىشى نەکردبى کە خو نیشاناندانەکەى بەزێادەو واتای هەلبەستەکەى زەحمەت کردبى.

سەرەپای مەودا کورتى کە کارى شیعەر وە زەحمەت دەیهەخى، پىویستى بوونى مۆسیقا و تاو و تەئسیری وشەو شیوازی هۆندەو لە شیعەردا، ئەویش سەر لە نووى فەرمانى شاعیر سەختتر و ئەرکى گرانتر دەکەن. شیعەرى بى مۆسیقا و کەم تەئسیر نرخی هونەرى نابى، ئەگەر لە رووى خەيالەو پەروازى بۆ ئاسمانیش بچى. بۆ ئەم مەبەستە شاعیر دەبى وشەى مناسەبى جیکە و هاوئاهەنگ لەگەل وشە دراوسێکانى دەستبژیر بکا لە فەرھەنگى زماندا. وا هەیه وشەى مۆسیقایى دەدۆزیتەو، بەلام بۆ «تفعیل» ەکانى دەست نادا.

لە نموونەى چاوەدێرى کردنى مۆسیقای وشە: بەیتىکى نالى دینمەو مەبەستمان بۆ روون بکاتەو:

جامى تاقى مەیکەدە میشکاتى «قندیل» ی دلە

شیشە پر قەرەف لە رەفرەف شاهی عالی رەفرەفە

لەم بەیتەدا کارمان بە وشەى «قندیل» ەو هەیه. بەیتەکە ئیشارەى تێدایە بۆ ئایەتیکى قورئان: «مئل نوره کمشکاه فیها مصباح». دەبینى لە ئایەتەکەدا قورئان وشەى «مصباح» ی بەکار هیناوە، کەچى نالى وشەى «قندیل» ی لە جى داناو. بۆ دۆزینەو مۆسیقا دۆستى نالى، لە هەلجێاردنى وشەدا بێنە وشەى «قندیل» لە بەیتەکەدا بگۆرە بە «مصباح» و بیکە:

جامى تاقى مەیکەدە میشکاتى «مصباح» ی دلە

تەماشای بەدوا یەكدیدا هاتنی دوو وشەمی درێژی یەك كێشی وەك دوو وشەمی «مشكاه و مصباح»، چەند ناقلۆلا دەردەچی و مۆسیقای بەیتەكە دەمرینی. وشەمی «قندیل» كە هاتە جیگەمی «مصباح» سەرەوژوور چوونەووەمی «مشكاه» ی شكاندهووە بۆ خوارەووە و نەفەس سواریی خوینەری كرده پشووی حەسانەووە؛ بەوهدا بزوینی «ا» ی وشەمی «مصباح» كە بزوینی سەرەو ژووری ستوونییە - كردی بەبزوینی «ی» ی وشەمی «قندیل» كە سەرەو ژیریکی ستوونییە. وشەمی «قندیل»، جگە لەووە «ا» ی وشەمی «مصباح» ی گۆپی بە «ی»، سەرەتاكەشی لە سەرەتای «مشكاه» دوور كەوتوووەتەووە؛ لەوهدا جاریکی تریش لە عەبدایەتی «مشكاه» پزگار بوو:

مشكاتی مصباحی دلە

مشكاتی قندیلی دلە

لەم تیبینیانەووە بۆ هیندی دەچم، كەوا مەودای تەعبیر و دەرفەتی خۆ ئاشكرا كردن بۆ شاعیر گەلێك تەسكتر و تەنگترە تا نووسەری پەخشان.

هەموو ئەو تیبینیانە بەلاووە بنی؛ شاعیر نابی قسەمی عادەتی بكا و خوارەمەنی بازار و لۆقنتەمی گوفتار كاویژ بكا تەووە. لە شاعیر چاوەروان دەكری، تەجرووبەییکی خۆی بخاتە ناو چارچیووەمی هەلبەستییەووە. مەرج نییە تەجرووبەكە رووی دابی، با زادەمی «تجرید» ی تەجرووبە كۆنەكانی بی كە ئەوسا بەو لەد هینانی سەختتریش دەبی. لە هەموو حالاندا، فكری رەسەنی بی پیشینە «سابقه» كە لە قوولایی دەروونی هەستیارەووە هەلقولێ و بەسەر زمان و خامەمی هونەركاردا هەلپژێ؛ هیندە كیوی و بیگانە دیتە بەر گویی گویگرەووە، لەوانەیه وەك گوتەمی زمانیکی غەریب خۆ بنوینی و لی تێگەیشتنی گەلێك بەولای زەحمەتەووە بی.

ئەم قسەمیە دەمانگەیهنی بە «ناوەرۆك» و حیکایەتە پر تەقە و پەقەكەمی.

نەختیك بە درێژی لەم مەوزووعەووە دوام و لەسەریم نووسیووە؛ زەرورەت وای كرد جاری بلاوكردنهووەمی بوەخری؛ چونكە بەر بەشی دووهمی باسە درێژەكەمی «حاجی قادری كۆبی» كەوت. لێرەدا یەكجار بەكورتی لیی بەكۆتایی دەگەم.

سنوور كێشان بەدەوری ناوەرۆکی قەراردادە كراو و سەپاندنی بەسەر نووسەر و شاعیر و هونەرمنەندا وشكایی بەبەرەمی بایەخدار دینی لە سەرانسەری مەیدانەكانی شاعر و نووسین و هونەر. كە رەوا بی ناوەرۆك بسەپی بەسەر خەلقدا، دیارە بیر و

باوهرې دەستى دەسەلاتدارى كۆمەل دەبىتە ناوهرۇك؛ حكومەتى ھەر شوپىنىڭ خۇي دەكاتە سەرچاۋى فەلسەفە و بىر و باوهر. بۇ خۇت بەراوردىك بىكە لە ميانەى وەزى شىعر و نووسىن و ھونەر لە دوو جىگەى بە يەكتر نەچووى وەك «قاتىكان و چىنى مىللى». بىگومان لەم گوتەيەمدا پەيرەويكەرانى ھەر دوو شوپىنەكانم لە خۇم تۇراندووه؛ چونكە ھىچ لايان بەوۋە رازى نىن ناوى لە تەك ناوى لايەكەى تردا بىت. كە رازى نەبن بە دراوسىيەتى لە ميانى ناويان، ديارە ھىچ لايىكىشيان رىگە نادا بىر و باوهر و فەلسەفەى لايەكەى تر ھەناسە ھەلبىنى.

من ھەقم نىيە بەسەر ئەوۋە ئاخۇ تۆ حەز بەكام لايان دەكەى، وەيا لە كاميانەوۋە نىزىكتى. لەمەدا ھەرئەوۋەندەم مەبەستە بەمىسالىكى زۆر ئاشكرا كە وا پەكى لەسەر روونكردەوۋە نەكەوتى، بىخەمە بەر چاوت. سەپاندنى بىر و باوهر چ ئەنجامىك دەبەخشى لە رووى وشكبوونى سەرچاۋە جۆر جۆرەكانى بەرھەمى فەلسەفەى و فكىرى و ھونەرىيەوۋە. لە تەجروپەدا دەشېنن، ئەو ناوهرۇكانەى لە نيوان يەك كۆمەلدا دۇستى بەھىزيان ھەيە و ھىچيان ناتوانن ئەوانى تر نابوود و قومارياز بىكەن، چالاكانە دەستە و يەخەى يەكتر دەبن و بىنەققەى يەكتر دەگرن بە نيازى پەكخستن و لە ناو بردن، ھەر كامىكى لىشيان بگريت، دەلى خۇم راست دەكەم و پاسەوانى مىللەتم.

خويئەر لە عاست ئەم گوتەيەمدا ھەر ھەلوۋەستىك دەوۋەستى، با بوۋەستى، لەسەر ھىندى پى دادەگرم كە وا دەبى نووسەر و شاعىر و ھونەرمەند نازا، بن لەوۋەى دەيكەن و دەيلن: چ مەترسىش لەوۋەدا نىيە ئەم نازادىيە بىتە ھوى لادان و دوور كەوتنەوۋەيان لە شەقامەرىي بەرژەوۋەندى گشتى. سەيرە! لە ھونەرمەند و نووسەر بترسىين كە ھىچ چەكى ترسىنەر و كوشندەى بەدەستەوۋە نىيە؛ بەلام ترسمان نەبى لەو كەسە كە دەسەلاتى سەپاندن و ياساگرىن و تۇقاندنى بەدەستەوۋەيە. شاعىر و ھونەرمەند چ تىر و شىريان ھەلنەكىشاۋە، مىللەتى پى بترسىين. كوتال و مايەى نووسەر و ھونەرمەند و شاعىر – كە شىعر و نووسىن و پەيكەر و گۆرانى و رەسم و مۇسقىايە – لەخۇۋە ناتوانن ھەنگاۋى مندالىك خوار كەنەوۋە مەگەر دەسەلاتدارىك بىوبىيانكا بە كوتەكى خەلق تۇقاندن. نووسەر و شاعىر و ھونەرمەندىش ئىفلاس بەخۇى دەكاو باوهرەكەى دەپلىشىننەوۋە كە بى و داۋاى دەم كوتكردى فلانە جۆر و فېسارە ناوهرۇك بكا بەتوھمە تىگرتنى دزايەتى گەل و نازانم چى؛ چونكى رۇژىك دى ھەمان نووسەر و شاعىر و ھونەرمەند دەمكوت بكرىن لە لايەن دەسەلاتىكى ترەوۋە كە باوهرى لە ھى

ئەوان جودايە: ھەر بە توھمەى دژايەتى گەلىش نەك تاوانىكى تر.

ناوەرۆك زادەى ھەناوى بەرھەم ھېنەتى، كە ترسى توھمە و تاوانبار كردن ئەو ناوەرۆكەى گوراند لە دەروونى خاوەنەكەيدا ئەوا بېگومان بەرھەمىكى بېژوو لەو ھەناویدا دەرسكى. نووسەر و شاعیر و ھونەرمەند، قەرزارى ئازادىي گوتەى زمان و كردهوى دەست و خامەيانن؛ چ سەرمايەيىكى تریان نيە لە كۆمەلدا دەولەمەنديان بكا و حورمەتيان بۆ پىكەوہ بنى؛ چ رېگەيىكى تريحيان لە بەردا نيە تييرا برۆن بۆ خزمەتى گەل و بىر و باوهرى خوڤشان، جگە لەو تاكە رېبازەى نووسين و ھونەر، كە بىن و ئەوہش لە خوڤيان ياساغ كەن، دىنە سەر ساجى عەلى و لە روويكەوہ ھەموو نابوود دەبن.

تيدەگەم و ديتە قەناعەتمەوہ شاعیر و نووسەر و ھونەرمەند^(۱)

چاو لە ھەندى راستى بپۆشن و بەزاهير لە رېگەى پشتگيرى كردن لە سوودى گەلەوہ داوا بكەن دەستى بازركان و بەقال و عەتار و خوردهماليك ببەستى؛ چونكە ھەر نەبى ئەم كارەيان راستەوخۆ زەرەر لە خودى خوڤيان نادا، بەلام خوڤش نامەدى كردنيان لە ياساگکردنى بىر و باوهر، مالكاوولى بى دەمەتەقەى خوڤيانە؛ چ دوكانى عەتار بپچىيەوہ و چ ئازادىي تەعبير لە شاعیر و ھونەرمەند بسينەوہ ھەمان كارى ئيفلاس ھىنت بە ھەردوويان كرووہ. ئەگەر شاعیر و ھونەرمەندىك بە ھۆى خو دانە پال دەسلەتدارەوہ، توانيشيان دوكان بكەنەوہ و بەرھەمى بېژوو باوينە كۆشى ميللەتەوہ، ھەزاران شاعیر و ھونەرمەندى تر كە تواناى خو لە قالبدانيان نيە دەبنە ھەريسەى قولپ و جۆشى مەنجەلى «ياساغ كردن و تەنگ پى ھەلچنين».

لەم رېگە دانە بەسەرپاكى نووسەر و شاعیر و ھونەرمەندان بۆ ئازادىي بىر و باوهر و كردهوہ، تاكە يەك مەترسى لەوہدا دەكرى كەوا ئەو كەسەى بە تەمايە خەلق دەمكوت كا، رېگەى ئازادىي تەعبيريان لى ببەستى، ئەويش وەك ئازادىخوازەكان سوود وەردەگرى لەم رېگە بەرەللا كرنەدا. سوودەكەش ھەر بەنيازى گەيشتنە دەسلەت و خەلق تۆقاندن لە كار دىنى؛ واتە بەنيسبەت ھەندى دلكرمى و ناحەزى ئازادىيەوہ، رېگەدان و ئازادى تەعبير ھەر ئەوہندە چاكەى تيدايە كە مەوداى پى دەدا بۆ ئەوہ رۆژەك لە رۆژان ھەموو رېگايان ببەستى و ھەموو دەرگايان داخا: قەفەس دروست كا بەدەورى

(۱) وشەى «ھونەركار» لەبارترە بە واتاى «فنان»، من لێردەدا پەيرەوى غەلەتيكى مەشھوور دەكەم.

غەيرى خۇيەو. لەگەل ئەم مەترىسيەش ديسانەو رېگە دان و دەرگە كىرنەو تاكە رەفتارىكە لە ئازادىخواز بوەشىتەو؛ ياخود با بلىم سروشتى ئازادى، ئەمەى بەبەرەوۋىيە و خۇ لى قوتار كىرنى ئاسان نىيە. ئەوئەندە ھەيە دەتوانم بلىم تىكرامى مىللەت و نووسەران و شاعىران و ھونەرمەندان و ئازادىخوازن كە ئەيانتوانى كەمايەتى ئەوان دىكرمىيانە پەك بخەن و بەوئەدا ئازادى خۇيان دۇراند و ئەوانى لى بوونە جەللاد، چ لزوم نامىنى بۇيان بگريەين و خەفەتيان بۇ بخۇين؛ ديارە بە لايانەو ئازادى ئەوۋ ناهىنى بپارىزىت. خۇ پىي ناوئى من بلىم كە حالى ئازادىخوازەكان ئەوۋ بى، ئەوسا لە ھەموو حالاندا ناتوانن ئازادىيان بپارىزن.

بە ھەمە حال، ئىمكان نىيە يەك جۇر ناوەرۇك لە شىعر و ھونەر و ئەدەبدا بسەپىندى، بى ئەوۋ، يەك ئاھەنگىكى ئىسك قورسى ناقۇللى بى زەوق لەو بەرھەمانەدا بىيئە ئەو زپە رەنگە كە رەنگىراوۋەكە عەيىدار دەكا و چاۋ لىي ھەلدەبەزىتەو. بۇ خۇت ئەو وەزەعە بىنە بەر چاۋت كە لە تاكە يەك كولانەوۋ سەيرى جىهان بكەيت و پىت نەكرى جىهانەكە بەبەر كولانەكەدا بخولپىتەوۋ تاكو ھەر نەبى لەو تەنگزەپەدا دىمەن گۇپى بكەيت.

لە گۇشەى نىگى نىرخاندن و سەنگاندنى ناوەرۇكەوۋ، راستىكى تر ھەيە، خۇ لى بە سەھوۋ بردنى دەبىتە شەپى رووبەروو "جىھوى". لەگەل ئادەمىزادا؛ ھەر چەند ئەو شەپە بەرگى مروقدۇستى و چاكە خوازىش لە خۇى بئاللىنى تا بەقەدەر گۇپى چاك و پىران پەرويان لە دەورى خۇى كۆ بكاۋەو. راستىيەكە ئەمەيە ھەر ناوەرۇكەك پەسند بكەيت، مافى ئەوۋەت نىيە بەرھەمى رۇزگارلىكى رابردوۋ بخەيتە بەر تىشكى ئەو و بەو پىيە نىرخى بدەيتى؛ نابى رابردوۋ بەگەز و گرىپى سەردەمى خۇت بپىۋى. تۇ جارلىكان خۇت كىردە سەرىشك لە بەرھەمى ھاۋچەرخەكانت، بە تەماى لە مردوۋانىش بىيئە سەر پىشك. ئەم كارەت سەردەراى نارەوايى، زەرەر لە خۇشت دەدا؛ چۈنكە لە دوا رۇزدا دىن و بەرھەمەكەى تۇ بەگەز و گرىپى خۇيان دەپىۋن و ئىفلاست پىدەكەن.

ئەم وتوۋىژە پىتر روو لە مروقى سىياسى و «ملتزم» بە باوەرپىكى رەسمى دەكات؛ چۈنكە ئەوان بۇ مەبەستى خزمەتى ئامانجە رامىارىيەكانىان، دەبانەۋى ناوەرۇكى ھەموو جىهان رام بكەن و بىكەنە نۆكەرى ئەو ئامانجانە. مروقى سەربەخۇ لەبىر و باوەرپىدا پىۋىستى بەم رامكىردن و بگرە بىستە نىيە؛ ھەر ئەوۋى دەۋى لە خۇى و لە خەلقىش گەرىن بەئازادى بنووسن و بلىن و بكەن.

ليزدا قەسەيىك خۇ دىننېتە پېش: سىياسەت پتر و خيراتر لە گۇراندایە تا بېر و باوەر و ناوەرپۇكى تر. لەوانەيە بەرژەووندى سىياسى لە پۇژيکەووە بۇ پۇژيکى تر تەقلە لى بدا بەرەو پىشت ھەلگەپتەووە، ئەدەب و شىعر و ھونەرىش كە خزمەتى ئەو بکەن، دەبى لەگەلدا بگۇرپن. لە راستیدا دەشگۇرپن، بەرەو پىشتىش دەبنەووە. لەبەر ئەمە ئەدەبى سىياسى، بە زۇرى، تەمەنى كورتە و جوانە مەرگە: واتە خيرا باوى نامىنى و دەمرى، گەلەك جارن ئىدىعاش دەكرى و گوتنەووی ياساغ دەكرى. خۇمان ديومانە وابووە حوكمەتيك كتيبيكى سىياسى بلاو كر دوو تەووە و ھەر خۇى دواى ساليك پۇلىسى بەدوادا گيراوہ كۇى كاتەووە و بى شاريتەووە. لەم حالاتە «ناوەرپۇك» گالتە بە خۇى دەكا و بەر لەووە لە غەيرى خۇى بكا.

بۇ بەراوردى كردن ئەم چەند بەيتە بخويئەووە:

«امرؤ القيس» لە ھەلواسرەووەكەيدا دەلى:

قفا نېكى من نكرى حبيب و منزل

بسقط اللوى بين الدخول فحومل

وہ فايى ئەمەى گوتوہ:

بەس عومرى من بە بادە روت بينە زولفت لادە

دل بويە نامرادە بەم شەوہ پۇژ گيراوہ

«كليم» ى ھەمەدانى گوتوويەتى:

شد دامن ألوند کنارم ز گلى اشك

كرديم دوا داغ فراق ھمدانرا

ئەم شىعرانە لە خۇو دەژين، كەس پارەى بۇ خەرچ نەكردون و ھەرەشەشى لە خەلق نەكردوہ ئەگەر نەيان لىنەووە سزا بدرين، كەچى ھەموو شىعرە سىياسىيەكانى سەردەمى ھيتلەر و مۇسۇلىنى و كەرىم قاسم كە گەورەبى و «وحدانيە» ى ئەوانى دەگوتەووە، وەك مردويان لى ھات. بشزانە ھەرچى شىعرى ئەو تويى ھەيە پۇژەك دى و دەمرىت.

ئەدەب و ھونەر، ئەوہى راستى بى ھەموو بەرھەميەك، تا وتوويزى لەگەل سەرچاوە قوولەكانى نەفسى مرۇقدا ئەويش دەمىنى و گويگرى دەبى. سەرچاوە قوولەكانى نەفسى مرۇقدا بى نەمر تر دەبى، چونكە بەدرىزايى مانەوہى ئەو سەرچاوانە لە نەفسى مرۇقدا ئەويش دەمىنى و گويگرى دەبى. سەرچاوە قوولەكانى نەفسىش، بەپيچەوانەى

چاۋەپوان كىردى فەيلەسوفە مادىيەكان، يەكجار رەگداكوتاترە لە سروشتى مرۇفدا لەۋەى بەرژەۋەندى سىياسى ۋە يا مادى كەم عومر ھەزى لى دەكا. ئەو كەسانەى لە رىي فەلسەفەۋە «گۇرانى كۆمەلەيەتى» يان لى دەبىتە مەراق ۋە ماخووليا، ايان پى خۇشە دەروونى مرۇقىش بەپىي ئەو گۇرانە بگۇرپت، كەچى حىسابەكە ۋە دەرنەچىت. سوودى مرۇقىش لەو دەرنەچوونەدايە، چونكە ئەگەر نەفسى مرۇف ۋەك مۇدىلى جلك ۋە پىلا ۋە نۇتۇمۇبىل، خىرا گۇرابا لە مرۇقايەتى دەشۇرا ۋە دەبوۋە گىئانلەبەرىك كە ناتوانىن ناۋى بۇ دابىن.

شىرازەى كۆمەلەيەتى ۋە بە يەكەۋە بە سترانەۋەى تاكەكەنى مرۇف؛ گەلىك بەھىزترە لەو پەيوەندىيەى كەۋا بەرژەۋەندىكى سىياسى ۋەيا ئابوورى چەند مانگى ۋە چەند سالى، پىكى دىنى.

بەنموونە دەلىم، «ملحد» يىك كە مردوۋى لى دەمرى، ھىندى ئىماندارىك پوۋە ۋە مزگەۋت دەروا، بۇ پەيدا كىردى مردوۋ شۇر ۋە قورئان خوۋىن ۋە گۇر ھەلگەن ۋە نازانم چى. زۇرىيەى ھۇى بايىبوونى مرۇقى لووتبەرز ۋە لە خەلق نارازى ۋە بايەخ نەدەر بەغەيرى خۇى، لە گورى گەنجايەتى ۋە كار دروستى ۋە بى موشكىلەيىيەۋە دىت. دوو رۇزى لەرز ۋە تا لە تۇقەلەى بايى بوونەۋە دەى ھىننە سەر خاكى پارانەۋە.

گوتم نابى رابدوۋ بەگەز ۋە گرىي دوا رۇژ بپىورى؛ ھەر رۇژگارە گەز ۋە گرىي خۇى ھەيە، نەك ھەر لە شىعر ۋە ئەدەب، بەلكوۋ لە ھەموو مەيدانىكى كۆمەلەيەتىدا. جلوبەرگى تۇ بەبەر باپىرتەۋە، سەيرى خەلقى سەردەمى ئەۋى دەھىنايەۋە. كچىكى ۱۰۰سال پىش ئىمپۇى كورد، ئەگەر قزى كورت كىرەبايەۋە بەشوو نەدەچوو، با نەلىم شار بەدەر دەكرا. بەپىي سەردەمى خۇى، شىعرى نالى لەروۋى ناۋەرۇكەۋە تا بلىي دەۋلەمەندە. بى ئەۋە لايەنگىرىم كىردى لە موقارەنەدا، نالى بەر لە شاعىرەكانى سەدەى نۇزدەممانەۋە دى. مەيدانىكى فرەۋانىش لىيان پىش كەۋتوۋەتەۋە. كە بىي ۋە ديوانەكەى بەديوانى شاعىرەكانى ترمان بگرى، دەبىنى گەلىك پتر لە ھى وان ھەلبەستى تىدايە كەۋا «تجرىد» ى رپوت رەھا بوۋە ۋە بەرەۋ گوتنەۋەى واتاى ئەۋتۇ چوو، لايەنى كۆمەلەيەتى بداتەۋە. بىگومان ئەم نووسىنە ھىندەى بەبەرەۋە نىيە بۇ پوونكردەۋەى ئەم مەبەستە گەشت بكا بەناۋ ھەموو ياخود بەشى زۇرى ديوانەكەى «نالى» دا. لەۋە زىياتر كە چەند نمونەيىك بىنمەۋە مەۋداى درىژە پىدانم نىيە بە نووسىنەكەم. كەسىك بىھوۋى سرنج بگرى، دەتوانى، نمونەكانى ئىرە بكاتە «مك» ى نرخاندى شىعرى تىرىش بۇ

دەرخستنى لايەنى كۆمەلەيەتى تېيدا؛ ياخود لەلای خۆيەو، بى ئەم «مەك» دەش، دەسبىزى ئەو لايەنە كۆمەلەيەتتە بكا.

سەيرىكى ئەم بەيتە بكة كەوا رەنگە لەبەر چاويكى درشتىن، گروگاللىكى دەروونى شاعىر بى و بەس؛ كەچى ئەوئەندە پىرە لە «كۆمەلەيەتى» ھەر دەلىلى يىي ئاوسە:

يا تۆربەتى يا غۆربەتى «بارى» بىشكىنن

ھەر مونتەزىرە نالى ئەگەر مرد و ئەگەر ما

با جارى واز لە جوانكارى بىنن و بلكىن بە لايەنى كۆمەلەيەتتە بەيتەكەو.

نالى لەم بەيتەدا دەستەو دامانى دوو نەرىتى كۆمەلەيەتى كۆن و رىز لىگىراوى مىللەتى كورد - ھى غەيرى كوردىش - بوو بۆ سكاللا كوردن و پارانەوھى حال، لاي خۇشەويستەكەي؛ داوا دەكا يەك لە دوو شتانى لەگەلدا بىرەت، يا بىنە سەر «تۆربەتى - قەبرەكەي» كە بە مردووى حىساب بىكەن، لەبەر شىدەتى پەزارەيى، خۆ كە ئىستاش نەبى، كاتىك بەراستى مرد با بىنە سەر قەبرى، ياخود بەسەردانىك «غۆربەتى» بىشكىنن، ئەگەر دەلىن زىندوو و نەمردوو. واتە كە دەلىن مردوو (ياخود كە مرد) با تۆربەتى بىشكىنن: كە دەشلىن زىندوو، غۆربەتى بىشكىنن. لە غۆربەت و لە تۆربەتى يەككىيان بىشكىنن، وەلەو جارىكىش بى. نالى ھەر مونتەزىرە ئەگەر مرد و ئەگەر ما.

وشەي «بارى» بەرىنووسى كۆن دوو جۆرە خويندەنەو و دوو جۆرە واتاي ھەيە. يەككىيان «بارى» بە واتاي «جارى، جارىك» ە. لەم حالەدا بەيتەكە ئەم واتايە دەبەخشى: جارىكىان تۆربەتى يا غۆربەتى بىشكىنن، ديارە نالى ناوئىرى لە جارىك پتر سەردان داوا بكا.

جۆرى دووھى خويندەنەو «بارى»، ئەوھەيە بىكەيتە «با رى بىشكىنن». ئەوسا «با» بۆ ھاندانە وەك بلىي «با بىت، با بىرەت، با ئا و بخواتەو». وشەي «رى» ئەويش بەواتاي «رىگە» دەبى. بەمەدا ماناي بەيتەكە وای لى بەسەر دى «ياقەبرى يا غۆربەتى نالى، يارىگەي ھاتنى يار بىشكىنن بۆ لاي».

دەبىنى واتايلىكى كۆمەلەيەتى زۆر بەنرخ ھەيە لە بەيتەكەدا، بەجۆرىكىش ئوستادانە لە شىعەرەكەدا گونجاو ھىچ سەرى رىي بەوردەكارى و ھونەرى ئەدەبىيەو نەگرتوو و مەوداي لى تەسك نەكردوونەتەو. دوو وشەي تۆربەت و غۆربەت، سەرەپاي سازانى ھاو ئاھەنگىيان لە تەك يەكتەدا، جارىكى تىش ھەستى گويگر دەبىزىون، بەوھدا كە ھەر

دوویان وەزعی سۆزناک دەلینەو: غەریبی و مەرگ. کە مروەتیک هەبی لە نیوان خەلقدا، دەبی سەر لە غەریب بدری. کە غەریبی بابی ئەو نەکا رەحمی ئەم یارە بی رەحمە ببزیوی، ئەوا مەرگ لە بەیندایە و سەردانی قەبران چ عوززان قبوول ناکا. نالی بی چارە هەقیەتی لە ژیان و مردندا، چاوەروانی سەردانیک بکات.

بەدوا ئەم پێشەکییە پر لە سۆز و پرووزی بەیتەکەدا، خوینەر کە دەگاتە کۆتایی و پرو بەرووی «مردن و مان» دەووستی و هەردووکیشیان بەدیار سەردانیکەو لە چاوی بەیتەکەدا قەتیس ماون، هەر بەجاری دلی دەبیته ئاو. دەک مالت شیوی نالی بۆ کام مەلەندی بی سنووری غەم و تەمی عیشقمان دەبە، لەم چاوە نۆرکردنی دوا مەرگت، بۆ قەدەم رەنجەییکی ئەم بی رەحمە یارەت؟

یا توربەتی یا غوربەتی باری بشکینن

هەر مونته زیرە نالی ئەگەر مرد و ئەگەر ما

پی شکاندەکش لەلای خۆیەو ئەو ئاوری سۆزی گویگر پتر بەرز دەکاتەو: چونکە وا رادەگەیهنی چ کەسیک بەسەرلیدان ری ئەم بیچارە عاشقە نەشکاندوو. سەرەرای سۆز بزواتنەو، وشە پی شکاندن لە فەرەنگی زمانی کوردیدا، زاراویییکی زرينگەداریشمان دەینیته بەر گوی، ئەو دیمەنەشمان نیشان دەدا لە ژيانی دەشتودەر و شاخ و هەلەت و پەلەت کە رینگە دەبەستری بەهۆی بەفر وەیا زەبەند و نوغوردەو و خەلق تی دەنالین و دەیشکینن.

سەرنجیکیش لە هەندی بگرە، نالی وشە «صريح» ی سەر لیدان و هاتوچۆ کردنی هەر بە کار نەهیناوه، بەلام داخوازییەکی و سکالا و نازاد، و شکایەتەکی، بەولای «صريح» دەویە، بەهۆی هیزی بەکارهینانی رستە و تەعبیری ئاخاوتن.

لە هەر پرویکەو سەیری بەیتەکە دەکەین هیند دەولەمەندە، حیکایەتی ناودەرۆک و وشەسازی و ئەو بەند و باوەت لە بیر دەباتەو ئەگەر بەبیریشت بیتهو خاوەنی حیکایەتەکە قەرزار دەکاتەو و شەرمی دینیتهو.

بۆ خۆت لە لایەنی جوانکاری و ئارایشتی «بدیع» یشەو، لە بەیتەکە رامینی و سەرنج بدە هاو مۆسیقای «توربەت و غوربەت» و «طباق» ی مردن و مان و دوو واتایی «باری» و ئەوان هەق و حیسابانە هونەری شاعیری کەوا لە بەیتەکەدا کۆمەل بوون و بیانخەو سەر تیکرای سامانی.

با ئەو تېيىنىيە گىرگەشت بىخەمە بەر چاۋ، ھەر چەند درېژەش دەدا بە شىكىردنەۋەى بەيتەكە.

لە ھەر دوو رۈۋى كېش و واتاۋە، دەست دەدا بەيتەكە بخوئىرئەۋە:

يا توربەتى يا غوربەتى بارى بشكىن

ۋەياخود غوربەت پېشكەۋىت و بگوتريت:

يا غوربەتى يا توربەتى...

بەلام لە رۈۋى فەنى شاعىرىيەۋە، ھەر جارەيان جۇرئىكى تايبەتى ھونەرى «بدىعى» پەيدا دەبى.

دەزانين «توربەت و غوربەت»، لە سەرەتاي نيوەى يەكەمى بەيتەكەدا، بەرامبەر «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» ي كۆتايى نيوەى دوۋەمى بەيتەكە دەۋەستن؛ توربەت، بۇ مردنە كە و غوربەتئيش بۇ مانەكە، دەبى. ئەم ۋەزە پى دەلئىن «لف و نشر». كە وشەى «توربەت» لە پېشەۋە بى لە ريزدا دەكەۋىتە بەرامبەرى «مردن» دەكە؛ ئەوسا غوربەتئيش دەچىتە بەرامبەر مان. ئەم جۇرە پى دەلئىن «لف و نشر مرتب»؛ چونكە ھەر وشەى لە بەرامبەر وشەى مناسىبى خۇيدا ۋەستاۋە. بەلام كە «غوربەت» پېش كەۋت، ئەوسا «لف و نشر» دەكە دەبىتە «مشوش».

لە حالئىكدا بلىين «يا توربەتى يا غوربەتى» و بەمەدا «لف و نشر» دەكە بىكەين بە «مرتب»، دىسانەۋە لە رۈۋى واتاۋە ھەر «مشوش» ە، چونكە ديارە لە واقىعدا «مردن» دواى «مان» دىت؛ ھەرچەندە وشەكەشى لە بەيتەكەدا پېش كەۋتوۋە. كە ھاتىن و لە نيوە بەيتى يەكەمدا، غوربەتئيمان پېش خست و ويستمان وشەكان لە رۈۋى واتاۋە «مرتب» بىكەين، ئەوسا بە نىسبەت نيوەى دوۋەمەۋە سەر لەبەرى «لف و نشر» دەكە دەبىتە «مشوش»؛ چونكە وشەى غوربەت دەۋەستىتە بەرامبەر مردن و وشەى توربەتئيش بەرامبەر مان كە ھىچ جىي خۇيان نين. لە لاي واتاۋەش ھەر دەبىتەۋە «مشوش»؛ چونكە لە نيوەى دوۋەمى بەيتەكەدا، ئىمكان نىيە جىي «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» بەيەكتر بگۇرئەۋە. جى گۇرئىيەكە ھەر لە نيوەى يەكەمدا دەكرى. لە نيوەى دوۋەمدا قافىە لەۋ جى گۇرئىيەدا لە ناۋ دەچى. ئەگەر مرد و ئەگەر ما» بەھەمە حال پېشە و پاشن. ھەر ئەم ۋەزەپېشە پى خۇش دەكا كە لە نيوە بەيتى يەكەمدا «توربەت» پېش «غوربەت» بىكەۋىتەۋە. لەم خستنە پېشە ناچارىيەى «مردن» دەكەۋە، تى دەگەين نالى زياتر بە ئومىدى سەردانى دواى مەرگە.

نالی له واتای ئەم بەیتە هی تریشی هەیه؛ بەلام بەرهو زیادی هیز و بەلاغەت و فسوونەوه پتر تێیدا هەلکشووه. من که ماناکەم بۆ روون بوو، بەدەست خۆم نەبوو، لیوم لەسەر بەیتەکه دانا و ماچم کرد. دەسەلاتی مرووف له ناخینی هەلبەست بەجوانی و نوکتە و گەوهەر، لەوه تێپەر ناکا. فەرموو لەگەڵ مندا سەیریکی بکه:

سەر خاتیمەیی حوسنی عیادەت که نەهاتی

باری بگەرە فاتیحە و دەئبی زیارەت

خاتیمە «خاتمە»: کۆتایی.

عیادەت «عیادە»: سەردانی نەخۆش، ئەحوال پرسینی.

فاتیحە «فاتحە»: سوورەتێکی قورئان، یاخود سەرەتا و دەستپێکردنی کار.

دەئب "دأب": عادەت، نەریت.

واتایەك له واتاكانی بەیتەکه ئەمەیه:

سەرم بوو بە کۆتایی عادەتە شیرنەکهی ئەحوال پرسین له نەخۆشیدا، که تۆ نەشەاتی بۆ لی پرسینم، واتە له کۆتاییدا سەرەکهەم تێچوو و مردم.

کهواتە جاریکیان وەرە بۆ سەر «فاتحە» و زیارەتی قەبران.

واتا دووهمی بەیتەکه، بەتەواوی پێچەوانەیی ئەمەیانە:

سەرنجێک بگرە دوو وشەیی «خاتمە و فاتحە»: بەکەمیان کۆتایی، ئەوی تریان دەست پێکردنە. مومکینە «فاتحە» سوورەتی قورئان نەبی و دەست پێکردن بی؛ چونکه له بەرامبەر «خاتمە» دا هەر بۆ ئەم واتایە دەروا.

نەخۆشی مومکینە بە دوو جۆر کۆتایی بی: یا مردن یا چاک بوونەوه. جاریکیان مردنەکهەمان له بەیتەکهدا دۆزییەوه و باسمان کرد؛ ئەم جارەیان بەرەنگاری واتای دووهمی بەیتەکه دەبین که دژی مردنە، چونکه چاک بوونەوه رادەگەیهنی:

تۆ کهوا تا کۆتایی ئەم عادەتە شیرنەیی سەرلێدانی نەخۆش نەهاتیە سەرم (وشەیی «که نەهاتی» له کۆتایی بەیتەکهوه راگوێزە بۆ سەرەتای، واتاکەیی وای لی بەسەر دی؛ که نەهاتیە سەر خاتیمەیی حوسنی عیادەت ...) وا چاک بوومەوه، هەر نەبی، جاریکیان بگەرە «فاتحە» - (سەرەتا دەست پێ کردن)ی عادەتی زیارەتی نەخۆش، دواي چاک بوونەوهی.

«فاتیحە و دەئىبى زيارەت»، ئەگەر بکرىتە «فاتیحەيى دەئىبى زيارەت» يا نەکرىتیی له هەر دوو حالاندا عەينى واتا رادەگەيەنى. که بلیى «فاتیحە و دەئىبى زيارەت»، ئەوسا هەر دوو وشەي «فاتیحە و دەئىب» دەبنە «مضاف»: واتە «سەرەتای زيارەت و عادەتى زيارەت».

واتای نيوە بەيتى يەکەم، بەهەر دوو جۆريەو دەست دەدا بۆ حالەتى مردن؛ بەلام ديارە هەر يەکیکیان لەگەڵ «چاک بوونەو» دەگونجیت.

کلیلى کردنەوہى قفلئى ئەم بەيتە، ئەو «طباق» ەيە که لە ميانى «خاتمە و فاتحە» دا دەديتریت. بەهۆى طباقەکەوہ که زانیت «فاتحە» هەر سوورەى قورنان نيە، بىرت دەروا بۆ دوو جۆرە «خاتمە» ي نەخۆشى که مردن و چاک بوونەوہيە؛ ئەوساش وشەي «سەر» له خۆوہ بۆت ناشکرا دەبئى که مومکينە ناو بئت، بەواتای «رأس»: مومکينيشە «ظرف»، ناوہل کار بئت، بەواتای «على، فوق». بەهەمە حال، روونبوونەوہى بۆ من بەم جۆرە بوو.

لەبىرت نەچئى، ئەو کەسەي بەم هەموو جوانى و کۆمەلایەتى و هيزى دارشتن و فنونى شاعيرى بەيتەکە، رازى نابئى و شيرگيرە دەبئى لەسەر رەخنەي نەسەلمينانە، بۆ خۆي لە هەلبەستدا زير و ئەلماس و خۆراک و پۆشاک و خانوو و بەرە پيشکەشى ميللەت ناکا؛ ئەويش لە باشترين حالدا قسەيکى ریکويپک ريز دەکا و هەندیک واتای کۆمەلایەتى، که خۆي پيى رازيە، تئى داوئى و رەنگە خەلقى تر هەر پيشى رازى نەبئى لەوانەيشە نەگەيشتبئى بەنيوہى ئەو مەودايە که بەيتەکەي نالى تئى هەلکشيوە لە هەموو روويکەوہ؛ واتە کۆمەلایەتى و هونەرەوہ.

با بە ناو ئەم بەيتەشدا گەشتيک بکەين:

حەلقە دەرگۆشى کەفى رەنگينى تۆيە ئەم دەفە

با نەنالئى ليئى مەدە «عن لطمه کف الکف»

بيستووتە لەسەرگوزەشتە و حیکايەتى ئەفسانە «عەبدي حەلقە بەگۆش»؟ ئەم حەلقە دەرگۆشەي ناو بەيتەکە هەرچى بىرەوہريى حیکايەتى راست و ئەفسانەي سەردەمى منداليمان هەيە، دینيتەوہ سەر پەردەي ميشکمان. لە بەيتەکەدا «حەلقە دەرگۆش»، هەستى مرؤفایەتیشمان بريندار ناکا؛ چونکە مرؤف تئيدا نەبووہ بە بەندە. نالى دەفەي بئى گیانى هيناوہ و ئالقهکانى لئى کردووہ بە نارايشت و هۆي

زىنگانەۋەش. جارىكى تىرىش «ھەلقە دەرگۆش»، دەفەكە خۇشەۋىستىر دەكا؛ چۈنكە سكالاي بەيتەكە، بۇ دەپارىتەۋە. دواي خۇشەۋىست كىردنى دەيكا بەجىي ھەسۋودى پى بردنىش كە دى و دەيخاتە ناو ئەو دەست و پەنجە رەنگىنانەۋە.

دەفە ھەلقە بە گۆشى دەستە رەنگىنەكانى خۇتە

با نەئالى و لىي مەدە، دەست بگرەۋە لە مست لىدانى

چ پارانەۋەيىكى ناسكە لەم دەستە رەنگىنانە، لە مونسەبەيىكى وا پر جۆش و جەزبەي دەفە لىدان و لەرزىن و زىنگانەۋەي ئالقهكانى؟ «كف الكف» چەند رىك ھاتوون لە تەك يەكتىدا. وشەي «الكف» لە كۇتايى بەيتەكەدا كە عەرەبىيە پىتى «ف» كەي گۆشراۋە؛ واتە «شە» ي بەسەرەۋەيە. نالى كوردانە بۇ راست ھىنانى كىشى شىعر، گۆشپىنەكەي لاداۋە و «ف» كەي بەرەللا كىردوۋە و وشەكەي ھىناۋەتە سەر زەۋقى خۇمان. چەند لىي شىرىنە ئەم رەفتارە كورتىلەي كوردايەتى! نالەي دەفى ئالقه بەگۆي لەبەر دەست و پەنجەي رەنگىن چ ھەستىكى نەرموناسك لە دەروونى گۆيگىدا دەبىزىۋى؟ دەفە لىدانەكە خۇي چ دىمەنىكى زۆر بەرچاۋى ناو ئەم تابلوپە ھونەرىيەيە. «كف»؛ واتە «لەپ» ي رەنگىن؛ عادەتى خەنە تىگرتنى دەستى ئافرەتانىش دەكاتەۋە بە ئارايشتىكى بەيتەكە، ئەو لايەنەش رادەگەيەنى كەۋا مەبەست لە «دەس رەنگىنى» نەك ھەر خەنە تىگرتن، بەلكو شىرىنكارى و مەھارەتى دەستەكە بىت. ئەۋساش دەفە لىدانەكە لە دەستە رەنگىنەۋە دەبىتە كارىكى پر ھونەر و جوان. «كف و دەف»، «كف الكف»، لە رۋوى مۇسىقاي دەنگەۋە چەند وشەي ھاۋناھەنگن! وردەكارى، كۆمەلايەتى، تىنوتوا، ئارايشت و مۇسىقا پراۋىپى بەيتەكەن. سەيرە، بۇ ئەدبىي واتا دۆست لەبەر خاترى باۋ بوونى بىرىكى سىياسى عومر كورت، ئەم گەۋھەرانە لە كىس خۇي بدا و بە شىعەرىكدا ھەل بلى كە واتاكەي نەك ھەر كوتراۋەتەۋە، دە گاسنىش كراۋە؛ بۇ خۇشى سالىھايە دەي كاتە بابەتى گوتار و دوان و بزۋوتنەۋە و دروشمى نىمايش، ناۋناۋەش ئىفلاسى كىردوۋە سەر لە نوي بەرەيىك لە چەند كز و ۋەرزىكى سىياسىدا كىردوۋەتى بە سەرمايەي بازارىكى كاتى.

ئەمەش بەيتىكى تىرى نالى لەۋانەي بە لىۋىردبوۋنەۋە، لانى كۆمەلايەتى تىدا

دەردەكەۋى:

دامەنى پاكى مەدارى دائىرەي خامەك نىە

خوینى مەقتوۋلانە وا دامىنى يارى گرتوۋە

جاران عادەت بوو - پەنگە ئىستاش ھەر مابى - پەراۋىزى خامەكى مۆر، بە دەور و دامەنى كەواي ئافرەتەنەو دەدوورا. نالى لىرەدا ئەم عادەتەي پۇشاكى ئافرەتەي كورد، دەكاتە ماكى خەيال بازى و «تجريد» لە شىعەردا. لەو پرا ديارە خەيال و «تجريد» ەكە زادەي واقىيەكى زىندوون، نەك پەھەوا كەوتنى وەھم.

لە گوتەي «دامەنى پاك» ەو، راستەوخۆ بىرى مرۆف دەروا بۇ لايەنى «پاك دامەنى» و پروسوورىي ئافرەت كە لە كۆمەلگەي كورددا، ستوونىكى ئايىن و ناموسە. تۆ سەيرىكى ورد و قوولى ئەم كۆكردنەو ەي «دامەن پاكى» يە بكە لەگەل سووربوونى دامەنەكە بەخوین... ھەر دەلىي ئاو و ئاگرى لە يەك زەرفدا كۆ كرىووتەو و بە يەكيش ناكەونەو. دامەنى بە خوینە، بەلام ھەتا بلىي دامەنى پاكە.

ئىنجا سەيرى رستەي «دامىنى يارى گرتووه»، بكە كە ئەمىش ئىشارەيە بۇ نەرىتيكى كۆمەلەيەتى رىز لىگىراوى «دەستە و دامەن بوون و ھانا بردنە بەر». لە لايەن سۆز و ھەستى شاعىرىشەو بەدرەنگەو دەگەيە پايانى جوانى ئەم وینەيەي ئالوودە بوونى دامىنى يار بە خوینی عاشقان و پارانەو ەي خوینەكە لىي، بەو ەدا كە دامەنى دەگرن و ھانى دىننە بەر... كەي؟ دواي كوشتن.

نالى بەم تەعبىرانەي، دەربىرىنى واناي شاعىرانەي تەر و پارا و پرسۆز و ھونەرەو، ھاموشۆيەكى شارەزايانەش دەكا لە مەيدانەكانى دەستوورائى كۆمەلەيەتيدا. نالى وشكە مەلە لە ھەوايىكى ژووروى كۆمەلدا ناك، گەلىك پتر لە پسپۆرىكى كۆمەلەيەتى مووچەخۆرى ئىمپۆ، بەناو پەند و نەرىت و گفئوگۆ و دل و دەروونى كۆمەلدا دەگەپى و دەستە گولى رەنگاوپەنگى ھەلبەست دەھۆنىتەو. كە سەيرى ھەموو ديوانەكەي بكەي، فەرھەنگىكى كۆمەلەيەتى لى پىك دىنىت كە دەست بدا پشناوېشت بكرىتە ديارى و يادگان.

با لەگەل بەيتىكى تریدا ماملەتتىكى گەوھەر و ھونەر و ئەفسوون بکەين:

زولفى دووتايى تەرازوو مەسەلى دل كىشت

روح دەكىشتن بە دووسەر ئەم بەسەرى ئەو بەسەرى

زولفەكان دووتان، واتە ھەر يەكەيان بەقەدەر تايىكن لە زۆرىدا. وشەي «تا» بەواتاي

«تاي موو» دىت كە زولف خۆي موو. زولفەكان دووتان، وەك يەكترن.

كە دووتان وەك تەرازوو؛ چونكە زولف و تەرازوو ھەر دوويان دوو تان و ھەر تايەيان

بهقهدهر ئهوی تر و هاوکیشی یهکترن؛ ههر دوو زولفهکەش تەرازووی یهکترن.
زولفهکان که تەرازوو مەسەلن، دڵ کێشن... دڵ دەکیشن، لهبەر نازداریبیان.
زولفهکان که تەرازوو مەسەل بن، وشەیی «کیش»، خزمی تەرازوو و جیبی خۆیەتی
دڵ بکیشن؛ چونکه تەرازوو ئالەتی کێشانە.

با بزانی بەولای دڵ کێشانەوه ئەم تەرازوو زولفانە چ دەکیشن؟ روح دەکیشن.
تەرازووی عادیەتی لەوه تۆ ناپەرینێ زێر و ئەلماس و گەوهەری پی بکیشریت؛ کهچی
تەرازووی زولفی یار روح دەکیشن. روح کێشان هەر له رووی وشەوه خزمه لهگەڵ
تەرازوو، راستە حیسابەکهی له شوینیکی تره.

تەرازوو که بابەتی کرین و فرۆشتنی پی هەلکێشری؛ تەنها یهک دەستەمی تەرازوو که
ماله نرخدارهکهی تۆ دهکری، دەستەکهی تری پارسەنگیکی تۆ داویژری. هەر کاتیک مالە
نرخدارهکه گەیشته سەنگی ئەو پارسەنگه و لهگەڵی جووت بوو. ماملەتەکه کۆتایی دی.
بەلام تەرازووی دوو تایی زولفی ئەو نازداره بەهەر دووسەران روح دەکیشن؛ واتە هەتا
له سەریکیان وهزنی روح زیادکەیی، دەبی وهزنی سەرەکهی تریشی زیادکری. ئیتر ئەم
کارەمی روح کێشان له دوو سەرەوه کۆتایی نایی. تەرازووی زولفی دووتای یار، هەتا
هەتایی، بەدووسەران روح دەکیشی؛ دەستی خۆش بی!

جگه لهم کێشانە دوو لانه تەرازووکارانە، رستەمی «روح دەکیشن به دوو سەر»،
واتاییکی تریشی هەیه بو کوشتنی پاتەویات که له روح کێشان دەفامریتەوه بی
«توریه»: بەلام زولفهکان لهو روح کێشانە دوو هیندی فریشتەمی مەرگ «عەزرائیل»
چالاک و خیران؛ چونکه کاری عەزرائیل له سەریکهودیه، کهچی زولفهکان له دوو سەرەوه
روح دەکیشن، هەتا یهکێک بهمردنی خۆی دەمری، دوو عاشق بهدەست زولفهکانەوه گیان
دەسپیرن.

پیم بلی، لیژەدا نالی، چۆن بهقالیک و چون «صراف» و جەوهەر فرۆشیک بوو؟ هیچ
به بیراندا هاتوو تەرازووێک هەبی هەتا هەتایی له کار نەکهوی؟ چ شاعیرت دیوه
هیئە تەرازوو ناس؟

ئەم هەموو بار و تاو کیش و تەرازوو، بەم شیوه سحرکارانە، خولانەوهی فکریکی
«عبقری» بەناو کۆمەڵ و واقع و هونەردا هیئاوودتیه ناو هەلبەستەوه.

نالی زیهنیکی وەها هەستیاری هەبووه، هەر دەلیی جامی کامیرایه له ترووکەیهکدا،

وینە جیهانیکی بەرینی تیدا نەقش بەستوو دەبی. بەرپالەتی دیمەنیش دانامەزێ،
وینە دەروون و وردیلەکانیشی دەکشێ، بیگومان ھونەرکار لە نەخشەکیشانی ورد و
قوولدا، مەبەستی تایبەتیشی نەبی، وینەکەمی پڕ دەبی لە ناوەرۆک:

یا عەکسی ئاسمانە لە ئاوینەدا کە وا

ئەستێرەکانی رادەکشێ وەک شێھابی نور

ئەمەمی لە وەسفی سەرچاوەی سەرچنار گوتوو. نەخشەکیشانەکەمی کەمتر نییە لە
کاری کامیرا؛ بەلام کامیرایێکی زیندووی زیرەکی ھەستیار.

ئاوینە بەرامبەر ئاسمان ڕاگرە لە شەودا، ئەویش وەک ئاسمان ئەستێرە تیدا
رادەکشێ؛ چونکە وینەمی ئاسمان دەداتەو بەخۆی و ئەستێرەکانیەو. بەلام کە بەتەوی،
بەمەندە رازی بیت نەگونجانیکی دیتە بەر، لە شیعەرەدا دەبیته عەیب. چۆن دەبی
بگوتری ئەستێرەکانی ئاسمان رادەکشێن وەک شێھابی نور، ئەمی ئەستێرەکان ھەر
خۆیان شێھابی نور نین؟ ئەم مەعنا لیدانەو دەبیته «تفسیر الماء بالماء»، گەلیک
کەسێش تیدا خلیسکاوە.

تەگەرەکە بەم جۆرە دەپوێتەو:

وشەمی «ئەستێرە»، دوو واتای ھەیە. ئەستێرەمی ئاسمان و «ئەستێری» سەر زەوی کە
لە فارسیدا «استخر» و لە زمانەکانی رۆژاوا «Cistern» ی پی دەلین. مەبەستی
راستەقینەمی ئەو دیوو رپالەتی بەیتەکە لە وشەمی «ئەستێرەکانی» دا؛ واتای
«ئەستێر» ەکانی ئاوە لە سەرچاوەی سەرچناردا:

یا عەکسی ئاسمانە لە ئاوینەدا کەوا ئەستێرەکانی ئاوی سەرچنار وەک شێھابی نور
رادەکشێ. بەم جۆرە ئاوی سەرچنار بەخۆی و ڕاکشانی ریزەمی ئەستێرەکانی، ھەر
دەلێی ئاسمانە و شێھابی نوری رادەکشێن، سەرچنار ئاوینەییکی لی بەسەر دی
بەرامبەر ئاسمان ڕاگیرایی لە شەودا.

وشەمی «ئاوینە» لە پینووسی کۆندا دەگونجا بە «ئاوینە» بخوینریتەو؛ بەواتای
«مرا» (نەینۆک) دەشگونجا بە «ئاوینە» بخوینریتەو کە وشەییکی «وصفی» یە لە
«ئاو» داتاشراوە، وەک کە دەلێی «گلینە، مسینە، زێپینە»؛ بەواتای لە گل و مس و زێپ
دارژراو، دروستکراو. کە بلێی «ئاوینە»؛ بەواتای «لە ئاو دارژراو، دروست کراو». ئەوسا
دەبیتهو سەرچنار خۆی کە بریتیە لە ئاو.

وشه‌ی «ئەستێرەکانی»، هەرودە مومکینە «جمع» (کۆی ئەستێرە بی، مومکینە هەلیوەشیینی و بیکەیه‌وه «ئەستێرە - کانی» که هەردوو یان حەوزی ئاون. بێزانە لە کوردیدا دەگوترێ «ئەستێرە پراکشا» بەواتای «پراخزینی شیهای ئاسمان». لەم بەیتەدا نالی ئەوه‌ی کردووه که پێی دەلێن «تشابک»؛ واتە تێک ئالقان، بەلام تێکنالقانی وشە و واتا، نەک هەر وشە یاخود هەر واتا. ئەستێرەییکی لە زاهیردا هی ئاسمان بی، داویەتە سەرچاوه‌ییکی زه‌وی. پراکشانی ئەستێرەکەشی کردۆتەوه رەنگدانەوه‌ی ئاسمان لە ئاوی‌نەدا؛ که‌چی لە راستیدا پراکشانه‌که هی ئەستێرەوه‌کانی سەر زه‌وییه. نالی هاتوچۆ بەزیهنت دەکا، لە میان‌ی ئاسمان و زه‌ویدا. که هاتی بلێی دەستم بە ئاسمانه‌وه گیر بوو، خیرا دته‌هاوێت‌ه‌وه ناو ئاوی سەرچنار. که دلنیاش بووی له‌وه مه‌له له سەرچنار بکه‌ی، هه‌لت دده‌اته‌وه بو ئاوی ئاسمان. شاعیریکی عه‌ره‌ب له دوو به‌یتدا «تشابک» یکی جوانی دروست کردووه، به‌لام نیوه‌ینده‌ی به‌یتەکه‌ی نالی نابێ:

تشابه‌ دمعی‌ إذ جری‌ ومدامتی
 فمن مثل ما فی‌ الکأس عینی‌ تسکبُ
 فوالله‌ ما أدری‌ أبالخمز أسبلت
 جفونی‌ أم من عبرتی‌ کنت‌ أشربُ

ده‌لی فرمیسک و شه‌رابه‌که‌م وه‌ها له‌ یه‌کتر ده‌چن، نازانم چاوم شه‌راب ده‌رپژن، یا له‌ فرمیسکم ده‌خۆمه‌وه. شه‌راب و فرمیسکی تێک ئالقاندووه و زۆریش تێیدا سهرکه‌وتووه، به‌لام نه‌ له «تشابک» ده‌که‌دا نیوه‌ی رپێ نالی برپوه، نه‌ ئه‌وه هه‌موو ئارایشته‌ و ورده‌کاریی وشه‌ و واتای به‌یتەکه‌ی نالی له‌ هی عه‌ره‌بیه‌که‌دا هه‌یه.

لێره‌دا چ مه‌به‌ستم نییه، شاعیریکی عه‌ره‌ب، بو یه‌کیکی کورد بشکێنمه‌وه؛ ئەگه‌ر پێچه‌وانه‌ی ئەم وه‌زعه‌ هاتبا پێش و نموونه‌ییکی عه‌ره‌بی زال با به‌سه‌ر یه‌کیکی کوردیدا، چاوشیرکیم نه‌ده‌کرد و چۆنه‌تیه‌که‌م وه‌ک خۆی ده‌نووسی. ئیستا مونا سه‌به‌ لێ داوا کردم، جاریکی تریش به‌راوردی به‌یتێکی نالی بکه‌م له‌گه‌ڵ یه‌کیکی وه‌ک ئه‌وه به‌یتە له‌ شیعری شاعیریکی «متصوف» ی زۆر به‌ناوبانگی عه‌ره‌ب و ئیسلام.

«ابن الفارض» ده‌لی:

فلولا زفيرى أغرقتنى ادمعى

و لولا دموى أحرقتنى زفرتى

نالى ئەم واتايەى ھىناوہ و گويزاوہ تىوہ بۇ ناو بەيتىكى خۇي:

نارى سينەم گەر نەبى غەرەم ئەمەن

ئاوى چاوم گەر نەبى سووتاوم ئەز

گومان نىيە لەوہدا، نالى واتاکەى «ابن الفارض» ى دەست بەسەر داگرتووہ؛ بەلام ھونەرئىكى خۇي لە دارشتندا خستووہتە پال واتا دەست بەسەر داگىراوہكەوہ. كارەكەى بردۇتە پايەى ھافرکى «منافسە» و گرەو بردنەوہ؛ گرەوہكەشى بردووہتەوہ. «ابن الفارض» دەلى ھەناسەم نەبى فرمىسك دەمخنىكى. فرمىسكىشم نەبى ھەناسەم دەمسووتىنى. «نالى» ش ھەر ئەمەى گوتووہ، بەلام لە نيوہ بەيتى يەكەمدا كە دەلى، ئاگرى سينەم نەبى غەرەم دەيم، پىت نالى بەچى غەرەم دەبى، ناچارەت دەكا برۇي بۇ نيوہ بەيتى دووہم، لەويدا ھوى غەرەم بوونەكەى بۇ داناوى كە فرمىسكىبەتى. كە دەشلى ئاوى چاوم گەر نەبى دەسووتىم، ديسانەوہ ھوى سووتانەكەت لە ھەمان نيوہ بەيتدا بەدەستەوہ نادا، سەرەو ژيريش بيتەوہ بۇ بەيتىكى تر ھەر ناى دۇزىتەوہ. دەبى سەرەوژوور بيتەوہ بۇ نيوہ بەيتى يەكەم؛ لەويدا ئاگرى سينەى بۇ ھەلگرتووى بەھوى سووتان. ئەم ھاتوچۇ كردنەت، سەرەوژىر و سەرەوژوور، لە بەيتەكەى «ابن الفارض» دا نىيە؛ چونكە واتاي سەرلەبەرى «ھو و ئەنجام، سبب و نتيجه» ى لە ھەمان نيوہ بەيتدا بەدەستەوہ داوہ و خۇي بەتال كر دووہ. نالى دوو جارەن تىنووت دەكا و ھەر دوو جارەنیش دواى گەشتىكى فكرى تىنوہتەت دەشكىنى.

ئەم گوتارە بايى ئەوہ ناكە، جىشى بۇ ناكريتەوہ لە گوڤارەكەدا، كوتايى بەقسە بيئى لە بارەى «ناوہرۇك و پوخسار» چ بەجوړىكى تىكرابى بى، چ بەنيسبەت شيعرى نالى خۇيەوہ بى. ئەنجامدانى ئەم كارە دەكەويئە گوتارىكى تر، لە ژمارەيىكى ترى گوڤارەكەدا، كە ھىچ بەرھەلست رىم لى نەگرى و دەستم نەبەستى.

لەم چەند نموونەيەى ناو گوتارەكەدا، ھەر لايەنى كۆمەلايەتى و وردەكارىي واتا و ئارايشتى وشەو دارشتنى بەيتەكان مەبەستى نووسىن بووہ. گەلىك راگەياندى ترى ميژوويى و ئەدەبى و بەراوردى ھەن تىياندا درىژەيان مەوداى بەرفرەوانترى پىدەوى لە گوتار. بەنموونەى پوونكردنەوہى مەبەست دەلىم «حەلقە دەرگۆشى كەفى

رهنگین...»، له زۆر ږووه ووا دپته زپهنهوه که نالی بهر له جپهپشتنی کوردستان گوتبپتی؛ چونکه دیمه نه که لهم بهپته و سه ریایکی غه زه له که دا دیمه نیکی کورد و کوردستانه؛ یاخود هر نه بی به نیسبهت نالیپه وه، له کوردستاندا، زیاتر لواوه خو به دلسوزیکی دهستی رهنگین و ده فمی ئالقه دار بزانی. په خنه می دواتریشی له «شیخی سهر لینگه ده ستار»، هر یه کی که له و په خنانه می په پته په پته له شیخه کانی ناو کورده واری گرتووه. هیز و نه فسی شیعه رکانیش دهیان باته وه بو ته مه نیکی گه نجایه تی که «تا فه له که دوره می نه دا» و «نهم تا قمه مومتازه» می تیدا گوتوون. سهره رای نه مانه که ده سللی «رهندم و ده ستاری که لله می من ده فه نه که مه نده فه»، ناشکرایه له خو پای نالی «رهندم»؛ دیاره له ته مه نیکیدا بووه رهنایه تی لی بوه شپته وه، له م بابته ته تیپینیانه زورن که نه مه پناونه ته ناو نووسینه وه. تیکریشیان له پیکه پنیانی سامانی به پته کان به شدارن و نرخ می نووسین زیاد ده که ن. له شیکردنه وه شدا هر نه وه ندم کردووه که خو م تی گه پش تووم و پیووستی ږوونکردنه وه می مه به ست، داخوازی کردووه. بیگومان زور واتای نه پنی تر له و به پته نه دا هه ن که من بویان نه چووم، هه ندی ورده کاریشیان تیدایه به ئانقه ست لییان نه دوام.

ده ستبزارکردنی شاگول و شابه پت له دیوانی «نالی» دا، نه رکیکی بی کو تاییه؛ چونکه نه وه نده شاهکاری بی مانه ندی تیدان و شیکردنه وه شیان هینده می به به روه وپه، له ری دی راسه بیکی قوول و به رفروه وان نه بی، جپیان بو ناکرپته وه؛ جگه له وه که گه پشتن به ته ختی بنی ده ریای به پته کانی، کاریک نیپه به تاکه که س بکری. نه وه می راستی بی، واتا لی دانه وه می زوریه می شیعه رکانی پیووستی به هاریکاری تی کرای نه دیبان هه په که هر یه که چی بو می ږوون بووه ته وه له نه پنیپه کانی به پت و دوو به پتی، یا بو می ږوون ده پته وه له دواړوژدا، بیخاته وه سهر گه نجینه می مه علووم کراوی واتای هونراوه کان، له هه مان کاتیشدا هه موویان یاریده می یه کتر بدن بو کردنه وه می نه و گریکو رانه که کردنه وه بیان له ده سه لاتی تاکدا نیپه و هر گریپه ش به لای که مه وه دانه گه وه ریکی له ناو خویدا شار دووه ته وه.

له کو تایی نه م به شه می یه که می گوتاره که دا، ده سه ته وپه خه می غه زه لیکی دیوانه که می ده بم. له پی شه وه ش ده زانم هر هینده واتایه له ده ریاکه بیان هه لدینجم که له زه رفی ده سه لآتمدا جپی ده پته وه، دوا لی لی بوونه وه می من و پر بوونی زه رفه که م، له و واتایانه، که شکو لی چه ندین «غواص» یش پر ده بی له دانه گه وه ری ژیری ده ریاکه.

نهم بره شیعه ری لی ره به دواوه خه ریکی شیکردنه وه بیان ده بم، نمونه می نایابترین

شيعرى كلاسىكى پۇژھەلاتىن. كە دەلىم «كلاسىك»، چ رېگەيىك لەو شيعرانە نابرمەوہ بۇ بەراورد كردنيان لەگەل شيعرى نويدا، حەز دەكەى بيان ھىنە و بەپيشكەوتوتوتيرين شيعرى نويسان بگرہ. تا ئەو پۇژە شاعىرى نوياى كورد دەتوانى لەم نمونەيەى نالى پيش كەويتەوہ، كات و سەقافەت و خۇ پىگەياندىنى گەليك پترى پى دەوى لەوہندەى لەو چەند سالانەدا بوى لواوہ.

سەرجوملەى شيعرەكانى شەش بەيتن، بەپيى ئەوہ كە لە ديوانە چاپ كراوہكاندا بلاوكراوہتەوہ. لەمەرا وا پيدەچى ھەنديكى لى فەوتا بى؛ چونكە بە عادەت، شاعير ژمارەى بەيتەكانى لە يەك ھەلبەستدا تاك دەبوون نەك جوت.

زور شيعر دۆستى نالى دۆستم ديوہ، واى زانيوہ بەيتەكان ھەر يەك بۇ خوى لە واتادا سەربەخويە و پەيوەندى بەوانى ترەوہ نيبە؛ بەلام ئەم ھەلبەستەيان وەك چەنديكى تر لە ديوانەكەدا «وحدە»ى تيداىە و تەجروبەيىكى سەردەمى گەنجايەتيى نالى دەگيريتەوہ كە گومان نيبە لە روودانى. فركەى دەمار و گەرمىى نەفەسى نالى لە ھەلبەستەكەدا، ئەو ئيحتيمالە پاشگەز دەكەنەوہ كە زادەى خەيال بى. با شيعرەكان خويان بەدەنگ بىن و پەيامى راست بوونى رووداوہكە راگەيەنن:

سەرى زولفت كە رشتەى عومرى «خضر»ى نيوہ ھەودايە
چ ھەودايى كە ھەر ھەلقىكى صەد زنجيرى سەودايە
بروت تيغىكە وەسمەى، «صيقل»ى مەسلول و مووكارە
كە عيشوہى جەوھەرە، رەمز و ئيشارەى ئاو و مەودايە
بەنەشئەى سستى و مەستى وەھا مەستور و مەخمورە
نەزانم خەو لە چاوتدايە يا چاوت لە خەودايە
لە سايەى كفرى زولفت دل «فنا فى النور»ى ئيمانە
مەلئىن زولمەت خراپە وەسلى پەروانە لە شەودايە
ھەناسەم زولفەكەى لادا و مەيلىكى نەكرد چاوى
نەسيم ئەنگووت و شەو رابرد و نەرگس ھەر لە خەودايە
لە «دور»ى تويە ئەى خورشيدى پرتەو بەخشى شەو گەردان
كە نالى وا لە حالاتى محاقى ماھى نەودايە

نالى لەم ھەلبەستەدا، پاتەوپات بزوزيىكى دلدارانەى كاتى گەنجايەتيى خويان بۇ

دهگيپيٽهوه: له تاريخي شهودا، پاريزي بردووه بۇ باليني خوښه ويستهكهي و گهيشتووته تهنشت و پوڅي تا نهو رادهيه ههناسهي زولفهكهي لاداوه له سهر پووي؛ نهك ههر له رزاندهوتيهوه؛ بهلام نهويړاوه، ياخود له دهرفتهي رانهديوه، نهوهنده لهو وهزعهدا دهوام بكا، يارهكهي بهخهبر بيني. دزانه چووه و دزانه گهراوتهوه. هيندهش تينوو و كهسهر له دل بووه، دوا دلوي لهزهتي لهم چهند له حزه كورتيهيه ههگوشيوه و پرېه دل دهمي بردووه بۇ لاي زولف و پوومهتي و تير و پر سهيري نه م پووخساره په ستراهمي كردووه و وينهي ههگرتووه. له سهر پاكي بهيتهكاندا، تارمايي نالي، بهدوري ياره نوستووه كه يهوه ههندهمي ديمهني شهوهكه ئاشكرايه. گرنگيي موناسه بهكش - به لاي باوه پي منهوه - هوئي نهو هه موو «اعجاز» هيه كهوا له سهرانسهرى بهيتهكانهوه هه لده رزين. كه بهتواوي ليسان وردبينهوه بهسهر وشهي وا دا دهكويين له بهيتهكاندا، بهتونها خوئي بهسه پيي بگوتري، «معجز» گروسوزي عاشق و تام و لهزهتي هه لوهستهكش واين كردووه «اعجاز» و فسوون، وردهكاري ناو بهيتهكان، وهك ناو رهوان بن بي قورت و گرفت. له ههندي شويندا رهواني نهو فهندانه گهيشتووته پلهييك، ههست و زيهني مرؤف ليسان هه لده زهلي و بهسهر ياندا تيپه دهبي. خوينه دهبي لهگه ل من و بهيتهكانيشدا باخه ل فردهوان بي و په لهم لي نهكا. سهره پاي په له نه كردن، دهبي له لاي خوويه وه يارمه تيشم بدا له تهواو كردني نهو واتا يانهي بوم تهواو نهكراون؛ وه ياخود ترسي دريژه كي شان ههنديكي پي بهجي هيشتووم. با بهيتهكان بهدنگ بينين و من له گوتهي خوم بوهستم:

سهرى زولفت كه رستهي عومري «خضر» ي نيوه ههودايه

چ ههودايي كه ههر حهلقهكي صهد زنجيري سهودايه

له ديوانهكهي «نالي - چاپي ههولير» له جياتي «سهودايه» ي كوتايي بهيتهكه «تيدياه» نووسراوه. راستيهكهي نهويه ليړه دا نووسيومه كه «تيدياه»، ببيته قافيه دوو جاران بهيتهكه دهشكينيتهوه: جاريكيان لهوهدا كه «الترام»، ناهيلي بهنيسبهت قافيهي نه م بهيتهوه، قافيهكاني تر سههرله بهريان «ملتزم» ن. «ههودا، مهودا، خهودا، شهودا و نهودا - تيديا» دهبيني لهگه ل ياندا ناگونجي. جاريكي تريشيان لهوهدا كه واتاي بهيتهكه زور بي هيژ دهبي و بهشيكي زلي شيوه دارستن و واتا بازيي نالي له ناو دهجي. بهدم شيكردنهوهي بهيتهكه نه م لايهنت بۇ روونتر دهبيتهوه:

هه‌ودا: موو، داو.

خضر: خدری زینده؛ وه یا نالی خۆی که ناوی «خضر» ه.

سه‌ودا: شه‌یدایی عیشیق، شیتتی.

سه‌ودا "سوداء" - ره‌ش، که بۆ واتای عه‌ره‌بی بیه‌یته‌وه.

واته سه‌ره‌تای زولفت، که‌وا که‌میکی یه‌کجار که‌مه له تیکرای زولفه‌که، نیوه هه‌وداییکی (نه‌ک هه‌ودای ته‌واو) به‌قه‌ده‌ر رښته‌ی عومری «خضر» درێژه. نه‌و «خضر» ه خدری زینده بی که مه‌شوو‌ره له «ناوی حه‌یات» ی خواردوو‌ه‌ته‌وه و قه‌ت نامری؛ یاخود نالی خۆی بی. دیاره که مه‌به‌س خدری زینده بی، ئیشاره‌ی به‌هیز بۆ درێژی داوه مووه‌که‌یه، که مه‌به‌س‌یش نالی بی، خۆ به‌قوربانی زولف کردن و عومر به‌هیچ ده‌رجواندنه له ته‌ک نه‌و داوه مووه‌دا. هه‌ر دوو مه‌به‌س‌یش به‌جووت له به‌یته‌که‌دا کۆبوونه‌ته‌وه؛ چونکه وشه‌کانی هه‌ر دوو واتا راده‌گه‌یه‌نن.

هه‌ودایه‌که‌ش چۆن هه‌وداییکیه؟ هه‌ر ئالقیکی صه‌د زنجیری سه‌ودایه؛ واته هه‌ر یه‌که له‌و ئالقانه‌ی نیوه هه‌ودای سه‌ری زولفی یار به‌ستوونی، به‌رامبه‌ر صه‌د زنجیری سه‌ودایه.

ده‌زانین زنجیر بۆ خۆی سه‌راپای ئالقه‌یه؛ که‌چی تاکه ئالقه‌یکی نیوه مووی سه‌ری زولفی، کاری صه‌د زنجیر ده‌کات.

زنجیری سه‌ودا، مومکینه «زنجیری سوداء» بی؛ واته زنجیری ره‌ش که مونسایی ره‌نگی زولفه‌که‌یه. مومکینیشه «زنجیری سه‌ودا» بی که ده‌کاته نه‌و زنجیره‌ی شیت و شه‌یدای پی ده‌به‌ستنه‌وه. که‌واته له جوانیدا، ئالقه‌ی نیوه هه‌وداییکی زولفه‌که، نه‌وه‌نده کاریگه‌ره به‌قه‌ده‌ر صه‌د زنجیر عاشق و شه‌یدایان ده‌به‌ستیته‌وه.

برۆت تیغیکه وه‌سمه‌ی، «صیقل» ی مه‌سلوول و مووکاره

که عیشوه‌ی جه‌وه‌ره‌ره‌هه‌ر په‌مز و ئیشاره‌ی ئاو و مه‌ودایه

نالی له تیوه‌رامانی رووی یاره‌که‌ی به‌دوا وه‌سفیدا دیته سه‌ر وه‌سفی برۆی.

وه‌سمه: ده‌رمانیکی ره‌شه بۆ په‌نگ کردنی موو.

صیقل: تیزکه‌ره‌وه (بنواره فه‌ره‌ه‌نگی المنجد).

مسلول: ده‌رکیشراو له کالان.

عیشوہ: نەشوہی برۆ.

جەوہەر: نەقشی سروشتیی لە تیغدا.

ناو: زێدە سافی و پوونی تیغ.

مەودا: خەنجەر، تیغ، شمشیر.

وہسمە تیغی برۆت بووہتە تیژکەرہوہی شمشیریکی دەرکێشراو و «مووکار». برۆکەمی قەوسە وەك شمشیر. وشەمی «مووکار» لەوانەییە بۆ شمشیر و تیغەکە بی، بەواتای زێدە تیژی، لەوانەیشە بگەرێتەوہ بۆ برۆکە خۆی «کە موو کار» ە و لە موو پیک هاتووہ. برۆکە «مسلول» ە وەك شمشیر و تیغ چونکە لە ژێر پەردە و لە ناو کالاندا نییە. برۆ بەلای «نالی» یەوہ لە تیژییدا وەك تیغ وایە، چونکە هیندە تیغ، جەرگبەرہ. وشەییکی قرتاو ھەییە لە پێش دوو وشەمی «مسلول و مووکار» کە دەبیئتە «موصوف» بۆیان: «وہسمە تیغی برۆت، صەیقەلی شمشیریکی مەسلوول و مووکار».

نەشوہ و عیشوہی برۆکەمی وەك جەوہەری تیغ وایە کە شەپۆل بدا لەسەر پووی تیغەکە.

ھیمّا و ئیشارەمی برۆکان، هیندە برنەدن، کاری «ئاو» ی شمشیر و خەنجەر دەکەن. تیغ کە زۆر ساف و پەسند بوو، پێی دەلین «ئابدار – ئاودار».

پەمز و ئیشارەکە لە «ئاوی تیغ» یش زیاترن، ھەر خۆیان وا دەبرن، دەلیی «مەودا- تیغ» ن.

وشەمی «صیقل»، واتای تریشی ھەییە، جگە لە «تیژکەرہوہ»: بەلام پیم نەکرا بەتەواویی ساغی کەمەوہ و واتاکەمی تری بەھینمە ناو ئەم شیکردنەوہییە.

تۆ سەیری چۆن ناو و نیشانی تیغ و ھەموو سەر و بەریکی پەسندی و برنەدیی لەو بەیتەدا کۆمەل کردووہ کە ھەمووشی خزمەتکاری برۆکانن. لە بەیتەکەدا، تاکە یەك وشە پەیدا نابێ کە خزمی برۆ و تیغ نەبی: «برۆ، وەسمە، صیقل، مسلول، مووکار، عیشوہ، جەوہەر، پەمز، ئیشارە، ئاو و مەودا». کە بلین بەیتەکە «ظرف» ە و برۆکە «مظروف» ە، ھەردوویان مەشتی یەکترن. کەم وا ھەییە، قالب و واتای بەیتی شیعەر تا ئەم پادەییە، بەبەر یەکتر گیرابن و یەکیان لەوی تردا غەرق بووبی.

بە نەشنەمی سستی و مەستی وەھا «مستور» و «مخمور» ە

نەزانم خەو لە چاوتدایە یا چاوت لە خەودایە

ئەم بەيتە لە برۆۋە دەمانگەيەنى بە چاۋ:

«مستور»: داپۇشراۋ، پەنھان بەعەرەبى.

«مەستور»: زۆر مەست، مەند و مەستور بەكوردى.

«مخمور»: سەرخۆش كە لە «خمر» ەۋە ۋەرگىرابى.

«مخمور»: داپۇشراۋ كە لە «خمار» ەۋە ۋەرگىرابى، بەواتاى پوۋپۇش.

چاۋەكان نووستون، لە نووستندا شراپەۋەن.

سستن و مەستن. چاۋ كە زۆر جوان و فرشتەيى و پەرىكار بوو، پىي دەلەين سست، نەخۆش، بىمار. ئەم تەشبيھەي چاۋى زۆر جوان و فتنەجۆ لەناۋ ئەدىيانى ھەموو پۇژمەلاتى ئىسلامدا باۋە. نالى خۆي لە چەند شويىنى تردا، چاۋى يارى بەنەخۆش داناۋە:

۱- ۋەك «طرە» يى پىچىدەيى تۆ ساغ و شكستم

ۋەك دىدەيى نادىدەيى تۆ خۆش و نەخۆشم

۲- ابروان تو طبىبان دل افكارانند

ھر دو پيوستە ازان بر سر بيمارانند

جگە لە سستى بەھۆي «نەخۆشى» يەۋە، چاۋەكان لىرەدا لەبەر خەۋىش سست بوون. چاۋەكان نەك ھەر سست، مەستيشن. چاۋ كە لە خۆۋە مەست بوو، دەگاتە ئەۋپەپى جوانى.

نالى چەند جاران لە وشەي «مەست» سوۋدى بۆ بەيتەكەي ۋەرگرتوۋ: دواي پاگەياندى «جوانى»، يارىدەيىكى سستىيەكەش دەدات، چونكە لە مەستىدا سستى پەيدا دەبى. لە نيۋەي دوھمى بەيتەكە مەلۇوم دەكرى چەندمان كار بە سستى و بى ھىزى ھەيە. جگە لەمانە، وشەي «مەست» بە لەفز و واتاۋە خزمى «مەستور» ە و لەگەل «مخمور» يش ھاۋ واتايە.

بەنەشئەي ئەم سستى و مەستىيە، چاۋەكە «مستور و مخمور» بوۋە.

ۋشەي «مستور» - كە عەرەبى بى بە واتاى داپۇشراۋ دىت و لە «ستر» ەۋە ھاتوۋە. كە «مەستور» ي كوردىش بى، بەواتاى زىدە مەست دىت. مەستور، وشەيىكە لە مەست ۋەردەگىرى؛ ۋەك «پەنج، پەنجور و گەنج، گەنجور...». دەشگوترى «مەند و مەستور».

وشه‌ی «مخمور»، ئەویش دوو واتای هه‌یه: یه‌کیان «سه‌رخۆش» که له «خمر - شه‌راب» هوه وەرگیراییت ئەوی تریشیان «پووپۆش کراو» که له «خمار» هوه هاتبێ. له‌مه‌پرا جارێکیان ده‌بیته خزم و هاوده‌نگی «مه‌ست» و جارێکیان هی «مستور».

واته مه‌ستی چاوه‌کان له‌گه‌ڵ سستی نه‌خۆشیان و هی خه‌و لیکه‌وتن و وه‌زعی که‌وتنه‌ سه‌ر یه‌کتري برژۆله و پیلوووه‌کانیان، وه‌ها په‌نه‌ان و ژیر په‌رده‌ی کردوون هه‌ر ده‌لێی «ستار و خمار» یان به‌سه‌ردا هاتوو. چاوه‌که په‌نه‌انه، سسته، مه‌سته، به‌ره‌و ئەوه ده‌چی وه‌ك خه‌وی لی به‌سه‌ر بی که ئەویش په‌نه‌انه له چاوه‌که‌دا. خه‌و بو‌ خۆیشی «سستی مطلق» ه.

که ئەم هه‌موو سستی و مه‌ستی په‌نه‌انییه له‌و چاوه خه‌و لیکه‌وتووانه‌دا کۆبووه‌وه، نالی هه‌قیه‌تی بشیوی و بلی:

نه‌زانم خه‌و له چاوتدایه یا چاوت له خه‌ودایه

له‌م نیوه به‌یتدا نالی گه‌یشتوووه‌ته پایه‌ییک له هونه‌ر و هه‌ستیارییدا که به‌راستی پێی ده‌گوتری «اعجاز». به‌ته‌نین و هۆنده‌وه‌ییک ساهیرانه، وشه‌ی «مادی و معنوی» وه‌ها تیکه‌ه‌لکیشاون و تیکه‌ل به‌یه‌کتري کردوون که خه‌وی «موهوم» له‌گه‌ڵ چاوی «موجود»، وه‌ك ئەصل و وینه‌یان لی هاتوو... له یه‌کتري جودا ناکرینه‌وه و نازانری کامیان له کامیاندايه.

له سایه‌ی کفری زولفت دل «فنا فی النور» ی ئیمان

مه‌لین «ظلمه» خراپه وه‌صلی په‌روانه له شه‌ودایه

وشه‌ی «ظلمه»، دوا پیته‌که‌ی ده‌بی بخوینریته‌وه و نه‌کریتته «هاء السکته»: واته ببیتته «ظولمهت - زولمهت» به‌شیوه‌ی خویندنه‌وه‌ی کوردی، تاكو کیشی تیک نه‌چی.

له‌سایه: له‌به‌ر خاتر.

له سایه: له سیبه‌ردا

کفر: پێچه‌وانه‌ی «ایمان». شارندنه‌وه‌ی هه‌قیه‌ت.

فنا: «فناء فی النور» نه‌مان و توانه‌وه له پووناکیدا، وه‌ك «فناء فی الله» به‌مه‌زه‌به‌ی صۆفیان.

په‌روانه: ئەو په‌پوله‌یه‌یه که‌وا شه‌و به‌ده‌وری پووناکیدا ده‌خولیتته‌وه.

لەم نېمچە پستەيەي «لە سایەي کفری زولفت»، نالی چوار تاریکایی کۆکردوووتەو: ۱- سایە: بەواتای سیبەر.

۲- کفر: کە داپۆشینی راستییە و بەلای موسلمانەو، شەوژەنگ خۆیەتی.

۳- زولف: کە پەنگەکەي پەشە و وەك شەو بەسەر پووناکایی پوویدا هاتوو.

۴- شەوئەکە خۆی کە لە تیکرایی بەیتەکاندا هەیه.

لە سایەي کفری زولفت دەشی «بە هۆی کفری زولفت وە یاخود سیبەري کفری زولفت» ەوە بی.

زولفەکەي داناو بە «کفر» لەبەر سەختی و خەستی پەشایی پەنگەکەي. کفریش «شاردنەوێ راستییە». لەوێرا زولفەکە و کفر هەر دوویان وەك یەکتەر: چونکە زولفەکەش پووناکایی پوو داپۆشیو. پووئەکەش وەك «نووری ئیمان» وایە لەبەر زێدە پاکي و سپیەتی و بی گەردیی.

دڵەکەي «فنا فی النور» بوو، لە ناو پووناکایی «فانی» بوو و تاووتەو.

لە سایەي کفری زولفت یاخود لە بن سیبەري کفری زولفتدا، کەوا پەش پەش کەوتوووتە سەر سپیەتی روخسارت وەك کفر بەسەر ئیماندا بی، دڵەکەم فانی بوو لەو نووردا کە وا لەبن سایەي کفری زولفەوێ: یاخود شیدەتی کفری زولفت هیندەي لە جوانی پووێ تۆ زیاد کردوو، دڵم بۆی فانی بوو. تاریکی و کفر و سیبەر، دەوری ئەو نووری ئیمانەیان داو کە پووێ تۆیە.

نالی هەر چەند ناوی «پوو» ناهینی، بەلام بەهۆی تیکرایی مانای بەیتەکە، بەتایبەتی لە وشەي زولفەو، لزووم بەو نەماو ناوی بیینی.

مەلین «ظولمت - زولمەت»، خراپە وەسلی پەروانە لە شەوئەي: تازە کێ پێی هەیه باسی تاریکایی بکا بە خراپە.

ئەو شەوئەي کۆتایی بەیتەکە، چ شەوی راستەقینە بی کە نالی تێیدا چوو بۆ پارێزی یارەکەي چ سیبەر و کفری زولف بی کە پووێ یاریان لەناو خۆیاندا گرتوو و بەناو واندا نالی لێوی بۆ دینی، لە هەر دوو حالدا نالی، وەك ئەو پەروانەيە وایە کە لە تاریکایی شەوئا دەوری شەوقی مۆم یا ناگر هەلدی و بەوئەسلی دەگا؛ هەر چەند لەو وەسڵەشدا دەسووتی. دلی نالیش کە «فنا فی النور» بوو، پەروانەيە و بەئووری وەصل سووتاو لە شەوئا، کە شەوی راستەقینە یا مووی زولف بی.

هەناسەم زولفەكەى لادا و مەيلكى نەكرد چاوى

نەسىم ئەنگووت و شەو رابرد و نەرگس ھەر لە خەودايە

ئەم بەيتەيان ھەم لەبەر ئاشكرايى و اتاكەى ھەم لەبەر ناويانگى زۆرى، لەو دەرچووە پيوستى بە شىكردنەو ھەبى. ھىندەش نازكە لە رووى دارپشتن و واتا و يئەكيشان و تەشبيھەو، دەستى لى نەدرى چاترە. وەك بەلوورىكى پاك و ساف و بىگەرد وايە، ھەموو شوين پەنجەيىكى لى دەبىتە ەبى. (لەمەوپيش بۆ زمانى بىگانەش تەرجەمە كراو).

برا نالى ئەگەر راستت كوردبى كە دەلىي «نەرگس ھەر لە خەودايە»، سويند بەشاعيرى و خووليا و دلداريت دەخۆم، نەتویراوە ھىندە ليو لە ليو و پرومەتى توندكەى بەخەبەرى بىنى.

دیتووومە بەيتەكە وەھا نووسراوە وەك من نووسيوومە؛ لە ھەندى نوسخەى تردا «چ مەيلكى نەكرد چاوى»، نووسراوە.

من كارى زۆرم بە بەيتى كۆتايى غەزەلەكەو ھەيە.

لە «دوورى» تۆيە ئەى خورشيدى پرتەو بەخشى شەو گەردان

كە نالى و لە حالاتى محاقى ماھى نەودايە

ئەوئەندەى گويم لى بووبى، يەككە ئەم بەيتەى خویندبىتەو ە ياخود و اتاكەى ليكدابىتەو، وشەى «دور»ى سەرەتاي بەيتەكەى بە «دور، دور، دور – بەعید» خویندوووتەو. بەو پىيە دەبى لە نووسيندا، بەم شيوەيە بنووسريت «لە دورى تويە». كە بيخەينە سەر رينووسى زۆريەى نووسەرانى ئەم رۆژانەمان، دەبى وەك ئەمەبى: «لەدوورى تويە». لە نوسخەى ديوانەكانيشدا، چ دەسخەت، چ چاپكراو، ھەر وەھا نووسراوە. كە ئەمە قبول كەين، و اتاكەى وەك روالەتى وشەكان راي دەگەينەن وەھا دەبى:

لە دوورى تويە ئەى رۆژى رووناكايى بەخش بۆ ئەوانەى بەشەو دەگەرپن، كەوا كەوتوووتە حالەتى ھىلالى نوئ لە محاقدا؛ واتە بەھۆى دووربيەو لە تۆ، نالى وەك ھىلالى نوئ كەوتوووتە حالەتى محاق و نەمانەو.

ئەم واتايە – كە ھەموو ئەو ئەدبىانەى من ديومن پىي پازين – تەلەيىكە و نالى بۆى ناونەو؛ بەتەلەووش بوون.

نالى له هەر پيئنج بهيتى پيشووتردا باسى نيزيكي خوي دهكا له يارهكهي، تا ديتمان ليوي گهيانده دم و ليوي، ئەم دووركهوتنهوه له كوئوه ههلقولي؟

ئەوهى راستى بى كه بيى و له تەلەكه رەهابيت، دەبيني هەرچى دوورپيه له بهيتهكهدا نييه. بهپيچهوانهوه، ئەنجاميكي ناسايى و يهكجار شاعيرانه و دلدارانهى هەر پيئنج بهيتى پيش خويەتى. ئەم بهيتهيان له ههمووان پتر نيزيكي نالى له يارهكهي نيشان دەدا، تاكوو دەتوانين بلين غەزلهكه مشت بووه له وەصل و نيزيكي، با بزائين چۆن:

وشهى «دور» له رينووسى كۆندا دوو جوړ خويندنهوه ههلهگرى، يهكيكيان ئەو تەلەيه بوو باسماں كرد «دور - دوور بهواتاي بعيدى عەرهبى»: جوړى دووهى «دور» ه كه بهواتاي تەنيشت و رۆخه.

واته ئەى خورشيدى رۆناكى بهخش بۆ ئەوانهى به شهو دهگهپين كه نالى خوي يهكيكه لهوان و بهشهو چووته بالينى يارهكهي، لهبەر نيزيكي له دور و تەنيشتى تۇدا نالى كهوتووته حالتي محاقى مانگى نوئى. مانگ كاتيك دهكهويته حالتهى «محاق» كه يهكجار له رۆژهوه نيزيك بى، نهك ليى دوور بى، كه ليى دوور كهوتوه، دەبيته «بدر».

مانگ ههتا له رۆژهوه نيزيك بى جورمى ناميى. بهو پييه هەرچەند له روالهتدا «محاق»، نهمان و فۆتان رادهگهيهنى، له راستيدا ئەويهپى نيزيكي و گهيشتن به يار، لهو محاقهدايه. نالى هەرگيز لهو حالهى خوشتەر نهبووه و نابى كه هينده له يارى نيزيك بووتهوه، وهك هيلالى كاتى محاقى لى هاتوووه و لهگهڵ رۆژدا جووت بووه.

وشهى «شهوگهردان»، واتاي «شهوگپروده» يشى ههيه. شهوگهرد، جانهوهريكيشه وهك ماناكهى بهشهو دهگهپيت. نالى رپى ههيه خوي بههيلالى حالتهى محاق دابنى؛ چونكه يارهكهي دانا بهخورشيد و خويشى له نوورى ئەودا غەرق بوو بوو.

سرنجىكى ورد بگره له «ما هى نهو»، ئەو وشهيهى «نهو»، پيويستى قافيه، داخوازي نهکردوووه؛ واتاي شيعر و ههلوهستى نالى خوي به «ما هى نهو»، نهبى راست نايى. بابليم زيده جوانيى بهيتهكه، به هوى ئەم وشهيهى «نهو»، پهيدا بووه.

هيلال له دوو حالدا، خوي له محاقدا دەبيني: يهكهميان، له كۆتايى مانگ؛ واته رۆژى ۲۹ وديا ۳۰ مانگى عەرهبى. لهم حالهدا ههلاتنى لهگهڵ رۆژ له سبهينهدا دهبى.

دوودمیان، ئەو محاقەیه که وا بەر سەرەتای مانگ دەکەوی؛ واتە هیلالەکه لە محاقی سبەینەووە کەم کەمە بەرەو دواى قورصی رۆژ دەبیتەووە تا وای لى دى ناوا بوونی مانگەکه لە ئیوارەدا دەکەوێتە سەر حیسابی شەو.

لەمەرا مەعلووم دەکەیت هیلالی محاقی مانگی کۆن، بەسەر رۆژی رۆوندا دیت که ئەمە هیچ لەگەڵ وەزعی نالیدا رێک ناکەوێت. بەلام محاقی «ماهی نەو»، ئەو محاقەیه که هیلالەکه تێیدا بەرەو شەو دەبیتەووە، که ئەمەیش حالی راستەقینەى "نالی"یە. که دەشلی «حالاتی محاقی ماهی نەو»، هەموو سەر و بەریکی ئەو محاقە و ئەنجامەکهی دەگرێتەووە؛ چونکه «حالات» - که جەمعه بەبەریه‌ووە هەیه - حالی ئیستاکە و دوايش رابگەیه‌نێ، لەو رۆووەوە که وا هیلالەکه وردە وردە لە محاق دەردەچیت و دەبیتە یەك شەو و دوو شەو و... هتد.

نالیش وەك ئەو هیلالە وایە لە کۆتایی شەویدا لە یارەکهی دوور دەکەوێتەووە، «وجود» پەیدا دەکاتەووە. چ سەیر نییه، دواى ئەو خۆشییە زلەى گەیشتن بەیار و وەدەستەینانی پیرۆزی و سەرکەوتنی وەها گەورە، نالی وەك مانگ لە زیادکردندا بى.

وەك گۆتم شیعەرەكان تەجربەبەییکی زیندووی سەردەمی گەنجایەتیی نالی دەگرێنەووە. دەمودووی هەلبەست ئەوێندە نەفەس گەرمە رى نادا خەيال بۆ هیندی برۆا که وا نالی بەزیهن کاری و وشەسازی و دەسەلاتی شاعیری خۆی، ئەم وینە ئەفسووناوییهی لە وەهەمەو هینابی. سەیرکه: چونکه حیکایەتەکه راستە، نالی چەند زمانی گرتووە لە وشەى پاتەویات «صريح». ئەگەر «مەلین زولمەت خراپە» و «هەناسەم زولفەکهی لادا» و رستەى وەها سەر پۆشکراو نەبان، لە وانه بوو بیریشمان لەو نەکردباووە که نالی رۆوداویکی راست دەگرێتەووە، لەو هیرشەى که بۆ سەر «مەستوورە» ی بردووە؛ چونکه هەموو قسەکانی زادهى خەيالن و هەلبەستراون، جلهوى بۆ قەله‌مى شۆر کردووەتەووە، بى پەروا زار شریى خۆی دەکا. وا دەزانم لە رۆوی تەمەنەووە، ئەم بره شیعەرە و هیرشەکهى سەر مەستوورە هاو چەرخ بن. گۆتەى بەرامبەر «مەستوورە» و کردووەى ناو ئەم بەیتانە لە تەمەنى گەنجایەتى دەووشینەووە؛ گەنجایەتیش، جاریکه و نابى بە دوو.

بەشى كۈنەم

لە بەشى يەكەمى ئەم گوتارەدا بەخوینەرم راگەياندا، باسى «ناوەرۇك» بەگشتى و بەجۇرىكى لىي بوشىتەو، لەویدا جىي ناپىتەو. ئەو شەم خستە سەر قسەكانم كە درىژەى باسى ناوەرۇك بەناچارى كەوتە ناو بەشى دووومى كىيى «حاجى قادرى كۆيى» يەو؛ چونكى لە بەشى يەكەمدا جىي نەبوو وە ھەرچەند دەمكىشە لە نووسىنى بوومەتەو. بەداخەو، ئەم باسە بەدبەختە لە بەشى دووومى «حاجى قادر» یشدا بى مراد بوو؛ دەبى چاوەنۆرى بەشى سىيەمى بىت.

لە بەشى يەكەمى ئەم گوتارەدا، كورتەيىكى بىروباوەرپى خۆم لە بارەى ناوەرۇكەو نووسى و بەدوا ئەودا كەوتمە سەر دۆزىنەو و اتاى سەر بەكۆمەلەيەتتەو لە ھەلبەستەكانى نالىدا. مەنتىقى نووسىنەكەم لىم داخووزى دەكات، كە من رىم نەبى بەدرىژى لەسەر «ناوەرۇك» بنووسم، دەبى دەورىكى سەرەباسى «ناوەرۇك لە شىعەرى نالى» بەدەم كە خۇي يەككە لە سەرەباسە بنجىيەكانى ئەم گوتارە و قەرەزىكە بەسەرىو؛ بەلام لە نووسىنمدا نامەوى پىشېرېكى لە خۆم بىكەم، بۇ مەبەستى زووتر گەيشتن بەشىكردنەو ئەو سەرەباسە. من جەلەوى قەلەمەكەم ناوئەتە دەست ھەلبەستى نالىيەو، بۇ چ لايىكى ببات بەدجەلەوى لەگەلدا ناكەم. بەپىي باوەرپى خۆم لە ھەر شوپىنكى گولزار و چەمەنزارى ئەدەبى نالى، گەشتى دل و زىھن بىكەين، خۇشپىك دەدۆزىنەو كەو لەویدا نەبى نادۆزىتەو، لە كىسدانىشى جىي پىر ناپىتەو.

بىگومان باسى ناوەرۇك لە شىعەرىكانى ھەر بەوئەندە تەواو نابى بلىين لايەنى كۆمەلەيتى و دابونەرىت و دەستوورى بەيەكەو ژيان لە نوكتە و وردەكارىيەكانى دەدرەوشىنەو و بەودا نالى لە تۆھمەى وشكە مەلەى خەيال بازىي پرووت و پەھەوا كەوتنى ھونەرى سەراوى و بى بنجى مادى بپەرىننەو، راستى گوتە ئەمەيە، ئەوئەندە

دوانە كورته سەرەتاييكتە لە باسى پىر دەنگ و سەداى ناوەرپۇك لە شيعرى "نالى" دا.
بەلام بەر لەووە هيج بلييم لە بارەى ئەو ناوەرپۇكەو، پيويستە تيبينيەكى گىرنگ
دەريپم، وەك پييلكە بى لەبەر ھەنگاومان بەرەو ژوور و سەرە بۆ ناو واتا و ناوەرپۇك
لە باغ و راغ و گۆل و گۆلزارى نالى كە خۆى زۆر راستگويانە و بەئينسافەو بەنگ
ھيشتمان دەكا بۆى، بەم ديپرە شيعردى وەك كارتى بانگ هيشتن:

وەرە سەيرى خيابانى بەيازى دەفتەرى (نالى)

كە صەف صەف (مصرع) ى بەرجەستە ريزى سەروى مەوزوونە

تیبينيەكەم بریتیە لەمە: مرۆڤيكت كە گەيشتە پایەى نالى لە بوپييدا، ھیندەى
بەدبەيە، ديارە مەيدانەكانى پىر دەمەتەقەى وەك بەھردى خۆرسك و ھەست و نەست
پىروونە لە ديمەنەكانى ژيانى كۆمەلايەتى و شارەزا بوون لە زانست و ھونەرى باوى
رۆژگارى خۆى و پەيداكردى قەناعەتى تايبەتى لەسەر جوملەى بوون و مردن و ژين و
چاكە و خراپەدا. ئا ئەم مەيدانانەى ھەموو پيچاوەتەو و كردوونى بەيەككە لە
گۆرەپانە مەعنەويەكانى ناو جيهانى فراوانى دەروونى خۆى؛ ئەوسا گەيشتووە بەو
دەسلاتە كە شيعرى وەھا بەھۆنيتەو، خەريك بى لەبەر پىر مەعنايى و نوكتە و نازكى
بتەقیتەو.

ھەلاخنيى شيعر بەواتا و ھونەر كاريكتە ئە ھى بەھردى تەنھا، نە ھى پيگەيشتنى
تەنھايە. دەبى بەھرە و پيگەيشتن، واتە زات و بابەت (دەروون و دەردەو) لە ھەلاخنيىدا
بەشدار بووبن. لەم بەشداريەشدا بەرادەى لەنگەر راگرتن و پارسەنگ كردنى ھەردوو
لايان، دەسلاتى شاعير خۆ دەنوینى. فەرموو سەيرىكى ئەم دوو نمونەيە بكە لە
شيعرى نالى كە پارسەنگ بوون و لەنگەر بەستنى باسكراويان تيدا بەدى دەكریت.
نمووى يەكەم:

«طرە» ت وەكو توومارى شكستە و سەرى كولمت

بۆ نوورى سەوادم بوووتە شەمعى موتالاً

نمونەى دووهم:

لەم «پارچەلۆكە» ھەورە بەقەد رووى ھەموو زەمىن

بەم رايەلە قەديفەيى سەوزى عەجەب تەنى

لە نمونەى يەكەمدا، چى لە تواناى ئادەمیزاد بى، لە واتاى سەر بە نووسين و

خویندنهوه و تاریکی و پروناکی و پاگرتنی هەر چشته، بهرامبەر هەم جینسی خۆی و دارشتنی قالبی جوانی لەناو بوتهی عیشق و تیکنالاندنی حەقیقەت و مەجاز و تیۆرپیچانی تەوریە بەدەوریانەوه: هەمووش لە دوازدە وشەدا، تۆ سرنج بگرە لە تاکە وشەیی کۆتایی بەیتەکه که «موتالا» (مطالعه)یە، چۆن بە تەنها لەلامی خۆیەوه بوو تە ئاوینەیی قودرەت هەموو تیشکیک دەداتەوه که لە وشەکانی «طره، توومار، شکسته، کولم، نوری سهواد، شه‌مع»، هەلبستیتەوه. وشەیی شکسته‌ش بەهەردوو واتای «بەسەرپه‌کدا شکانه‌وهی مووی طره - خەتی شکستهی فارسی که طره و توومارەکهی پی نووسرای» لە ئاوینەکه‌دا دووبارە دەبیته‌وه. هەروەها وشەیی «سه‌واد»، ئەویش بەهەر سی واتای «رەشایی شه‌و، رەشکینەیی چاو، خویندەواری». خۆشت دەزانیت، شه‌مع لە شه‌ودا پی دەکریت، تاکو چاو شتی لەبەر بخوینیتەوه، با ئەو شتە تووماری شکسته‌ش بی. به‌لی وشەیی «موتالا»، ئەمانە بەتیکرایی عەکس دەکاتەوه بی ئەوه، یەک زەرپه‌ لە تیشکی هیچ کامیکیان بەخەسار بدات. که بیین و لەناو هەموو وشەکاندا، بی دەستب‌زارکردن، وشەیی «توومار» هەلب‌زیرین و د‌وزینه‌وهی دەسه‌لات و بلیمه‌تی شاعیریه‌ت تییدا، شه‌پ‌ول شه‌پ‌ول، ئاورینگی ئەو دەسه‌لات و بلیمه‌تییه‌ بەرپ‌ووماندا دەپ‌ژئ. توومار لە لاییکه‌وه شتیکی نووسراوه: هەم له‌گەل «طره» دا دەگونجی که نووسینی تی‌دایه‌ و له‌ و ر‌یگه‌یه‌وه بەیه‌کتر تەشبیه‌ کراون: هەم دەبیته‌ ئەو پ‌یشه‌کییه‌ش که له‌ ئەنجامی بەیتەکه‌دا موتالا دەکرئ، هەر چەند لە بەیتەکه‌دا، پ‌ه‌یوه‌ندیی ر‌استه‌وخۆی موتالا بە وشەیی «سەری کولم» ه‌وه‌یه‌ که‌وا بوو تە «شه‌معی موتالا».

دیسانه‌وه ن‌ومارەکه که ج‌یگ‌یری «طره» یه‌وه بەبەر ئەو گ‌یراوه، هەر خۆی دەبیته‌وه ئەو شه‌وه تاریکه‌ در‌یژه‌ی که دەوری سەری کولمی داوه و ئەویش تییدا بو‌ته «شه‌معی موتالا» که لە شه‌ودا ه‌لدەکریت، ر‌ەشایی و در‌یژی شه‌وه‌کەش بەه‌وی وشەیی ت‌ومارەوه لە بەیتەکه‌دا له‌و‌را د‌یت که ت‌ومار لە لاییکه‌وه مه‌ش‌وره‌ بەدر‌یژی له‌ لاییکی ت‌ریشه‌وه مووی ر‌ەشی «طره» ی یاری پی تەشبیه‌ کراوه. ت‌ومارەکه سەره‌رای بەدەسته‌وه‌دانی (ر‌ەشایی و در‌یژی) که هەم جینسی مووی «طره» و شه‌ون، جاریکی ت‌ریش وه‌سفی جوانی مووه‌که ده‌کات بەه‌وی وشەیی «شکسته» وه که ر‌اده‌گه‌یه‌نی داوه ر‌ەشه‌ در‌یژه‌کانی مووه‌که چین چین به‌سەر خ‌ویاندا شکاونه‌وه له‌ لاییکی ت‌ریشه‌وه ئەم ت‌ومارە که به‌وینەیی به‌رچاو «شکسته» و به‌سەر خ‌ویدا شکایه‌وه بوو له‌ هەمان کاتدا ت‌وماریکی نووسراوه به‌خەتی «شکسته» که ج‌وریکه‌ له‌ ر‌ین‌ووس و ز‌ور باو بوو له‌و سەرده‌مه‌

رابردووهی رۆژگاری نالیدا، بهوهدا «طره» ی یار بهتهواوهتی دهبیته بابتهتی موتالاکهی کۆتایی بهیتهکه. لهمانه ههمووی گهپێ و بهچاویکی دل و دهروونت سهیریکی ئەم دیمهنه ئەفسووناویهی دهرهانی تورپه و تۆمارهکه له کۆلمی یار بکه که بۆته شههعی موتالا، لیت دهشیوی و نازانیت موتالای تۆمارهکه بکهیت لهبهر شهوقی مۆمی سهری کۆلمی یاخود له ناو شهوهزنگی مووهکاندا موتالای مۆمهکه خۆی بکهیت که سهری کۆلمیهتی.

له نمونهی دووهدا نالی شارهزایی بهسروشت و بهکۆمهلایهتی ویکرا کۆ دهکاتهوه و دهسترهنگینه تابلویکی هونهری ئەفسووناوی ئەوتۆ له کۆکردنهوهی ههردان پیک دینێ و بهچهشنیک له تابلۆکهدا تیکیان ههلهکیشیت و دهیانهونیهتوه مرۆف نازانی کامیان کامن.

(پارچهلوکه)ی ههورهکه دهشی بهواتای پارچه په مۆ بی، یاخود بهواتای پارچهی بچووک بی که بلین قالبه دارشنتی «تصغیر» ی پارچهیه، وهک دهلی «تهشیلۆکه، جۆگهلوکه..»، نا ئەم پارچهلوکهیهی ههور له بهرزایی ناسمانهوه بهرایهلهی داوی باران دهبیته قهدیقهی سهوز و رووی زهمین دهتهنی بهسهوزایی بههار، چهند سنهتکاریکی شارهزایه که دهتوانی ئەم کارگهیهی تهنینی قهدیقه له ههور و باران پیک دینێ و له لۆکهی ههور (یاخود له ههوری کهم)، قوماشی سهوزی بهرین بچنی بهقهه رووی ههموو زهمین. سنهتکاری و وهستایی لهم چنن و تهنینهدا دوو جارن موعجیزه پیک دینن، یهکهمیان، لهوهدا که ههوری کهم دهکاتهوه قهدیقهی زۆر دووهمیان که پهنگی ههورهکه له سپیهوه دهگۆری به سهوز چ درمانیک و ئەجزاییکی کیمیاویشی بهکارنههیناوه. گهلیک راستهقینهدا ههر بهقهه بهیتهکهی نالی ریکوپیکه و ههر هیندهی ویش زهحمهتی تی دایه؛ چونکه بهراستی هونهرهکهی نالی لهم بهیتهدا، ههموو سنووریکی بهرچاوی هونهر و شیرنکاری و شوخی و دهسترهنگینی تی پهراوندوه.

خواجه «کلیم همدانی» له وهسفیکی بههاردا ئەم بهیتهی گوتوه که نهویش بهراستی شاکاریکه یهکجار کهم مانهنده:

از بهر سبقت بیرون شدن شکوفو برگ

در تنگنای شاخ درخت می کنند جدال

واته « بۆ پیش برکیی زۆرکردن له هاتنه دهرهوه، گۆل و گهلا له تهنگزهی لکهداردا

زۆرەملىيانە»، بەلام لەگەڵ ئەم ھەموو جوانى و ھونەرەشدا، بەیتەكەى «خواجه كليم»
لە تەك ھىنەكەى نالىدا ئەوەندە مەحدوود دىتە بەرچاۋ، دەشى بىتتە، نەقشلىكى ئەو
قەدىفەيەى ناو بەیتەكەى نالى.

نامەوى غەدر لە كەلىم بكن، بەشكاندى بەیتەكەى لە رى ھىنانەۋەى ھەموو واتى
بەیتەكەى نالى كە لە سروشتى بەھارى تى پەراندوھ و بەولاي بەھاروھ باۋەشى
بەكۆمەلەتەيدا گرتوھ و ھەردوو كيانى پىكەوھ كەردوھ بەكەرەستەى ملكەچى بۆ ھونەر
و جوانى لە حالىكا، بەیتە نازدارەكەى كەلىم وەك بووكى جوان، لە ناو كەژاۋەى
سروشتدا خەملىوھ و ئاورىنگەكانى لە پەردەى دەورى كەژاۋەكەوھ ئاۋديو نابىن بۆ
كۆمەلەتەى، بەلى نە بەیتەكەى كەلىم دەشكىنم بە خنكاندى لە ناو تۆفانى واتى
شيعرەكەى نالى، نە لىرەشدا چ ئىشلىكى زۆرمان ھەيە بەقوۋولبوۋنەۋە بۆ تەختى بنى
گۆمى بەیتەكە، چونكە لەو نمونانەدا تاكە نەبەس ئەوھ بۆ راستىكى گىرنگى ئەدەب
روون كەينەۋە كە برىتتە لەوھ ھەلاخنىنى شيعر بەواتا و جوانى تا رادەى مشتبوون
و لى رزان، كارى تاكە ھۆى ھونەر وەيا تاكە ھۆى پىگەيشتن نىيە، ھەردوھ ھۆ دەبى
كۆبىنەۋە تا بتوانن ئەفسوۋنى بەھەرە وەرگىرنە سەر گوتەى زمان، لە كۆبىنەۋە شىياندا
بەرادەى لەنگەر بەستن و پارسەنگ بوونى ھەردوويان لە دۆ دەستەى تەرازوۋى بەيتى
ھەلبەستدا دەسلەت و ھىز و دەستپەنگىنى شاعىر خۆ دەنوئى. كە سەرنجت بەدەتە
دوۋ نمونەى سەرەۋە، دەبىنى ئەم لەنگەر بەستن و پارسەنگ بوونە، لە ھەردوۋ
بەیتەكاندا بەچەشنىك لە سەرانسەرى دارپشتنى رستەكانىان داۋەستاۋە و ھىندەيان
ۋەستايى تى داپە لە لاي خۆيانەۋە بەزىادەۋە لە شىرىنى و ئارايشتى ھەردوۋان زىاد
دەكەن. من لىرەدا مەسلەلەپىكى كوردىم بەبىر دەكەۋىتەۋە كە «خا بىدا، پىغەمبەرىش
نەختىكى دەخاتە سەر». تۆ سەبرى (پارچەلۆكە) بكنە كە گۆتم دەشى «پارچە لۆكە،
پەمۆ» بىت و دەشى «پارچەلۆكە، پارچەى بچووك» بىت كە قالبە دارپشتنى چووك
كەردنەۋەى «لۆكە» يە، چۆن بەم دوۋ واتايە لەنگەرى خۆى راگرتوۋە ھەم لەگەل
كەرەستەى دروست كەردنى قەدىفە كە لۆكەكەيە، ھەم لەگەل مەھارەت ئىعجازكارى
بەھار كە لە پارچەپىكى بچووكى ھەور بەپانايى روى زەمىن، سەرىۋشى قەدىفە
دەتەنى. لە بىرىشت بى، نالى ئەم ھەلسوۋر و داسوۋرە ھونەرەكارانەى بى سەروبن لە
ناو تەنگرەى پىداۋىستى كىش و قافىەدا دەكات، كەچى ھەر دەلى سۋارى قالىچەى
سلىمان پىغەمبەر بوۋە و لە ئاسمانى بەرىەرەللى بى سنوۋردا پى دەفرى.

که وتووېژمان سهرى كيشايه سهر لهنگر بهستن و پارسهنگ بوون، لهو ناوهشدا
نموونهى بهراورد كردنمان له شيعرى شاعيريكي فارس هينايهوه كه «خواجه كلیم
همدانى» بوو، وا بهچاك دهزانم نمونهيكي پيشكهوتوو له شيعرى شاعيريكي
بهناوبانگى كورديش بينينهوه بو مهبهسى بهراوردكردنى بى تهرهفانه لهو رووهوه كه
ئهم جارهيان ههردوو شاعير كوردن و خهلقى ناوچهيكيشن. پيرهميژد ئهم بهيتهى
بهسهر زارى (زين)دا هيناوه

خهنجهره بو دلّه گهر راستت دهوى

ئاخ مهى تيايه نهك بهرى كهوى

نالى ۷۰ سال پتر بهر له پيرهميژد دهورى واتاى نهوتويى ههلاوتوو و بوونى خيالى
يارى له دلدا بهم بهيته جوان و نازداره نهخشه كيشاوه:

تو كه خوڤى وهره نيو جهننهتى ديدم چ دهكمى

لهم دلّهى پر شهره و سينههى سوزاندا

گهليك له شاعيرانى كورد و غهبرى كورد ئهم واتايهيان كرووه، به بنگهى ههلبهست
و ههرهكهيان بهپيى دهسهلات وينهى ئهم ههلكهوته خيالاييهيان كيشاوه. چهنديكى
شاعير بين و واتاكه دووباره بكنهوه من بيزار نابم، بهلام تاكه مهرجيكم له دووباره
كردنهوهكهدا ههيه: شاعير دهبى له کوتانهوهى واتاى تهقليديدا، شهقليكى تايبهتى خوڤى
بهكاربينيى كه ههلبهستهكهى له نوكهرى و خزمهتكارى ههلبهستى له خوڤى بهپيشهوه
رزگار بكات.

ليڤهدا قسهمان لهگهّل چهند و چوڤى سهر جوملهى بهكارهينانى ئهم واتايه نييه، كات
و دهرهتيشمان چهنگ ناكهوى، نمونهى دهيان شاعيرى كورد و ميللهتانى تر بينينهوه
و بهيهكترىان بگرين و پايهى لى وهشاوهيبيان بو دهستنیشان كهين، تهنانهت ريمان
نييه له شيعرى نالى خوڤى نمونهى شى كهينهوه كه ئهويش وهك ئهم بهيته
دهورويشتى واتاى تى خزانى وينهى يارى له چاو و دل و ميشكى عاشق داوه وهك
غهزهلى:

جهنانى وهك جينان كردم بهماوا

حهبيبهى (مالياوا) مالى ئاوا

ههر لهم غهزهلهشدا، پهردهى بووكيى له ناو چاوهكانيدا جى دهكاتوه كه دهلى:

زەفافەتگاہی پەردەى ئالى چاوم

موبارەك حىجلە بى بۆ بووك و زاوا

لېرەشدا بووك و زاوا و پەردە و زەفافەتگاہ، ھەموويان لە وصالئىكى بەچاودىتىندا كۆبونەتەو، نەك بەگەيشتنەيەكتىرى دوو لەش.

من لە خەرىكبوونم بە دوو نمونەى يەك واتا لە ھەلبەستى ئالى و پېرەمپىرد، كە بەشىكە لە ناوەرۇكى گونارەكەم، ئا لەوئىشدا ھەر لە رووى رەچاوكردنى لەنگر بەستن و پارسەنگ بوونى لايەنەكانى جوانى و ھونەر و ئارايشت و واتا لە ناو نمونەكاندا بېروباوېرم دەردەبېرم دەخلم بەسەر قوولبوونەو ھە بۆ بنى گۆم و گەشت كردن لە بەرىنايى ھەلبەست نىيە لەم دوو نمونەيەشدا نامەوى دوو شاعىر، پېرەمپىرد و ئالى، بەرامبەر يەكتەر راگرم؛ چونكە ديارە تاكە بەيتئىكى ئەم و ئەويان نابېتتە تەرازووى ھەلسەنگاندنى ھەموو ئەدەب و ھونەر و دەسەلاتيان، لەو زياتر كە دەسەلاتى ئالى لە يەكئەك لە ھونەرەكانى بوئىزىدا راگرىن لە ئاوينەى بەراوردكردن لەگەل نمونەى ھاويابەتى خۆى چىترم مەبەس نىيە. لەم رېچكۆلە تەسكەو، بۆ سەر خوانى بەراوردكردن دەرپۆم و دەلئىم پېرەمپىرد وئىنەى خەيالى مەمى لە ناو دلى زىندا داناو بەرامبەر خەنجەرئىكى ماددى و بەمەدا خەيال و ماددەى بەرەنگارى يەكتەر كردوون، وەك دوو شتى يەك چوون و ھەتاو، لە وشەكانى ھەلبەستيشدا نە تاكە وشە نە كۆمەلە وشەى ناوى رستە ھىچ تەوجىھ و وەرامئىك بەدەستەو ھە نادن لە ئاست ئىعتىرازى كەسئىدا كە بلى تارمايى و خەيالى ناو دل مەترسىبى لى ناكرى بەر خەنجەر بگەوى، ئەم دەست پاراستنەى زىن بۆ چى؟ بەلى ئىمە لە لاي خۆمانەو و لەدەرەوھى ھەلبەستەو، دەتوانىن وەرام بەدەينەو و بلىين ھەست كردنى زىن بەبوونى مەم لە ناو دلئىدا ھىندە بەھىزە وەك ئەوھىيە كە بەراستى لەناو ئەو دلئەدا بى نەك بەتارمايى، بەلام ئەمە يارمەتيدانە بۆ بەيتەكە لە لاو و لە دەرەوھى را كە نابېتتە دەريازبوونى راستەوخۆ لە ئىعتراز. ئەمە راستىيەكە چ دەمەتەقە ھەلناگرئى، لەگەل ئەمەشدا دەبى بلىين يارمەتيدانەكە ناگاتە پاىھى خىر و سەدەقە پى كردن چونكە بە بەر سۆز و تاسەى عىشقەو ھەپە پرىشكى ئاگرى خۆى لە دلئىكى زامدارەو ھە بۆ دلئىكى تىرى ھەستىار باوئىزئى و سفت و سۆ و وړپنەى خۆى لەوئىشدا بەخەبەر بىنى و خەيالى مەعشوقى خۆى بەھەموو سفت و سۆ و وړپنەكانى عىشقەو ھە بىنئىتە بەر ھەستى ئەو دلە ھەستىارەيشەو. كەواتە، يارىدە دانەكە شتىكە لە داخوازىيەكانى عىشقى سووتئىنەر كە

له بهیتهکهدا دایه نهک له عیشقی «مطلق» دا بهلام هەر چوئیک بی، رهواندهوهی رهخنهکه کاری من و توئه که لهسهر بنگهی بهیتهکهوه ههلیدهستینین، زههی ناسایی خودی بهیتهکه نییه... راگهیاندنی یهکسهرهی وشه و دارشتنی نییه. ئهگهر شاعیر هاتبا و بیگوتبا خهجهر لیدانهکه خانه له مهم دهشیوینیی ئهوسا هیچ رهخنهییک نهدههاته بهر بهیتهکه چونکه که ئیمه قبوولمان بی، وینهی مهم له دلئ زیندا ههبی، قبوولیش دهکین، بریندار کردنی دللهکه ئه و خانهی بهشیوینیی، که وایی ههق دهدهینه زین دهست پاریزی له شیواندنی خانهی مهم، که دلئ زینه.

رهنگه، خوینهر لیم به دهنگ بی و بلئ کهی بووه لهگهئ شیعردا ئه «مهناطق» کارییه؟ ئهوهی راستی بی لهشیعردا ری به رهخنهگر نادرئ له دهرهوهی شیعرهوه «منطق» و فهلسهفه بیئی و بیکا به رهخنه له شیعر، بهلام «منطق» یك له ناوهپرۆکی شیعرهکهوه ههآستی و خوئی بهسهر واتاکهیدا بسهپیئی دهشی و دهبی بکریته ئهمرازی پیوانهی شیعرهکه له بهیتهکهی پیره میردیشدا لایهنی بهرامبهر یهکتر وهستانی خهجهر(که مادهیه) لهگهئ وینهی مهم (که نامادیه)، دیمه نیکه بهقهدهر سههلهبهری بهیتهکه بهرچاو و چ پیویستیک نییه بو دیتنی به خواستهوهی چاویلکه له «مهناطق» ی دهرهوهی ههلیهستهکهوه له دارشتنی بهیتهکهدا لهنگر نهبهستن ههیه لهم بهجووتههانتی (مادی و نامادی) له حالیکدا لییان داوا دهکری، یهکتر پارسهنگ بکهن: «خهجهری ناسن بو دلله که گوشته، بهلام خهیالی مهمی بهردهکهوی که تارمایی یه...».

هیئانهوهی ئهه تهرزه رهخنهیه، ههروهک له واتای بهیتهکهوه سهه ههئ دهئا، جاریکی تریش سواری زیهنی رهخنهگر دهبی بهوهدا که شیعرئ تر ههه وهک ئهمیان ماده و نامادهی کوکردوووتهوه و هیچ رهخنانش ناسهلمیئی، بههوئی دارشتن و هیئانهوهی وشه و تهعبیری ئهوتو له خوئانهوه گری و گالیان ههلهوهوشینن بهر لهوه رهخنه بهدهستهوه بدن. نمونهییکی ئهه شیوه دارشتنه بهیتهکهی «نالی» یه، که بهرامبهر نمونهکهی پیره میردم راگرت

لهه بهیتهدا لهنگر بهستنی وشه و واتا لهسههراسههری دارشتنی، کوردی گوتهنی، فرتهنهییکه بو خوئی:

بهههشتی چا به ههموو نهخش و نیگار و پهرزین و سههچاوهیهوه، راگیراوه بهرامبهر

دل و سینه به هه موو بلیسه و ناگر و سووتانیانهوه، ناوی جهه نه میس نه هاتووو چونکه عاشق دلای نایی بلی یار له جهه نه مدایه. ناگرستانیک که تارمایی و خه یالی یاری تیدایه جیگه ییکی پیروزه به سۆز و گهرمایی عیشق. حۆری خه لقی به هه شته و له سه ریته بیچته به هه شتی چاوه وه، دل و سینه که مه لبه ندی ناگری عیشقن به روالهت له گه ل حۆری ریک ناکه ون. گوتم «به روالهت»: چونکی نالی که بانگه یشتنی یاری ده کا بۆ هاتنه ناو به هه شتی چاوی و به مه دا به زاهیر پیی ده لی له دلای دوور که ویته وه له حه قیقه تا بانگه یشتنه که بۆ نزیکتر بوونه وه یه لی، له و رووه وه که دیتنی یاری تیدایه، خۆ دیاریشه دیتنی یار به چاوه جار و صه د جار و پتر حه سانه وه ی عاشقی تیدایه له تلانه وه به ده ست تارمایی و خه یاله وه که هه ر عه زاییکی رووته بۆ عاشق. سه ییری شاعیر چه ند سیحرکارانه مه به سی خۆی، که داواکردنی وه صله، ده شارپته وه له نیو مه به سیکی چه شمبه ندانه ی حه سانه وه ی یار له به هه شتدا.

له مانه گهری: پارسه نگ بوون و له نگر به ستنیکی تر هه یه که له به یته که ی پیره میرددا نه بوو. ده زانین بوونی یار له نیو ناگرستانی دل و سینه ی عاشقا بوونیکی خه یالییه نه ک «به له ش»، که چی چوونی یار بۆ ناو به هه شتی چاوه به خه یال نییه و به هه موو له شه، که واته کوا له نگر به ستن؟ بو لیژهدا ئه و ره خنه یه نه گرین که له به یته که ی پیره میردمان گرت خۆ نالیش خه یال و ماده دی له ته ک یه کتردا داناوه؟ ئا لیژهدا نالی ده سه لاتیکی ئه فسووناوی به کاره ی ناوه بایی فلسیکیش ئه رکی بۆ خه رج نه بردوو: هه ر هه مان خواهشتی چوونی یار بۆ ناو به هه شتی چاوه که جیی ره خنه یه و گومانی له نگر نه به ستنی لی ده کری به خۆی و واتا که ی حه قیقییه وه ده بیته هۆی راسته قینه ی له نگر به ستن و پارسه نگ بوون!! چوونی یار بۆ ناو به هه شتی چاوه هه ر ئه وه ند به له شه که چاوه که ده ی بیی، ئه وه ی به راستی ده چیته ناو چاوه که وه وینه و صورته ی یاره که ئه ویش هه ر هینده ی خه یاله که و تارمایییه که ی ناو دل و سینه ماده ده یه: وینه ی ناو چاوه و خه یالی ناو دل پارسه نگی یه کترن و له گه ل یه کتردا له نگر یان به ستوو وه که دوو تای ته رازووی یه ک سه نگ. له مه را ده سه لاته بی سنوو و یه کجار مه شوور و لی سه لمی تراوه که ی نالی ده رده که وی که ئه و سه ره رای ناخنیی هه لبه ست به واتا و هونه ر و جوانی و به ولای له نگر راگرتن و پارسه نگ کردنی لایه نه کانی وشه و واتا، هه ر له هه مان هۆی گومان لی کردنی ره خنه به ده سه ته وه دان و بی ئه وه له وشه وه یا رسته ییکی تری هه لبه سه ته که وه ره خنه که بره وینینته وه، هه ر له

ویدا جوانی و بی عیبی و بی رخنه‌یی و هونەر و واتا هه‌لده‌رێژی. له مانه بترازی جاری گه‌لیک ئیعجازی تر له هه‌ناوی به‌یته‌که‌دا په‌نه‌انه، یه‌کێک له‌وان ئیعجازانه ئه‌مه‌یه:

نالی که ده‌لی « چ ده‌که‌ی له‌م ده‌لی پر شه‌ره‌ر و سینه‌ی سووزاندا » و به‌مه‌دا له‌ زاھیر ری رخنه‌گر ده‌دا که پێی بلی چۆن ره‌وا ده‌بینی داوا بکه‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌ت له‌ دل و سینه‌ت ده‌رچی؟ جگه‌ له‌وه‌ که ده‌توانی رخنه‌که‌ به‌وه‌ بره‌وینیته‌وه‌ بلی من بانگه‌یشتنی یار ده‌که‌م که به‌چاو ببینم نه‌ک هه‌ر به‌ دل تیی فکرم، به‌لی جگه‌ له‌م وه‌رامه، وه‌رامیکی تری ئه‌وه‌نده‌ به‌هیزی به‌ده‌سته‌وه‌یه‌ هه‌ر به‌جاری رخنه‌گر، قه‌رداریار ده‌کاته‌وه‌ و لۆمه‌ی تی نه‌گه‌یشتنیشی به‌ پال ده‌دات.

پسته‌ی « چ ده‌که‌ی له‌م ده‌لی پر شه‌ره‌ر »، دوو واتای جودای هه‌یه: یه‌که‌میان ئه‌وه‌ بوو قسه‌مان لی کردو و خه‌ریکین به‌ر رخنه‌ی بگرین و لیشی رزگار که‌ین، وه‌ک کردمان: دووهمیان ئه‌مه‌یه: چ له‌ ده‌لی پر شه‌ره‌ر ده‌که‌م ده‌که‌یت که هه‌موو هه‌ر ناگره‌ و سووتاو و که‌لکی ئه‌وه‌ی نه‌ماوه‌ تۆ هیچی لی بکه‌یت. له‌م واتایه‌دا داوا کردنی ده‌رچوونی یار له‌ ده‌که‌ی په‌یدا نابێ تا رخنه‌ی ئه‌و داوایه‌ له‌ شاعیر بگیری. که‌واته‌ نالی دوو واتای سه‌ر له‌به‌ری ئاماده‌ کردوو له‌ هه‌ندی وشه‌ی به‌یته‌که‌دا. یه‌کیان، ده‌بیته‌ سوپه‌ر بۆ رته‌کردنه‌وه‌ی هه‌موو توانج و رخنه‌ییک که له‌وی تریان بگیری، بی ئه‌وه‌ من و تۆ له‌ ری نیستدلال له‌ وشه‌کانی تری به‌یته‌که‌وه‌ رخنه‌گر پاشگه‌ز بکه‌ینه‌وه‌. ده‌مه‌وی بلیم واتای دووهمی وشه‌کان پێویست ناهیلی به‌وه‌ ئه‌و ویصاله‌ بکه‌ینه‌ وه‌رامی رخنه‌، که له‌ پسته‌ی « وه‌ره‌ نیو جه‌ننه‌تی دیدم » دا ده‌فامریته‌وه‌: چونکه‌ دیتمان پسته‌ی « چ ده‌که‌ی له‌م ده‌لی »، مه‌رج نییه‌ ئه‌و واتایه‌ بگه‌ینه‌ی که رخنه‌که‌ی لی گیراو، ویصاله‌که‌ پاراستی. سه‌ده‌فه‌که‌ی نالی دوو دورپی تیدایه‌، هاوئرخ و هاوسه‌نگی یه‌کترن: چ به‌یه‌که‌وه‌ بن، چ تاك تاك، ئه‌و له‌نگه‌ر به‌ستن و پارسه‌نگ بوونه‌ پیک دینن که من له‌م چه‌ند دیرانه‌دا له‌ ده‌وریان هه‌لده‌سوپی. سه‌یریش له‌وه‌دایه‌ نه‌ به‌یته‌که‌ هه‌لا‌خناوی پێوه‌ دیاره‌، نه‌ واتاکان نه‌فه‌سیان سوار بووه‌، نه‌هیچ جو‌ره‌ نو‌قسانییک هه‌یه‌ له‌ دارشتنی به‌یته‌که‌، پێویست بکا یارمه‌تی بدری و له‌لاوه‌ واتای بۆ بخوازیته‌وه‌: وه‌دا که‌له‌به‌ری پر بکریته‌وه‌.

شاعیر زۆرن له‌وانه‌ی نوکته‌ و نازکی له‌ شیعریاندا هه‌یه: به‌لام به‌شی هه‌ره‌ زۆریان پێیانوه‌ دیاره‌ جی نوکته‌که‌ خۆش ده‌که‌ن له‌ شیعردا. به‌نموونه‌ لی‌رده‌دا شیعریکی

ناودارى دكتور ئىبراھىم ناجى مىصرى دىنمەۋە كە بوۋەتە گۇرانى و كۆلىكىش مەدى
دەكرى: شاعىر دەلى:

ومشينا في طريق مقرر
تثب الفرحة فيه حولنا
وضحكنا ضحك طفلين معا
وعدونا فسبقنا ظلنا

بە چاكى لە تىكرای ھەردوو بەیتدا ديارە شاعىر بەخەيالدا ھاتووہ بلى: «پيش
سىبەرى خۇمان كەوتىنەۋە» كە بەراستى واتايىكى جوان و تا بلى شاعىرانەشە. بۇ
ئەم مەبەسە لە بەيتى يەكەمدا «طريق مقرر» پەيدا دەكا؛ چونكى واتاكەى پەكى
كەوتووہ لەسەر تيشكىك سىبەر دروست كات، تاكوو بەغاردان لەگەل خۇشەويستەكەى
لىي پيش كەونەۋە. ديارە، ئەگەر واتايىكى بەخەيالدا ھاتبا، پىويستى بەتارىكى ھەبا
بەئاسايى دەيگوت:

ومشينا في طريق مظلم

جگە لەم لايەنەى خۇ ھىنان و بردن بۇ سازدانى جىگەى لەبار بۇ واتا لە ھەلبەستدا،
شاعىرى عادەتى، بەلكو شاعىرى پيشكەوتووش، لە تاكە بەیتدا ھەر تاكە نوكتەيىك
گەلەلە دەكات و ھەر جىگەى ئەو تاكە نوكتەيەشى بۇ ساز دەبى؛ دەك ژوورى يەك
نەفەرى كە جىگەى يەك نوئىنى تىدا دەبىتەۋە. كەچى نموونەكانى شىعەرى نالى ئەۋەندە
واتايان تىدا ريز كراۋە، چاۋ بەھەلە دەچى لە ژماردىيان ھىچيشيان جىي بەدراوسىكەى
تەنگ نەكردووہ، گەلى لە بەيتەكانى نالى دەك كانگاي گەۋھەر وايە، تا لىي دەيتەۋە
گەۋھەرى تازەى تىدا ديار دەكەۋى. نالى ھىندەش ئوستادە لە دارشتنى بەيتەكانى نەك
ھەر پىۋەى ديار نىيە، خۇي خەرىك كەردى بە نامادە كەردى جىگە بۇ واتا، جارەھى
جار وا بوۋە دواى لىبوونەۋە لە شىكردنەۋەى بەيتىكى و دلنيا بوون لە گەيشتن
بەھەموو واتا و جوانى و نوكتەى ئاشكرا و نەئىنى بەيتەكە، ئەوسا واتايىكى تەر و تازە
لەنكاو خۇ دىننيتە ناو بىبىلەى چاۋەۋە. ھەر دەلىي كلاًۋى سەخرەجنى لەسەر نابوو و
لايدا. ئەمە يەككە لەو بەيتانەى ھەر جارە واتايىك بەدەستەۋە دەدەن:

ھەرچەندە گوناھى دەمەكەت بارە لەسەر لىو
ھەددى چىە نالى كە بلى ماچە كەفارت

واتایکی ریکوپیک که وینهی ئاشکرای وشه و دارشتنی بهیتهکهی رای دهگهیهنی، ئه و راسته واتایهیه که یهکهه نیکای خوینەر و یهکهه بیستنی گوینگر بوی دهچی:

گوناهی دهمهکهه که عاشق شهیدا کردن و بی بهش کردنیهتی، لهو دهمههت بووتهه بار. ئه و باره ی سهر دهمهکههش چ قورسای باری گوناکهه بی وهیا ئه و باره بی که لهزاروهی کوردیدا دهبیته «لیو بهبار» که فارهتهکهی ماچه بهو ماچه قورسای گوناکههش لهسهر دهمهکهه ههلهدهستی؛ لیو بهباریهکههش دهرهویتهوه، بهسپینهوهی لیوهکان له نهجمای له یهکتر خشانیان به ماچ بهلام نالی ههددی نییه ئهوه بللی و ریی ناکهوی تهمای به شتی وهها بی.

ئه وه هینه واتایه ئاشکرایه، گهورهترین شاعیر پیی رازییه و شانازی پیی دهکا. ههموو کهرستهییکی واتا و جوانی و هیژ و سۆز و خو بهکههگرتن و پیزنان له مهعشووق و... هتدی تیدایه که کوکردنهوهیان له شیعردا بههونهرمهندی زیده دهسهلاتدار و ههستیار و جوانکار نهبی، ناکری. بیی و ههر ئهوهنده واتا و جوانی و هیژه بدووزیتهوه له بهینهکهه، شتیکی کهمت نه دووزیتهوه؛ بهلام شتیکی زورت له کیس چوو:

هههرچهنده گوناھی «دهمهکهه» ت... لیرده، پورگیک ههیه پره له وردهکاری و متوونی عیشق و عاشیقی. وشه «دهمهکهه» صیغهی «نههی» یه و نامرازی «ده» ی بهسهروهیه؛ وهک که بللی «دهمهخو، دهمهلی، دهمهرو...». واتای بهیتهکه له عاست «دهمهکهه... ت» دا، بهجاری دهگوری لهچاو واتاکهی بهرچاو، چونکی وشهی «دهم»، له ناودا نامینی و فیعلیکی نههی جیی دهگریتهوه. که ئههه وایی، واتاکه وای لی بهسهر دی: هههرچهنه گوناھی ئه وههیکردنهی تو له من بهوهدا که چهندیکی بو ت بجزوومهوه، پیم دهلیی: «دهمهکهه» و دهمشکینیتیهوه، ئا ئهه گوناکههی «دهمهکهه» ت که بووتهه باری سهر لیوت، بهماچ نهبی، کهفارهتی نابی؛ بهلام نالی ههددی نییه و بللی و ریی ناکهوی. ئهه دوو واتایه، ههردوو یان، له لاییکهوه ههلهپهسیره و خو ت خهریک که لهگهل وشهی «حد» که بهپینووسی کوردیی دهبی «ههد» بنووسری. ئهه وشهیه له رستهی «ههددی چیه، ههددی ههیه...» دا بهواتای «ریکهوتن و لی هاتن و ماف ههبوون» باوه. لهو دوو واتایه تازدهش هینامهوه، ههروهها بهکارهاتبوو. له زمانی عهرههیشدا وشهی «حد» واتای سنووری ههیه؛ کهوا رهنهگه واتا کوردیهکههی ههر لهو سنوورهوه هاتبی، لهو رووهوه که «ههد ههبوون»، راستهخو سنووری میانی دوو شتان بو ئه وه کهسه

داده‌گری که حه‌دی هه‌یه. ئەم «حد» ه، له شه‌ریعه‌ت و «اصول الفقّه» دا بووه به‌زاراوه به‌واتای سزای گوناهان. نیتەر «حد» ی دزیه‌تی ۸۰ داره و هی هه‌ندی گوناھ رۆژوووه و هیا برسی تیرکردن؛ و هیا به‌نده ئازاد کردنه... که وشه‌ی «حد»، بو ئەم واتایه به‌ینه‌وه، به‌یتکه ده‌بیته پرسیار و وهرام:

هه‌رچه‌نده گوناھی ده‌مه‌که‌ت باره له‌سه‌ر لیۆ
حه‌دی چیه نالی؟ که بلی ماچه که‌فاره‌ت

له مصره‌عی یه‌که‌مدا رۆوی وتووێژی شاعیر له‌گه‌ل یاره‌که‌یتی؛ به‌لام له مصره‌عی دووه‌مدا، رۆوی پرسیار له یار وهرده‌گیرێ و بای ده‌داته‌وه سه‌رخۆی، که ئەمه «مخاطب» گۆرینیکه زۆر په‌سند بووه له ئەده‌بی کۆندا؛ ته‌نانه‌ت له‌مه‌دا په‌یره‌وی شیوازی قورئانیش کراوه.

به‌لام رپی تیده‌چی، نالی له مصره‌عی یه‌که‌میشدا، وتووێژی له‌گه‌ل خۆی بی و بلی گوناھی ده‌می نالی -که «مخاطب» ه- بووه‌ته بار له‌سه‌ر لیۆی. ئەوجار لیۆ ده‌پرسی، ئەری ئەی نالی «حد» ی ئەم گوناھه چیه که بووه‌ته باری سه‌ر لیۆت؟ خۆی وه‌لام ده‌داته‌وه، که هه‌ر خۆشی نالییه و ده‌لی حه‌دی ئەم گوناھه ئەوه‌یه یار بلی ماچه که‌فاره‌ت. له شه‌ریعه‌تدا که‌فاره‌ت بو خۆی به‌واتای ئەو «حد» ه‌ش دیت که لی‌رده‌ا مه‌به‌ستمان بوو.

خولاسه «مخاطب»، له مصره‌عی یه‌که‌مدا یار بی و هیا نالی بی، مصره‌عی دووه‌م ده‌شی ببیته ئەو پرسیار و وه‌لامدانه‌وه‌یه‌ی باس‌م کرد. واتای وشه‌ی «حد» یش، ئەو سزایه شه‌ریعه‌یه بی که له «تلك حدود الله» دوه وهرده‌گیرێ.

تا ئیستا، وایزانه‌م، سی تۆژالمان له واتاکانی ئەم به‌یته، هه‌لگیرایه‌وه بی ئەوه هه‌ستمان کردی به‌هیچ جووره هه‌ناسه سواریک و هیا وه‌ته‌نگ هاتنیک، له‌لایه‌ن خاوه‌نی به‌یته‌که‌وه که «نالی» یه. که ئینساف به‌کاربینین و دان به‌حه‌قدا بینین، ده‌بی به‌سه‌لمینین ئەو سی واتایه، نه‌ک هه‌ر به‌سن بو به‌یتیک، به‌لکوو لی‌شی زیادن؛ چونکه ئەگه‌ر وا نه‌لین ده‌بی شاعیران مه‌نع که‌ین له‌گوتنی به‌یتی خاوه‌ن یه‌ک و اتا و دوو و اتا. له‌مه‌دا چ ته‌گه‌ره نییه؛ به‌لام سه‌یر له‌وه‌دایه جاریکیان له‌گه‌ل یه‌کیک له ئەده‌بیه ناسراوه‌کانماندا باسی ئەم به‌یتهم ده‌کرد و به‌یه‌که‌وه خه‌ریکی سه‌ر پۆش له‌سه‌ر هه‌لگرتنی بووین و به‌دوا قه‌تار کردنی ئەو سی واتایه‌دا. له نکاو ئەده‌بیه‌که‌ گوتی، ئای

که بی خه‌به‌رین ئاگامان له‌وه بپاوه وشه‌ی «دهمه‌که‌ت» ده‌شی به‌واتای «خوینه‌که‌ت» بی؛ چونکه «دم» (دهم) له‌ عه‌ره‌بیدا به‌خوین ده‌لین. خو دیاره‌ ده‌م و لیویش که جوان بوو له‌سووریدا وه‌ک خوین ده‌نوین و ری تیده‌چی بگوتری رشتنی خوینی عاشقان، به‌هه‌موو ره‌نگی سووریه‌وه، له‌ سه‌ر نه‌و لیوانه‌ بووه‌ته‌ بارو... خولاسه‌ که زیهن چوو بو لایه‌نی واتای خوین له‌ وشه‌ی «دهم» دا، به‌یتکه‌ سه‌ر له‌ نوێ ده‌بیته‌وه‌ به‌و زه‌وییه‌ ته‌ور و ته‌ره‌ی که‌وا به‌ئومیدی ئاوی زور، بیری لی هه‌ل ده‌که‌ندری و له‌نه‌جامدا کاریزی لی په‌یدا ده‌بی.

ده‌بینی هه‌لگوشینی شیعرى نالی تا نه‌و راده‌یه‌ وشکایی واتاکانی دیت، کاریکی به‌کیشه‌یه؛ نه‌فسیکی دریزی پی ده‌وی. سه‌ره‌رای کیشه، تابشلی ورد و چاوخه‌له‌تینه. مووقلاشی و زه‌ره‌بینی، زه‌فه‌ریان پی نابات؛ ره‌نگه‌ نه‌وساش زه‌فه‌ر پی‌بردن هه‌ر یه‌کجار زه‌حه‌مت بی. به‌لام پاداشی هه‌لینانی گه‌وه‌ره‌کانی له‌زه‌تیکی نه‌وه‌نده‌ گه‌وره‌ بی هه‌متایه، هه‌موو خوێوه‌ماندووکردنیک و له‌گه‌ل خه‌ریک بوونیک دینی. چ سه‌یریکیش له‌م گوته‌یه‌مدا نییه؛ چونکه ئاگامان لایه‌ ده‌وله‌تانی رۆژه‌لات و رۆژئاوا خه‌ریکن بو کاری زیهن بزوی وه‌ک شه‌تره‌نج وه‌یا یاری له‌ شه‌تره‌نجه‌ به‌ره‌ژیرتر، فی‌رگه‌ی ده‌که‌نه‌وه‌ و پسپور و ئوستادی شاره‌زا ته‌رخان ده‌که‌ن و پاداشتی گه‌وره‌ داده‌نین بو سه‌رکه‌وتوووه‌کان له‌و یاریانه‌دا، ته‌نانه‌ت هه‌فرکی نیو ده‌وله‌تانی بو ریکده‌خه‌ن و جیهان به‌گه‌لان و به‌حکومه‌تانیه‌وه، پیا‌نه‌وه‌ خه‌ریک ده‌بن ئیستگه‌کانی رادیو و ته‌له‌فزیو، خه‌به‌ری بزافته‌وه‌ی به‌ردیک له‌و به‌ردانه‌ی سه‌ر ته‌خته‌ی شه‌تره‌نجه‌که‌ به‌ خه‌لق راده‌گه‌یه‌نن وه‌ک نه‌وه‌ی روداویکی گرنگی ئابووری وه‌یا رامیاری وه‌یا کۆمه‌لایه‌تی وه‌یا زانستی رووی دابی. خو ده‌شزانین نه‌م یارییه‌ و هه‌موو یاریکی وه‌ک نه‌و هه‌ر هینده‌ی سوود تیدا‌یه‌ که‌ زیهنی چه‌ند که‌سێک له‌ په‌راویزی خو‌ی دا تیژتر ده‌کا، هه‌لسوو و داسووپی یاریچییه‌کانیش هونه‌ری پسپورانه‌ نیشان ده‌دن. سه‌ره‌رای نه‌وه‌ که‌ یارییه‌که‌ بو خو‌ی میراتیکی کۆنی هونه‌ری ئاده‌میزاده، خو هه‌رچی جیهان هه‌یه‌ ببیته‌ شه‌تره‌نجان، یه‌ک لوقمه‌ نان ناخه‌نه‌ ناو زاری مرقیکی برسییه‌وه. وا له‌م کاته‌ی که‌ نه‌م دیرانه‌ی تیدا ده‌نوسم و ریکه‌وتی رۆژی چوارشه‌مه‌ی (۲۷)ی تشرینی دووه‌می سا‌لی (۱۹۷۴)ه، به‌شیکی یه‌کجار زوری نه‌فریقا دوچارى قاتوقری بووه‌ و به‌ملیون خه‌لق ئاواره‌ بوون به‌دوای خو‌راکی نه‌م و نه‌ژیدا چه‌ندین هه‌زار که‌سیش له‌ برسان مردن و چه‌ندین هه‌زاری تریش خه‌ریکی مردن، که‌چی بلیمه‌ته‌کانی شه‌تره‌نجانى سو‌قییت و نه‌م‌ریکا و

دولەتانی تر به یاریدهی حکوومه ته کانیانه وه، خه ریکی "کش مات"ی شه تره نچ نه خۆیان و نه حکوومه ته کانیشیان بیر له وه ناکه نه وه پاره و مه سره فی نه و یاری و هافرکیانه بدن به برسییه کانی نه فریقا، که سیش گله ییان لی ناکاو پییان نالی، نای چهند بی رحم و بی نئسافن. له حالیکدا برا ره شه کانمان گیان دده دن به ده ست برسیه تیه وه نه م دوله ته ناتومیانه خه ریکی که یف و به زمی شه تره نجن. نه وه ی راستی بی، منیش له لای خۆمه وه چ گله ییه کیان لی ناکه م و ده زانم برسی بوونی نه فریقا ده خلیکی به سه ر شه تره نجی رووس و نه مریکاوه نییه، نه و چهند ملیونه ی سه رفیش ده کری بۆ شه تره نچ ده بی، هه ر سه رف بکری دنا یارییه که کویر ده بیته وه، له جیاتی برینی مووچه و به راتی شه تره نجانانیش، باشتر نه وه بوو له مووچه و به راتی چه کی شه ر، که م بکریته وه وه یا له مه سره فی پۆلیسی نه ینی دابشکی... به لام که نه مه وا بی و هیندهم به لاوه روون بی ده بی بشزانم، نه گه ر شه و کویر نه بم، خه ریکبوون به شیعی نالییه وه، به تایبه تی بۆ رۆشنبریکی کورد، سه د جاران پیروتر و بایه خدارتر و به شه ره فتره له خه ریک بوونی رووسیگ وه یا ئینگلیزیگ وه یا عه ره بیگ وه یا کوردیک به یاریی شه تره نجه وه، نه ک له یه ک سه ر به لکوو له گه لیگ سه روه ره:

۱- هه ر وه ک یاریی شه تره نچ زیه نی یاریچی تیژ ده کا، شیعی نالی له ویش زیاتر زیه نی رۆشنبیر ده کاته وه و رای دینی به هه لیانی مه ته لی زیه نی له مه یدانه کانی نه ده ب و وه ک نه ده بدا که رامیاری و ئابوری و هونه ری ...یه. ده توانم گره و بکه م له سه ر نه وه دۆزینه وه ته له ی شه تره نچ که گه وره ترین زانی شه تره نچ نابیتیه وه که متر زیه ن کاریی ده وی، له دۆزینه وه ی ته له ی واتا که نالی خستوو ته یه نیوان هه ندی هه لیه سه ته کانییه وه. که ده لیم «گره و ده که م»، نه وه بزانه له پیشه وه گره وه که م بر دووه ته وه؛ چونکه نزیک ۱۵۰ سال تییه ریوه به سه ر به شیکی نه و ته لانه ی نالی تا ئیستا که ش به که س نه ره وا وه ته وه.

۲- خه ریکبوون به شه تره نجه وه هه ر له مه یدانی شه تره نجا زیه ن تیژ ده کا؛ ره نگه له مه یدانه کانی «انسانیات» دا زیه ن کویرکاته وه. به پیچه وانه ی نوکته شیعی نالی که به به رییه وه هه یه زیه نی مرۆف بکاته وه، له هه موو مه یدانه کانی «انسانیات» دا؛ چونکه خۆی یه کیکه له و مه یدانانه. باوه رم هه یه تو که توانیت واتای نه یینییه کانی شیعی نالی هه لیانی، به ناسانی ده توانی درۆ و فیلبازیی پیشه وایه کی سیاسه ت وه یا ته ریه قه ت تیبه گیی و خۆتی لی بپاریزی و به مه رجی ترست نه بی له دانیه نان

بەراستىدا كۆمەش نەكەي لە دۆزىنەۋەدى درۇ و دەلەسەي كەسنىك كە خۇشت دەۋى،
وہيا لە پلەي حيزبايەتيدا لە خۇت ھەورازترە.

۳- ئۆينى شەترەنج بەرتەسكە، لە پوقەي شەترەنجەكە تىناپەپرىنى. لەوانەيە،
نەخویندەۋارىك بېتە گەورەترين زاناي شەترەنج. بەنمۇنە دەلیم كاك نوورى براى
كاك موستەفای كاكى ھيران، شەترەنجى لە پسپۆرەكانى ئىنگليز دەبردەۋە. خۇ
ئەگەر بەتەرازۋوى شەھادە و خویندنى رەسمىيان ھەلكىشىن، كاك نوورى
مەكتەبىشى نەدىبوو. نوكتەي شىعەرى نالى نەك ھەر نەخویندەۋار تىي ناگا، تاك
تاكە خویندەۋار نەبى، سەرەدەرييان لى ناكا؛ ئەۋيش لەھەموو نوكتەكان نا،
بەئاسانىش نا. بەتەنھا زىرەكى و وردبىنى چەكى ئەو شەپەنن كە شىعەركانى
نالى بەرپاي دەكەن؛ دەبى لەگەل زىرەكيدا ھەموو زانستەكانى سەردەمى نالى
كۆبىتەۋە و كەلەكەي بى بىرى، لەسەر شىعەرى دۆستى و ئاگادارى فنوونى ئەدەبى
كلاسىكى و ئاشنايى بەديۋانى زۆرەي شاعىرەكانى ئىسلام. پوقەي وانا و نوكتەي
شىعەرى نالى، سەرەراي زەكاي مرۇف، ھەموو ئەدەب و زانستەكانى ئىسلامى
سەردەمى «نالى» يە. سەير لەۋەدايە شەترەنجىش يەككە لەو كەرەستانەي پەكى
لەسەر دەكەۋى، بۇ زانىنى واتاي ھەندىك لە بەيتەكانى نالى:

«ماتم» وەكوو زولفەينى سىھە گرتى سەراپات

پۆشى لە پوخت تەعبىيەي بەيدەق و شامات

ۋشەي «شامات»، ناچارت دەكا بزانى «شا» لە يارىي شەترەنجدا، «مات» دەبى. لە
پېشەۋەش مەجبۇورى كرىبووى كە بزانى لە عەرەبىدا «شامات»، رېژە جەمەي ۋشەي
«شامە» يە؛ بەواتاي «خال»، كە لە رووى ياردا ۋەك بەيدەقى سەر تەختەي شەترەنج،
«تعبىيە» كراۋە و «ماتم- ماتەم» و زولف پۆشيوپانە.

كە بىين بەراوردى شىعەرى نالى بكەين لەگەل يارىي شەترەنجدا، لە ھەر روۋىيەكەۋە
بى، ئەو بەراوردى كىردنە، دەبىين بەراستى شەترەنج يەككە لەو نۆكەرانەي
دەستەۋنەزەر رادەۋەستىن لە ديۋانى شىعەرى ناليدا. لە نوقتەي بەرامبەردا، يارىي
شەترەنج كە خۇي- كەرەستەيىكى شىعەرى نالىيە- چ پەكى نەكەۋتوۋە لەسەر
تىگەيشتنى شىعەر، ھى نالى بى يا شاعىرىكى تر. شەترەنج ديۋان و ديۋەخانەي نىيە
زانستىكى دەرەۋەي خۇي بېتە نۆكەر تىيدا. لەم مەيدانەدا لە شەترەنج. ۋەك ئەو بۆرە

پیاوھە دەسەلاتى بەسەر كەسدا راناشكى، مەگەر بەسەر خۇيدا؛ رووتەيىكە لەناو كۆپى
مرۆقى كۆك و پۇشتەدا.

۴- ئەمرانى يارىسى شەترەنج بەھەموو ھونەرى خۇى و شارەزايى و زىرەكىسى
شەترەنجانەو، تەختە و بەيدەق و پەيكەرى رۇخ و قىلە كە ھەموويان بى گيان و
سارد و سرن؛ لەخۇيانەو بەدەنگ نايەن و چ پەيامىك رانگەپەنن، ئەگەر من و تۆ
بەدەنگيان نەھىنن، بەلام ئامرانى شىعر، ھى نالى بى وەيا ھى شاعىرىكى تر،
وشەى واتادار و ھەستيارە، كە زادەى دل و خوین و مىشكى خاوەنەكەپەتى. دەوجا
بۇ خۆت تىفكرە لە جوداوازى ميانى دوو ھۆى زىھن بزىو كە يەككىيان بەردى رەق
و يەككىيان خورىەى ھەناو بى.

من لىردە، ئەم لايەنەش ناكەمە يارمەتيدەرى شىعر كە بلىم لى دەو شىتەو بەيتە
رپەرى مرۆق بۇ رپى چاكە، لە حالىكدا شەترەنج چ رپيان بەكەس نیشان نادا؛ چونكە
مومكىنە بگوتى شىعر لەوانەپە رپى خراپىش بەمرۆق نیشان دات، نەك ھەر ھى چاك.
قسەكەش راستە؛ بەلام ئەم دووپەختىپە وەنيپە ھەر لە شىعدا پەيدا بى. ھەرچى
بەرھەم ھەپە واپە، يەك لەوان بارووت كە شتىكى زۆر چاكە بۇ رپگە پى خۆشکردن؛ تا
بشلىى بەدە بۇ پياو بى كوشتن.

شەترەنج بۇ خۆشى لەوانەپە، بەرپىكوپىكى بكرى، لەژىر سەرىپەشتى كردنى لايەنى
بەرپىرسى دەرىبەستى چاكە و خراپەدا؛ لەوانەپەشە بىتە قومارىكى ئاسايى كە ھەر
تەلفاندنى كات و مالى روودەدات. من لەم بەپەكەدى گرتەنى شەترەنج و شىعدا خۆم
ناكەم بەواعىز و قەمچىى ھەرپەشە لىكردن بەدەستەو بەگرم وەك مامۇستاكانى
سەردەمى سوختەخانە، پەند و رەوشت و ئايىن فىرى خەلق بكەم؛ تەنھا لەرووى باپەخ
و نرخی زىھنى و ھونەرى و مرۆقايەتى سادەى رەنگ لىنەدراووە بەپەكتريان دەگرم.
بەمەشدا بەلای شەترەنجدى شكاندووە؛ چونكە شىعرى پەند و دىندارى تا بلىى زۆرە،
قسەى دژى يارىپى و خۇخافلاندى ئەویش ھەرە زۆرە كە شەترەنجىش دەگرىتەو و
دەيشكىنپەتەو.

كە بمانەوئى لەسەر ئەم بەپەكەدى گرتنە بەردەوام بىن، دەتوانىن چەند ئەلقەيىكى
ترىش بخەپنە سەر زنجىرەى ژمارەى راشكانى شىعر بەسەر شەترەنجدى؛ بەلام پىويست
بەم ئەركە نىپە. چى تازە لە گوتنى بوومەو بەسە و زىادىشە لە مەبەس. نىازى بنجى
لە ھىنانە ناوى شەترەنج، پاكىشانى سەرنجى ئەو خويندەوارانەپە كە بپەروا و

بەشانازىيەۋە شىئەرى نالى و ئەمسالى نالى بى بايەخ دەكەن و دەكەونە دى. چ گومانم نىيە لەۋەدا كە ئەم تەرزە خويىندەۋارانە، پۇژىك لە پۇژان خەيالىيان بۇ ئەم لايەنەى يارى شەترەنج و بايەخپىدانى نەپۇشتوۋە؛ دەنا دەبوو يەك لە دوو كاران بكەن: يا واز بىنن لە دزايەتتى ئەدەبى كۆن كە مەعلومە ھەزاران جار لە شەترەنج سوودبەخشترە؛ ياخود بكەونە دى شەترەنج و يارىيەكانى ۋەك ئەۋىش. ئەو حكومەتەنە و رىكخراۋانەش تاۋانبار بكەن كە خۇيان و عالەم بەشەترەنجەۋە خەرىك دەكەن. دەمىنئەۋە بلىين ئەدەبى كۆن، مېشك و دلى خەلق بۇ لاي بىروباۋەپى كۆنەپەرستانە رادەكىشى كە ئەمە زىانى بەۋلاى ھەموو سوودىكەۋەيە لىي ۋەربگىرى، لە زىانى يارىيش پترە كە ھەر برىتتە لە بەفپۇچۋونى كات و چالاكى و كار ناكاتە سەر بىروباۋەپى و دل و دەروون. بۇ بەرپەچدانەۋەى گوتەيىكى ۋەھا كە پۇشنىرى ئەمپرو دى ئەدەبى كۆن بەزىھنىدا تىپەرى، دوو ۋەلامم ھەيە، لىردە دەيانكەم بەپاشكەزكەرەۋەى رەخنەى ئەۋتۋىي، چەندىن ۋەلامى ترىشم ھەن خويىنەريان پىۋە خەرىك ناكەم:

ۋەرامى يەكەم: رابردوۋى مىللەتان ھەر ئەدەب و شىئەرى تىدا نەبوۋە كە ئىستا ئىمە بىكەين بەنموۋنەى پاشكەۋتۋىي و بە شىر و خەنجەرى رەخنە و نەفرىن، ئەنجن ئەنجنى بكەين. شىئەرى و ئەدەب دىرپكىن لە پوۋپەرەى ژيانى كۆمەلايەتتى كۆن، لە پىش ئەۋدا و بەدۋا ئەۋدا، چەندىن دىر دىن پوۋپەرەكە پى دەكەنەۋە. كە ئىمە ئەۋەندە خۇمان ھەلدەينەۋە، بەدزايەتتى شتى كۆنەپەرستانە و لە پەنا ئەۋ خۆھەلدانەۋەدا ئەدەبى كۆن تاۋانبار بكەين، لە ناۋى بىەين: دەبى، ئەم دلسۆزىيە بىژۆكەمان بەگژ ھەموو رابردوۋماندا بىنى و بەرمان داتە گيانى ھەموو مېژوو بەھەموو پوۋداۋ و كردار و گوفتارىيەۋە- نەك ھەر تاكە مىراتى شىئەرى- يەخەگىرى سەرلەبەرى خەلقەكەشمان بكا بەمەلا و شىخ و كاسب و ەمەلە و فەللاخ و توجارىيەۋە؛ نەك ھەر شاعىر. خولاسە، ئىمە ئەگەر دەست دىرپ بكەين بۇ خنكاندى شىئەرى و شاعىرى كۆن، دەبى تىكپراى رابردوۋ لەناۋ بىەين و بسپىنەۋە؛ چونكە بەۋ گەز و گرىيەى شاعىر دەكاتە كۆنەپەرست، ھەموو رابردوۋ كۆنەپەرستە، تەنانەت شىئەرى لەچاۋ زۇربەى لايەنەكانى تى بىروباۋەپى كۆمەلايەتتى لىرە بەپىشەۋە، زۇر بەپىشكەۋتۋوش دەژمىرى. تۇ بىنە شىئەرى "نالى" ۋەيا "حافظ" ۋەيا "بوالعلاء المعرى" ۋەيا "مەلاى جەزىرى" بخە تەنىشت ۋرپنە گروگالە جنۇكاۋىيەكانى فەللاخ و كاسبىكى ۲۰۰ سال پىش ئەمپرو، دەبىنى شىئەرىكان ۋەك

شۇرش خۇ دەنۆينن لەچاۋ ئەو وپىننە و يەكجار دواكەوتوودا. گيانى نەسەلماندىن و پىز لەخۇگرتنى شاعىرەكانىش وەك شىعەرەكانىان دە جاران لە گيانى سەر كزەلانىە و خۇبەكەمگرتووانەى چىنى ھەژارى ئەو سەردەمانە مەردانەتر و نازايانەتر ھەلدەچەقن لەبەر چاۋى بىنەرى ئەورۇدا. كە بىين و چىنى ھەژارى لەمەوويىشىش بىكەينە بەرەوان و لە رەفتارى وانەوۋە حوكم بەسەر ئەو شاعىرانەدا بەدەين، ئەوساش شاعىرەكان لەچاۋ زۇربەى مىللەتدا ھەر لەپىشەوۋە دىن؛ چونكە چىنى ھەژار پىزىان لى ناۋن و خۇيان بەپىشەوۋەتر داناۋن. من كە ئەم راستىيە دەلىم، رقى خۇمى پى ھەلناسىنىم لە كرىكار و جووتىارى دوينى كە نەى توانىوۋە و نەى زانىوۋە، شۇرشكىز بى. كە واقىعى كرىكار و جووتىارىش لە تەنىشت واقىعى شاعىرى كۆن دادەنىم، بۇيەمە، تاكو ئەو رۇشنىبىرەى دەستدريژ دەكا بۇ كوشتنى شىعەر و شاعىرى لەمەو پىشمان، چ چارى نەمىنى دەست بگىرپتەوۋە لەو ستەمە؛ چونكە كە دەست نەگىرپتەوۋە لە شاعىر و ئەدىبى كۆن، دەبى دەرحال خۇ بىكەتە جەللادى بى فىلى عەمەلە و فەللاخى لىرە بەپىشەوۋەش. ھەرگىز رەوا نىيە پى بدرى بە رۇشنىبىرىكى ئەمرۇ، شانازى بىكە بە خۇپفدانى دەست نەپاراستن لە كوشتنى شىعەر و شاعىرى لەمەوويىش، بەناۋى دژايەتى بىرۋاۋەرى پاشكەوتوۋ. لە حالىدا ماۋەى بەخۇى داۋە كورپىنى بىكە بەھەژار دۇستى و پىۋلىتارىا پەرسىتى؛ كەچى ھەرچى بىرى پاشكەوتوۋ ھەيە لاي ئەو ھەژارە بىچارە، ھىلكەى كردوۋە، جوۋجەلەشى ھەلئىناۋە. دەبى لەو رۇشنىبىرە بگەينىن بەكوشتنى شاعىر، خۇى دەكاتە جەللادىكى بى داد و ستەمكار كە ھىچ عوزرىكى بەدەستەوۋە نەبى؛ چونكە ئەو لەو كوشتنەدا پىشكەوتوۋترىن تاقمى مېژوۋ دەكوژى، دواكەوتوۋترىن تاقمى مېژوۋوش نازاد دەكات كە ئەمە راستەوخۇ دەبىتە «ھەل پەرسىتى» ى بى پىچ و پەنا، لەو پوۋەوۋە كە ھەموومان دەزانىن بەرۋالەت خۇدانە پال چىنى ھەژار بوۋەتە مۇدەى ئەم رۇژانەمان، بەزۇرىش خۇدانە پالەكە چى تى ناچى، وەك مەسەلە زۇر مەشورەكەى «خەنجەر لە كا»، كە عوزرى شاعىرى لەمەوويىش نەسەلمىندرى لەوۋەدا كە نەى توانىوۋە و نەى زانىوۋە شىعەرى نازايانەتر و نازادانەتر ھەلبەستى. دەبى عوزرى عەمەلە و فەللاخ و كاسب و خەلقى ترىش نەسەلمىندرى لەوۋەدا نەيان توانىوۋە و نەيان زانىوۋە — ھەر نەبى — بەقەدەر شاعىرى سەردەمى خۇيان پىشكەوتوۋ بن.

ئەم «بانىكە و دوو ھەوا» يە، مىللەتى نەخوئىندەۋارى لىرە بەپىشەوۋە نەى سەلماندوۋە، چۇن رۇشنىبىرىكى سەردەمى ئاتۇم لە خۇى دەسەلمىنى ۋەيا بەخۇى رەوا

دەبىنى؟ رۇشنىبىرىك كە شىعەرى نالى رەفزكا، دەبى ئايىن و مىرات و بازىرگانى و ماركەردن و تەلاقدان و جووتى گارەش و ناوى ئاوبارە و ئاشى ئا و دەستاپى گەنم و كپەى چەلتووك و ھەموو سەرۋەرىكى تىرى ژيانى سەردەمى نالى رەفزكا؛ چونكە شىعەرى نالى بەشىكى پىشكەوتووه لە ناو پەراويزى تىكرى ئەو كەلەپوورەدا. خەپەكى خەپەكپىس و تەشى تەشىپىس لە چا و سەردەمى خۇياندا، ناگەنە ھىچ كاتىك لە بەيتەكانى نالى. ئەوئىش لەچا و سەردەمى خۇيدا كە ھەر دەكاتەوہ سەردەمى خەپەك و تەشى.

شىعەرى ئەحمەدى خانى لە رىزى پىشكەوتووتىرىن شىعەرى سەردەمى خۇى و دواى خۇشەوہ دەيت، كە ئەوسا گەلى كوردى بى چارە لە بارى ژيانى مادىيەوہ، چى ئەوتوى لە ژيانى سۆمەر و ئەكاد تى نەپەراندىبوو. دەتوانم بلىم ئىستاش ناوچەى ئەوتو ھەيە لە كوردستاندا فەللاخ و شوانەكانى نمونەى مرۇقى چوار ھەزار سال لەمەوئىشمان نىشان دەدەن؛ كەسەش رپى نىيە بلى دەبى ئەمانە لە ناوبىرىن؛ چونكە لەچا و رۇزگارى خۇيان دواكەوتوون. كە ئەمە واپى، بۇچى ھەمان فەللاخ و شوان دەشى فەتواى لە ناوبىردىيان دەرچى كە ھات و بوون بەشاعىر و يەك دوو بەيتى دواكەوتوويان بەسەر زماندا ھات؛ چونكە مەعلومە ئەو شاعىرانەى پىيان دەگوتىر دواكەوتو، لەو فەللاخ و شوانانە بوون كە بۇيان رپك كەوت لە رپى خۇئىدەوہ بوون بەشاعىر.

چەند سەپەرە رۇشنىبىرى كوردى ئەمرۇ، بارى زىھنى و فەلسەفى و بىروباوہرى لەو رادەيەدا بى كەسىكى وەك نالى بىبەخشى و گەيى لى ئەكا، ئەگەر شاعىر نەبا و جووتىارىكى جنۇكەپەرست با. جووتىارىش تاوانبار بكا ئەگەر شاعىر با. بەو پىيە دەبى رابردوومان بەباھەلداوى خۇش بوئ و تا سەردەمى نەكەين رپى لى نەگرىن. زور زەحمەتە دل و دەروون و بىروباوہرى وەھا لە ھىچ كەلەبەرىكى "منطق" ھوہ ئاخاوتنى لەگەلدا بكرى. بۇ كەسەش نالوى تەپوتوزى بەسەھووچوونى لى بتەكىننى تا لە خۇوہ دەتەكى؛ چونكە لە ھەلوئىستىكدا نىيە ھىچ شت لەھىچ كەس بەسەلمىنى. ئەوہى چاوەرپوان دەكرى لە بەسەھووچوونى قوول پتر توورەبوون و گىقبوونەوہيە لە بەرامبەردا ھەر راستكردنەوہيىك كە دۇستانە بەرەو پىرى بچى و لە ئاست ھەر رەخنەيەك كە برايانە لى بگىرى. گوتەى كۇننەى «كە گوترا ھەق ئا و رادەوستى» بۇ مرۇقى عادەتى بەراست دەگەرى. مرۇقىك بەسەھووچوونى لى بىتە فەلسەفە، راستىيان بەھەق نازانى تا بوى راوہستى. بەداخەوہ!

ودرامى دووهم: بىروباوهرى ئەم تەرزە خوئندەوارانەش پۇژىك دى بېتتە كەلەپوورى رابردوو و چىنى پاشەپۇژ بەقىزوبىزەو سەيرى بكن و لچكولئوى لى ھەلئىن و بلئىن: ئاى لەم بىروباوهرە دواكەوتوو قوندىلەيەي سەردەمى تارىكستانى كۇن! كە ئەمە دەلئىم، زۇرم حورمەتى ئەو خوئندەوارانە و بىروباوهرەكانيان گرتوو، بەوودا كە بى يايەخ كردنيان دەخەمە بەر حوكمى دوا پۇژ؛ چونكە راستىيەكەي، لە ئەمپۇو رپى بى يايەخ كردنيان لە بەر ھەموو كەسكدا راست و پەوانە؛ نەك تەنھا لەپووى ئاشكرابى بەسەھوچوونيانەو، بەلكوو بەھوى كردارى خودى خۇيانەوئەش؛ چونكى كە ھەللا بى بۇ وان ئەدەبى غەيرى خۇيان نابوود بكن، ھەللىشە بۇ يەككى تر، ئەدەبى وان نابوود بكات. زۇر بەئاسانى و ئاسايى دەتوانم بەو كەسە بلئىم كە رابردوومان رپسوا دەكات و پۇژگارى ئىستاكەمان بەھەرامزادە لە قەلەم دەدات: تۇ كە بى ئىنساھانە ھازمان لى دەكەيتە مندالى بىزووى رابردوو، سەرلەنوئى، دوا پۇژىشمان دەكەيتەو بەمندالى ھەرامزادەي ئەمپۇكەمان. چونكە گومان لەوودا نىيە تۇ كە نەتوانى دەمارى پەيوەندىي ئىستاكە لەگەل رابردوو بدۇزىتەو و بيانكەيتەو بەباوك و پۇلەي شەرعى، ھەر بەجارى ناتوانىت دوا پۇژىك پىك بىنىت كە پىشى بگوترى پۇلەي شەرعى ئەمپۇ. ئەمە ناتوانىت بايى رازىكردنى خۇت بى؛ چ جايى پىرازىبوون و سەلماندى خەلقى تر. خۇ تۇ خالق نىت لە بورجى عاجىتەو پۇلەي دواپۇژ لە داكى ئەمپۇكە بەوەلدە بىنىت، بەپىي وەسىقەي مارەكردنى لە باوككى كە گۇرانى مېزووىي راستەوخوى بى درۇ و فىل و فەرەج بىت. تۇ كە خالق نىت، ساحىرىش نىت، بەچاوبەستەكى وەسىقەي ساختەمان بەدروست بىنىتە بەرچا، ياخود چاوى مرۇقى دواپۇژ نابىناكەيت و ئەو ھەلەيەي پى بسەلمىنىت كە خۇت مەبەستتە.

خۇ بەسەھوبردن لە ئاست «ممكن و ناممكن»، ھەموو رېگەيىكى «منطق» و ھۇش و لىكدانەو پەك دەخات. خواھشت كردنى بىروباوهرى مۇدىلى ۱۹۷۰ لە شاعىرى ۱۸۵۰ رى دەدا خواھشت بكرى لە شاعىرى ئەمپۇمان فرۇكەمان بۇ دروست كا بەنووكى ئەو خامەيەي لەو زياتر شك نابا. لە خەياتىش خواھشت بكرى بەدەرزىيەكەي بىرى نەوتمان بۇ لىدات. خولاسە ھەموو نامومكىنىك خواھشت بكرى لە ھەموو كەسك: بەر لە ھەمووان ئەو پۇشنىبىرانەي خواھشتى نامومكىن دەكەن لە پۇژگارى رابردوو.

باوهرەھىنان بەو كە شىعرى كوردى سەدەي نۇزدە مردوو، وەيا كاتى بەسەر چوو، وەك باوهرەھىنانە بەمردنى دوئىنى خۇت وەيا ھەر نەبى بەسەرچوونى. من كە ئەمە

دەللىم ھەر ھىسابى بەسەرچوونى رۇژدەكەم كىردوويت، لەوانەيە سەرەپايى بەسەرچوونى پىنجشەممۇ و داھاتنى ھەينىت، بىروبواوهرى ئەمپۇشت لە ھى دوينىت جودا بىت؛ چ بەدوينى خۇشت نالىي مردوو وھيا دواكەوتوو. رەنگە شانازىش بىكەيت بەگۇراني قەناعەتەكانت لە دوينىوہ بۇ ئەمپۇ و بلىيت ئەمە بەلگەى بەرەو پىشەوہ چوونمە. خۇ ئەگەر نەختىك نىكات فراوان كەيت و ھەندىكىش ئىنساڧ بخەيتە ناو نىگاكەتەوہ، دەتوانى فەتواى «نەمردن و بەسەرنەچوون» بۇ ئەدەبى لە خۇت پىشەوہش دەرجوونىت؛ وەك بۇ رابردووى شەخسى خۇت دەرجوواند. ئەوسا بەدلىكى ھەسايەوہ و بى گريوگال، خۇت بەمىراتگر و رۇلەى شەرعىي ئەو رۇژگارە بزمىرى، كە بەراستىش ھەر وايت و ھەول دەيت مىراتكە دەولەمەندتر كەيت و بەرەو پىشەوہترى ببەيت. دوايىش دەورى كەيتەوہ بۇ دوا رۇژىك كە ئەویش رۇلەى شەرعىي خۇت دەبىت.

مىللەتانى تىرىش وەك كورد — دە ھىندەى كوردىش — ئەدەبى كۇنيان ھەبووہ و پارىزاوہ. ئەو مىللەتانە جارىكى تىرىش لە كورد بەختيار ترن لەوہدا كە رۇشنىبرى ئەمپۇيان ئەدەبى كۇنيان تاوانبار ناكەن. بەلى راستە ئەو مىللەتانە ھەر خاوەنى ئەدەب نەبوون، بارى مادىشيان لەچاو رۇژگارى كۇن پىشكەوتوو بووہ، لەمەوہ رەنگە بگوتى لايەنى مادىي پىشكەوتوو شەفاعەت دەكا بۇ ئەدەبەكەيان ئەگەر پاشكەوتوش بووى. كەچى من دەللىم دەبى بزانيں ئەم راستىيە لەسەر ئەدەبى كورد دەكاتەوہ نەك دژى دەوہستىت؛ چونكە عوزرىكى گەورەى بەدەستەوہ دەدا لە روى ئەوہوہ كە دوا كەوتنى بارى مادى و كۇمەلايەتىي كورد، رپى برپوہتەوہ لە ئەدەبەكەى كە پىشكەوتوو تر بىت. رەنگە لە ھەمان كاتدا گلەيىكىش بىننيتە سەر ئەدەبى ئەو مىللەتە پىشكەوتووئە بەوہدا كە بارى مادى دەولەمەند و پىشكەوتووئەيان دەبو ئەدەبىكى پىشكەوتوو تر بەرھەم بىنى لەوہى كە ھەبووہ. ئەگەر چاومان رەشكەوپىشكە نەكات و مىشكمان لەق نەبووبىت، رپمان ھەيە بلىين ئەرى ئەى بوژرى فارس و تورك و رپوس و عەرەبى پىش صەد سال، ئىوہ كە لە دەوروبەرىكى يەكجار دەولەمەندتر بوون لەچاو ھى كورد بۇچى ھەلبەستتان لە ھى نالى و شىخ رەزا و مەولانا خالىد پىشكەوتوو تر نەبوو؟ كوا ئەو واتا و وىنە سىحراوييەتان كە لە ژيانە دەولەمەندەكەتانەوہ تىشكى دابىتەوہ بۇ ناو ھەلبەستتان و ھاوتاي ئەو لە واقىعە ھەژارەكەى نالى تىشكى نەدابىتەوہ؟ بۇ دەبى حاجى قادر لىتان دانەبرى وھيا كەيفى جوانرۇيى شان بەشانتان بىت؟

لێردها سه‌رگۆزه‌شنتیکی کورتیله ده‌که‌مه پالپشتی قسه‌کانم: چه‌ند سالی‌ک له‌مه‌وه‌به‌ر قوتابییه‌کانی کورد له «قاهیره»، پرسیاریکیان کرد له شاعیریکی ئیستاکه‌مان ده‌رباره‌ی «نالی» و هی‌زی له شیعردا. له وه‌لامدا پیانی گوت به‌سه‌ بو دیارخستنی پایه‌ی «نالی» که بلیم له به‌یتیکی دلدارانه‌دا وه‌سفیکی خورما و داره‌که‌می کردوو، به‌خه‌یالی هیچ شاعیریکی عه‌ره‌به‌دا نه‌هاتوو. ده‌شزانین دار خورما مالی بی فیلی عه‌ره‌به‌ و نالی لی میوانه:

ئه‌تۆ قوربان نه‌خیلی یا رطابی

وه‌ها شیرین و سینه‌نهرم و دل ره‌ق

به‌دوا نه‌و به‌یته‌دا، به‌یتیکی تری نالی دینمه‌ ناو قسه‌کانمه‌وه‌ که وه‌سفی بیابانی حیجازی پی کردوو، نه‌ویش تۆزی نه‌شکاوه‌ له لایهن شیعری هیچ شاعیریکی عه‌ره‌به‌ که وه‌سفی بیابانی کردی. نه‌مه‌ ده‌لیم له ئاست تیکرای نه‌و هه‌لبه‌ستانه‌می خۆم خویندوو منه‌ته‌وه‌، که شتی تری زیده‌ نایاب هه‌بی له وه‌سفی بیاباندا و من چاوم پی نه‌که‌وتی به‌ر نه‌م قسه‌یه‌م ناکه‌وی:

سماقی احمره «یا قوت» ی روح و ئاوری نه‌فسه

حصاتی ابیضه‌ یا شه‌بی نجم و رجمی شیطانه

بزانه‌ له مه‌قامی جه‌زه‌گرتنی به‌ره‌و که‌عبه‌ رویشتن، نالی به‌رده‌ سماقی سوورو ورده‌ چه‌وی سپیلکه‌می ری حیجازی بو کوی به‌رز کردوو ته‌وه‌. توخوا به‌وردی سه‌یریکی نه‌م ریزکردنه‌می «قوتی روح» و «ئاوری نه‌فس» ی نیوه‌ به‌یتی یه‌که‌می بکه‌ که له وه‌سفی به‌رده‌ سماقدا هاتوو: چون به‌ناسانی و بی سواری له خۆوه‌ به‌رامبه‌ر «شه‌بی نجم» و «رجمی شیطان» وه‌ستاون؟ قووتی روح له‌گه‌ل «شه‌بی نجم» جووت هاتوو، ئاوری نه‌فسیش له‌گه‌ل رجمی شیطان!!! کاکه‌ لی وردبه‌وه‌، جیهانیکی سیحری هه‌لال وا له‌به‌ر چاوته‌ نه‌ سه‌ری دیاره‌ نه‌ بن.

من که به‌گه‌رمی له‌سه‌ر نه‌ده‌بی کۆنمان ده‌که‌مه‌وه‌، یه‌ک وشه‌می توانجم له‌ نه‌ده‌بی نه‌و که‌سانه‌ نه‌گرتوو بی ئینسافی ده‌که‌ن له‌گه‌ل نه‌و نه‌ده‌به‌دا. نه‌ک هه‌ر نه‌مه‌و به‌س، هه‌رگیزیش نالیم نه‌دی بی کورد ده‌بی له‌سه‌ر شیواز و ریبازی شاعیری لێره‌ به‌پیشه‌وه‌مان برۆا و ریگه‌می تازه‌ داهاوو له‌ خۆی هه‌رام کات. نه‌وه‌می راستی بی، پارچه‌ هه‌لبه‌ستی نه‌وباوی نه‌وتۆم دیوه‌ سه‌د سه‌له‌واتم بو لی داوه‌، هه‌رچه‌ند واتاکانی له‌ پشت په‌رده‌ییکی

ئەستوروى پەمز و ھىما و داپۇشراويدا خۇيان بزر كىردووه تا ئەو پادەيەي بەزەحمەت تىيان گەشتووم يا ھەر تىيان نەگەشتووم. بەلای باوېرى منەو شاعىرى نوپى ئەوتۇمان ھەيە خەرىكە ھەنگاو ھەلئىنى بۇ بەرەوېيشەوھى «گۇران» و قۇناغەكەي؛ چ لەپووى پوالت، چ لە پووى ناوەرپۆكەوھى بى. مەبەستىشم لە ناوەرپۆك مەفھوومى سياسى و فەلسەفى نىيە، مەبەستم پزانى نەفسى شاعىرە بۇ ناو ھەلبەست. جا ئەو نەفسە چى تىدا دەبى باببى. ھۆيەكى زىدە نافەرىن كىردنىشم لەو شاعىرە -وھيا ئەو شاعىرانە- ئەمەيە كە خۇي ناكاتە عەبدى شىواز و ناوەرپۆكى يەككى لە خۇي بەپىشەوھى وەك «گۇران»، بەلام لە ھەمان كاتدا ھەزار حەيف و مخابنى بۇ دەلئەمەوھى كە دەبىنم ھىندە بى رحمانە و ناشارەزايانە دەكەوئتە دژى رابردوويكى بى تاوانمانەوھى. چەند سەيرە و چەند نامەفھوومە لە پۇشنىبىرىكى كورد كە مندالىكى ھەژارى بى باوكى دىت، بەزەيى بوى بچوولى؛ بەلام پقى لە رابردووى كورد ھەلئىتى كە ئەوئش وەك ئەو مندالە بى باوكە وا بووھ بەدرىژايى پتر لە دوو ھەزار سال، نەفسى حەسانەوھى ھەل نەمژيوھ و تىر بەزىكى خۇي نەخواردووه و قەمچى ستمكارىي بىگانە لەسەر پىشت و شانى ھەلئەستاوھ. من لە وەسفى كوردا ئەمەي ژىرەوھم گوتووه لە سالى ۱۹۶۰. پووى قسانىشم لە پۇشنىبىرانى عەرەب بووھ «فھو يخرج الیوم من حدث التاريخ اشعث اغبر ينزف جسمه من جرح عشرين قرنا او يزيد، وتغوص فى عظامه سلاسل الاحقاب: لو اطلعت عليه لوليت منه فرارا ولملئت منه رعبا». ئەم پىرژۆلە لەش خويناوويەي ناو گۇرستانى مېژوو ئەوھ نىيە پۇشنىبىرىكى خۇي سەرلەنوئى ئەنجن ئەنجنى كا.

پوختەي مەبەس و مرازى من، لەم درىژە پىدانە و مىسال ھىنانەوھى و پەرخنە گرتن و پەرخنە پەواندەوھى، ئەوھىە چاوى پۇشنىبىرى كوردى ئەمپوئى پى بکەمەوھى كە سەرگەرمى تەمەنى گەنجايەتى و مەستى كەفوكولى حەزارەتى تازەي ئەوروياپە و لەبەر تىژپوئى خۇي شوين ھەنگاوان نابىنى. بەھوى چاويلكەي خوازراوھىەش چەشمەندازى لى لىل بووھ. بىگومان كە ئەمە دەلئىم لە خۇم و لە تاو تەئسىرى قسەكانم بى ئاگا نىم. زۆر باش دەزانم پۇشنىبىرىك ئەوھندە ئاوەژوو بووبى، دوئىنى بەئىمپو بگرى، وەك ئاسمان بەئەرز بزانى بەقسەي من، ناپىتەوھى سەر بارى ئاسايى تا ئاسمانەكە ھەلدەداتەوھى بەرزايى و دوئىنىش بخاتەوھى پىش ئەمپو. پۇشنىبىرىك تا دەگاتە ئەو پادەيە لەسەھوو چووندا كە داواي "مستحيل" لە رابردووى بكا و قەمچى لە پۇژگارى تىپەپو بد، دەبى لە سەھووھەكەيدا، ئەوھندە قوول رۇچووبى كە شىرىت و دەولكەي بىروباوھى و

نووسینی یهکیکی وهکوو من، نهیگاتی، تاریکستانی نهنگوسته چاوی یهخهگرتنی رابردووی بی گوناھ و کوشتنی تارمایی بلیمهتی گۆرستانی میژوو بهچرای کزی ئەم قسانھی من پووناک نابیتەوه. لهگهڵ ئەمهشدا خامۆش بوونی من و هی وهك من چ خزمهتیکی راستکردنهوهی سههوی ئەو رۆشنبیرانه ناکا، پتریشیان بهسههو نابا.

ئەمه له لاییکهوه، له لاییکی تریشهوه ئەدهب و ئەدیبکی کوردی کۆن که له نهزەر خۆمدا جیی شانازی پیوه کردن بی، دهبی له حالی هیرش بردنهسهریان له لایهن ری لیشیواویکی کوردهوه، بهچهکی خامه بهرگرییان لی بکهه. له منیش بهپیشهوه نووسهران ههبوون بهشیکی نووسینهکهیان تهرخان کردوووه بۆ لهسهه کردنهوهی ئەو ئەدهب و ئەدیبهی له بارهیان نووسیوه. رهنگه ههندیك له خوینهروهی ئەم باسهش ناچاری لهسههکردنهوه بووبن. ئەوهی راستیش بی میلیتهی کورد پیویستی پتر ههیه بهلهسهرخۆکردنهوه تا میلیتهیکی تری خاوهن سامانی مادی و مهعنهوی؛ چونکه بهداخهوه! کورد ئەوهندهی نییه ههندیکی له ژیر پیی رهخنه و نهفرینی نارپهوا بپلیشیتهوه و دهریهست نهبی. بهتایبهتی که رهخنهکان دژی راستی و ئینسافیش بن و له بهسهههووچوون و بیباکی و وردنهبوونهوهی رهخنهگرانهوه سهریان ههلدابی، لهناست میژوو و بهسهههاتهکانی که چ سووچیکی رهخنه لیگیراوهکان نییه ئەو بهسهههاتانه بهپی زهوق و کهیفی مرۆفی صدهی بیستهه روویان نهداوه و حازریکی باشتریان بۆمان بهرههه نههیناوه. ههه وهك ناقولایی ژبانی چینی زهحمهتکیشی ئەمرۆی کورد بهئارهزوو و بهتاوانی ئەوان نهپسکاوه تا گلهیی بی سامانی و بی راحهتی و بی نازادیی خویان بکهین.

ئەدیبکی وهك نالی که بهلای بیروباوهپی منهوه، یهکیکه له شاعیره هههه پيشکهوتوووهکانی رۆژههلاتی ئیسلام- نهك تهنها هی کورد- گلهیی ئەوهی لی ناکری بۆ کهیفی صهه سال دواي خوی شیعری ههه نهبهستوووه: لهوهشدا سههشکین ناکری که شیوازی شیعری کۆنی بهکارهیناوه. لهه لایهنهوه دهبی بلین، نالی ئەگهه ئەوه نهبا که ههههوه، گلهیی لی دهکرا و گومان دهچوووه سهه شاعیریهتی؛ چونکه دهبی مرۆف کوری سهههدهمی خوی بیت. که ئەو کورپه نهبی، دیاره ناتهواوییک له نهفسی وهیا له هونههیدا بووته لهمهپهه له پشتی و کردویهتی بهمرۆقیکی تار بووی له تیکرای خهلق. نالی بی وهیا یهکیکی تر بی ههه ئەوهندهی لی داوا دهکری بهپی مهفهوومی سهههدهمی خوی مافی ریزلیگرتنی ههههوهی، تا ئیمهش ریزی لی بگرین، چ رهواي هههق نییه، ئیمه بیین

دوای صەد ساڵ لەو سەردەمە ھەموو خەلق بەدرۆ بخەینەووە لەو پێژەدا کە لە یەکیکی وەك «نالی» یان ناو. وا دەزانم ئەم قەسەییە لێرەدا دەیکەم چ دەمەتەقە ھەل ناگرێ لە منیش بەپێشەووە کەسانی تر گوتووینە. ھۆی دووبارە کردنەووەی لێرەدا، زێدە پێویستی میلیتەکەمانە بۆ خۆ بەسەھوونەبردن و خۆ زەرەرمەندنەکردن. لە فەرزە میلیتە ئینگلیز خۆ گێل کا لە ناست «شەكسپیر» ئەوەندە شاعیر و ئەدیبی گەورە تری دەمینیتەووە، دلی خۆیان پێ خۆش کات. سەرۆت و سامانەکە و فابریقەو داھاتە زۆرەکەشی چی لی کەم نابیتەووە، بەنەھیشتنی ناوی "شەكسپیر" لە فەرھەنگی ئەدەب و ھونەریدا. خۆ ئەگەر ئینگلیز لەم پلەییە بێ ئینسافیەش تێ پەڕینی و ھەموو رابردووی خۆی بسپرتەووە -کە ھەرگیز نای سپرتەووە- حورمەتی ڕووپەرە بێ حورمەتەکانیشی دەگرێ، حازریکی ھیندە دەولەمەندی ھەییە بۆی تێ بینیتەووە لە سێرانیەووەی رابردووی. بەلام کورد چی ئەوتوی نییە لە ئیستاکییدا دلی خۆی پێ خۆش کات لە بەرامبەر کاری منداڵانەیی ریسواکردنی رابردووی خۆی. کورد لە باریکادیە بۆی پاریتەووە، نەک لی کەم کەیتەووە. بەتایبەتی کە خۆت کورد بیت، خۆ ھەر بەجاری بێ عوزر دەبیت ئەگەر لی کەمکردنەووەت لە مەیدانی بایەخدارێ زێدە بەنرخێ شیعەر و ئەدەبی کۆنی بیت کە ھیچی وەك ئەو بەنرخ نییە.

* لەم گەشتەدا ناو باخ و راغی ھەلبەستەکانی نالیدا، چەند نمونەییەکی ئەوتۆمان دیت کە لەناو نمونەیی ھەرە پێشکەوتووی ئەدەبی ڕۆژھەلاتدا، پێشنگ بدەنەووە و نمونەکانی تر کزکەنەووە لە نەزەر خۆیاندا. ئەم بەرزییە ئەدەبی نالی، جاریکی تریش بەرز دەبیتەووە کە بەبیر خۆت بینییەووە نالی رەوشتیکی پاک و نەفسیکی ریز لەخۆگرتووشی ھەبوو و لەو ئەدیبانە نەبوووە عەیب و عاری رەفتاری نالەباری لەناو مەخمەلی ھەلبەست و بشاریتەووە؛ چ نەھینیان ئاشکرا ناکەم، بەویدا کە بلیم زۆر لە شاعیری ناسراوی خاوەن شوۆرت لە کۆن و نویدا، ئەگەر شیعەر و ھونەر شەفاعەتیان بۆ نەکەن، لەوانە نەبوون بەبرادەری خۆتیان قبول کەیت، نەوێکا ناوت بەد بێ پێیانەووە. نالی سەرەرای ئەو کە چ عەیبیکی لی نەدیتراو، تا بشلێ راست و دلسۆز بوو لەگەل بیروباوەریدا. چی لە دندا بوو، ئەوێ گوتوو و بەدریژایی ژبانی سوور بوو لەسەر قەناعەتەکانی. بەراستی، نالی یەکیکە لەو شاعیرانەیی قەناعەت گۆرپیان نەکردوو. ھەرچەند ئەم نووسینە جیی ساغ کردنەووەی قەناعەت و بیروباوەری نالی نییە. بەلام جیی ئەوەندە تیدا دەبیتەووە بەپێی داخوایی مونسەبە، بلیم، دیوانەکەیی سەر و بن

كەيت و شيعرەكانى بەوپەرى وردىيەو بەخەيتە بەرچاوى زىھن و مەنتىقەو، چ فەرقىك ناكەى بەقەناعەتە بنجىيەكانى لە قەسىدەيىكەو بۇ قەسىدەيىكە: وەيان لە تەمەنيكەو بۇ تەمەنيكى تر. وەك من لە نالى دەگەم، ئەگەر پىمان بىكى لىستەيىكى زەمەنى بۇ شيعرەكانى رىك خەين، لىمان مەلووم دەبىت ئەو لە تەمەنيكى مەيلەو زووو بەرەو پىكەينانى بىروباوەر چوو. ھەر ئەم زوو كەرنەش بوو تە ھۆى خىرا رۆيشتنى بۇ حەج. تەنەت نامەكەى بۇ «سالم» و پرس پىكرەنى لە بەرژەوئەنى گەرانەو بۇ سلىمانى، ئەو ترسە پىي كەردووە كە دواى گەرانەو دوچارى وەزە و ژيانىك بى كە خۆى لىي رازى نييە. دەمەوى بلىم پەرۇشى بۇ قەناعەتەكانى واى لى كەرد، راستەوخۇ نەگەرپتەو. لە حالىكا ئەو دەزانى بەسەرچوونى دەسەلاتى بابان و ھاتنى حوكمىكى بى باكانەى عوسمانى، لەوانەىە رى لە ئازادىي رەقتار و قەناعەتى بگرن و مەيدانى لى تەسك كەنەو: بەتاييەتى: چونكە ئەو لە سەردەمى حاكەمەكانى باباندا ھەرگىز ناچار نەبوو لە ناوى باوەرپ لىل بخواتەو. ديارە لە حالى وەھادا تىكچوونى وەزەى سلىمانى بەنيسبەت نالىيەو، ناخۇشتر بوو تا كەسىكى تر كە وا زور دەربەستى باوەر بى و نەلە سەردەمى باباندا مەرحەباى دىبى. نالى كە لە شام مايەو و دوايىش پاش گەيشتنى وەلامى سالم پىي چوو بۇ ئەستەمبۆل بى، ئەو ھىچ ھۆيەكى گوزەرانى مسۆگەرى ھەبى وەيا بەتەماى پەيداكرەنى پاىەو روتبە و نيشانىك بى. خۆى دزىيەو لە گەرانەو بۇ سلىمانى لەترسى بەرەنگار بوونى وەزەى بىحورمەت بەدەست حوكمى كەم نىنساڤى عوسمانىيەكانەو. ئەگەر ئەم ترسە بەرھەلستى لى نەكردبا، دەى توانى لە سلىمانى ئەو كەرتە نانە پەيداكا كە لە شام و ئەستەمبۆل پىي قانع بوو. ھەر جارەى كە ئەم بەيتەى لى كۆتايى نامەكەى بۇ سالم، دەخوئىنمەو، لەگەل تەزووى سۆز و ھەستى پەرۇشم بۇ نالى، دىمەنى مروڤىكى جوانمەردى رىز لەخۆگرتووشم دىتە بەرچاو كە مەرگى غەربانەى رىز لىگىراو، تەرجىح دەداتە سەر ژيانى ناو كەسوكار بەبى حورمەتى و بى دەسەلاتى:

ئايا مەقامى روخصەتە لەم بەينە بىمەو

يا مەصلەحەت تەو ققوفە تا يەومى نەفخى صور

ديارە نالى لەم مەصلەحەتەدا، مانگانەى دووكان و قەيسەرى داھاتى زەوى و زارە نەبووەكانى مەبەست نييە: پرسىارى ئەو لەبارەى بوونى وەزەيكەو وەيە كە بتوانى تىيدا گوزەرانى نەمر و نەژى بكا لەگەل پاراستنى دلۆبى نابروودا. پىش من سالمىش لە نالى

گەشتوو، بۇيە لە وەلامدا باسى بېدادى و بېحورمەتى توركەكان دەكا، نەك نەبوونى
نان و گوزەران:

شاريکە پر لە ظلم و مەکانیکە پر لە شين
جاييکە پر لە شور و ولاتيکە پر لە شەر
سالم صفهت لە بى کەسييا بانەبى هەلاک
من کردم ئەو نەکا لە غەما خوینى خۆى هەدەر

لېرەدا، رەنگە پرسيارىک بکرى و بگوترى بەنيسبەت نالييهوه ئەستەمبۆل و شام و
سليمانى چ فەرقىکيان دەکرد؟ خۆ هەر عوسمانلى حاکمى هەمووان بوون؟ پرسيارەکە
بى جى نييه. بەلام بى وەلاميش نييه. لە تەجرۆبەى خۆمان دەزانين ژيان لە جيگاييکى
تازە داگيرکراوى وەك سليمانى، بۆ کوردیكى شەرم بەخۆى موختەرەمى وەك نالى،
سەختتر و جيى گومانترە تا ژيانى ئەستەمبۆل وەيا شام کە لەویدا داگيرکەرى
عوسمانى پەلپى بى حورمەتى کردن بەغەريبيک ناگرى کە لەههچ روويکەوه نايته ناو
حيساب و بەرژەوهندى چاکەو خراپەوهو چ لەمپەران لەبەر پيى هەلنانى. لەمەش
بەولاتر، شارى گەوره و قەلەبالغ چاکتر دەبيته حەشارگە بۆ کەسيكى بيهوى بەرچاو
نەبى. ناليش لەوه زياترى نەويستوو ژيانىکى رەشۆكى بى نارايشت لەناو ئاپۆرەى
شارى گەورهدا چەپارەى بدا لە نيگای نارەزای ميرى و ئەو هەلمەتە کاسانەى خۆى لە
ميرى نزيك دەکەنەوه، بەتپۆهگلاندنى باباى وەك نالى ريز لە خۆگرتوو.

ئەم بەقەناعەت نازينە و لە خۆ رازيبوونى نالى لەگەليک رەفتارى ترى نالى سەر
هەلدەدن. جارى چەنديک سەيرى هەلبەستەکانى بکەيت پارانەوهى لەبەر کەس تيدا
نابينيتهوه: خۆ داواکردنى يارمەتى و لووتە خۆرى هەر ههچ، نووسەريکى کورد لە
پيشەکيى ديوانە چاپکراوهکەى نالى خليسىکى بەخامەى خۆى بردوو و نالى
شکاندۆتەوه بەو يەك دوو ناو بردنەى حاکمەکانى بابان کە لە چەند مونسەبەيکدا
هاتوونەتە ناو شيعرەوه. بەرامبەر ئەم شکاندنەوهيه چەند وەلامدانەوه و راست
کردنەوه و روونکردنەوه هەن:

يەكەم: گەلى کورد بەئاواتەوهيه لە ميژووى خۆيدا هەلکەوتوويى وەها پر شانازى
بدۆزيتەوه کە ئەديبىکى کورد مەدحى حوکمرايىکى کوردى کردبى. وەى کاشكى سەر
لەبەرى ئەدەبى کۆنمان مەدحى بەروبارەگا و دەست و قام و جوامپريى حاکمە سەر

بەخۇكەنى كورد بوایە. كاشكى كورد خاوەنى ئەو حوكمراڤە بوایە بەدریژایی میژوو
 مەدح كرابایە. نالی كە دى و مەدحى «تاقمە مومنازەكەى شاھ» دەكات تابلۆیكى
 پىر شەرفەتى میژوو هەزارەكەى كوردمان بۇ دەكا بەنەمەر: چ دەستىكى سوأل و
 سەدەقەشى تىیدا پان نەكردۆتەو بەیتە لەكە لەو تابلۆیەدا. لاواندەو و
 پىرۆزبايیەكەشى بۇ مەرگى سلیمان پاشا و حوكمراڤى ئەحمەد پاشا، لە
 قەسیدەكەى «تافەلەك دەورەى ئەدا» ئەویش وەك هی «تاقمى مومنازى شاھ»
 هەستى بەخۇ نازینمان زیندوو دەكاتەو و گیانى كوردايەتیمان زیندوو تر دەكات.
 بەشىكى زۆرى هەتیوايەتى كۆنینهشمان لەبیر دەباتەو بەو دەكا كە پیمان دەلى
 ئەمیریکمان هەبوو لەمردنیدا بۆى بگرىن وەیهككى تریشمان هەبوو لە هاتنى بۆ
 سەر تەخت پىرۆزبايى لى بکەین. لەم قەسیدەشدا، نالی هیندە بلىد دەپوانى و خۆى
 بەرز دەكاتەو لەلایەنى چاوچنۆکیەو دەتوانم بلىم پى دەكاتە شانى «ابو تمام و
 بحترى و متنبى». بەراستى ئەم گیانى بەرزبوونەو نالی ژوروى گومان
 لیکردنى یارمەتى خواستن كە لەم دوو قەسیدەیدا دەچنە ناو بییەلى هەموو
 چاویكى بیناوه دیمەنىكى یەكجار ناشكرای بەخۇ نازینى نالی دینیتەو و ناو
 هەلبەستەكانەو، هەندى مەدح و لاواندەو كە جیى خۆى كوردۆتەو.
 بەلیوردبوونەو دیار دەكەوى نالی لەم قەسیدەیدا بەپى حوكمى سروشت و
 رەوشتى فیکرى لە تارمايى دەست پانکردنەو دوور كەوتوو تەو، نەك لەبەر
 خۆپاراستنى دواى لیکدانەو. چونكە لە هەردوو قەسیدەدا تاكە یەك وشە نادۆزیتەو
 باسى سەخاوت و بەخشینی مەدح كراوەكان بكات: چ جای ئەو دواى یارمەتى
 بكات. بەمەدا دیارە نالی دل و دەروون و فكر و زەینى بەلای چاوچرکردنەو دەدا
 نەپۆشتوو: هەر بیریشى لى نەكردۆتەو. چونكە ئەگەر لە گۆشەییكى هەست و
 نەستیدا وینەى تارمايى خواست و نیاز هەبا، خۆشى بى و ترشى بى، سببەریكى
 ئەو تارمايیە دەكەوتە ناو هەلبەستەكانەو: وەیاخود هەر نەبى لە وشەییکیاندا
 «نحم» یكى وەك هی كابرای گۆشەى مزگەوت دەبیسترا.

لێرەدا پىویستی روونکردنەو و وەرماندانەو باسى دوو قەسیدەى هینا ناووه كە
 مەدحى پاشای بابان و تاقمى تايبەتى ئەوى تى دایە. نالی لە تاكە بەیتىكى تریشدا
 مەدحى سلیمان پاشای كوردوو، هەلبەت ئەم مەدحە دەبى پيش مەرسىەكەى
 «تافەلەك» بى. ئەم تاكە بەیتە، چاوى هەموو ئەو ئەدیبانەى لى خلیسكاوه كە من لە

بارەى شىعەرى نالىيەو ۋاخاوتنم لەگەدا كەردىن وەيا نووسىنيانم خوئىندىتەو
دەربارەى نالى. منىش بەينىكى دوورو دريژ لى بى ناگابووم، تاكوو لەناو دەرووندا
واتاي بەيتەكەم بۆ روون بەووو بەيى ئەووى مەدحى سلىمان پاشاي تىدا بخوئىتمەو:

ھود ھودى دىل ھەبسى بەلقىسى سەباى ديوە يەقەين

خۆى كە دامەن گىرى شاھى ئاصەفى ئانى دەكا

بىگومان «شاھى ئاصەفى ئانى»^(۱) لەم بەيتەدا سلىمان پاشاي بابانە؛ چونكە ديارە
شاھى ئاصەفى يەكەم سلىمانى پىغەمبەرە، بەخۆى و سەر گوزەشتە قورئانىيە زۆر
مەشورەكەيەو لەگەل ھود ھود و بەلقىس و سەبادا كە لەم بەيتەدا نالى، كروويەتى
بەمەبەستى ھەلبەست،

كە سلىمانىكى دووھ ھەبى وەك سلىمانى يەكەم، پاشا بى و نالى دامەنگىرى بى،
كەسىكى تر نىيە لە سلىمان پاشاي بابان بەولاو. ھەرچەند كەم و زۆر بى پەيوەندى
نالى بەدەربارى پاشاكانى بابانەو، بەچاكى نەزانراو و نەبىستراو، بەلام لەم بەيتە
و مەدحەكانى تىشدا دەردەكەوى نالى بەھوى بويزى بى مانەندىو لە پاشاكان نزيك
بوو و ريزى لى گىراو. دەمودوى ئەم ھەلبەستانەى تامى ئاشناى و دۆستايەتى لى
دەكرى، لەگەل مەدح كراوكاندا واش رادەگەيەنى نالى لەسەردەمى ھوكمرانى سلىمان
پاشاوە بوو بەدۆستى نزيكى بابان؛ چونكە مەدح و پىداھەلگوتنى بۆ سلىمان پاشا و
ئەحمەد پاشايە، لەوان بەپىشەو چ مەدحىكمان لى نەبىستوو دۆستايەتى و
ئاشنايەتى رابگەيەنى بەپاشاكانەو.

دووھ: نالى ئەگەر مەبەستى لەم مەدحانەدا نان پەيداكرىن بوايە، دەبوو باشتر مەدحى
خەلىپەفە و والى و وەزىر و پياو ماقوولەكانى عوسمانى كرديا. كەچى نەناوى
ھىناون، نەلىشيان نزيك بووئەو. سەير لەو دەبايە ھەر چەند توركىيىكى باشى زانىو
بەدەگمەن نەبىت شىعەرى بەتوركى نەوتوو. روالەت وا رادەگەيەنى نالى
نەيوستوو، وەيا خۆى نەخستووئە بارىك، ھەلبەست بەزمانى دەسەلاتدارى
بىگانە دابنيت؛ نەوەك بەخۆتپەھلەسوون لەسەرى حىساب بكرى و گومانى دەست
پانكرىدەو لى بكرى.

نەبوونى مەدح لە ھەلبەستى نالىدا دياردەيىكە سەريەخۆ. جگە لەو دوو سى مەدح

(۱) باسى ئەم بەيتە بەدرىزترى لە بەشى دووھى «حاجى قادرى كۆيى» ھاتوو.

و ناوهيئاني به مونسه به كه بۇ ميره كاني باباني كردوو تاكه، يهك مه دحي تر له ديوانه كهي ههيه نه ويش بۇ شيخ نووري ناويكي روودباري رووباري يه:

له چاوي روودبارم نوري ديتن وهخته تاريي بي
ئهميش باماجه راي هيجراني «نوري روودباري» بي

له لاپه ره ۷۸ي ديوانه كهي چاپي هه ولير، سه يريكي ئەم هه لبه سته بكه و نه ختيك سرنج بگره وشه كاني، ده رحال بو ت مه علووم ده بي نالي ئەم پارچه يه به مونسه به ي چوونه حه جي «نوري روودباري» داناوه:

چ ميعمارانه بو ته عميري كه عبه ي دل ده چي ته حه ج
خودا يار و مه ده دكار و نيگه هداري عماري بي

دياره نالي ليردها، مه دحي براده ريكي خو ي ده كات كه ده چي بو حه ج و پياويكي خوايي و موسلمان هه دنيا و ده سه لات و زه بر و زور نييه. له سه رانسهر ي به يته كانيش، ديسان، چ ده ست پانكر دنه وه يي ك نابي نري. من له باره ي ئەم «شيخ نوري روودباري» يه وه هه ر نه وه دنه ده زانم به ينيك له كو يي ژياوه و پياويكي به رچاو و ريز ليگير او يش بووه. به يي گيرانه وه ي ده ماوده مي باوكم له با پيرمه وه، شيخ نووري ناني به شيخايه تي په يدا نه كردوووه. خو ي خاوه ن به خشين بووه و به مالي خو ي خزمه تي خه لقي كردوووه.

نالي له زه مينه ي مه دحا نه وه دنه كه نارگير بووه ته نانه ت له پياواني ئاينيش ته نها مه دحي پيغهم به ري «ص» كردوووه. هه ر له نيوان مه دحي نه ويشدا، ناوي چوار خه ليفه كهي هيئاوه. به لاي باوه ري منه وه نه و بره شيعره ي «عاشورا» كه له لاپه ره ۷۵ي ديوانه كهي چاپي هه ولير دا چاپ كراوه، نه هه نالييه و نه به هيچ كلوجيك ده چي ته وه سه ر شيوازي نالي: بره شيعريكي بي هي زي نابه له دانه ي بي تام و شام كه له شاعيري ريزي دووه مي شيعري كورديش ناوه شي ته وه، چ جايي نه وه ي لايه ق به نالي بي. نه ختيك وردبوونه وه له به يته كان ده ري ده خا خاوه ني قه سيده كه كييه. له به يتي چوار ده ميندا، شاعير رووي قسه له خو ي ده كا و ناويك دي ني و يا ناوي راسته قينه ي خو يه تي يا ناز ناويه تي. من ليردها به يتي چوار ده م شكل نووس ده كه م له به ر ديوانه كهي نالي (چاپي هه ولير ۱۹۶۲):

عارفا سه د عه قل كل حيرانه وا له و عالمه

عالمي اعلم كه بو خو ي هه م عليم و اعلمه

وشەى يەكەمى بەيتەكە (عارفا) بانگه‌يشتنى «عارف» ە لەلايەن خاوەنى ناوەكەوہ.
لەمەدا چ گومانىك نىيە و دەبى بتۆزىتەوہ كام شاعىرى كورد ناوى وەيا نازناوى
عارف بووہ. بەم پىيە دەبى كۆتايى قەسىدەكەش ناوى "نال"ى لى دەرھاويزرى و
"عارف"ى بخريته جيئەوہ:

لۆمەيى «عارف» مەكەن ياران ئەگەر بمرم لە غەم
خۆش ئەگەر سەد پارە كەم هيشتا لە غەم ئەمرۆ كەمە

پوختەى گوتە ليرەدا ئەمەيە كە شىعرەكان سەرەراى بى هيزى و بى جوانيى و بى
هونەرييان، دژى تەبعى ناليشن لە پرووى ئەوہوہ نالى لە مەيدانى دىنارىدا ستايشى
خوا و پىغەمبەرى كردووہ و بەس. سەيرىكى ئەم بەيتە قوندىلەيە بكە و پىم بلى، بەكام
كويره پيدا، بۆ سەر خەزىنەى گەوہەرەكانى نالى دەبردريتهوہ؟

احمد و اولاد و آلشن در عرب شبهى گولن
حاصلى گول خارە ئەى دانا دەليلى محكمە

لەپيش چاوى زىهنى مندا، نالى، نەفسى لە بەرزىدا، هاوتاي شىعرەكانىەتى لە
مەتانەتدا. بەخۆرايى و بى بنج نىيە نالى هيندە بەخوى و شىعرەكانى خويدا ەلدەلى.
ديارە ەستى بە بەرزى دال و دەروونى ئەوہندە بەهيز بووہ چ كۆمەى نەكردووہ لە
دەريپنى ئەو ەستە؛ چونكە بەلاى خويەوہ شتىكى وەك بەديهيەى گوتووہتەوہ لە
ەموو ئەو كەسانە مەعلوومە كە دەيناسن. مرۆقى گومان لە خۆكردوو ناويزرى لە
خۆهەلدانەوہ و ناز بەخۆكردندا خەلق بى منەت كات لە ترسى بەدەمدا ھاتنەوہ و عەيب
ديارخستنى. وا ديارە نالى هيجى ئەو توى بەخوى شك نەبردووہ لە خەلقى بترسيئى
وہيا چاوشۆرپى كەسى بكات.

كەسيك چ رۆزان ەلويستىكى بى حورمەتانەى لە خۆ ديبي، ناتوانى بەم شيوہيە
ژوووروى عالەم كەويتەوہ:

ئەم سەرسەرى بازانە كەوا ەمەسەرى بوو من
موشكىل بگەنە ساعيدى شاھيكي وەكوو من

من بەش بەحالى خۆم، چەنديكى بلى ئەوہندە گەش دەبمەوہ بەوہدا كە دەبينم و
دەزانم نالى لە رەوشت و بەرزى نەفسدا هاوتاي ناليى بويز و ئەديبە؛ چونكە بەراستى
فەلاكەتە ئەدەبى بەرز بخريته ناو نەفسى پەستەوہ. پى ناوى من بلىم لەخۆوہ ديارە،

پیاوی نزم له گوتنی وشه می بهرزدا دروژنیکی ئانقهسته. شاعیریك وهیا ئه دبیک كه ناو و ناتوره می بهدواوه بوو له هه موو گوته ییكیدا تارمایی بهدناوییه كه می له بهر چاوان قوت ده بیته وه و قسه خو شكه له كانی به درو ده خاته وه؛ یا خود هه ر نه بی له بایه خیان كه م ده كاته وه. وا خو شه ده ست و زمان به یه كه وه پاك بن. صه د شوكر ئه م خو شییه له شاعیرییه تی نالیدا به زیاده وه یك هاتوه.

له به شیکی ئه م گوتاره دا لایه نیکی تاییه تی ئه ده بی نالی كه پارسه نك بوون و له نكه ر به ستنه قسه می لی كرا بای می ئه وه می له قهواره می گوتاره دا بكونجی. ئه وه ش گوترا كه وا به راده می به شداربوونی زات و بابته «هونه ر و زانسته»، له و پارسه نك بوون و له نكه ر به ستنه دا توانا و ده سه لاتی شاعیر خو ده نویی.

نیستا كاتی ئه وه هاتوه بلیم چه ندیکی شاعیر بتوانی له گه ل هینانه وه می واتای وشك و وشه می سه خندا زینگه و موسیقا و نازکی و پاراوی له هه لبه سندا بیاریزی، شاعیرترو هونه رمه ندرترو ده سه لاتدرتر ده بی. ئه م لایه نه می پاراستنی تاو و ته نسیر و زه وق و شه وقی ناخواتن له هه موو حالیکی له بار و ناله باردا له «قرآن» دا زور بهرچاوه. كه سیك نه ختیك شاره زایی هه بی له جوانیی گوته، سهیریکی ئه و ئایه تانه بكا كه له دابه شكردنی میرات ده دوین، تی ده كا ده سه لاتی «قرآن» گه شتوته كو. چونكه له باسی میرات و پشکی میراتگران وشكتر و وه رسكه رتر نییه كه چی رسته كانی «قرآن» به شیوه یه کی ئه ده بی ئه وه نده ته ر و پاراو لیان ده بیته وه، چ فره قیکی نه بی له گه ل ئایه ته كانی دوا می سه ركه وتنی «به در» كه جیگه می به كارهیئانی رسته نارایی و هونه ركاری و ره وانبیژییه.

لیره شدا چ گومانیک نییه كه نالی پهیره وی قورئانی كردوه له به كارهیئانی وشه و واتای ره ق و سه ركه ش له قالیبکی شهنگ و شلكدا. من نالیم ئه گه ر قورئانی نه دبیا نه یده توانی هونه ر به كار بهینی له و ته رزه جیگاپانه دا، هه ر ئه وه نده ده لیم نالی شوینی پی قورئانی هه لگردوه ته وه له گه شتی ناو نغوردی وشه و واتای سه خندا. وهك لی ره بهدواوه (له م به شه می گوتاره كه م بی وه یا له به شی سییه میدا) نموونه می به یته كانی نالی ده ری ده خه ن هه ندی جار واتا و رسته می راسته وخو له قورئانه وه هه لقولبون. پی شتریش جاریکیان نموونه می هینایه وه له شیعی نالی كه واتای قورئانی هوندوته وه؛ به لام وشه ییکی ئایه ته كه می قورئانی گوژیوه به وشه ییکی تر بو پاراستنی موسیقای هه لبه ست. ئه م جارهبان وینه ییکی تر له ئه ده بی نالی دینینه بهرچاوه كه له وی شدا هه ر پهیره وی

قورئانى كىردووه، ئەگەرچى بۇ مەبەستىكى تر بى كە برىتتىيە لەسەر نەرمكردنى وشەو
واتاي سەخت بۇ ناو قالبى ھەلبەست. وردەوردە بەدەم شەرحدانەو دەگەينە نمونەى
ئەم بابەتە لە ھىز و دەسەلاتى نالى.

كۆمەلكردنى وشەى نازك و تەر و تۆل و زىنگەدار لەناو ھەر نووسىنىك بى
(ھەلبەست يا پەخشان) لە خۆو رەونەقىك دەدا بەنووسىنەكە: رېگەش ھەموار دەكا
لەپىش ھەنگاوى نووسەر بۇ ئەوئەى بى زەحمەتتىكى زۆر، زەنەى دەروونى بخاتە ناو
زەرفىكى جوانەو. شاعىر ھەيە بەشىكى زۆرى ديوانەكەى وشەى بژاردە و تريسكەدارن
كەلەبەرى بى واتايى بى پر كىردۆتەو. بىگومان نالى لە بەكارھىنانى وشەى جواندا
مەبەستى تىبىردنى بى واتايى نەبوو: چوونكە وەك دەزانىن واتا لە شىعەرى نالىدا
تەنگى بە وشە ھەلچىو.

لە ھىنانەوئەى نمونەى شىعەرى نالى، لىرەدا مەبەست دەرخستنى دەورى وشەى
جوانە لە ھەلبەستدا بى ماندوو بوونى شاعىر:

دېدەت وەكوو گول سوورە پرى شەبنمى ئەشكە
يا لالەيى پر ژالەيە دوو نەرگسى شەھلات
بەو گرىيى تۆ رەنگە منىش ھىندە بگرييم
گەوھەر برژىنم بەبلىندى قەد و بالات

نمونەى دووہم:

ئەو لىوى ئەتۆيە پر لە خەندە
كەوا شەككەر دەبارى گول دەپشكوت

نمونەىكى تر:

من گرىيە ئەتۆ خەندە بەيەكدى دەفرۆشىن
من لەعلى بەدەخشان و ئەتۆ لوئلوئى لالا

يەككى تر:

دېدە وو دل ھەردوويان جۆبار و جۆيى قەددى تۆن
سەروى دلجوى عەرەرە دل جوى نەمامى دېدە جوى

ئەمەشيان:

تیپی شکۆفه خهیمهیی داوه له ههر تهرهف

یا شاهی نهو بههاره ههلی داوه هوردوی

لهم نموونانهدا وشه و قالبی شیعرهکان، هینده شك و ناسکن، ههر دهلیی له مهیدانی واتادا نهو و لاغه ئازمووده خوئجلهوه پشت نهرمهیه که نالی وهك سووکه سواریکی و لاغناسی دهست مهعلانی پی و پکیف مهحکهمی شارهزا، بی ترسی ساتمه و خلیسکان، جلیت بازی و غارینه و مهقهسهی پی دهکا. بهراستی وشهکان نهوهنده تهر و پاراون بهبهریانهوه ههیه بیان گوشی ئاویان لی بی.

لهشیعری ودها وشه نهرمونولدا، تهنها ئهرکی ریکخستنن لهبار و ریزگرتنی دهستپهنگینانه دهکوهیته نهستوی شاعیر، پیویستی بهوه نییه شاعیر زینگه و تهرابی و شهنگی و شلکی له شیعرهکهیدا بکا؛ چونکه وشهکان پهیدایان کردوه. زیده وهستیای و هونهر و زحمهت لهوهدایه وشهیی سهخت و سهرکesh نهرم بکری و سهر دانهوینی بو ناو میحرابی ههلبهست.

هینانی وشه و پرستی زحمهت و رهق له دهسهلاتی ههموو شاعیریکیدا ههیه؛ بهلام چ سوود. نهو وشه و پرستانه وهك نیسکه ماسی له ئهوکی بهینهکان گیر بن. نهه دهسهلاتی تیبردنی رهقایی وشهیی سهخت لهنیو شیرازهی ههلبهستدا، بهزیادهوه لای نالی ههیه. بهلام بو ههستکردن بهو دهسهلاته و زهوق لی وهرگرتنی، یاخود چاکتر نهوهیه، بلیم بو سوودمه ندبوون و سامان پتر کردن و خو چه سپاندن له مهیدانی نهدهبدا، بههوی ههستکردن بهو دهسهلاتی نالی، دهبی خوینهری کوردی تازه پیگهیشتوو، دل و میشکی خو پیزگار بکا له تهم و تاریکایی و ههموو نهو دهنگوباس و حیکایهته سهرلیشیوین و بههله بهرانهی که خوینده وارییه ناتهواوه، لاسایی کهروهکهی نهو روپا له ری ئه دییه نهو په سهکانهوه چه شمه ندازی بیر و نه دهبی لی کردوه؛ یاخود خهریکه لیلی بکات.

ئه دیی تازهی کورد، بو نهوه ستهم له خو و نه ده به کهی ههلهنگیوی، دهبی یه کجارهکی له دهسته سته مکاره کهی دوشمنایه تی پاردوو رزگار بی، نهگهر بمانه وی ناوی راست بو نهو دوشمنایه تییه دانین، دهبی پی بلین، نه خو شیی نه فسی؛ چونکه نهه رق هه لگرتنه ی نه دیب له « تراث »، چ فرهقی نییه له گهل رق هه لگرتن له باوک و دایکی، بهدوای نهوانیشدا له نه فسی خو؛ چونکه له دوا رۆژدا خو ده بیته وه به باوک

و دايك، ئەدەبەكەمى دەبىتتەو بە «تراث». كە حال و ابى، چ چار نامىنى، دەبى، بلىين ئەدىبىي رىق ھەلگرتوو لە رابردوو دوچارى نەخۇشىي نەفسى بوو.

بى و لەم دەستنيشان كردنەمى ھۆى رىق ھەلگرتنەكە نيشانمان نەپىكابى و بەسەھوو چووبىن، ئەوسا ھەر ئەوئەندەمان بۇ دەمىننەتتەو بلىين، ئەو تەرزە ئەدەبىيە لە قەپىلكى زات و باوەرەكانى خۇيدا خەرىكى دەرويشى و صوفىيەتپىيە، چاو و گوپى خۇى لە تېشك و دەنگى حەقىقەت بەستوو و زەرك وەشىنى دەكا لەسەر تەرمى رۇژگارە بەدبەختەكەمى گەلى كورد.

من كە ناوى لاسايى كردنەوئەمى ئەوروپا دىنم، مەبەسم بەسەھووچوونى ئەوان لاسايى كەرەوئەن كە لە ئەنجامى چاو ھەلاتنيان بەشارستانىيەتى ئەوروپا، راستەوخۇ دەكەونە دىرى رابردوومان كە دەبىنن ئەو رابردوو بەگەز و گرىپى فكري نوپى ئەوروپا «رجعى» و پاشكەوتوو دەردەچى، لەمەشدا تا رادەيىك شوپن پىپى تىرىژىكى تەسكى ئايدىيالىزىمى پىر لە كورپىنى ھەلدەگرنەوئە كە ئەوروپاش پىيەوئە نەختىك ناراحت بوو. لە حالىكدا ئەوروپاي راستەقىنەمى مېژووپى لە سەرخەتى حەزارەتى رەسەن ھەلستاو، ھەرگىز ئەو حاپوولەمى رىق ھەلگرتن لەرەپردووى نەھاوئىشتووئە؛ بەلكوو رۇژ بەرۇژ لە حورمەتى شتى كۆننەمى زىاد دەكات تا گەيشتە پلەيىك لە بايەخدان بەرەپردوو ياسا دەردەچوئىنى، بۇ ھىلانەوئەمى كۆلانە تەسك و تارىكەكانى سەدەكانى ناوەرەست، نەكا دەستەمى شارەوانى بەناوى نوپكردنەوئە و سازگار كردن دەستيان تىببات. كە كۆلانەمى تەسك و خانوو شىرەمى كۆن بيارىزى، ديارە ئەدەب و ھەموو بەرھەمىكى فكري كۆن بەولاي پاراستنەوئە دەبات. ئەوروپا، ئەو دەبەنگە نىيە مەوجودى كۆننەمى ويران بكات لەبەر تاكە ھۆى رىق لىبوونەوئە و كەيف پىنەھاتن. ئەوروپا لە مەوجودى كۆنى زىاد دەكات و رۇژگارى نوپى دەداتە بەر درىژەكيشانى سەركەوتوو رابردوو؛ دوارۇژيش لەسەر بنجى ئىستايەوئە بەرەو ژوورتر دەبات.

ئەم تىك بەستەمى كۆن و نوپ و ئايندە، بەچەشنىك خۇى سەپاندووئە لە ولاتە پىشكەوتووئەكان و وەھاش لە ھەموو تەجرەبەيىك دەرچوو. واى كردووئە بزوتنەوئەمى شۇرپشگىرەنەش بکشيتەوئە لەگەلىك ھەنگاوى كالكورچى چەپەرەوانەمى بەزاهىر پىشپەو كە «لىنين»، كاتى خۇى دليرانە تاوانبارى كرد و بەھەموو توانايىكىيەوئە بزوتنەوئەمى بۆلشەفكى لى گىراپەوئە.

خۇ ئەوئەمى راستى بى كەلەپوورى ئادەمىزاد، پەكى لەسەر ئەوئە نەكەوتووئە ئەوروپا

و «لینین» لەسەری بکەنەو بۆ خۆشویستن و پایە لێنانی. گریمان بۆ ماوەیەك هەموو جیهان هیندە خوالیگۆرپو بوو کەوتە دژی رابردوو. ئەوساش ئەم رابردوو، هەمان تاکە سەرچاوە دەبێ کە نێمە لێی هەلقۆلیوین. نیتربایى حورمەت و نرخى نێمە ئەویش بەحورمەت و نرخە. هەرگیز نابیتە عەقلى راست و دروستەو، مەرحەبا بکری لەتف هاویشتنى سەرەوژوور.

کە قسەمان گەیشتە ناوهینانى ئەوروپا؛ با ئەودەش بلیم رۆشنبیرانى ئەوروپا، چ شۆشیاڵست چ سەرمايەدار، لەوئەندەش راناوەستن بايەخ بەرابردووی خۆیان بەدەن. ئەوان لەجياتى نێمەش، خەریكى رابردووی نێمەن و ریز لە کەلەپوورمان دەنێن. کە نەختیک بگەرپێنەو بۆ رابردوو، دەبینین بەشیکی زۆر لە زانا و ئەدیبهکانى ئەوروپا، خۆیان تەرخان کردوو بۆ رۆژەلاتناسی و بەهۆی خەریک بوون و لیکۆلینەوئەوانەو خەلقى رۆژەلات شارەزای رابردوو زۆر کۆنەکەمى خۆیان بوونەو کە هەزاران سال بوو لەبیری کەسدا نەمابوو. پیاویکی وەك ئۆسکارمانى ئەلمان لەسەر تەکلێفی قەيسەرى ئەوسای ئەلمانیا، بەر لە ۷۰ سال، هاتۆتە کوردستانى ئێران و بەند و بەیت و حیکایەتە کۆنەکانى کوردی نووسبووەتەو لە دەمی شایەر و حیکایەت بیژی کوردەو. تازە بەتازە کۆپی زانیاری کورد، خەریکە ئەو کارە تەواو دەکات کە ئۆسکارمان شەقلى بۆ شکاندین لە جەرگەى ژيانى مەعنەويمانەو.

زۆریەى ئەنتیکە و ئاسارى کۆنى رۆژەلاتى نيزیک زانا ئاساریهکانى ئەوروپا دەریان خست و خۆیندیانهو. بەلامەو یەكجار سەیرە، ناوہ ناوہ کە دەبیەم ناوی ئەو زانیە ئارکایۆلۆجیانە بە «دز» دەبرێ، گوايا بەشیکی زۆر وەیا کەمى ئەنتیکەکانیان بردەو بۆ ناو مۆزەخانەکانى ولاتى خۆیان. لەم قسەیهدا خەلقەکە ئەو راستیە لەبیر خۆیان دەبەنەو کە نێمە بەدریژایى هەزاران سال، خەریک بووین شوینەوارەکانمان کویر دەکردەو و ئەنتیکەکانمان وردوخاش دەکرد و ئەو نووسینانەى بەسەر بەردانەو بوون، هەموومان دەسپینەو. دەك دەستى ئەو دزە خۆش بى کە نایەلى میژوو بەدەست نەفامانەو سورگوم بى! مەسەلەى کتیبە دەسخەتە کۆنەکانمان، ئەویش وەك ئەنتیکەکانمان، زۆریەیان لە کتیبخانەى رۆژئاوا پارێزراون. بەشیکی زۆرى دەسخەتى نرخدار لە ولاتى خۆمان بوونە خۆراکی مشك و مۆرانە و سیسەر. نێمە بەداخەو لەعاست کتیب و شوینەوارى کۆنمان وەك ئەو ئەهرەمەنە بووین کە بەیتە شاكارەکەى پیرەمیرد، لە مونسەبەییکی جەرگپرە ئیشارەى بۆ دەکا:

شەۋى دەست ئەھرىمەن كەوت خاتەمى مولكى سلىمانى

كەچى مىر و گزىرىي پى دەكرد قەدرى و دەها زانى!

چەندىن جار دىومە، مەردى دلسۇزمان ھەر ھىندەى عەقلى بەدونىا شكاوہ كە پەپە شېرى كىيى دەسخەتى دىوہ لەناو خۆل كەوتوۋە، گوتوۋىتەى، دادەى خىرا بىسوۋتىن، نەكا بى حورمەت بى. پەنگە پەپە شېرى ئەو تۆيى گەۋھەرىكى واتا وەيا خەزەنەيىكى دەنگوباسى رابردوۋ لە پەراۋىزىكى نووسرابىتەۋە و بەسوۋتاندنى لەناومان بردى. ھەر ئەو پەپە شېرانەن ئىستا لە كىيخانە زەكانى رۆژناۋا جامخانەى بۇ دروست كراۋە لە خانوۋى بەكۆندىشندا، ژمارەشى خراۋتە سەر، وەك ئەۋەى سامانىكى نرخدار بى. ئىمە خەرىكىن لەۋانەۋە نرخی ئەو كىيە زەردە پەپوۋتەنە و پەپە شېرانە بزەنن و بەچاۋ لىكەرىي و انەۋە بىانپارىزىن. سەير لەۋەدایە دۋاى كرانەۋەى مېشك و چاۋمان بۇ نرخی ئەو ئاسارانەمان، لەپى پەند وەرگرتن لە مىللەتانى پىشكەۋتوۋە، ئەدىبى نەو باۋى كورد خەرىكە بەھۋى بەسەھوۋوچوۋنىۋە لە لاساى كرنەۋەى نابەلەدانەى رۆژناۋا؛ سەرلەنوۋى دەست كاتەۋە بە لەناۋىردنى كەلەپوۋر و رابردوۋمان. جاران پاشكەۋتوۋ بوۋىن، رابردوۋى خۇمان دەكۋشت، ئەمجارەيان رابردوۋمان بەپاشكەۋتوۋى تاۋانبار دەكەين و دىسانەۋە دەيكۆزىن. سەيرە لەكۆيى!

بەھەمەھال ھەلوۋىستى ئەو ئەدىبانە لەئاست كەلەپوۋر، ھەرچى دەبى بابى، من كە خۇم بەرۋەلەيىكى نىۋەى دوۋەى سەدەى بىستەم دەزانم و چاۋم بېرپوۋتە ئەو ھەنگاۋە ھەلنەھىنراۋانەى زوۋتر بەرەۋ سەدەى بىست و يەكەممان دەبەن، رېزى زۆرم ھەيە بۇ ئەو كەسانەى بەپىي سەردەمى خۇيان نەختىكىان لە پوۋناكاىي رۆژگارە تارىكەكەيان زىاد كردوۋە. مەرجىش دانانىم ئەو پوۋناكىيە لەگۋپى كارەباۋە وەيا لە چراى لۆكسەۋە بى. چرا قۇدىلە و شاپلىت و مۇمىش بى، پىي رازىم. من كە لۆكسم چەنگ نەكەۋت، چرا قۇدىلە و مۇم ناكۆزىنمەۋە؛ چونكە چىترم نىيە ئەشكەۋتەكەمى پى پوۋن كەمەۋە. كە كارەباشم بۇ ھات، شەۋقە كۇنەكان بەلاۋە دەنىم، بى ئەۋەى زەرەيىك لەپىزم بۇيان كەم بىتەۋە. ئەم شەۋقە كزانە، لەكاتى خۇياندا كارى كارەبايان بۇ كردوۋم، ئىتر بۇ لىيان نارازى بىم؟ ئەگەر چىترم بەبەرەۋە ھەبا دەبوۋ لەكاتى خۇيدا بەكارى بەنىم. من توۋرە نابم لەو شەۋقەى ھەمبوۋە، بەپەرۋشم بۇ شەۋقىك كە نەمبوۋە.

من دەستى ویرانکردن و لەناۋىردن، بۇ ھىچ شتىكى لىرە بەپىشەۋەى كورد درىژ ناكەم كە بزەنم بايى تۇسقالىك لە سامانە يەكجار كزەكەمانى زىاد كردى؛ چ جايى شىعەرى

كەلە شاعىرىكى وەك نالى كە بەھەموو گەزو گرىپھەكى سەردەمى خۇي، لە رىزى ھەرە
پىشەوھى تىكرى شىعەرى رۆژھەلات دىت. من كاتىك لەبەر خۆمەوھ دەخوئىنمەوھ:

ئەم غەزالانە كە نەقشى دىدەمن

تەن سىپىن و دىدە كال و موو سىيان

ھەست دەكەم، نالى و سەردەرى پزاندى رەنگ و بىنى بەھەشتى ھەلبەست بە
روماندا، وئىنەيىكى ھونەرى نەوتۇشى لە لوئوئى وشە و ئاورىشى ھۆننەوھ،
نەخشاندوھ، ھاوتاي تابلۇي پەسامە زلەكانى جىھان بىت. كورد كە كەسى نەبووھ
بە «پىشە» وئىنە بىكىشىت، نالى ھاوئوھ بەھەلبەست وئىنەگرىي كىردوھ. بەلگەي
سەلماندىم ئەم نمونانەن كە بەرىكەوت لە خەرمانى تابلۇكانى نالىم ھەلگىرەنەوھ:

۱- دەس بەندىيانە دىن و دەچن سەرو و نارەوھن

خاودن كولاھ و سايەو و بەرگن وەكو ملوك

كانى دەزىن بەتاو و درەخت ئاوسن بەبا

شادىي بەھارە بولبولە داماد و غونچە بووك

وەك چاوى وشكە صوفىيەكانى لە دار و لە بەرد

دەردىن بەصەد «ترنم» و گريان و نووكە نووك

رايىلى تار و پۇدى كلىوى بەفرە ئابشار،

با باي دەدات و ماسى پيا دى وەكو مەكووك

شەبنم كە «نظم و نثر» لە ئەوراقى غونچەدا

گۇيا بووھ بەزار و زمان ددان و پووك

۲- ھىند مونتەزىرى تۆ بوو ھەتا چاوى سىي بوو

نەرگس كە لەسەر يەك قەدەم و دىدە چەقى بوو

۳- سروشك ئاو و دانەي نارەكى دى

بەگەرمى داوھرى بەم تەرزە تەرزە

۴- گەھ تاوس و گەھ كەبكن و گەھ بووقەلەموونن

گەھ ئاتەش و گەھ شوعلە وو گەھ دوودى سىياھن

لالەن بە بەدەن ئەتلەسى ئەخزەر كە لەبەرەكەن

نەورەستە گۆلى بەستە لەگەل دەستە گياھن

۵- مہستی خھیالی ئهوه لهحزله ژمیری شهوه
دوشمنی خوونی خهوه دیدهبی بیداری من
دیده نیگههبانی یار تیپی سروشکم ههزار
نالهبی دل نهی سهوار ئاهه عهلهمداری من

۶- تا سهری زولفی لهسهه روو ههلقهه
من وهکو ماری سهه ئاور خهه دهخوم

۷- سهراپا گواره زهردی ترس و لهرزه
دهلئی عاسی بووه لهو جیگه بهرزه

۸- بو تو که بیکر و تازه وهکوو خووری جهننهتی
قهیدی چیه عهجوووهی دونیا بدهم تهلاق

۹- نهژدههای زولفت له دهوری گهنجی حوسنت حارسه
ههلقه ههلقه چین بهچین سههرتا بهخواری گرتووه
خوش لهسهه سینهت سههری ههلاوه دوو گوئی سهه بهمؤر
مات و ههیرانم که چۆن عهه عهه ههنااری گرتووه

۱۰- عاشقی صنعی ههقم قوربانی دهستی قودرهم
چاوی ماوی خالی شین کولمی سپی زولفی سیا

۱۱- دهسرۆکهیی ههوری چ حیجابیکه که تییدا
شمس و فلك الحسن انارت فتواریت

۱۲- پهچهیی پهچهمی و پرچی سیا
ههه دهلئی مانگه شهوه کولمی تیا
لاده دهسرۆکهیی ههوری له جهبین
دهرکهوی شمس و قمر نور و ضیا^(۲)

(۲) له قورئاندا رۆژ به «ضیا» و مانگیش «نور» تهشبهه کراوه.

فەرشى كەففى بەرى پېتە نەرگىس

سەرى داخستووۋە ۋەك چاۋى ھەيا

۱۳- نالى ئاسوۋدە نىھە توۋولە نەمانى عومرت

بەنەفەس دىت ۋە دەچى ئەسلى لەسەر بايىكە

۱۴- تا نەگىيا ئاسمان ۋە تەم ۋلاتى دانەگرت

گول چەمەن ئارا نەبوۋ ھەم لىۋى غونچەى وا نەبوۋ

۱۵- تەنى حاجى لەسەر چارچىۋەيى ناجى دەلىي نەعشە

لوعابى خور لەسەر ئىجرامى ۋەك كافوورى ئەكفانە

تابلوكانى نالى بەبەريانەۋە ھەيە، لەبەر زورى، نىمچە ديوانىك پىك بىنن.

لەم نمونانەدا، نالى شاعىرىكى عادەتى نىيە: لەگەل شاعىرىيدا ۋىنەگرىشە. ھەرچارە لە خویندەنەۋى بەيتى ۋىنەگرانەى نالىدا، عىنۋانە ژىرە خوۋشكەلەكەى ديوانى «الرسم بالكلمات» نى نزار قەبانىم، بەبىر دىتەۋە. بىگومان ئەم دەسەلاتەى ۋىنەگرتى «شت»، سروشەت بىت يا مروف، تجرىد بى يا مادە، بەلگەى تىكەل بوون ۋە «تفاعل» لەگەل دەۋرۋبەردا. لەم مەيدانەشدا، نالى لە رىزى پىشەۋايەتى ۋە رابەرى دىت. ئەم ئامادەبىيەش بۇ «تىكەل بوون ۋە تفاعل»، پالپشتىكى گەۋرەيە بۇ ئىمكانى گەشتىنى بە پلەى تەكامول؛ چونكە لە ھەموۋ پەراۋىزىكى بەرەۋ ئاسمانى واتا ۋە جوانىدا، شرىتەى بەسترانەۋەى بە «واقىع»، درىژ دەبىتەۋە ۋە ژورخان ۋە ژىرخان بەشدار دەكات لە سازدانى تابلوۋ ھونەر. پىي ناۋى من بلىم، پچرانەۋەى مروف لە زەۋى ۋە نشىمەن ۋە دەۋرۋبەر، پتر لە نيۋەى جىھانى مروفايەتى لەناۋ دەبا؛ بەۋ پىيەش بەرھەم دادەشكى ۋە دادەلەنگى. تۆ سەيرى نالى لە ۋەسفى بەھاردا چەند واقىعيانە ژيانەۋەى رۋەك بەژيانەۋەى پۆزى مەحشەر تەشبيھ دەكا:

دايەى زەمىن كە حامىلى ئەبنايى مەحشەرە

ھەر تۆيەكى تيا كە ئەمانەت بوۋ دايەۋە

لەم تابلوۋىدا لايەنى ژيانى ئىستاكە، پشكى پتر ۋەرگرتوۋە لە قىامەت. بەلام قىامەت تىايدا بوۋتە فەرمانبەرىكى بى درىغ، لەۋ رۋوۋە كە ژيانەۋەى سەرلەبەرى تۆ ۋە گىاۋ گۆلى زەمىنى راگەياندوۋە؛ چونكە لە مەحشەردا ھەموۋ گىانلەبەرىك دەژىيەۋە.

ئەم دەسلەپتە نالى لە ھونەرى تابلۇكىشان و لە ھەموو ھونەرەكانى تر كە بەدرىزايى ئەم نوسىنە، لە بەشى يەكەم و دوو مەيدا باس كراون، ئائەم دەسلەپتە ھەر خۇيەتى جاريكى تىش لەسەر نەرمكردنى وشەى سەخت بۇ ناو چوارچىوھى ھەلبەست بەو پەرى ھىزو تەواويىو، دەردەكەويىت. ئەم راگەيشتنەى نالى بەسەر ھەموو لايەنىك و ھەق و ھىبىكى شىعدا، ئەويش بۇ خۇي يەكىكە لە تايىبەتەكانى ھونەرى نالى، كەوا بەدەگمەن نەبى پەيدا نابى بۇ مرۇف. گەلىك لە شاعىرى گەورە و لىھاتوو ھەن كە بەرزيان لە يەك دوو مەيدانى ھەلبەستدا دەردەكەويى، لە چەند مەيدانىكى تردا ون دەبىت. بىگومان ھۇي راستەقىنەى ئەم دياردەيە، نوقسانىي يەكىك لەو دوو سەرچاوە بنجىيەكانى ھەلبەستە: زات و بابەت! ئەگەر نوقسانىيەكە لە ھەردووكاندا نەبى. ديارە لىرەشدا مەبەست لە زات و بابەت، دوو لايەنەكەى بەھرە و پىگەيشتنە.

لىرەدا مەوداى گوتار بەپايان دەگات و خامەم بەديار داھاتنى كاتى ژمارەيىكى ترى گۆقارى كۆر دەمى خۇي دەبەستى. وەك شەھرزاد، داستانەكانى ناوەرۇك و سەر نەرمكردنى وشەى سەخت و باسى تىش كە ھەبى، ھەلدەگرى بۇ ئەو بەشەى كە لە ھەزار و يەك پەرى گۆقارەكە بەرخۇي دەكەويىت.

بەشاي سېپەم

لە بەشەكانى رابردووى ئەم نووسىنەدا- بەپېي دەرفەتى بەرتەسكى گوتار- جارجارە يەككە لە تايبەتايە بەرچاوەكانى شيعرى نالى باس كراو و ناوناووش نمونەى خراووتە بەرچاو. ئەوھى راستى بى نمونەكان لە زۆر جاردا پيوستيان بەشيكردنەو و واتا ليدانەو ھەبوو، بەلام ترسى دريژەكيشان مەوداى لە نووسىنەكە كورت كر دوو تەو و واتاى شيعرەكانى پى بەجى ھيشتوو. بۆرە عوزرىكى ترى وازھينان لە واتاى ئەو شيعرانە، لەو شدا بوو كە مەبەس لە نمونەكان، واتا كەيان نەبوو؛ بەلكو لايەنيكى ترى ھونەر بوو وەك ئارايشتى وشەى نەرم و شل لەناو ھەلبەستدا وەيا وينەگرى بەشيعر وەيا ھەر لايەنيكى ترى بى غەيرى واتا. ليژەدا ريم ھەيە جار يكى تريس بۆ كەموكورتى نووسىنەكەم بياريمەو، بەوھدا كە من لەسەرەتاو چ بەلينيك، وەيا نيو بەلينيكيشم نەداو تۆزىنەوھى تەواو لە شيعرى نالى بەكەم. سەرەبەسەكە خۆى "چەپكەك لە"، ئەم عوزرەى ھيناو تەو و دانى بەم كەموكورتىيەدا ھيناو. باو ەرم ھەيە بۆ تاكە نووسەريك لە زنجيرە گوتاريكدا، ھەر ئەوھندە مومكين دەبى چەند دەلاقە و كەلین بخاتە شوورە مەحكەمە پتەو سەختەكەى دەورى قەلاى گەنجينەى شيعرى ناليیەو، تا چاويك بخشيینی بەچەند كۆمەلە گەوھەريكيدا. ئەگەر دەستيشى لە درزيكەو گەيشتی، بەدزىلكانە، يەك دوو گەوھەرى لى گل داتەو. ھەرچەند نالى خۆى ئەم تەرزە دزەى لە پيشەو بەم بەیتە جوانە شكاندوو تەو، كە ئەویش گەوھەريكى خەزەنەكەيە:

ئەو گەوھەرى نوكتەى كە لە نالى دەدزن خەلق

ئاوى نيیە وەك ئاگرى بى شەوقى دزانە!

چاكە، ئيمە ئەفسوونى خۆ پاراستنمان لەم توانجەى نالى لە خۆمان خویندەو، بەوھدا كە شاعيرنين تاكو، دزانە نوكتەكانى نالى لە ھەلبەستماندا بەكزی ھەلايسينين.

بۇ ئەو كەسەمى ھەز لە «جوانىي ئاخاوتن» دەكا، ئەوئەندە بەسە، ھەلبەستەكانى نالى بەراستى و دروستى بخوئىتتەوۋە با لە ھەموو واتاكانىشى نەگات. ئەگەر بوپرم دەلئىم، وا ھەيە بەيتى نالى ئەوئەندە زل و زىنگەدارە چ پەكى لەسەر ئەوئەكەوتوۋە تىيى بگەيت يا تىيى نەگەيت. ئەو تەرزە بەيتە زىدە مەھكەم و بەھىزانە، چ ھى نالى بى، چ ھى شاعىرىكى تر، لە كورد و غەيرى كورد، بەشىۋازى كۆن و نوۋى لەو سامانە ئەدەبىيانەن كە بە رۇشنىبىرىكى زىدە بەرز كە زىرەكىيىكى يەكجار ھىژاى نەبى، سوۋدى لى وەرناگىرى. با لىژەدا تەعبىرىكى پەرەسەندوو بەكاربىنم و بلىم بابەتى ئەدەبى وەھا ھەيە، بەپوختەمى پوختە كراۋى (خلاصه الخلاصه) رۇشنىبىران دەكرى تىيى بگەن و زەوق لە وانا و دارىشتن و تىكەھەلكىشان و وشە سەرەكەشەكانى وەرگرن، بەكورتى دەبى بلىم، بەرەيىكى تەسكى رۇشنىبىرى ئەرىستۆكرات لە ئەدەبدا دەگەن بەپايەمى لىخالىبوون و ھەزمكردنى بەرھەمى بەرز و بەنرخ و بەھىز و پىز.

دەزانم گەلەك لە خوئىنەران چاۋيان ھەلدەبەزىتەوۋە لە وشەمى «ئەرىستۆكرات» كە تازە كردم بەوۋەصقى بەرەيىكى تەسكى رۇشنىبىران: چونكە گوئى و مېشك و دل و ھەست و نەستى جىلى ئەمروۋى خوئىنەران پىر بوۋە و ھەلاخناۋە لەواتاى دزىۋىي وشەمى «ئەرىستۆكرات». لەو رۋوۋە كە راگەياندى دەسەلاتى نارەۋاى تىداپە. لە نوقتەمى بەرانبەرى دەسەلاتىشدا، بى دەسەلاتىيى نا ئەرىستۆكراتەكان رادەگەپەنى. ئەمە دەزانم، لەگەل ئەمەشدا پەشىمان نىم لە بەكارھىنانى وشەكە؛ چونكە تاكە مەيدانى بى عەبب و بى زىان بۇ «ئەرىستۆكراسى»، مەيدانى ئەدەب و زانست و ھونەرە؛ وەياخود بابلىين مەيدانى بەرھەمى «عەقلى» ئادەمىزاد كە لەوئىدا كەس قەمچىي ھەرەشە لە كەسى تر ھەلئاسوۋرپىنى. ئەرىستۆكراسى لە مەيدانى دەسەلاتى مادىدا دزى مروفاپەتتەمى و دەبى بەرھەلستى بكرى و لەناۋ بىرى. لەمەشدا چ فەرقىكى دويىنى و ئەمروۋ و چەپ و راست و ئابوۋرى و زانىارى نىيە و ھەموو جۆرە ئەرىستۆكراسىك وەك يەك بەدە. من و تو كە بى دەسەلات كراين و قەمچىمان بەسەرەوۋە راگىرا، چ دلئانەۋەيىكى خۇمان لەوۋەدا نابىين دەستى قەمچى گرتوو ھى سەرۆك نەقابەيە، نەك ھى دەرەبەگ وەيا شىخى تەرىقەت، وە ياخود كابرانى ھەرەشەكەر كە ناۋى نىشتەمانپەرۋەرىي و چىن پەرۋەرى بەخۇيەۋە ناۋە.

ئەرىستۆكراسى، يەككە لەو مەفھووم و روالەتە كۆمەلەيەتتەمى لە ئەنجامى گۇرانى مېژوۋىيى ناھەز بوۋە و سەردەمىك لەمەۋبەر، رېزى لى گىراۋە. تەننەت لەم رۇزگارەشدا

،ئەوۋى بەزار لىي ناپارازىيە، بەدەل ھەر ھەزى لى دەكا و بەئەنواعى فروفيل و تەلەكەبازى لە كارىشى دىنى. ئەم ئەرىستۆكراسىيە لە مىراتى كۆننەى رېز و خۆشەويستى كە ھەى بوو، پشكىكى بۇ ماوۋتەوۋە تا بلىي رەوا و بى زىانە؛ ئەويش - وەك گوتم - لەمەيدانى بەرھەمى «عەقلى» دا بەزانست و ئەدەب و ھونەرىيەوۋە مانەوۋە بۇ ئىستاكە دياردەيىكى بەرچاۋە كە دەمەتەقە ھەلناگرى. لە ھەر لايىكەوۋە سەيرى بەرھەمى «عەقلى» ئادەمىزاد ئەكەيت، ھى واي تىدا دەبىنيت «تاك» نەبى، تىي ناگات. لە ناو ئەو بەرھەمانەشدا، كە لە پوۋى زەحمەتى تىگەيشتىيانەوۋە بە ئەرىستۆكرات دەژمىرېن، ھى وا ھەيە ھەمىشەكات بەكاردين و پوژى چەندىن جار دەكەونە بەرچاۋ و دەستى خەلق. بەنموۋنە:

فروكە، تەلەفزيون، وىنە و پەيكەرى سورپالىست، پرسىارەكانى رىيازىتى بەرن، كۆمپيوتەر، باسەكانى فەلسەفە، مادى بى ئايدىيالىست، ئوترووحەى سەخت و ورد كە لە زانكۆكاندا دكتوراى پى وەردەگىرى. پىي ناۋى زنجىرەى نمونەكان درىژكەمەوۋە ئەكا لىي نەبمەوۋە.

دەبىنى تا ئىستا «ئەرىستۆكراتىيون»، ھەر لەباودايە. جىي رېز لىنانىشە ئەگەر سەر نەكئىشيتە سەر قەمچى كارىي. سەرەپاى رېز لىنان. ھى وايان تىدايە ژيان بى ئەوان بەرپوۋە ناچىت؛ وەك لە نمونەكانى سەرەوۋەدا دىتمان.

كەواتە، ئەرىستۆكراسى رەواى سوۋدبەخش، تا ئەم پوژگارەمان دەژى و ھوى ژيانىشە. خۆم لەباسى ئەرىستۆكراسىيە بەد و ناپەوا دەدزەمەوۋە كە ئەويش لەژىر ناۋنىشانى تازە داھاتوۋدا ھەندەى رابردوۋە پاشكەوتوۋەكانى ھەزاران سال لەمەوبەر، لە گەردايە؛ چونكى نە لە نووسىنى وەھادا چارەسەر دەكرىت و نە بابەتئىكىشە دەست بدا بۇ پالپىشتى كردنى بىرو باوۋەرەكانم. من دەمەوۋى پىشت ئەستورېم بە «ھەق و راستى» لە نووسىنمدا، نەك بىروباوۋەرەم بى ھىز كەم، لەرپى راکرتنىەوۋە بەرانبەر كارى ناپەوا. من داۋاى بەردەوامبوۋنى شتىك ناكەم ئەنجامى بەدى لى پوۋىدات، ئىتر ناچارېم بۇى بىپارېمەوۋە وەيا لە رەخنانى رىزگارەم، بەھەنچەتى ئەوۋى شتى زور بەد و ناپەوا بەردەوام و رېزلىگىراون.

بەلى بىگومان ئىستاكەى ئادەمىزاد، گەلئەك جۇرى خراپ و چاكى «ئەرىستۆكراسى» تىدايە؛ تەنانەت جۇرى خراپەكانى بەھوى چاۋ سوۋرەدەنەوۋە و قەمچى ھەلسوۋراندەنەوۋە، رىي رەخنانىش لە خەلقى دەبىرەنەوۋە، بەزۇرى پەرىستى خۇشيان

بەسەر خەلقیدا دەسەپنن: نەك ئەمە و بەس. بەرەییکی بەرفراوانی خاوەن قەلەم و ھونەریش واز لە خاوەن قامچی دینن و بەردەبنە گیانی قەمچی لیدراو. بەدوای ئەمەدا خەریکی تاوانبار کردنی جۆرە پەسند و پەواکانی «ئەرستۆکراسی» دەبن بەچەند، تاوانی وەك «فکری کۆنە پەرس، پاشماوەی دەرەبەگ، خزمەتکاری ئیمپەرالیزم، بەندەیی ئەفسانە، خۆ لە میلەت بەزۆر گرتوو...» ھانی خاوەنی قەمچیش دەدەن لەناوی بیات. ئەم راستییانە ھیندەیی ھەبوونی خۆمان، بەرھەست و بەردەستیش. لەگەڵ ئەمەشدا داوا دەکەم، بەلکوو ئاواتەخوایم، ھەر لە ئیستاو تائەو کاتە بێ برانەوێی کە ئادەمیزادی تیدا دەژیت و بەرەو پێش دەچیت، دیاردەیی «فکری ئەرستۆکرات» ھەر بمینێ و پێزی لێ بگیرێ و گەشەیی پێ بدرێ؛ چونکە کە ھات و مروۆف لە ژان و ژواری رۆشنیبری و زانستدا ھەر ئەو بەرھەمانەیی بەوھەد ھینا کە زەین و ھۆشی عادەتی تیێ دەگەن، بەرھەمە بەرز و بایەخدارەکەیی لێ حەرام دەبێ. زیانی لێ حەرامبوونی ئەو بەرھەمەشی، لەوھندە ناوەستی کە لە دەستجوونی بارستی بەرھەمەکە دیاری دەدات. بەولای ئەو زیانەیی مەھدوو دەو، کە شتیکی زۆر و کەم نییە، ھەنگاوی بەرەوپێش چوونی ئادەمیزادیش کورت دەبیتەو؛ سەرەوژوور چوونی کەم دەکاتەو؛ دووریینی و ورد خۆیندەوێی بەکی دەکەوێ؛ ئومیدی گەورەیی بچووک دەبنەو؛ تیکرای دەسەلاتی مروۆقانەیی دادەلەنگی. ئەمەش چۆنیەتی راستیەکەییە.

سپینەوێی ئەو ھیندە زیدە زیرەکی و بلیمەتیەیی کە بەرھەمی «فکری ئەرستۆکرات»، بەکی لەسەر دەکەوێ، راستەوخۆ وەك پەرانندی تیزایی سەرەرم وایە کە برشتی پێ ناھیلێ و دەیکا بەخزمی دارووکاز. بەورد بوونەوھش بۆت دەردەکەوێ زۆربوون و کەلەکە کردنی گێروگرفتی ژیان و گوزەران، رۆژ بەرۆژ پێویستی پتر دەکا بەبوونی بلیمەتی و زیرەکی و زانستی لە ئەندازە بەدەر؛ چونکە بلیمەتی دوینی و ئەمرۆ ھەربایی چارەسەرکردنی گێروگرفتی دوینی و ئەمرۆ بەبەرەوھەییە. تەنانەت کیشە و تەگەرەکانی ئەمرۆ بە نامرازی دوینی چارەسەر ناکرێ. دەزانین مروۆفی پەسپۆری پیازیات، زال دەبوو بەسەر حیساباتی دوینی، بەلام لە ئاست پرسیارە زۆر تیکەل پیکەل و درێژکیشی گێروگرفتەکانی ئەمرۆدا دەست پاچە و دۆشداما و دەووستی؛ ئیتر کۆمپیوتەر ھات و باری راست کردەو. ناسمان گەردەکان بەبێ رایەلەکانی ئەلیکترۆنی ناتوانن کەشتییە ناسمانییەکان لێخوون. دیتت نەوت شوینی خەلۆزی گرتەو و کارەبا لەکاری ناسکدا نەوتی دەرکرد و ھیزی ئاتۆم لە مەیدانی خۆیدا کارەبا زێکرد. فێرگەکانی پەرمزی و

سورياليست، دريان به شيوازي كلاسيك دا له هونەر؛ شيعرى رها جيى به شيعرى ستوونى لهق كرد. فهنى برينكارىي "جراحه" و دوزينه وهى نه ساغى دهرمانسازىي نوئى هموو زانستى له شسازى كۆنى كرد به نه فسانه. ده بى نه وه شمان له بىرى، ههر يه كيك له و شتانهى كه بزوتنه وهى به ره و پيشه وه چوونى مرؤف ده يان كا به ميراتى ميژوو، له كاتى خوياندا، به ره ه مى «نه ريس توكرات» بوون له مهيدانى تايبه تى خوياندا.

ههر يه كيك له و قوناغانهى كه مرؤف به جيى هيشتوونه وه، بابليم تيدا به پيش خوى كه وتوو ته وه، نه و يش له كاتى خويدا نه وه نده پيشكه وتوو، نه ده بوو نه گهر رپى به ره ه مى «نه ريس توكرات» له پيش ههنگاوى مرؤف كوئى كرابايه وه. تو بليى نه گهر له سه ره تاكانى نه م چهرخه دا، هه ولده رانى دروستكردى «فرؤك» وازيان له ته قه لا هي نابا له بهر گالته پيكرديان له لايه ن زانا كلاسيكيه كانى نه و كاته وه، ده بوو ئيستا له كام پله ي ژيار و زانستدا باين؟ چونكه نه گهر فرين نه با، مهيدانىكى بى سه ور بنى زانست و ته كنيكى نه م رؤژگار ه ش له خو وه به رووى مرؤفا داده خرا.

پاش ۵۰ سالى تر، دانيشتووى نه م زه وييه زؤر ده بن؛ زانست و ته كنيكى نه م كوتايى چهرخى بيستم له برسانيان ده كوژى. خو ده زانين مرؤفى نه مرؤش ههر به هوئى هه ول و به ره ه مى «نه ريس توكرات»، تواناي ژيان و مانه وه يان هه يه. بي نه له كشتوكالدا گاره شه كه مى بيتويى و شاره زوور به كاربينه و هوش و فامى مام بارام و مام بايزيش بكه رابه رو سه يرى نه نجام بكه. توله م گوته يه مدا پيمه ليوه، مام بايز و مام بارامى هه ژار چ گوناهيان نييه له دواكه وتن و نه خوئنده واربيان و نه وانيش نه گهر بويان ريكه وه تا، له وانه بوون بگهن به ويه پى زانين و هونەر. به لى، نه مه م پى مه لى؛ چونكه من گله ييم له مام بارام و مام بايز نه كردوو، عه بييشم لى نه گرتوون؛ له زمندا بو شيان پاراومه وه. من ههر نه وه نده م گوته وه و ده يليمه وه، گيروگرفت و كيشه ويه رى ژيان و ژيار به هوش و گوئشى مام بارام و مام بايز، چاره سه ر ناكري؛ ته نانه ت به رزترين زيره كى و بليمه تىي چهرخيك ناتوانى به كه ره سته ي نه و چهرخه ته نگو چه له مه مى كو مه لايه تىي چهرخيكى ترى دواى خوى چاره سه ر بكات. مام بارام و مام بايزيش، هه رگيز نابنه به ره مه پيى هوئى ره واندنى گيروگرفتى ژيان؛ نه گهر نه گهن به پله ي «فيكرى نه ريس توكرات»؛ واته كه به وردى سه يرى هه لكه وت بكه يت، ده بينى ليقه و ماوى و دواكه وتووى مام بارام و مام بايز به جورىكى به رچاو له سه ر «فيكرى نه ريس توكرات» ده كه نه وه، نه ك تاوانبارى ده كه ن. نووسه ريكيش كه دي ت و به رپاله ت قي زي خوى هه لده ستيئى له و به ره ه مانه ي زؤريه ي

خەلق تېيان ناگات و عینوانی «ئەریستۆکرات» یان لی دەکا بەعەیب، مەبەستی لەوودا، سەودا کردنە بەگوتەمی «لەبەر گوئیان خۆش» کە بازاری ئەو لەناو گەلانی خەلقدا گەرم دەکات و دووکانە سیاسیەکی بە ھەرمین دینیت، لەھەمان کاتیشدا، کام بەرھەمی «ئەریستۆکراتانە» یە بەکاری دینیت و تامەزۆیی خۆی پی دەشکینیت. لەبیرمانە لە سەرەتاکانی شۆرشی ۴۱ی گەلاوێژ، کابراییک لە میکروڤۆندا ھاواری دەکرد «لا قصور، لا ثلاجات»؛ کەچی دواتر دەسەلاتی تەواوی چەنگ کەوت و دنیای بۆ تەخت بوو.

فکری بەرز، لەھەر چەرخیکدا چرای ھەرە بەشەوقی ئەو چەرخەییە. ئەم فکەرەش ھەموو مەیدانیکی ژین و بوونی ئادەمیزادی گرتوووتەو؛ واتە وەنییە ھەر لە ریازیات و فەلسەفە و پیشەسازی و دکتۆری و ئاتۆم و ئاسمان گەردی و شتی ئەوتۆ زەحمەتدار فکری بەرز ھەبی و بسەلمیندری، بەلکوو ئەدەب و ھونەریش شانبەشانی زانست و تەکنیک "صناعە" لە ئاسانەو دەست پی دەکات، کە بابەتی ھەرزەکارانە لە رۆشنبیریدا، و تی ھەلەدەکشێ لە ریکار و شیواز و واتا و ناوەرۆکیدا تا پلە ناوەندی و بەرەو زۆرتیش تیدەپەرینی و دەگاتە ئاسۆ بەرزەکانی فکری ئەریستۆکرات. دەتوانم بلیم فەرقی فرۆک و پایسکیل چەندە، کە ھەردووکیان ھۆی گواستەو و گەرانن. فەرقی نیوان ئەدەبی ھەرزەکاران و ئەدەبی بەرز، ئەویش ھیندە دەبی، چ فەرقیکیش نییە لەنیوان نەھیالانی ئەدەبی بەرز و نەھیالانی ھۆی گواستەو بەرز، کە فرۆک و شتی وەك ئەو، چونکە ھەردووکیان لەیەک سەرچاوە ھەلەدەقولن کە پیشکەوتووترین فکری ئادەمیزادە.

لەبەر رۆشنایی ئەم لیکدانەوویەدا، ئەدەبی نالی راستەوخۆ دەچیتە پیزی ئەو بەرھەمانە کە زادەمی فکری ئەریستۆکراتن. لەویشدا بەپی داپشتنی مەحکەم و نوکتە ئارایی و پەنگینی وردپیوی قوولیی، خۆیەو، دپ بەرپزەکانی داوادی فکری ئەریستۆکرات دەدا؛ تا دەگاتە لای بەراییی. نەك ئەمەندە و بەس، بگرە شیعەرەکانی نالی خۆی پیشبەری لە یەکتەری دەکەن و یەکیان ئەوی تر دەخاتە داو خۆیەو لە مەیدانی ئەریستۆکراتیدا. بەنموونە بیین و ئەم دوو بەیتەمی خوارەو بەیەکتەر بگرین، فەرقی تێھەلکشانیان بەرەو بەرزایی فکەرەو، بەئاشکرا خۆ دەنوین:

نموونەمی یەکەم:

لەبت میم و قەدت ئەلف و زولف چیم

دەزانی بەم سییانە طالبی چیم؟

نموونەى دووهم:

رەوشەنى ديدە بە ئىنسانە كە موژدەى قەدەمت

رەوشەنى ديدەى غەم ديدەى «بیت الحزن» ه

نالى لە نموونەى يەكەمدا، لەراستە شەقامىكى واتا تەقلىدییەكانى نیوان شاعیرانى رۆژھەلاتدا رۆیویو بەرەو نوكتەو «تشیبە و جناس و توریە» وە. لیژەدا بنگەى ھەلبەست و خەيال و عیشقى ھەلستاندوو، لەسەر چەند تەشبیھاتیكى سەلمینراوى نیوان شاعیران بەویدا، كە لیو تەشبیھ كراوہ بە سەرى پیتی «م»، بالاش بە راستایى «ا» و لولویى زولفانیش بەنیوہ ئەلقەى پیتی «چ» كە لە ریزبونیاندا وشەى «ماچ» پەیدا دەبى. بەلام بۆ ئەوہى چ غەدران لە نالى نەكەین، دەبى ئەوئەندەش بلیم لەم بەیتەدا نالى، ھەندىك واتای جوانى بۆ گل داوینەتەوہ؛ یاخود بەقەرەز بۆى ھەلگرتووین كە لە بەیتى سپیەم پیمان دەداتەوہ:

كە ھاتى تیغى «بى زارى» ت لەسەر دام

سەرى خۆم خود بەخود ھەلگرت و رۆییم

واتا قەرەزكە لەوہدايە كە وشەى «بى زارى - بیزارى»، ھەم «نەبوونى دەم»، ھەم «وہرس بوون» رادەگەيەنى. ھەردوو واتا بابى ئەوہ دەكەن، نالى ئومىدى بە «ماچ» نەمىنى؛ بەلام كە وشەى «بیزارى» بەواتای «نەبوونى زار» بى، لەبەنەرەتدا «ماچ» كە لەناو دەبا؛ چونكە پیتی «م» لەناودا نامىنى. ئەم صوورەتەى «نەبوونى زار» یش، يەكیکە لەو موبالغە پەوايانەى كە شاعیرانى لەمەوبەر مەھارەتى خۆیانان تیدا تاقى كردووہتەوہ. نالى بۆ خۆى چەند جارەن، ئەم وینەيەى «نەبوونى زار» ی كیشاوہ، مەبەستیش لە نەبوونەكە، زیدە گچكەيى و تەنگى زارەكەيە:

گوتم ئایا بەزارى خۆت دەپرسى حالى زارى من؟

برۆى ھینایە يەك وەك شكلى «لا» يەعنى كە «بى زارم»

نموونەى تریش ھەن، وەك ئەمانە كە پئویست نییە، لیژەدا دریزە بەگوتار بدەین، لەرپی ھینانەوہى ھەموویان.

یەكیک لەو شاعیرە مەشوورانەى ئەم واتایەى ھیناوتە ناو ھەلبەست، حاجى قادەر، كە ئەمەش نموونەى مەھارەتەكەيەتى لە فەندى تیبردنى «زار» بەنیازی مەدحى خۆشەویست:

نقاشی «دم» ی نوقتەکی دانا بە نیشانی

زانی که «دم» ی کردووہ «بیزار» ە لە مانی

واتە وینەگری "دم-دم" مەدح کراوە که لە جیگەیی «دم-دم» نوقتەییکی دانا؛ چونکە هیندە بچووکه لەو پتر ھەلناگری که بە شتیئک تەشبیھ بکری لە نوقتە گەورەتر بی. دەشزانین نوقتە ھەر بەگوتە و لەکاری عەقڵیدا وجودی ھەیە، ئەگینا لەواقیعدا وجودی نییە. لەگەڵ ئەمەشدا که شتیئک نەبوو لەنوقتە بچووکتەر بۆ وینەیی دەمەکەیی، ئەو ھەر پئی رازی نەبوو و بەزەمی حیساب کردو «بیزار» بوو لە مانی.

کہ وردبیتەوہ لە وشەیی «دم» وەیا «دم بە رینووسی ئیستا» دەبینی ھاتنی نوقتە بەنیشانە بۆی، ھەلنەگری وشەیی «دم-دم» بکا بە «دم-دم»؛ چونکە پیتی "د" لە "دم" دا کہ نوقتەیی بەنیشان درا دەبیتە «د» دەمەکەش دەبیتە «دم». لەمەوہ ھەر بەجاری مەدح کراوەکہ مافی ئەوہی دەبی لە مانی نوکتەکہ "بیزار" بی.

وشەیی بیزار واتای نەبوونی زاریش دەدا. (بی زار).

وشەیی (مانی) لەکوٹایی بەیتەکہ، ئەویش ئیشارەتیکی تیدایە بۆ فەندی وینەگری لەو رووہوہ کہ مانی ناوی وینەگریکی یەکجار بەناوبانگی رۆژھەلاتی کۆن بوو. لەھەندی ئەدیپ و شیعر دۆستم بیستووہ گۆیا یەکیئک لە واتاکانی وشەیی «دم» بەعەرەبی «مدح» دەگەییەنیت. ئەوسا بەیتەکہ بۆ ئەم لایەنەش دەچوو کہ وینەگرەکہ بەدانانی نوقتە لەجیگەیی دەمی یاردا مەدحی کردووہ، ئارایشتی داوہ. ئیتر یار لە «مانی»، وینەگری بەناوبانگی کۆن، بیزارە و لیبی بی نیازە. بەلام من ئەوہندە سەیری فەرھەنگی عەرەبیم کردبی نەمدیوہ «دم»، بەواتای «مەدح» ھاتبی؛ واتە «دم»، لەو وشانە نییە پییان دەلین «أضداد» و دوو واتای پیچەوانە دەبەخشن.

بیجگە لە حاجی و نالی، شاعیری تریش ھەن، کورد و غەیری کورد، ئەم واتایەیی بچووکہ کردنەوہی زاری مەحبووہیان کردووہ بە ماکی بەیت و دوو بەیت لە ھەلبەستدا، بەلام بەپیویست نابینم نمونەیان لی بینمەوہ و پەکی زنجیرەیی بابەتی نووسینەکہم بخەم. ئەم بەیتەیی حاجی قادریشم لیردا وەک پالپشت خستە بەرچاو کہ لەسەر بەیتەکہی نالی بکاتەوہ. ئەگەر ھات و خوینەریکی تازە پیگەیشتوووی میئشک بەزانستی نووی زاخاودراو لە گۆشەیی نیگای شیوازی نەویاووہ عەیبی لی بگری و ئەو ھونەری تیدایە بە شتیئکی بی بایەخی داینی کہ ئەم کارە لە نالی بەعەیب بگریئ، دەبی لە ھەموو ئەدەبی کۆنی رۆژھەلاتی موسلمان، بکری بە عەیب.

با بېئنه سەر خوانى بەيتەكەى تىرى نالى، بزائىن چ خۇراكىكى مەعنەوى، لەويان
وهردهگرين و چۇن لەسەرە و ژوور چوونى بەرەو پۇپى فكر و تەعبىرى نەرىستۇكرات،
بەيتەكەى يەكەمى جى ھىشتووہ!

رەوشەنىيى ديدە بە ئىنسانە كە موژدەى قەدەمت

رەوشەنىيى ديدەىي غەم ديدەىي «بيت الحزن» ە

چاۋ بە «انسان» روون دەبىتەوہ. بەدېتنى «انسان» ى خۇشەويست، رەوشەنى بۇ
ديدە پەيدا دەبىت؛ ياخود رووناكىي چاۋ بە «انسان» ە. لە غەرەبىدا «انسان العىن»
بەبىبىلەى چاۋ دەلئىن؛ كەواتە ئەو ئىنسانەى لەم بەيتەدا دەبىتە ھۇى روون بوونەوہى
چاۋ، وەك «انسان العىن» وايە كە ھۇى دىتنەو بى ئەو مروڤ كوڤر دەبى.

ئەم راستىيەى روون بوونەوہى چاۋ بە «انسان»، با لىرەبى، تا بزائىن ئىنسانە
خۇشەويستەكەى نالى لە مەيدانى چاۋ روونكردەنەوہدا چ دەكا:

نالى دواى بەيانكردى تەئسىرى «انسان» لە روونكردەنەوہى چاۋ- كە ئەمە
بەيانكردى راستىيەكى گشتىيە- روو لە خۇشەويستەكەى دەكات و پىي دەلئى: تۇنەك
خۇت بەلكوو تەنھا قەدەمت- واتە پىت- قەدەمىشت نا، ھەر موژدەى ئەو قەدەمەت
بەسە بۇ روونكردەنەوہى چاۋ. بەلام چ چاۋئەك! نالى رازى نىيە «موژدەى قەدەمى
خۇشەويستەكەى» ھەر بەقەدەر ئەو ئىنسانە تەئسىرى بىي كە چاۋى عادەتى روون
دەكاتەوہ. موژدەى قەدەمى ئەو «رەوشەنىيى ديدەىي غەمدىدەىي بيت الحزنە»: واتە
رەوشەنىيى چاۋە غەمدىدەكەى «بيت الحزنە» كە دلە پر لە غەمەكەيەتى. موژدەى قەدەمى
يارى نالى رووناكىي چاۋى غەمدىدەيە: كام چاۋى غەمدىدە؟ ھى دل. دلئى ناو خانەى
خەم و خەفەتان! «بيت الحزن»، ئەو واتايەش رادەگەيەنى كە «خانەى تازىەداران» بى،
بەو پىيە موژدەى قەدەمى يارەكەى بەسە بۇ روونكردەنەوہى دلە خەفەتبارەكەى ئەھلى
ئەو مالەى تازىيەى تىدايە. موژدەى قەدەمى يارى نالى، دەبىتە «انسان العىن» ى چاۋى
غەمدىدەى دلئى تازىەداران.

لە كوردىيەدا «قدم» بەواتاى (ھاتنە لا، سەرلىدان) دىت؛ واتە مەرج نىيە «قدم» ھەر
ئەو «پى» يە گۇشت و ئىسقانە مادىيە بى كە ئەندامىكى لەشە. بەمەدا واتاى بەيتەكە
ئەوہ دەگەيەنى كە موژدەى بىستنى سەردانى يارەكەى بەسە بۇ ئەوہى چاۋى
غەمدىدەى دلئى تازىەداران روون كاتەوہ.

ناسك كوردنەوہى وىنە و واتا و تەعبىرى ئەم بەيتە، لەو رادەيە داپە كە ماملەتى لەگەل

ئاخاوتن و تېگەيشتن و ھەستى عادەتيدا، بەتەواۋى پىچراۋە و پەلەفەرمى لەناو دىل و گيان و نەستە. بۇ گرتنى جوانى بەيتەكە «منطق- ژيېرېژىي» ھىچى پى ناكرى؛ دەبى ھەست و ھۇش و گۇش، پەنجە مەھوومەكانى «مطلق و تجريد» لى بەكار خەن. دوو واتايى وشەكانى "انسان، قدم، بيت الحزن" لەپېش نيگاي سەرنجدا، وەك رەنگ گۇپى پەپى تاوس، ھەرجارە و ھەرساتە تريفە و ئاورىنگىكى نوئى، بەبەر ديدەى غەمديدەى خەيالدا دىنئيت.

لە خوئىندەۋەى ئەم بەيتەدا، ھەموو جارىك بەيتىكى مەولەويم بەبىردا دىت كە ئەۋيش مەۋدايەكى بەرفراۋانى بىرپوۋە لە مەيدانى خۇ ناسك كىردنەۋەدا:

روخسارى وەختى مەصقەل مەدا وىش^(۱)

ۋە شنۆى پارىز خەيال مەبى ريش

«پرووى يار كاتىك بە «مەصقەل- دەرمانى ئارايشت»، ريك دەخرى، ئەۋەندە ناسك دەبى، بەشنۆى پارىزى خەيال زامدار دەبى».

سەيرى نەيگوت بەخەيال زامدار دەبى؛ نەيگوت بەپارىزى خەيالىش زامدار دەبى. ناسكىيەكەى لەۋەدايە بەشنۆى پارىزى خەيال ناراحەتە.

بېگومان بەيتەكەى مەولەۋى لەپرووى تەنك ھەلپىرەن و ناسك كىردنەۋەدا ھىندە تىك ھەلكشيوۋە پەكى سەرەو ژووتر رۇيشتنى خۇى خستوۋە؛ بەلام ديسانەۋە بېگومان بەيتەكەى نالى لەچەند بارىكەۋە پيش ھى مەولەۋى دەكەۋىتەۋە:

يەكەم: لەلايەن ئەۋەۋە كە نالى رىگەى يەكسەرە (مباشرى) نەگرتوۋە بۇ سەپاندنى واتاي مەبەست، بەسەر دىل و مېشك و زىھنى گويگردا. ھاتوۋە لە پەناى راستىيىكى بى دەمەتەقەۋە (پوون بوونى چاۋ بە انسان). پى دزىلكەى شاعىرانەى بەخامەى خۇى كىردوۋە بۇ مەلبەندى خووليايى «دەيدەى غەم ديدەىى بيت الحزن». لە ھەموو ھەنگاۋىكىشدا سىبەرى راستىيەكە، وەك ساپەبان، چەپارەى خامە و خوولياى نالى دەدەن، لەۋە كە ھىچ پىشكىكى

(۱) لىردەدا بەيتەكەم بەجۇرىك شىك نووس كىرد كە لە ديوانەكەى مەولەۋى بەسەرپەشتى كىردنى مامۇستا مەلا شىخ عەبدولكەرىمى بىارەبى لە چاپ دراۋە، لە خەلقى ترم بىستوۋە، بەشىۋەبىكى جودا دەخوئىننەۋە: لە جياتى پوخسارى، پوخسارەش دەلئىن و لە شوئىنى وىش، لىش دەخوئىننەۋە. جودايى تىرى غەبرى ئەمانەش ھەيە.

پەرخنە و ناپەزايى و خوينەر و گوئىگرى بەرىكەۋى. نالى لە سەرەتاي بەيتەكەدا دەروازەيىكى وەھا فەراخى بەرۋوى خەيالىدا كىرەتەۋە ھەتا وانا و خووليا و ناسكى و وردىي پىدا تىپەپىنى ھەركەمە. لە بەيتەكەي مەولەۋىدا ئەم خۇلادانە لە تەگەرەي تەعبىرى يەكسەرە (مباشر) پەيدا نىيە، تاكو بتوانى زەقايى واقىيى نامەتلووف تى ببا كە برىنداربوونى روو بەشنۆي پارىزى خەيال. دەبى لىي بسەلمىنن رووى يارەكەي ئەو ناسكەيە كە ھەلبەست وىنەي كىشاۋە ھەموو بەلگە و ھۆي سەلماندىشمان ھەر قسەي شاعىر خۇيەتى. ئەۋەندەشى بۇ داۋىنە سەر كە جەزبەو گەرمى عىشق، بەعادەت پەلەفرە بەعاشق دەكەن. لەم پەلەفرەيەشدا چاۋەنۆرى گوتە و كىردەي نامەتلووفى لى دەكرى و لىي دەسەلمىنرى. ھەلبەت ئەو سەلماندىنە كە بۇ مەولەۋى دەكرى بۇ نالى و غەيرى نالىش دەبى بكرى؛ بەلام نالى لەم بەيتەدا خۇي نەھاۋىشتوۋەتە بارىك شەفاعەتكارى بۇ پەيداكەين لە عورف و عادەتى شاعىران وەيا لە جەزبە و ناگرى عىشق.

دوۋەم: نالى لە بەيتەكەيدا وردى و ناسكى و جوانىي ھەلداۋەتەۋە سەرىكە تا ئەو پادەيە كە قەيلىكى ھەلبەست مشت بوۋە لىيان و كەلەپىزىش دەكا. ھەموو جوانى و ناسكىيەكەشى لە سەرچاۋەي ناۋەكى (داخلى) ھەلبەست ھەلقولاندوۋە كە خۇشەۋىستى يارە و چ بەرتىلى نەداۋە بەھۆي لاۋەكى تا دەستى يارمەتى درىژكا بۇ پالېشتى كىردى خۇشۋىستىنەكە؛ كەچى مەولەۋى لە بەيتەكەيدا، ھانى بردوۋەتە بەر «مەصفەل» و ئارايشتى دەستىرد كە لە جوانىي يار زىادكەن... ئەمەش دىاردەيىكى ئاشكرايە لە بەيتەكەدا پىي ناۋى من درىژەي پى بدەم.

سىيەم: پەرخنەيەيىكى تايبەتى خۇم ھەيە لە بەيتەكەي مەولەۋىي؛ پەنگە خوينەريكى تر بەپەرخنەي دانەنى. ھەر جارە كە بەبەيتەكەي نالى دەگرم پتر خۇم لە پەرخنەكەدا بەپاست دەزانم. ھەزم بەۋە دەكرد مەولەۋى لەجىياتى «رىش- زامدارىي» ئەنجامىكى ترى زىدە جوانىيەكەي ھىنابا ناۋ ھەلبەست كە پەيوەندىي راستەوخۇي لەگەل "عاطفە" و سۆزى شاعىر و گوئىگر ھەبا نەك ئەو سۆز و عاطفەيە بەدوا «زامدارى» دا بىنە ئەنجامى دوۋەمى جوانىيەكە؛ واتە ئەنجامى، بەو مەعنایە كە برىندار بوۋنەكە بەرھەمى يەكەم و كوتومتى

جوانىيەكەيە، پاشان لەپى ئەو دەو، سۆزى گۆيگر ھەل دەستتەو ەك بەرھەمى
 دواكژ. بەيتەكەمى نالى لەم مەيدانەدا دوو جار ان بەسەر بەيتەكەمى مەولەويدا زال
 دەبى. جارىكيان لەو دەدا كە ھەلپزانى سۆزى شاعىر و گۆيگر و ھا راستەوخۆ لە
 جەرگى ھەلبەستەو ھەل دەقولى، ھەر دەلىي پىشېر كىيەتى لەگەل وشە و
 رستەمى ھەلبەست. تۆ كە خویندەتەو «رەوشەنى دىدە بەئىنسانە كە موژدەى
 قەدەمت» و چاوى جىھانبىنى تۆقەسەرى مروقت دىت كړنووش دەبا بۆ قەدەمى
 ھەرە پايىنى يار، چ پىي ناوى نىو دەو دەمى بەيتەكەمى بخوینىتەو بۆ مەبەسى
 سەر كړدى سۆزت. رەنگە بىرلەو بەكەيتەو، نایا نالى چ بوركانىكى "عاطىفە"
 بەدەستەو ماوہ بىكا بەئەنجامى ئەم جەھەنمە؟ ناگرى لەمە بەتینتر و دیا
 ەك ئەمە تىنار لە تەندوورى چ ھەناویدكا پەيدا دەبى لەنگەرى سۆز و نىوہ
 بەيتى يەكەم راگرى لە نىوہ بەيتى دوو دەدا؟

جارىكى تىرش بەيتەكەمى نالى بەسەر ئەو دەكەمى مەولەويدا زال دەبى لەو دەدا كە وا نەك
 ھەر لەسەرەتاوہ سۆزى گۆيگر دەجۆشینی، بەلكو لەگەل ئەو دەدا كە بەزاهىر لەپىشەوہ
 ھەموو سۆزىكى خۆى ھەلپشتووہ بەھۆى بەرزكردنەوہى «موژدەى قەدەم» بەسەر
 «انسان العین» دا، دىت و لە مصرەعى دوو دەدا جارىكى تىرش ئىفلاس بە «انسان
 العین» دەكاتەوہ كە چاوى عادەتى خوین و گوشتە، بەو دەدا راي دەگرى لەبەرانبەر
 «دیدیى غەمدیدەىى بیت الحزن». ئەوجا سەر لە نووى «انسان العین» ەكە ئىفلاس پى
 دەكاتەوہ لەتەك «موژدەى قەدەم» دا؛ چونكە ئەو موژدەى خۆى بوو تە رووناكایى
 «دیدیى غەمدیدەىى بیت الحزن»: بەو پىيە، كات لەكات سۆز و كلىپەى ھەلبەست پتر
 مەشقەل دەبەستى.

لەپشت ئەو وینە و واتایانەوہ، نارمايى وینەيىكى تری يەكجار خەيالى و خووليايى
 و تەجرىدى جلوہ دەبەستى بۆ سرنجى وردبىن. خەرىكم نەویرم خۆمى لىدەم، نەكا ەك
 جيوہ، بەرپەنجەى تەعبىرم نەكەوى وەياخود بۆم نەچىتە ناو پەراوینى تەعبىرىكى
 رەوان و مەفھوو مەوہ.

زانیمان لە مصرەعى يەكەمدا «انسان العین» ھەيە لە مصرەعى دوو دەدا، ئىمكان
 ھەيە شتێك پەيدا بىت كە پارسەنگى ئەم «انسان العین» ە بى. رستەمى «رەوشەنىي
 دىدەىى غەمدیدە» مومكىنە واتای «رەوشەنىي چاوى غەمدیدە» بەدا. چاوى غەمدیدە،
 دەشى تەركىبىكى ئىزافى بىت، نەك وەصفى و ماناكەمى «چاوى غەمدیدەيىك»

ئىنسانىكى غەمىدە « بى له ئىنسانەكانى « بيت الحزن ». كهواته « ديدىي غەمىدە»،
چاوى ئىنسانە له بەرانبە « انسان العين» دا دەبىتە « عين الانسان». لەو دەو بەيتەكە
ئەم شىۋەيە بەدەستەو دەدات « رەوشەنىي ديدە بە "انسان العينه"، مۆژدەي قەدەمى
تۆ رەوشەنىي عين الانسانە».

بەراستى بەيتەكەي نالى زۆر شتى تىرى بەبەرەو ھەيە. ھىندە دەولەمەندە، وەك
ئەو بەيتە چەند ئاوينەيەك بەرەو رەوى بەكتر راگريت بەجۆرىك ھەرىكەيان وینەي ئەوانى
تر بداتەو؛ ئىتر سەيرى ھەر كامىكىيان دەكەيت، شىتەيىكى بى برانەو ھى ئاوينانى تىدا
دەبىنيت. من لەم چەند دىرەدا، وینەي گشتىي ئەم «ئاوينە رىزان» ھم خستە پىش
چاوان، لەگەل خورد كەردنەو ھى دىمەنى تىكرای چەند ئاوينەيىك با خوينەرىش لەلاي
خۆيەو چاوبىرەيتە ئەم ئاوينە بەندانەي نالى و تابلوى واتايان لى وەرگىي بايى
تواناي خۆي.

من ھەرگىز مەبەستەم ئەو نىيە، رەخنى ناھەزانە وەيا بى رەھمانە لە شىعەرى
مەولەوى بگرم كە دەزانم مەولەوى شاعىرىكە لە رىزى ھەرە پىشەو ھى شوەراي
رۆژھەلات دىت. نەشم وىستوو بەخۆرايى لە نرخی بەيتەكەي كەم كەمەو؛ بەلكو،
بەپىچەوانەو، رەنگە زىدە نرخی و جوانىي بەيتەكە وای كەردىي بخرىتە تاى تەرازووى
موقارەنە لەگەل بەيتەكەي نالىدا كە شاكارىكە لەوانەي تاك تاك نەبى مانەندىان چىنگ
ناكەو. دىت پىشتر بەيتەكەم بە بەيتىكى تىرى نالى خۆي گرت و كەردەم نەمۆنەي
پىشبركى لە مەيدانى فەكرى نەرىستۆكراتدا.

لەم نەمىشتەي بابەتى جۆر جۆرى دارشتن و جوانى و وردىي ھەلبەست كە وەكو
پىلكە يەكيان ژوورووى ئەو پىتر دەكەوئەو و پايمى بەرتر بۆخۆي دادەگرىت، لە
مەيدانى ھونەرى ئاخاوتن و فەكرى نەرىستۆكراتدا، دەگەين بەو قۇناغە باسى سەر
نەرمكەردنى وشەو تەعبىرى سەختى تىدا بىرى. نەرمكەردنىك كە لەناو نەرمانى شىعەردا
خۆي بەرەق و زەق نەنوئىي. بىگومان، ئەم ھونەرى ماملەتى شاعىرانە لەگەل بابەتى
سەختدا، پلەيىكى نوئى تايبەتى بۆ خۆي ھەلدەنى بەرەو دەسەلات و تواناي پىويست
بۆ ئاخاوتن بە زمانى يەكجار پىسپۇرانە و پوختى دەرىپىنى مەبەست لە قالىي
نەرىستۆكراتىدا؛ چونكە لەم جۆرە دارشتنەدا سەرەراي دەسەلاتى راشكان بەسەر فەكرى
ورد و قوولدا كە لە بەھرى ھونەرى ھىزايەو پەيدا دەبى، دوو بەرز بوونەو ھى تر
پىويستە:

یهکهم: دسهلآت و بههره ی هونهریی زگماک که بویتز دهگهیهنی به بانی بهرزی فکرو تهعبیری نهریستوکراتی عادهتی، دهبی له چهرخ بدریت و مشتومال بکریت تاکو نهرم و نولییهکهی دهگاته نهو رادهیه که دهگاته تینالان و شلبوونهوه بهدهوری کهرستهی رهق و زهقی تهعبیری سهرکهشدا و ههست بهزبری و لیکششان و پیککهنهوه نهکری که عهیبی بنجین له ههلبهستدا.

دووه: بههره ی زگماکی مشتومال کراو که لایهنی «ههلهکوتووی» بویتز دهگریتهوه، بهتهنها نابیته ههلهگری باری قورسی تهعبیری سهرکesh له مهلبهندی فکری نهریستوکراتدا. ویپای ههلهکوتووی بهرادهی نهویش، پیویست به «پیگهیشتن-رؤشنبری» ههیه. ههر نههم پیگهیشتنهیه پتر له بههره ی ساده، زیهن به چرگهنی فکر و تهعبیری سهختدا دهگریت؛ بهلام دهریاز بوونی زیهن لهو چرگهنه، کاری بههره و هونهره.

نههم راستییانه، راستییکی تریان لی ههلهدهستی: ههروهک فرمانی بویتز لهم بابته هونهردا یهکجار گران و سهخته، خوینهریش بهکهرستهی عادهتی تیگهیشتنی شیعر بر له چرگهنهکه ناکات. دهزانین زمانی شیعر، کهمو زور زهحمهتره له ناخاوتن؛ بهو پییه تیگهیشنتیشی وهک تیگهیشتنی قسهی عادهتی نییه. لهمهوه دهزانین تیگهیشتنی فکری نهریستوکرات له شیعردا جاریکی تریش سهختتر دهبی له چاو فکری سهراو. پوختهی گوته نههمیه تاکوو بهرههمی فکری نهریستوکرات له شیعردا تیغهلهکشی بهرهو بهرزایی، پیویستی بهخوینهری زیرهکتر و پیگهیشتنو تر دهبی؛ یاخود به تهعبیریکی تر خوینهریش دهبی له فکردا نهریستوکرات بی؛ نهگینا له بهرههمی فکری نهریستوکرات ناگات. ههر نههم هوییه زهحمهتی تیگهیشتنی بهرههمی فکری ورد و قووله که به «مجاز» پیی دهگوتری «فکری بهرز»، وهیا لیردها ناوی «نهریستوکرات» ی بو بهکاردینم، دیاردهییکی زور بهرچاو پیگ دینیت لهبازاری نالوگوری رؤشنبری. پی بهپیی سهخت و زهحمهت بوونی نهو فکره- که له بهرهههکهدایه- کریاری لی دهتهکینهوه، تا وای لی دی بهرههمی یهکجار ورد و قوول له فکری رووتدا، راستیهکهی لهههموو مهیدانیکی فکر و زانستدا تاک و تهرا نهبی، کریاری چهنگ ناکهوی.

من بهپیجهوانه ی نهو رؤشنبرانهی وهتهنگ دین له باو نهبوونی بهرههمی نایاب، نهک ههر وهتهنگ ناییم و بهس، بهلکوو ههستی ههسانهوه دهکهم بهوهدا که له باو نهبوونی بابتهی نایاب شتیکی ناسایی و چاوهروانکراو رووی داوه. چونکه بهراستی

سەير دەبوو خوينەران، وروژمیان ھىنابا بۇ سەر نووسىنى سەخت و سەرکەش كە باوەشى بەفەكرى ئەرىستۆكراتىدا گرتىبى و لەكەمىكى نەبى تىي ناگەن يا ھەر لەھىچى. ئەوسا بىرم بۇ ئەو دەچوو خوينەران بەچاۋلىكەرى وەيا بەنيازى خۇ ھەلدانەو شتىك دەكپن و پارە و ماندوو بوونى بۇ بەخەرج دەبەن كە سوودى لى وەرناگرن. ئەمەش دياردەھىكى زۆر ناسازگارە و تارمايى نەخۇشىي نەفسى تىپا ديار دەكەوى. بەچاۋى زىھنت ئەم ديمەنە بىنە بەر بىننەتەو. كىتەبى «سەرمايە»ى كارل ماركس بە عەرەبى وەيا كوردى بلاۋ كراۋتەو و كرىكارى كورد و عەرەب رادەكەن بۇ كىتەبخانان تا بىكرن؛ بەو بۇنە كە لەسەر مافى كرىكار دەكاتەو. لە حالىكدا گەلى باسى ئەو كىتەبە پىسپۇرى ئابوورى و فەلسەفە نەبى تىي ناگات؛ چونكە كىتەبەكە خۇى يەككە لە بەرھەمە ھەرە ئەرىستۆكراتەكانى فكر؛ ھەرچەندە باسى كرى و نرخی زياد و پەتاتە و شووتيش بكات. كرىارى بەرھەمى ئاسان زۆرىەى گەلە. بەرھەمى ئاسانى ئەوتۇش ھەيە ھەموو گەل، ھەر لە مندالىيەو تا فەيلەسووفەكانى دەبنە كرىارى؛ چونكە خۇشەيىكى واى تىدايە ھەموويان حەزى لى دەكەن. پىم بلى كى ھەيە حەز لە گەپ و نوكتەى بازارى وەيا مەتەلەكانى مەلاى مەشوور نەكات؛ قەشمەرياتى كىتەبەكەى «الفاشوش فى حكم قراقرش» لە پاشاۋە تا گەدا، پىۋەى دەگەشەنەو. رەنگە ئەگەر قەرەقووش خۇشى بىستىبان لىيان رازى با. گۆرانى شايى و ھەلپەككى و چىرۆكەكانى «تەغەلماس و سەلىمى جەوھەرى» ھەموو كەسەك حەزبان لى دەكات. ھەر ئەو كەسەى كە دلتەنگە لەبەر كزى بازارى بەرھەمى بايەخدار، بۇ خۇى كرىارى گەلىك لەو بەرھەمانەيە كە بەسەرەتابى و مندالانەيان دادەنى، برىارى سروسشتە بە كەيفى من و تۆ نييە تا خۇراك چەورتر بى مەعەدەى ساغتر و بەھىزترى دەوى، ئەرك و مەسەرەفى لىنانىشى پترە لە ھى خۇراكى رەشەشىو. شۇرەشگىرپكى وەك «لەنين» ناو ناوہ عوزر دىننەتەو لە بەكارھىنانى نووسىنى زەحمەت كە زۆرىەى خەلق تىي ناگەن. لەبەر ئەو كە بابەتى نووسىنەكە خۇى لە خۇيدا زەحمەتە و ئاسان كەردنەوہى لە تواناى نووسەردا نييە. «لەنين كە ئەم عوزرە دىننەتەو، بۇيەيە كە پىشەواى زۆرىەى مېللەتەكە لە بازارى سەسەتەدا و دەبوو بە زمانىك باخىۋى كە ئاسان بى. ئەگەر زانايىكى رىيازىات وەيا ئاسمان وەيا ئاتوم با، ناچارى عوزرەھىنانەو نەدەبوو. كەواتە خۇ لادانى خوينەرى عادەتى لە بەرھەمى فكرى ئەرىستۆكرات نە سووچى خوينەرى نە ھى بەرھەمەكە.

بەلام لىرەدا رووى گەلى دەكرىتە خوينەرى كە ھات و بى سى و دوو بەكەويتە دژى

بەرھەمی پەسەن و لە دژایەتییەكەشی بەردەوام بێ. گلهیی ناکرێ له قوتابییك خۆی له کولێجی «طب» ئەدا لەبەر قورسی دەرسەکانی؛ بەلام مافی ئەوەی نییە بکەوێتە دژی «طب» و داوا لە خەلقیش بکا رووی تێ نەکەن. مەسەلە مەشهورەكەمی «پێوی دەمی نەدەگەیشتە تری، دەیگوت ناتخۆم ترشی» بەرۆشنبیر پەوانییە. مەردی نەزان و نەخویندەوار هەرچی و پێنەمی سەرەوبنە بکات لێی بەعەیب ناگیرێ. بەلام کام گلهیی قورسە ئەوەیان لە رۆشنبیر دەکرێ که پێی داگرت لە پەسەندکردنی ئەو بەرھەمانەمی که لە ریکار «مستوی» تێگەیشتنی ئەون و بەس. رۆشنبیر دەبێ تەکان بدا سەرەو ژوور بۆ تێگەیشتنی ئەو بەرھەمانە که لە ناسۆی بلند روانینی ئەو بەرزترن، نەك ناسۆی بەرزی دیتن و زانین تاوانبار بکات.

ئەگەر بتوانین پەلە نەکەین لە بریارەکانمان، ئەمانەمی لێردا دەیانلێم شتی زۆر ئاسایی و سەرەتایین و هی نەسەلماندن نین. بەنموونە دەلێم ئەو رۆشنبیرەمی پەلە دەکا لە تاوانبارکردنی بەرھەمی لەفکری خۆی بەرزتر، ئاگادار نییە لەوە فکەرەكەمی خۆی سألەو سأل بەرزتر دەبێتەو و لە هەر بەرزتر بوونەو دەبێکا ماو دەبێکا دەبێکا لە هەستکردن بەهەلە بوونی تاوانبار کردنی فکری بەرز؛ چونکە بێگومان ئەو بەدلیدا ناییت بەرزتر بوونەو خۆی تاوانبار بکا لەبەر تیشکی فکەر نەمەكەمی پارو پێراری. دەوجا که حال وایی هەر نەختیک پتر لە مەسەلەكە ورد بێتەو؛ دەبینی تاوانبار کردنی فکەرەمی بەرزتر لەبەنەرەتدا تاوانیکە گەورەیه؛ وەباخود هەرنەبێ نەزانینیکە گەورەیه. رۆشنبیر لە گلهیی رزگار نابێ بەو دەدا قوناعی تێهەلکشانی خۆی بەزەیی بۆ فکری بەرز بجوولیتەو و بایی ئەو تێهەلکشانه حورمەتی فکری بەرز بگری. چونکە ئەوسا ئەم شیوازی «ریزی مرحلی» بۆ فکری بەرز، لە نیوان تیکرای رۆشنبیراندا دەبێتە دیمەنیک که دەشی پێی بگوترێ «خەرچ و فەلەکی ریزگرتن»، بەو مانایە که هەر بابایە بەحوکمی باری زیهنی و نەفسی خۆیهو لە جۆلانەمی سەرەو ژوور چوون و بەرەو خوار هاتنی ئەو ریزگرتنەدا دەبێ. ئەوەی راستیش بێ، جۆلانە و چەرخوفەلەکی ریزگرتن لە مەیدانی فکرو سیاسەتدا شتیکی زۆر بەرچاوه لە ژيانی رۆژانەماندا؛ نەك هەر لە پەراویزی تاکاندا بەلکوو بەگەزوگری نیوان دەولەتانیش. بۆ خۆت دەبینی تەرمۆمەتری ریز و خۆشەویستی لە چ هات و چۆیهکدا بەپێی کات و سەعات باری بەرژەو نەندی سوود و زیان. گەلێک جارەن ریز لێگراویکی دۆینی، که باری دالەنگا، رۆژانی ریز گرتنیشی تاوانبار دەکرێ و چاکەکانی پار و پێراریشی لێ بەخراب دەگەری. بە تەعبیری

پۆكەرچىيان بە رېست دەگەرپنەو سەر رابردووى. چەند خۆشە پۇشنىبىرى لەم تەلەكەبازىيەو كارى مەيموونانە پزگار بووبا. رزگار بوونىشى بە من و تۆ دەكرى كە لە راستىشدا پزگار بوونى من و تۆيە. خۆ ئەگەر رېشمان نەبوو دەستىك درېژ كەين بۇ پزگار كوردنى پۇشنىبىرى، ئەوئەندەمان پى دەكرى، يارمەتى تەلەكەبازى نەدەين و لاتەريك بوەستىن. ئەگەر لاتەريكىش زەحمەت بى، هيندە ھەر دەمىنئەتەو پال بەخۇمانەو نەنئىن بەرەو تەلەكەبازى:

شاهى كە نەبى رادەبوئىرىن بە فەقىرى

بۇ ئەھلى قەناعەت لە پلاو خۆشترە داندۆك

بەيتە واتا سەخت و وشە و رستە سەركەشەكانى نالى، لەم مەيدانەى فەكرى ئەريستۆكراتدا دوا پلەى پەيزەى سەرەژوور چوونى شاعىرەكانى كورد پىك دىنن كە ئىتر بواريكى زەحمەتتر نىيە شاعىرىكى كورد لىي پەريپتەو. لەم مەيدانەشدا نالى خاوەن مالى، نەك مىوان؛ واتە بەشىكى بەرچاوى شىعرى نالى لە پلەى بەرزى و سەختى دايە؛ نەك چەند بەيتىكى. ھەموو شاعىرىك بەنيازى سەپاندى شاعىرىەتى خۆى چەند جاريك ئەسپى زمانى لە مەيدانى مەتانەتى وشە و واتادا تاو دەدات، ئىتر يا بە ساغى لىي دەردەچىت يا تىيدا دەگلىت و دەگەرپتەو بۇ مەفتەنى ھەمىشەكاتى خۆى كە ھەلبەستى زادەى دەسەلات و چاپوك سواریى عادەتى خۆيەتى. لە تاك تاكە بەيتى خۇنىشاندا، شاعىر دەبىتە مىوان؛ پىشىەو ديارە لەو بەيتانەدا جلوبەرگ و ولاغى خوازايەوھى بەكارھىناو. ئەم فەرقەى نىوان نالى و شاعىرىكى ترى كورد لە لايەن دەسەلاتى بەكارھىنانى وشە و رستە و واتاى زەحمەت و سەركەشەو ھەر خۆيەتى بەديار دەكەوئتەو لە مەيدانى ھەلبەستى ناسان و ناسايىدا: نالى كە لە رەووزى سەختى واتا سەر كەوئ و لە بوارى خورى تەعبىردا بپەريپتەو، ديارە لە دەشت و نەرمانان و بە ناو تەنكاواندا بە گەپ و شوخىيەو، رىگە دەر دەكات. ئەم راستىيە چرايىكە كە لەبەر تىشكى ئەودا نالى، ئەم برە شىعرەى گوتووه:

طبعى شەكربارى من كوردى ئەگەر ئىنشا دەكا

امتحانى خۆيە مقصودى «لەعەم داوا» دەكا

يا لە مەيدانى فصاحەتدا بە مىسلى شەھسوار

بى تامل بەم ھەموو نەوعە زمانى را دەكا

كەس بە الفاظم نەلى خۇ كوردىيە خۇكردىيە
 ھەركەسى نادان نەبى خۇى طالبى مەعنا دەكا
 بىتە حوجرە پارچە پارچەى مسودەم بىرى بەرۇح
 ھەر كەسى كووتال و پارچەى «بى بدل» داوا دەكا
 شىعەرى خەلكى كەى دەگاتە شىعەرى من بۇ نازكى
 كەى لە دەقەتدا پەتك دەعوا لەگەل ھەودا دەكا

دوا بەيتى شىعەركە لە كۆتا مصرەعى يەكەمىدا لە جياتى «بۇنازكى» لە ھەندى
 نوسخەدا «ئەى نالىا» نووسراوہ. ئەگەر. ودهاش بنووسرى واتا «بۇ نازكى» لە دەست
 نادى، چونكە «كەى لە دىقەتدا...» ئەو مانايە تى دىننيتەوہ.

لە مصرەعى دووہمى بەيتى يەكەمدا « لەعەم داوا» م خستە ناو كەوانەوہ؛ چونكە
 يەك دوو جۇر خويندەوہ و واتاى ھەيە: دەشى «لەعەمدا» "عمداً بىت؛ مومكىنیشە بە
 نەختىك زار پەل كىردنەوہ، بىرىتە «لە عام داوا...» ھەروہا وشەى «لەعەم» ھەلدەگرى
 «لەم» ى عەرەبى بىت، بە واتاى لىكى زارى مروف كە ئەویش نەختىكى خۇبىوہ ماندوو
 كەيت جىگەى بۇ لە بەيتەكەدا دەدۆزىتەوہ.

لەم ھەلبەستەدا، نالى لە ھەستىردن بە بۇبى دەسەلاتى خۇبەوہ تىمان دەگەيەنى
 ئەو كە بە كوردى شىعەر ھەلدەبەستى بەئانقەست كەرەستەيىكى ئاسانى ئاخاوتنى
 پەسند كىردوہ كە زمانى داىك زاىە، بۇ دەرىپىنى ھەموو واتايەك با زەحمەتىش بى؛
 ئەگىنا لەتوانايدا ھەبوو بەزمانىكى تر (فارسى و توركى عەرەبى) بە شىعەر بلى. تۇ
 سەيرى بەدوا بەيتى «خۇ كوردى و خۇ كىردى» دا چ بەيتىكى مەتىن و بى مانەندى
 ھىناوہتەوہ كە ھەموو رەخنە و توھمەتىكى «خۇكردى»، رىسوا دەكات. بەوہدا كە لەو
 خۇكردىيەدا كام ھونەرى دوورە دەست و سەخت و زەحمەتە ئەوى كىردوہ بەناوہپوكى
 ھەلبەست و چەندىن واتاى جوداجوداى تىك ھەلكىشاوہ.

من كە ھىندە بەھىز و تواناى نالىدا ھەلدەلەيم، نابى خوينەر لىم بەسەھوو بچى و
 وا تى بگا لايەنگىرى ئەم مەدح و سەنايەم پىدەكا. ئەوہى راستى بى، نالى خۇى لە
 چەندىن جىگە پىمان دەلى پايەى بوپىزى ئەو لە چ بەرزىيەك داىە و چ ھونەرىكى
 خارىقى لە شىعەردا بەكارھىناوہ و چەند قوول بووہتەوہ بۇ بنى دەرباى واتا و چەند
 تى ھەلكىشيوہ بەرەو ئاسمانى خەيال.

لەم ھەموو ھاوارەى نالى بۇ راكىشانى سەرنجى خەلق بەرەو وردى و نازكى و

قوولی و مهتانه تی ههلبهستهکانی هه دهلی خه ریکه په نجه مان بگری و له سهه خه زینه می گه وه هره شراوه یه کانی دابنی؛ وه یا پیلووی چاوه نوستووه کانمان هه لدا ته وه تا پرسنگی شه و چراکانی ببینن. مرؤف مه گه گر گویگران بی، نه گینا هاواره کانی نالی له حوت خه وی غه فله تی به خه بهر دینن. نالیش نه که یین به شاهید بو خوی؛ نه مریکی وه ک حاجی قادر له ده جار زیاتر شایه دیی بو بلیمه تی نالی داوه. به دوا حاجی قادریشدا هه موو نه و شاعیره کوردانه می به زاراوه می نوی پیمان ده لین «کلاسک»، له راستیشدا «رؤمانتیک» ن، نالییان به پیشه وه ای شیعری کوردی داناوه. من له م نووسینانه مده دیم و خال له سهه پیت داده نیم و درشتان خورد ده که مه وه و چه ند لایه نیکی تاییه تی نرخ و پایه می بوژیی نه و ده خه مه به رچاوی خوینه می کورد که نه مانه هه موویان که میکی نه و مافیه تی وه ک قهرز به نه ستؤمانه وه یه و من دهیده مه وه. بهر له وه دیراسه ییکی ژیان و باری میژووی زه رفی نه و ژیانه و چه که سهه ری و تالی و سویری و خویشی ناخویشی و هه موو سهه رو به ریکی بوون و ژین و مه رگی نالی بکریت؛ که س ری نییه بلی من ده توانم مافی ته وای نالی بده م به گیانی نالی؛ وه یا به میراتگره که می که میلله تی کورده. نه م شیکردنه وه می هه موو لایه نیکی هاتن و به سهه رچوونی نالی له پیویست پیوستتره، به نموونه لیږدها به ییتکت بو دینم به شادیه می قسه که م؛ نالی ده لی:

له لای من با وجودی ناس و نه جناس

که سی تیدا نییه نه م شاره بیی تو

ببستوومه له مرؤقی نالی دؤست وشبیر دؤست که مه بهستی نالی له وشه می «نه م شاره»، شاری «نهسته مۆل» ه. نه م رایه شتیکی تر ده سه پینی که له تاکه به ییتیکی تری بره شیعره که، ده فامریتته وه:

هه موو پوژی له تاو هیجرانی نه مسال^(۲)

ته مه ننای مردنی پیاره بیی تو

نه گه ر بسه لمینین مه به سی نالی له «نه م شاره»، شاری «نهسته مۆل» بوو بی، ده بی له وه ش ناگادار بین به هه مووی دوو سال تینه په ریوه به سهه ر دوور که وتنه وه می له

(۲) نه م به یته م شکل نووس کرد له بهر دیوانی نالی که له ۱۹۷۴ له چاپخانه می کوردستان له هه ولیږ

چاپ کراوه. دیتوومه به جوړی تر نووسراوه به لام پیی ناوی به دوا می که وین.

يارەكەي؛ چونكە وشەي «پېرار» دوو سال رادەگەيەنى. لەودرا دەبى دان بەودا بنىين نالى كە سلىمانى بەجى ھىشت، بۇ ئەو سەفەرە يەكجارەكەيەي كە لىي نەگەپرايەو بەرەو مەفتەن؛ لە ماوەى دوو سالدا ھەجى كرد و بەدوا ھەجدا لە شام مايەو و ئەو جار چوو ئەستەمبۆل ولىي بوو بە ميوان و ئەم ھەلبەستەي تىدا ھۇنيەو. ھەر نەختىك خۇماندوو كردن بە ليكۆلینەو و ميژوو بەيەكتر گرتن و تىخويندەو و رووداوى بيگومان، ئەو ھەمان بۇ روون دەكاتەو كە ئەم دووسالە ھەرگىز بايى ئەو شتانە ناكەن كە دەكەونە نيوان دەرچوونى نالى لە سلىمانى و نىشتەجى بوونى لە ئەستەمبۆل. لە نووسيناندا^(۳) ساغ بووئەتەو نالى لە سالى ۱۸۵۴ لە شام ژياو كە ئەوسا دەمىك بوو سلىمانى تەرك كرىبوو. دوو سال و سى سال و چوار سال بايى نيوى ئەو كاتەش ناكەن كە بەسەر سەفەرەكەي نالى بەرەو ھەج و شام و ئەستەمبۆلدا تىپەرىبوو، كەواتە لە ھىچ روويكەو و بە ھىچ تەئويليك نالوى بىر بۇ ئەو بروت كە «ئەم شارە»، ئەستەمبۆل بى.

بەلاى منەو مەبەستى نالى ئە ئەستەمبۆل، نە شام، نە ھىچ شوينىكى دەرەو كوردستانى عىراق. وشەي «ئەم شارە»، لە بەيتەكەدا بى زياد و كەم و بىنە و بەردە «شارى سلىمانى» يە، ھەرچەند نازانين چ رووداويك و ديا كام بارى نالەبار واى كردوو نالى لە نىشمەنى خۇشەويستەكەي دوور كەويئەو و بۇ ماوەى دوو سالان نەتوانى لىي نىزىك بىتەو، چونكە وەك گوتم بەسەرھاتى نالىمان لى ونە و سەرەدرى لى ناكەين، بەلام لە دواى ئەو كە مەعلوومان كرد، ئىمكان نىيە نالى ئەم شىعرەي لە شوينىكى دەرەو كوردستاندا گوتبى، ھەر «سلىمانى» دەمىنئەو. بەتاكە ئىحتىمال كە لى ھەلبەستنى شىعرەكە بىت: دەزانين نالى ماوئەيىكى درىژ لە سلىمانى ماوئە تەو، ھەر چەند سەرەتا و كۆتايىيەكەشى زۆر روون نەبى (بەتايىبەتى سەرەتاكەي). لەگەل ھەندىك لە مىرانى بابان پەيوەندىي دۆستايەتى ھەبوو تەنانەت ئەو مامۆستايانەي دەرسيشان پى گوتوو لە سلىمانى دەناسرىن و مزگەوتى لىي خویندوون، ئەوانىش ناويان ون نىيە. وشەي «شار» یش بۇ خوى تا رادەيىك پەنچە بۇ سلىمانى درىژ دەكات؛ چونكە تا ئىستاش خەلقى سلىمانى كە بەرەو مال دەبنەو، لە شوينى ترى وەك كەركوك و بەغداو، دەلین «دەچىنەو شار». خولاسە بەلاى منەو گومان لە واتاي «ئەم شارە» نىيە.

(۳) لە ھەلىكى تر ئەم نووسینە باس دەكریت.

ئەم بىزىيەمى زەرفى ھەلبەستىنى بىرە شىعەرەكە وا دەكات لە مرۆف نەتوانى پووى سۆز و پەرۇشى لە نىشانەيىكى ديار و ناسراو بكات، ھەر دەلىنى تىرى سۆزەكەى بى نامانچ بەرەو بۆشايى دەپوات؛ چونكە شىعەرەكان لەوانە نىن دەربىنكى عادەتى عىشق بىت و بەس، سەرەپاي دەربىنى عىشق، باسى پووداويكى راستەقىنەى دووركەوتنەوہى دوو سالانەى نالى دەكات لە خۆشەويستەكەى، ئىتر ئەگەر دووركەوتنەوہى نالى ھى ئەو دەمەبى كە ھىشتان كوردستانى عىراقى بەجى نەھىشتووہ، ديارە شىعەرەكە عىشقىكى ئاگرىنى سەرەتاي عومرى نالى نىشان دەدات كە بۇ كچىكى كوردى مەلبەندى بابانى ھەست پى كىردوہ. خۇ ئەگەر ئەو پووداوش زانرابا كە نالى ناچار كىردووہ دوو سالان لە يارى دووركەويتەوہ، (كى دەلى پۇژىك لە پۇژان دواى ئەم پووداوہ نالى چاوى بە يارەكەى كەوتووہتەوہ؟ ئىمە لە تارىكى داين و ھىچى ئەو پووداومان لى ديار نىيە.) ئەوسا گەلىك پىتر ھەستى سۆز و حوزنمان دەجۇشا و چەژىكى ترمان لە بەيتەكان وەردەگرت، لەنىگا و نىم نىگاي وشەو رستەكانىشيان باشتىر حالى دەبووين. بەلام كە گوتت شىعەرەكەى لە ئەستەمبۇل گوتووہ، ساغىش بووہتەوہ كە ئەو گەلىك پىتر لەدوو سالان بە ھەج و دانىشتنى لە شام خەرىك بووہ، بەرلەوہ بچىتە ئەستەمبۇل، ئەو ئىحتىمالە نامىنى بىرە شىعەرەكەى لە گەنجايەتيدا گوتبى وەيا مەبەسى كچىكى كوردى بابان بىت. ئىتر چارت ناچار دەبى بگەپى بەدوانىحتىمالىكى تىرى جىگرى «سلىمانى و كچىكى بابان»، خۇ ديارىشە تا لە دۆزىنەوہى ئەو جىگرە دەبىتەوہ، كە ھەر نابىتەوہ بەكى ئەوہت دەكەوى، پەرۇش بۇ كەساسى و حوزنى نالى ھەلگىت.

تېبىنى ئەو وردە لىكدانەوہى تر لەبارەى ئەم بىرە شىعەرەوہ زۆرن من چىترى لەسەر نارۆم و دەگەپىمەوہ سەر مەبەستى بنجى لەم درىژە پىدانەدا، كە برىتپىيە لەوہ كەس ناتوانى مافى تەواو بە نالى و شىعەرەكانى بدات بەر لەوہ پۇژگارو ژيان و بەسەرھاتەكانى روون بىرپىنەوہ. ئەو ھىندەى من لەم نووسىنەدا دەيكەم بە كزە چىرايىك بەدىار ئەدەبى نالىيەوہ، گەشتىكى شەو كوپرانەيە بەكوتە كوتى وەكازەوہ لە ناو باغ و مەزراى ھىندە پان و پىر ميوہ و گول و پەيخان كە سەرەتاي ھەيە و برانەوہ نا! بەداخەوہ ئەم توپىزىنەوہيە لەكاتى و بەسەر ھاتو پووداوہكانى ژيانى نالى نە كەس كىردووہيەتى و نە ديارە ھىچ كەسىك بىكا. وردە وردە لەگەل تىپەپىنى كاتىش واى لى دى بەكەس نەكرىت لەبەر دوور كەوتنەوہ و ناديار بوونى پۇژگارەكە، كە ئەمە راستەو خۇ دەبىتە كوپىر بوونەوہى سەرچاوى پوونكردنەوہ و رەواندنەوہى تارىكايى دەوروبەرى نالى ئەدەبەكەى.

به‌لگه‌ییکه یه‌کجار بچووکى راستبوونى نهم تیبینیانهم له‌م خه‌به‌ره یه‌کجار کورتیله‌دا، به‌ده‌سته‌وه دده‌م: له‌ جیلی پئیش خۆمم بیستوو، موفتی زه‌هاوی فه‌رموویه‌تی، نالی مه‌به‌ستی شه‌خسی ئه‌و بووه له‌م به‌یته‌ی سه‌ره‌تای قه‌صیده‌ی:

ئه‌حوه‌لی ته‌فره‌قه نه‌زه‌ر ته‌قریه‌تی سه‌به‌ی ده‌کا

عارفی وه‌حده‌ت ئاشنا له‌م قسه‌یه ئه‌ده‌ب ده‌کا

ده‌بینی به‌یته‌که ئه‌و که‌سانه ده‌شکینیته‌وه که باوه‌ریان به‌ کاریگه‌ربوونی «ئه‌سباب» هه‌یه و به‌مه‌دا په‌یره‌وی ریبازی «اختیار» ده‌که‌ن له‌ناییندا. ئه‌و که‌سانه‌ش داده‌نی به‌ مروّقی چاو خیل که مه‌شووره، یه‌ک شت به‌ دوو شت ده‌بینن؛ واته له‌ته‌ک ئیراده‌ی خوادا «اسباب» یش به‌کاریگه‌ر ده‌زانن. ده‌شیا ئه‌گه‌ر قسه‌که‌ی موفتی زه‌هاوی له‌ نیواندا نه‌با، نالی له‌وانه‌یه به‌ پوآله‌ت خۆی دابینه‌ پال مه‌زه‌به‌ی «جبر»، وه‌ک کورپینی کردن له‌ مه‌یدانی ناییندا، به‌لام که بی‌ت و مه‌لاییکه گه‌وره‌ی وه‌ک موفتی زه‌هاوی عه‌یبدار بکا به‌ په‌یره‌وی کردنی «اختیار»، ئیحتیمالی کورپینی و خۆ هه‌لدانه‌وه له‌ به‌یته‌که‌دا ده‌سپینه‌وه و به‌ ته‌واوی لی‌مان روون ده‌بی که‌وا «نالی» له‌ناخی دل‌دا دژی «اختیار» بووه. نیتر هه‌ر جاره که به‌یته‌کی «توحید کارانه» مان خوینده‌وه له‌دیوانی نالیدا، ده‌رله‌حزه ده‌سه‌لمینین مه‌به‌ستی دانه‌ینان بووه به‌ یه‌کایه‌تی کارگه‌ر بوونی خودا له‌ جیهاندا، هه‌ر وه‌هاش دل‌مان بو ئه‌وه ده‌روا که شیعره «تصوف» نامیزه‌کانی، ئه‌وانیش قسه‌ی پوآله‌تی نین، به‌لکوو بری‌واي ده‌روونن. سه‌ر له‌نوێ ئه‌وه‌ش ده‌سه‌لمینین که نالی مه‌یل و مه‌شره‌به‌ی له‌ تصوفدا به‌ره‌و «قادری» بووه و دژایه‌تی له‌گه‌ل صوفیه‌کانی نه‌قشبه‌ندی له‌ عه‌قیده‌وه‌یه نه‌ک دوشمنایه‌تی شه‌خسی وه‌یا شوخی کردن له‌ هه‌لبه‌ستدا. قسه‌که‌ی موفتی زه‌هاوی له‌ لای خۆیه‌وه ئه‌وه‌شمان پیده‌لی که زه‌هاوی خیل بووه وه‌یا عه‌یبیکه ئه‌وتووی هه‌بووه له‌ چاویدا که بشی پئی بگوتری خیل.

ئه‌وه‌نده ئه‌نجام به‌ده‌سته‌وه دانه له‌ تاکه یه‌ک خه‌به‌ری کورتیله‌ی مه‌به‌ستی نالی له «احول» بو خۆی به‌سه ببیته به‌لگه‌ی بایه‌خدار بوونی زانیی زه‌رفی هه‌لبه‌ست، له هه‌مان رپگه‌یشه‌وه، ده‌مانخاته سه‌ر بیرکردنه‌وه که‌وا رهنگه مه‌به‌ستی نالی له «عارفی وه‌حده‌ت ئاشنا» ش هه‌ر واتای وشه‌کان نه‌بی به‌لکوو له‌ویشدا په‌نجه بو مروّقیکی دینداری سه‌رده‌می خۆی درپژ ده‌کا که نالی به‌ خواناس و «موحد»ی ته‌واوی داناوه و کردوویه‌تی به‌نوقته‌ی به‌رانبه‌ری موفتی زه‌هاوی له‌ عه‌قیده‌دا. ئه‌گه‌ر نالی مروّقیکی وه‌های مه‌به‌ست بووبی، من نازانم کئیه: چونکه به‌ بیستن له‌ که‌سم نه‌بیستوو. به

ليكدانهوهش خۆم خەريك نەكردوو، بزانم كام شابازی ئاسمانی «توحید»، لەوانە نالی دیتوونی وەیا ناسیونی لیی دەوشیتەووە ئەم «عارفی وەحدەت ئاشنا» یەمی ناو هەلبەست بی، گومانیش نییە لەویدا کە نالی خواناسییکی کۆن وەیا غەیری کوردی مەبەس نییە، لەم وەحدەت ئاشنایە؛ ئەگەر راست بی کەسی مەبەس بووبی؛ چونکە زەوقی هەلبەست بەتیکرای و شاعیریەتە زۆر سازگارەکەمی نالی بەتایبەتی وا داخوای دەکەن کوردییکی زیندووی ئەو سەردەمەمی مەبەس بووبی تاکوو یەكجاری و لە هەموو سەریکەووە ببیتە هاوتای تەرازووی موفتی زەهاوی. ئەگینا ئەگەر لەو پەراویزەمی هاوسەنگی موفتی دەرچووین، یەكسەر دەبی مەسەلەکە ببەینەووە لای خودا خۆی و ئەو بە نارهزای «تقویەمی سبب» دانیین و بیکەینە بەرپەرچەدەرەووەمی یەك بەدوو دینتی چاو خیل.

کە من و یەکیکی تر دیین و پایەمی هەرە بەرزی بووژی لە کوردیدا بۆ نالی رەچاو دەکەین، بی ئەووە زانیی زەرفی ژیانی خۆی و دانانی شیعرەکانی یارمەتی بدات لەدیار کردنی ئەو پایەیدە، لە تیکرای هەلبەستەکانیەووە بریاری وەها بنجی و یەكجارەکی دەدەین؛ هەرچەند لەو هەلبەستانەدا بەشیکی زۆری، جاری واتایان ئاشکرا نەبوووە و گەوهرەکانیان لە قتووی مصرەعی بەیتەکان دەرئەهێنراون، لەمەشدا هەر دەلیی ئەووەسەین کە بریاری زیدە بەرز بوونی کەژیک دەدا بی ئەووە گەیشتبیتە تۆقەلەمی سەری. بەلام بەفرە سپییەکەمی چوار کژی سالی کە میزەری هەمیشەمی کەژەکەمی نازای دەکا لەو بریارەیدا و بی پەروا، دان بەویدا دینی کەوا لە هەموو ئەو کەژانە، بەرزترە بەفریان بەسەرەووە نامینی. من کە لەواتای هەندی، وەیا زۆری، شیعرمی نالی تیشبیر نەکەم، لەددا متمانیم پەیداوە کە تیشبیرنەکردنی من، بەلگەییکی زیدە مەتانەتی شیعرەکەمی. کە دەستم نەگەیشتە بەفری تۆقەلەمی سەری کەژ، دیارە سەبەب زیدە بەرزیمی کەژەکەمی؛ بەفرەکەش بۆخۆی چ گومان لە بوونی ناکری، هەرچەند دەستیشم نەمی گاتی، بە تەواوی وەك واتای هەلبەستەکانی نالی. من لەبەر تیشکی ئەم لیكدانهووەمی و هی وەك ئەو کە لە ددا گر دەگری و ریی دەرپینیشی نادۆزمەووە، لە ترسی درێژەکیشانی بی ئەندازە، سەیری شیعرە سەخت و سەرکەشەکانی نالی دەکەم و بەرانبەریان سەری ریز و بەگەورەگرتن فروو دینم. لە ناخی دل و قوولایی نەستەما و تووژی مرقایەتیم، هەرودە گلی زەوی کە لە بەر لیزمەمی باران دەتووتەووە، ئەویش بەم جۆرە ورتەمی وردە سەریچی و بۆرە گلەمی و سووکه رەخنەمی لی دەبری و دەبیتە یەك

ناههنگی ستایش و پهسهند کردن و شاگهشکه بوون له ناست ههلبهسته سهرکیشهکانی نالی:

برق البصر له بهر بهرق و تلاءلوی لالی
خسف القمر له إشراقی قیامهتی جمالی

داهینانی «قیامه» بهخوی و نیشانه مهشووره قورنانییهکهیهوه که «حتی اذا برق البصر وخسف القمر» ه له ریئی نهخشه کیشانی تهئسیری قیامهتی جوانیی یار و بریق و باقی لولوهکانی نارایشتی گهردهن و سینهی، ههر چهند به گوتهییکی کوردی عهرهبی نامیز بی، ههر دهبیتهوه بهوبابهته نهدهبییه بهرزه که وا نهک ههر له ریزی ههره پیشهوهی نهدهب رادهوهستی، بهلکوو له ریزی ههره پیشهوهش باری ههره ههرازای ریزهکه دهگری. سهرنج بگره «برق البصر» که یهکیکه له نیشانهکانی قیامهت دهشی بریسکانهوهی چاوی تهماشاکهران بیئت. تهماشاکهرانیس چ نهوانه بن، لولوهکانی سهر گهردهن و سینهی یار دهبینن، چ نهوانه بن که له رۆژی قیامهتدا چاو نهبلهق دهن، فهرقیك ناکات. له ههمان کاتدا مومکینه «برق البصر» چاوی نالی خوی بیئت که له بهر درهوشانهوهی لولوهکانی فرمیسکی بهدیار یارهوه. نهوهیش دهتریسکیتهوه. دیسانهوه «برق البصر» له ههرسی حالدا دهبیتهوه نیشانهی قیامهت؛ چونکه بو خوی له مصرهعی دووهمدایا. پیشهکیی نهو قیامهتهیه کهوا به وشهی «صهریح» قیامهتی جهمالی» ناوی هاتوو له مصرهعی دووهمدایا. ههروهها یهکهم نیشانهی لهه بهیتهدا ههر وهک له قورناندایهکهم نیشانهیه، دووه نیشانهکهش «خسف القمر» ه ههم له مصرهعی دووهمی بهیتهکهوه ههم له نایهتی قورنانشدا.

نالی که هاتوو نههم دوو نیشانهیه زور بهر چاو و مهشووردهی قیامهتی ناو نایهتی قورنانی هیناوه به زهمینهی مهدهی جوانیی یار، یهکجار هونهرکارانه و دهست رهنگینانه وشهی «قیامهتی جهمالی» له مصرهعی دووهمدایا کردوو بههوی دروست بوون و لبسهلماندنی هینانهوهی نهو دوو نیشانهیه و بهمهده خوی رزگار کردوو لهو بی هیزییهی واتا، کهوا رهنگ بوو لهبهیتهکه بووبایه عهیب، نهگهر تهنها جوانیی یار «خسف القمر» ی پیک هینابا، چونکه نهوسا بهیتهکه له عاست «قیامهتی جهمال» دا دوو جارن کورتی دینا: جاریکیان له رووی نهوهوه که دهبوو بی بهلگه بسهلمینین جوانییهکه نهوهیه که مانگ له تهکیدای بی شهوق خوی دنوینی، جاریکی تریش له رووی نهوهوه که نهگهر به خاتریش بسهلمینین جوانیی یار، جوانیی مانگی شاردووتهوه،

ئەوسا ھەر ئەدەكرا تەئسیری جوانییەكە لە مصرەعی دووئەووە بگەییەنە «برق البصر» ی مصرەعی یەكەم. چونكە ھۆی بریسكانەوھی چاوە لە مصرەعی یەكەمدا یا ھی لولوەكانی ئارایشتە، یاخود ھی فرمیسكەكانی "نالی" یە و چ دەخلیكی «جوانی» ی یاری بەسەرەووە نییە. بەلام كە «قیامەتی جەمالی» ھاتە ناوئەووە قورئان، بپاری دەدات «برق البصر» یش وەك «خسف القمر» ھی جوانی یارە، ئیتر لزوم نامینی من و تۆ بەھانان پەیدا كەین بۆ ئەم ماملەتەھی مارەكردنی «برق البصر» لە جوانی یار. ریی كەسیش نامینی گومان باویتی بەر مومكین بوونی «برق البصر و خسف القمر» كە دەزانین نە مالی ئادەمیزاد بوو و لە دەسەلاتی جوانی هیج كەسیش بوو، بەر لەوھی مامە نالی بەم سیحرە حەلألەھی دەسەلاتی لەحەدبەدەری خۆیەووە بیانكات بە ئەنجامیكى ئاسان و دەست ھەلینجی دەریای شوخی و نازداری یارەكەھی.

تۆ سەیری ئەم ھینان و بردنەھی زیھنی خوینەرەوھی بەیتەكە بە ناو سنووری مومكین و نامومكیندا بە ھۆی فرینی واتا بە بالی ئایەتی قورئانەووە. ئەوجا تیکەلكردنی جوانی لەگەل ئارایشت، لەگەل فرمیسك، ئەوجا ھەلچەقاندنی قیامەت لە ناوئەراستی جیھانی واقع... ئەوجا سەرلەنووی بە بەیتەكەدا وەرەووە بی ئەوھی مەبەستی قیامەتی تیدا بی، چونكە دەشی "قیامەتی جمال" بە واتای "ھەلستانەوھی جەمالی بی" ئەوساش سەرلەبەری برق البصر و خسف القمر و ھەرچی ھەییە، دەبنەووە مەدھی عادەتی و پیوھندیان لەگەل موعجیزە و رۆژی قیامەت دەبریت. كە بلئی خسف القمر و برق البصر مومكین نین، وشەھی «قیامەت»، وەرەمات دەداتەووە. كە بلئی كوا قیامەت لە حالێكدا دنیا چ بەلای بەسەردا نەھاتووە؟ ئەوسا وەرەمات دەدریتەووە بەووە كە بگوتری كی باسی قیامەتی كروووە؟ قیامەتی چی و حیکایەتی چی؟ قیامەت وشەییكى فەرھەنگە بە واتای «ھەلستان». ئەگەر نەبووبایە زاراوھی ئایین چ پەيوەندی بە ژیانەوھی دوای مردن نەدەبوو. كە ئەم ھەموو وردە حیسابانە كۆكەیتەووە سەریەكتر و مافی ھاتنە ناو ھەلبەستیان بەدەیتی، دەزانیت كارەكە بەم دارشتنە كوردی - قورئانییە نەبی، ناشی و نالوی و نا گونجی و نابی و ناكری؛ فەرموو ئەمە گەز و ئەمە مەیدان.

سەیریكى پارسەنگ كردنی بەیتەكەش لە لایەن مۆسیقای وشەووە: «برق البصر و خسف القمر» كە پستەھی قورئانن ھەر بەم شیوھیە لەنگەر دەبەستن لە بەیتەكەدا كە نالی پارسەنگی كروون بە «برق وتلالوی لالی» و «إشراقی قیامەتی جەمالی». دەتوانم بلیم پارسەنگ بوونی "إشراقی قیامەتی جمال" ئەوئەندە تیرو پڕە لە كۆتایی بەیتەكەدا

خەرىكە بارى لەنگەرەكە بەلای خۇيدا دەشكىننیتەو. وشەى «إشراق» سەرەپای زىنگەى وشەىى كە تاى «خسف القمر» دەكاتەو لە واتاشدا لەنگەرى خۇى راگرتوو لەگەل پاكى و تەواوى ئەو جوانىيە كە ماكى فرتەنەى ناو بەيتەكەىە. ئەوئەندەشت لەبىر بى نالى ئەم قىامەتەى بەزۆر بەسەر ئىمەو بەيتەكەدا نەسەپاندوو. گەلىك لە شاعىر غەىرەسى شاعىرىش لە كوردان، وشەى قىامەتىان بەكار هیناوه بۇ "وصف"ى جوانى. كەىفى جوانرۆىى «قىامەتە يا قىامەتە»ى لە هەلبەستدا گوتوو. پەنگە خۇشت لە وتووژدا شتى وەهات گوتبى. لە بەيتەكەدا، ئەوەى راستى بى لە سەرەنسەرى غەزەلەكە، "رەقص" و هەلبەزىنەوئىكى ناوەكىى داپشتن هەىە، كاتىك هەستى پى دەكرى كە بىرگەى «تفعيل»ە كانى ديار بخرىن:

برق البصر لەبەر بەر قى تە لەئلوئى لەئالى
خسف القمر لە ئىشرا قى قىامەتى جەمالى

مرۆقى شىعر و مۇسىقا دوست لە تام و لەزەتى ئەو هەلبەركىيە تابلىى هەستى خۇشى دەكات. زۆر جارەن جەزبەى سۆز بە ناساى دەكەوئتە سەر بارى ناھەنگىك و بەىەكەو وەها جووت دىن هەر دەلىى بە سكىك لە دايك بوون. «جلال الدينى رۆمى» لە ديوانەكەى خۇى كە بەناوى «شمسى تەبرىزى» يەو دايئاو لە برە شىعەرىكى مەجزووبانەى ديوانانەندا يەك بەيتى سەرلەبەرى برىتييە لە «تفاعيل»ى بى وانا و بەزۆرى وشەىيەك دووبارە دەكاتەو كە جەزبەگرتووان لە گۆرانيدا دەيلينەو:

تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن
تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن

لە ديوانەكەى نالى، چاپى هەولير، بەيتەكە بە جۆرىكى تر نووسراو: يەك جوولەى كەمترە لەمەى سەرەو. چونكە ئەمەيان شازدە جوولەىە و هى ناو ديوانەكە پازدە:

برق البصر لە بەرقى تەلەئلوئى لەئالى
خسف القمر لە شەرقى قىامەتى جەمالى

بەيتەكانى تر سەرلەبەريان لە ديوانەكەى چاپى هەوليريشدا شازدە جوولەن. ئەوەى راستى بى بەيتەكەى ناو ديوانى چاپى هەولير دوو وشەى «بەرق و شەرق» تيدا گەلەك پاراو و شەنگن، لەلايەن واتاشەو بى كەموكەسرن، بەلام لە بەر دوو هوى گرىگ پەنگە راستى بەيتەكە ئەوە بى كە من لەپيشەو نووسيم:

یەكەم: سەر لەبەری غەزەلەكە شازدە جوولەیی بی، شاعیرانەترە نەك یەك بەیتی تیدا
تار بی لەوانیتر.

دووەم: ئەو هەلپەركییهی كە باسم كرد، لە بەیتەكەدا نامینی ئەگەر جوولەییكى لی كەم
كرایهوه.

بەهەمەحال ئەمە بیروباوهری منه، نیتێر خوینەریش ئازادە لە باوهردا، لێرهدا چەند
بەیتیكى غەزەلەكە دەنووسم بۆ تاكە مەبەستی دیار خستنی مۆسیقای هەلپەركیكه:

نیه مەردومی چ دیدە	نیه دیدەیی چ مەردوم
لە فروغی خەدی فارغ	لە خەیاالی خالی خالی
سەری هەردو كلی می ئاخۆ	گولی نەو بەها رەیاخۆ
طەرەفی نەها رەزولفی	زلف من ال لیالی
بە صبا حتی تبسم	هەموو زەمزەمی مەلیحی
بەملاحتی تکلم	هەموو كەوتەری زوالی
روخی توگولی كەصەدبەر	گ وەزاری عاشق ئەمما
لە هەمو چەمەن دیاره	بە اصولی نالەنالی

ئەم بره شیعره كه بۆ مەبەسی بیستنی مۆسیقاكەمی هاته ناو نووسینهوه، جلەوی
ئیرادەم لە دەست دەردینی و ناچارم دەکا یەك دوو نیشارەتی خیرا بۆ چەند لایەنکی
وردی و جوانی هەندیك لە بەیتەکانی بکەم و وەك مروقی زیدە تینوو، بری خۆمی لی
بشکینم. هەرچەند سەرلەبەری بەیتەکان لە هەموو پروویکەوه شاكار و پیشهوا و
پیشاهەنگن، بەلام من لێرهدا بە دەست بی دەرفەتیەوه وەتەنگ هاتووم و هەلسووڕ و
داسووڕم بۆ ناکری.

لە لایەن مصرەعی دووەمی بەیتی دووەمەوه (لە فروغی خەدی فارغ) بە دەست خۆم
نییه دلم بۆ ئەوه دەچی دەبوو سەلیقەمی نالی كە زەرپەبین و مووقلاشە بلی
«لە فرووغی فرعی فارغ». چونکە ئەمەیان هاوتای «خەیاالی خالی خالی» بە تەواوی
دەکاتەوه، هەرچەند دەزانم وشەمی "خد" بە ئەسل مناسبی «فروغ- روناکی» یە کەوا
هەم سپینەمی چاو و هەم بریسکانەوهی سەرلەبەری چاوهکە رادەگەیهنی. لە لایەن
موسیقایی وشەوه، دیسانەوه دەزانم دەنگی «خ» نزیکە لە دەنگی «غ» و بەمەشدا
بەیتەكە لە مصرەعی یەكەم و دووەمدا لەنگەری ئاوازی خۆی دەبەستی. بەلام لەگەڵ

ئەمەشدا وا دەزانم كە بئىن و مەصرەى يەكەم و دوووم بەرامبەر يەكتر راگرين، وشەى «فرع» باشتەر لە وشەى «خَد» چەسپاوتر دەبى لە نىوان دوو وشەى «فروغ، فارغ» دا كە راگرابن لە عاست «خەيال، خال، خالى». وشەى «فرع» بۇ ئەمە ببیتە خزمى تەواوى شكلى «فروغ، فارغ»، يەك نوقتەى پئويستە بۇ سەر پیتی «ع»ەكەى. كە دىققەت بگرى ئەم نوقتەىە لە ناو تابلوى "تەصەور"دا راستەو خۇ لە «مەردومى چاۋ» كە ببیلەى چاۋە و لە «دانەى خال» كە ھەر خۇيەتى دەبیتەو نوقتەى ببیلەكە، ھەلدەبەزیتەو بۇ سەر «ع»ەكە و لە شكدا دەيكاتەو ھەم جىنسى تەواوى «فروغ و فارغ». لە واتاشدا چ كەمايەتى پەيدا ناكا بۇ بەیتەكە؛ چونكە «فرع» كە مووى زولفە، ئاورىنگ و درەوشانەو ھەيە، تەنانت شاعىرىكى وەك «نزار قەبانى» گوتوويەتى:

يا شعرها على يدى شلال ضوء اسود

ئەم ئاورىنگە رەشتالەيەش لە صەدى صەد ھەمئاهەنگى رەشكىنە و برزۆلە و بروى چاۋە. من ئەم تىبىنىيە بە جورئەتە. لىردە دەردەبىرم لە ئەنجامى ھاندان و پال پئوونانى بەیتەكانى نالى خۇيەو. تۇ بلىى لە سەرەتاۋە نالى «فرغ»ى نەنووسىبى و دواتر نوسخەنووسان كەردبیتانە «خَد»؟

لەگەل بەيتى پاشتردا تەنھا بە تەركىبە «اضافى» بەكەى «طرفى نھار»ەو خۇ خەرىك دەكەم لەبەر كەم ماۋەيى: ئەم تەعبىرەى نالى لە وانەيە كە ئىعجازى بەكارھىننى تاكە وشەيان تىدا دەردەكەوى. نەھار دوو «طرف»ى ھەيە: بەيانى و ئىۋارە. لە ھەردوو حالدا شەوقى رۇژ پى دەگوتى (زەردەپەر) كە مناسبى ئەو گولە نەو بەھارەى مەصرەى يەكەمە كە گۇنای يارى پى تەشبیھ كراۋە، چونكە گولە «بەھار»، رەنگى زەردە. لەم بەیتەشدا زەردىيەكە ھى بى ھىزىى نىيە؛ چونكە وشەى «ئەو- نەو بەھار»ى بۇ بەكار ھاتوۋە، سەرەراى ئەو كە «گۇنای زەرد» يەككە لە دەقى ئەو مەدھانەى كە كورد پەسندى كەردوۋە. ئەم «طرفى نھار»ە، جارىكى تىرىش خۇى گەياندوۋە بەپايەى ئىعجاز، بەودا كە ئەگەر ناوى زولف و شەويش لە ھەلبەستدا نەبا، بەھوى «طرفى نھار»ەو، ھەر دەھاتنە حىسابەو؛ چونكى ھەروەك ئەملاو ئەولای كۆلمى يار موۋە رەشەكانى دوو زولفەكەيەتى، ھەر وەھاش ئەملا و ئەولای دوو «طرف»ى نەھار دوو شەو وەك زولفەكان: شەويكىان ھى پىش رۇژھەلات، ئەوى تىرىشيان ھى دواى رۇژئاۋا؛ كەواتە ئەگەر بگوتى «سەرى ھەردوو كۆلمى طرفى نھارن» و قسە كۆتايى بىت، زولف و شەو لە خۇۋە دىنە بەر ھەست و زىھنى مرقۇھەو و بەيەكتر

دهگیرین. لهه بهیهکتر گرتن و تهشبههشدا بایه سهری موویک فهرقی لایه نیکی تهشبههکه لهوی تر ناکریت؛ چونکه ههروهک دوو زولفهکه لههه موو روویکه وه تایی یهکترن، ههروهه اش دوو شهوهکهی نههلا و نهولای «طرف» ی نههارهکه به تهواوی وهک یهکن. خوډیاره دوو شت چهنگ ناکهون بهقهدهر دوو شهو له یهکتر بکهن، مهگهر نهو دوو زولفهی ناو ههلبهستهکه. تهنانهت که بیین و له یهکتر چواندنهکه خورده کهینهوه تا دوا پلهی خورده کردنهوه، لهیهکچوونیکه نهوتومان دیته بهر چاوه گهلیک پتربی له هی «دوو کهرتی سیویک» که بهسهر زارانهوه باوه بو دهربرینی له یهکترچوونی دوو شت. له زهردهپهپی سبهینهوه بگهړپوه بهرهو شهوی پیش نوډی بهیانی بهو قوناغانه دا تیپه ده بیت که له زهردهپهپی نیوارهوه بهرهو شهوی دوا نوډی خهفتنان دینه بهرت. له سهری ههردوو کولمیشهوه نیکات راگوډزه بهرهو شهوی زولفی نههلا و نهولادا. ورده ورده له پووناکایی تهواوهوه دهجیته ناوسیبهری زولفان که لاجانگهکانیان لیل کردووه. وهک کاتی پیش روژ ههلات و دواي روژناوا تا دهگهیته رهشایی زولفهکان خوډیانهوه که شهوی راستهقینه. سهری نهه «طرفی نهه» ه چ فرته نهییکی بهریا کردووه.

به صباحتی تبسم هه موو «زمزمی» مهلیحی

به ملاحتی تکلم هه موو کوثری زلالی

لهه بهینه دا نالی نالوگوډرکی زور سهری واتایی و وشهیی کردووه له ته رکیبی مصرعی یهکه م و دووه مدها، بهرانبهری یهکتریشی راگرتوون تا له هه ریه که بیان تیشکیکی پیویست باوډی بو ناو نهو پتر. هیناویه تی «صباحتی تبسم» ی کردووه به بنگه ی تهشبهه بو «زمزمی ملیح»، له حالیکدا گرژینه وه ییک که «صباحه» ی تیدا بی، به زاهیر له گهل «کوثری زلال» پتر دهگونجی؛ چونکه له «صباحه» که وشه ییکه له «صبح- بهیانی، سبهینه» وهرگیراوه، نهو پوونی و شیرینییه ههست پی دهکری که له «کوثر زلال» دا ههیه. «زمزمی ملیح»، له راسته وشهکانهوه سوډرای نیوی کانی «زمزم» راده گهینهی کهوا له واقعیشدا نهختیک سوډره. نالی که نهه «تحدی» یه ی واتای رواله تی وشهکانی کردووه و له ناو زهرقی ههلبهستدا نهگونجانی لی سهندوونهوه، یهکجار شاعیرانه و نوستادانه جاریکیان له واتای وشه ی «ملیح» سوودی وهرگرتووه که وډرای سوډرای، نهو جوانییهش راده گهینهی که بهتام بی. له وشه ی «زمزم» یش سهره پای واتای پیروزی و قودسیه تی بیری «زمزمه» که هه موو جوړه تهشبهه ییک بهرهو بهرزی و پاکی دهبا. واتای «زمزمه» ش ههیه که ناههنگ و ستران راده گهینهی. وشه ی

«زمزمی ملیح»، به رینووسی کۆن، «زمزمه می ملیح و زمزمه می ملیح»، دهخویندراپه وه. لهم واتایه دا دهنگی پیکه نینی یار ده بیستری که له «تبسم» دا ده بی: سه باحه تی ته به سوم و «پیکه نین» ت هه مووی ئاوی زمزمه می به تامن؛ یاخود هه مووی ئاههنگی جوان و به تامه. چه ند کاریکی هونه روه رانه یه که گرژینه وهی زار له هه مان کاتدا به سه رچاوهی «زمزمه» یکی به تام و ئاههنگی شیرین و به تام ته شیه کرابی. ده موزاره که به خری و پوونی و جوانی و ته پایی که تییدایه ئه وه زمزمه مه لیحه یه که له حه وشه ی که عبه دا ته قدیس ده کری. دهنگی پیکه نینه که ش وه ک ئاههنگ و مؤسیقا وایه که «زمزمه» به دهسته وهی ده دات. که واته نالی له هیئانه وهی «زمزمی ملیح» هه ر ده لئی «کوثری زلالی» هیئاوه و له ته ک «صباحتی تبسم» ی داناوه هه رچه ند جیگه ی «کوثر» ده که ش له کوئایی مصره عی دووه مه.

ئه وهی که له مه مصره عی یه که مدها، له گه ل «صباحتی تبسم و زمزم ملیح» ی کردووه، هه مان فه ندیشی به کاره یئاوه له گه ل «ملاحتی تکلم و کوثری زلال» له مصره عی دووه مدها. له هه مان پیکه وه که تازه به سه ریدا پویشتین نه گونجان و ریک نه هاتنی نیوانی «ملاحه» و «کوثری زلال» ده بنه وه ئه و ریکی و گونجان و شیرینی و به تامییه که له نیوانی «صباحه» و «زمزمی ملیح» ماندا، دۆزییه وه. نامه وی چیتر خۆم باویمه نیوانی خوینهر و نازداری به یته که وه، نه کا به شیکی دیمه نه که ی لی بشارمه وه.

له کوئایی غه زه له که دا وشه ی «هزار- هزار» به زۆری خه لقی لی به هه له ده چن و ده ی خویننه وه «هزار- هزار» و وا ده زانن ئه گه ر وا نه بی وشه که ده بیته کوردی وه یا فارسی به واتای «۱۰۰۰». راستییه که ی، عه ره ب که هاتووه به بولبولی گوتووه «هزار»، وشه که ی له فارسییه وه وه رگرتووه له بنه ره تیشدا هه ر ئه وه هزاره یه که به ژماره ۱۰۰۰ ده نووسری، مه به سیش له وه هزاره، ئه وه بووه که بولبول مه لیکه هزاره داستان و ئاههنگ ده خوینی. ئیتر له به کاره یئاندا «هزار» ماوه ته وه. له به یته که ی نالیشدا جوانی دارشتنه که له وه وه دی «هزار- هزار» به واتای بولبول و ژماره «۱۰۰۰» یش دی؛ چونکه که بولبول مه به س بی، دیاره مه شوور ئه وه یه، بولبول عاشقی گو له. که ژماره ی هه زاریش مه به س بی واتاکه بو زۆری ژماره ی عاشقان ده گه رپه ته وه. به داخه وه ئه م هه له یه له هه ر دوو چاپی دیوانه که ی نالی که له سالێ ۱۹۶۲ و ۱۹۷۴ له چاپخانه ی کوردستانی هه ولیر ده رچوووه، دووباره بووه ته وه و «هزار» نوسراوه به رینووسی کوردی.

له دراوسپيېتي وشهكاني بهيتهكهوه، نالي بى ماندوو بوون نارايشتيكي به
 زيادهوى خستووته سهر تيكراي جواني بهيتهكه، بهودا كه هاتوو سى پلهي
 نهژمارى ناو بردوو كه دهلى «روخى تو گوليكه» له وشه «گوليكه» ژماره «يهك»
 ههيه. دواتريش كه دهلى «صهه بهرگ» ژماره «صهه» پهيدايه. زانيشمان ژماره
 «۱۰۰۰»، له وشه «هزار» دا نهو بهرچاويه كه باسماں كرد؛ كهواته پلهي «يهك»،
 صهه، هزار» لهخوو هاتوونهته ناو ههلبهستهوه وهك بهرههميكي لاوهكي كه له
 روالهتا دهخلى نيهه بهسهر ناوهروكي ههلبهستهوه، كهچى بهراستي نهوندهى بتهوي
 هيژو هونهرى خستووته ناو واتاي بهيتهكهوه و بووه به بهشيكي بنجي ناوهروك و
 بنگهى مهدهى جواني نهو تاكه گوله. نالي پرووى يارى داناوه به «تاكه گول». دياره
 تاكوو نهو شتهى وهيا نهو كهسهى مهده دهكرى، تاخانه و كهه نهژمار بى پهسندتر و
 جوانتر دهبي؛ بويهه ژماره «يهك» كه لهو كهتر چنگ ناكهوي نهو پهري مهدهى
 تيدا دهبي، له ژماره يهكيش كهتر بى دهبيته كهترى ژماره كه شتيكي ناتهواو
 دهردهچى. مهشووره دهگوتري، «الدر اليتيم- دورى ههتيو» كه بهو لولوه دهلين يهك
 دانهى له قهپيلكيكدا بى. خولاسه، يهك بوونى مهدهكراو بنگهى تيئهلكيشانه بو مهده
 كردن. له پاش ژماره يهك كه تايبهته مهده كراوه، نيتر ژمارهكاني تر كه دهبنه بهشيك
 له ناوهروك و كهرهستهى مهدهكه، ههتا زياد كهن مهدهكهش زياد دهكات. نالي كه
 هاتوو ژماره (۱۰) هى ههلبواردوو كه يهكه پلهي ههوارژ ژماره يهك له پليكاني
 «نيزامى دهبي» و بازى هاويشتوه بو ژماره «صهه- صهه بهرگ» ويستووته
 مهدهكهكى لهو مهودا كورتهى نيوان يهك و دهوه راگويزى بو مهيدانه بهرينهكهى نيوانى
 يهك و صهه. نهه «صهه بهرگ» ه دهشى جوړى گولهكه نيشان بدات كه پهركاني صهه
 ريزن و نيستا له سليمانى پيى دهلين «شهست پهر»؛ ههروهها دهشى بهو واتايه بى
 كه صهه بهرگى جوانى تى نالاه؛ ياخود له صهه بهرگى جوړ جوړى جوانيدا خو
 دنوينى. بهدوا ژماره «صهه» دا، ژماره «هزار» هاتوو كه نهويش پلهيكي
 «نيزامى دهبي» يه و له ههمان كاتيشدا ريگايهكى دوور له ژماره صهه بهرهو ههوارزى
 مهده تيئهلكيشوه.

بهدوا نهه وردبوونهوهپه، سهرلهنوي، دوو وردبوونهوهى ترى زور گرنگ پيوسته كه
 نهگهر نهخرپته بهرچاو بهشيكي جواني واتاي بهيتهكه بزر دهبي.

له پرستهى «صهه بهرگ و ههزارى عاشق» دا، دارشتنهكه ههلهدهگرى هزار عاشقهكه،

ھى ھەر يەككە لەو ھەرىكەت بەرگانە بن ،نەك تەنھا ھى گۆلەكە سەر لەبەر .
 ئەمە يەككە لە دوو وردبوونەوھەكەيە كە يېڭى ناوې پىترى دريژە بىڭ بدەين .
 وردبوونەوھى دووھەندىكى تىرىش لە تىكراي مەدھەكە زياد دەكا .
 نالى كە دەلى «گۆلەكە ھەرىكەت بەرگ» ، جارى خەرىكى خودى گۆلەكەيە و ژمارەى يەك
 و ھەدى لە تەكويىنى گۆلەكە خۆى وەرگرتووھ . بەلام كە دەلى «ھەزارى عاشق» ، لىرەدا
 ھۆى مەدھى لەدەرەوھى شەخسى مەدھ كراو ھىناوھ . ئەم راستىيەى خزمبوونى دوو
 ژمارەى «يەك و ھەدى» و بىگانە بوونى ژمارە «ھەزار» وای لە واتاى بەيتەكە شىرىن
 ھىناوھ كە مەوداى نىوانى يەك و ھەدى كەمتر بىڭ لە ھى ھەدى و ھەزار . مەبەستم ئەوھى
 بلىم جىڭى خۆيەتى نىوان يەك و ھەدى و ھەزارىش ۹۰۰ بىڭ ؛ چونكە گۆلەكە و ھەدى
 بەرگەكە بە يەكترى ناشناترن تا ھەدى بەرگەكە و ھەزار عاشقەكە .

خويىنەرى بەرپىز ئەم تەرزە وردەكارىيەم لى بەزىاد نەگرىڭ ؛ لە چەندىن كىتەبى شەرىحى
 ديوانان شەرىحەدەرەكان بۆ قوولايى و بەرىنايى گەلەك پىتر چوون ، لەوھى من كردوومە .
 خۆ ئەوھى راستى بىڭ لەعاست ئەم بەيتەدا كەوا لىرەدا پىوھى خەرىكم ، جارى يەك
 و ھەدى نەگوتووھ لە واتا و جوانىيى مەصرەى دووھى بەيتەكە :

«لە ھەموو چەمەن ديارە بە اصولى نالە ، نالى»

مەرجە دەست لەم مەصرەعە نەدەم و بۆ زەوقى خويىنەرى بەجىڭ بەھىلم ، بۆ خۆى
 بىخاتە رىزى مەصرەى يەكەم و واتا و جوانىيەكەى سىرنج راگرىڭ .

وەك لىرە بە پىشەوھ گوتم ، بەشىكى بەرچاوى ديوانەكەى نالى برىتتەيە لەم شىوھ
 شىعەرەى واتا سەختى و ھەدى سەركەشى داپشتن مەھكەم ، وا ھەيە غەزەلەك وەيا
 قەصىدەيىكى سەرلەبەرى بەم شىوازە داناوھ وەك قەصىدەى :

ئەى جلوه دەرى حسن و جلەوكيشى تەماشى

سەر رشتەيى دىن بىڭ مەدەدى توو نىە حاشا

وەيا قەصىدەى :

حەلقە دەرگۆشى كەفى رەنگىنى تۆيە ئەم دەفە

با نەنالىڭ ، لىي مەدە عن لطمە كف الكفە

ناوناوھش لە غەزەلەك وەيا قەصىدەيىكدا ، بەيتەك وەيا چەند بەيتەكى لەم بابەتە
 سەخت و سەركەشەن وەك قەصىدەى :

بولبولی طبعم ئەوا دیسان ثنا خوانی دەکا

نوکتەسنجی بذله گویی گەوهەر ئەفشانی دەکا

بەشیکی زۆری تیکرای ئەم هەلبەستە تانەستا بە تەواوی، بگرە بەنیوەچلێش، ساغ
نەکراونەوه و واتایان وەك نارمایی دیار و نادیاری ناو ئەم تەم و تاریکایییه. بە نموونە
سەیریکی ئەم دوو بەیتە بکە:

صاحبی علم الکتابه مطربی هودهود نهفەس

یا سلیمانە له اخوان الصفا آصف صفه

جامی تاقی مەیکەدە مشکاتی قندیلی دلە

شیشە پر قر قف له رَفرَف شاهی عالی رَفرَفه

دەزانین ئەم «صاحبی علم الکتاب» هەمان کەسە کە بە دوا گیرانەوهی حیکایەتی
سەبا و بەلقیس و عەرشە گەورەکەیدا، لەلایەن هودهودەوه لەسەر تەکلێفی «سلیمان
پێغەمبەر»، بە پێی باس کردنی قورنان کە دەفەرمووێ «وقال الذي عنده علم من
الكتاب اني اتيك به قبل ان يرتد اليك طرفك» هەستا و عەرشەکەمی بەلقیسی بۆ هیئا.
بەلێ ئەمە دەزانین، فەرمان بۆ ئەوێش دەچی کە گۆرانییژەکە «هود هود نهفەس» بی،
دەبی خۆی لە گۆرانیدا، وەك هود هود باسی بەلقیس و عەرشەکەو سەبای کردبی.
لەهەمان کاتدا ئەم گۆرانییژە هەر خۆی «صاحبی علم الکتاب»، واتە یا بەراستی یا
بە ئاهەنگی گۆرانی عەرشی بەلقیسی حازرکردوو لە کۆری بەزم و گۆرانیدا. ئەوەندەش
لە بەیتی دوو هەلەدەکرینین کە «سلیمان» ی پاشا و پێغەمبەر دەبی لە نیوان «اخوان
الصفا- برادرانی پێکی و خۆشی» دا، واز لە پاشایی و گەورەیی بینی و بیته پیزی
«آصف» کە وەزیری خۆیەتی و لە کاتی پوودانی پووداوەکەدا، ئەو «الذي عنده علم من
الكتاب» بوو. لەوێش زیاتر واتای پوون دەکەینەوه بەوێدا کە کۆمەلەی مەشهوری
«اخوان الصفا» ی سەردەمی عەباسییەکان بەخۆیان و ناوێ نەرمونۆل و
لەبارەکەیانەوه، جیگە هەموار دەکەن بۆ یەکیکی وەك «سلیمان» پێغەمبەر کە بەهۆی
چوونە ناو ریزیانەوه ئەویش ببیته ئەندامیکی ئەو گروویە چاک و دلپاکە و خۆی
بەهاورپی «آصف» بزانی. جارێکی تریش لە مەبەست نزیک دەبینەوه کە دەزانین لە
نیوان «اخوان الصفا» دا پیاویک هەیه ناوی «ابو سلیمان» ه. لەمەوه بەجاری «سلیمان
پێغەمبەر»، ئەندامەتی گرووی «اخوان الصفا» ی لی دەبیته بەشیکی کەسایەتی
راستەقینە، ئەک لە پێی تەشبیه و مەجاز و واتا تیک هەلکێشانەوه. ئەمانەو شتی تریش

ههن له بهیتهکهدا که ری پی دهبهین و تی دگهین و حیسابی بو دهکین و جیگهشی له پراویزی واتایدا دهکهینهوه. بهلام دیسان جاری دوورین لهو پهپی واتاکه؛ چ دووری ناسویی بی، بهرهو پانایی، چ دووری ستوونی بی بهرهو بهرزایی وهیا قوولایی بهیتهکه. له باره می بهیتهکهی تریشهوه:

جامی تاقی مهیکهده مشکاتی قندیلی دلّه
شیشه پر قهرقهف له رهرفه شاه می عالی رهرفه

دهزانین جامی تاقی مهیخانه وه «مشکاتی قندیل» ی دل وایه. خوا له قورئاندا به نووری خوئی گوتوو «مَثَلُ نوره كَمَشْكَاهِ فِيهَا مِصْبَاحٌ»، كهواته شهرابی ناو جامهکه می مهیخانه وه «قندیل-مصباح» ی ناو «مشکاه» ه که وایه بو دلی نالی. دیاره ئەم شهرا به، ههمان شته که یپی دهلین «خمره الحب الالهی» و لهوهوه ناشکرایه که نالی خهبالیکی موتصوفانه می هیناوهته ناو ههلبهستهوه. له بهیتی دوومیشدا، «شیشه می پر قهرقهف» ههر ئەو جامه پر شهرا بهیه که له تاقی مهیخانه وه مشکاتی قندیلی دل بوو. وشه می «رهرفه-رفرف»، ئەویش ههله دهگری «رفرف» بی که وشه بهکی عه ره بهیه و واتاکه می له فرههنگی «المنجد» دا بهچهند، شتیک لیکدراووتهوه؛ یهک دووانیکیان مناسی واتای بهیتهکهن:

۱- الرفرف ما تهدل من الشجر و البنات؛ واته ئەو درهخت و گیایه که شوپ دهبنهوه.

۲- الباسط، الفراش، الرفیق من ثياب الدیباچ.

ههلیش دهگری «رهف، رهف» بی که دووباره کردنهوه می وشه می «رهف-رهفت، تاق» ه، شاه می عالی «رفرف»، دهشی خاوهن مهیکهده که بی؛ لهوه بهولاوه مومکینه بگه ریتهوه بو «شیخ الطریقه» و پییشهواکه می ئەو «تصوف» ه که له «الخمره الالهیه» بو مان دهکهوت؛ یاخود ههر خوا خوئی بی که له راستیدا ئەو رووناکیی ناو مشکاه و قندیله که بوو. وشه می «رفرف» له قورئاندا بو مهزرای ناو بههشتیش بهکار هاتوو که ئەمه زیاتر واتاکه می بهرهو خوا دهگریتهوه، بهلام که وشه که بکهینه «رهف، رهف» که رهفت و تاقهکانی مهیخانه نیشان ددهن و شیشه پر شهرا بهکانیان تیدا دانراوه، ئەوسا زیاتر بو پیری موغان و خاوهنی مهیخانه که لهبارتر ده بی. بهوردبوونهوه، گهلیک شتی تریش له بهیتهکهوه خو دینه بهر چاوی زیهنهوه. لهگهله ئەمه شدا هیشتان دوورین له واتای تهواو و شیوهی راستهقینه می ناو بهیتهکه. من جاری بهریوهم له گهشتی بهرهو کوتایی و ئەنجامی ئەم بهیتانه. بیگومان نالیش له دهمی هونینهوهیاندان ههستی کردوو

بەزەحمەتی و سەختی و سەرکەشییان؛ ھەر بۆیەیشە لە کۆتایی قەصیدەکەدا دان بەو توندی و ڕەقیبەدا دەنی؛ بەلام یەكجار ئوستادانە توندی و ڕەقیبەکە دەکاتەووە بنگەیی مەدحی خۆشەوێستەکەیی وەیا گەورەیی سەرچاوەی "تصوف"ەکە:

طبعی نالی توندە ئەمرۆ یا بەنەشئەیی نیم نیگاھ

مەستی «رحراح» و مەیی و «راح و قراح و قرقف»ە

سەیری چۆن نیم نیگایێکی دۆستەکەیی (نیم نیگای "تجلی" خودا وەیا ڕابەری تەریقەت) کردووەتە ھۆی مەست بوونیەک کە لەو پینچ شتەیی ناوی بردوون پەیدا دەبی؛ ھەمووشیان بەواتا شەرابن. دیارە ئەگەر ڕۆی تەصەوفا تیدا بگرین ھەر پینچ شەرابەکە، دەبنەووە شەرابی ئیلاھی. ئەم بەیتە لە نوسخە چاپەکانی دیوانی نالی بە ھەلە نووسراوە، چی لێردا نووسراوە راستی بەیتەکەییە (بەئانقەستیش وشەکانی «رحراح، راح، قراح، قرقف» م خستە ناو جووت کەوانەووە تاکوو باشتر بخوینرێنەووە و بشزانرێ کە ئەمانە وشەیی عەرەبین و تەنھا وشەیی «مەیی» لە بەیتەکەدا فارسی وەیا کوردییە.

من گەلیک جارێ ڕای خۆم دەربەرپیووە لە ئاست شاعیریەتی نالی و چی باوەرێم پێی بوو، ئەوێم گوتوووە دەربەرەیی. لێردا ئەوێندە دەلییم، وەیا باشتر بلییم دووبارەیی دەکەمەووە، ناتوانین پایەیی راستەقینەیی بلیمەتی نالی دەستنیشان بکەین ئەگەر:

۱- کات و زەرف و باری ژبانی خۆی و ھی ھەلبەستەکانی بەچاکی نەزانین.

۲- ھەموو گەوھەرەکانی لە قتووی ھەلبەستەکانی دەرەھینین.

۳- بەتایبەتی ئەگەر ھەلبەستە سەخت و سەرکەشەکانی لە ھەموو ڕوویکەووە شی نەکرێنەووە و مەھارەتی دارشتن و تیکھەلکێشان و پاراستنی مۆسیقا و تیبردنی زەقی و ڕەقی لەو ھەلبەستانەدا بەچاکی ڕوون نەبیتەووە.

۴- بەشاعیرە مەشورەکانی کورد و غەیری کورد نەگیرێ بۆ بەراوردی کردن لە نیوانی چەند و چۆن و شیواز و تەصەور و وردەکاری و ھەموو سەر و بەریکی ھەلبەستەکانی ئەم و ئەواندا؛ چونکە جوانی وەیا گەورەیی وەیا مەھارەت وەیا ھەر ڕەوشیکی تر بێ بە بەراورد کردنی لەگەڵ خۆیدا دەرئەکەوێت. تۆ ناتوانی بزانی قورساییی شتیەک چەندە ئەگەر بەتەرازوو ھەلی نەکیشیت. بیگومان ئەم کارەش بەندە بەچەند شتیکەووە:

یەکەم: راستکردنەووەی ھەلەیی دیوانەکەیی.

دووم: تۆزىنەۋەدى مېژۋويى لىۋو رووداۋانە كە لىۋو سەردەمى نالى پوويان داۋە، بەتايىبەتى لىۋو جىگايانە كە خۇي تىياندا ژياۋە لىۋو كاتى روودانەكەدا.

سىيەم: ھارىكارىي گىشتىي نىۋان ھەموو ئەۋ ئەدىبانە كە سەردەرى دەكەن لىۋو شىعەرى نالى ۋەيا شاعىرى ۋەك نالى، كە ئەمەش پىۋىستى ھەيە بە شارەزا بوون لىۋو ئەدەبى ئىسلام، بە شىۋەيەكى فراۋان، تا بىشلىي ئەركەكەمى گرانە:

چوارەم: بلاۋ كىردنەۋەدى شىعەرى بلاۋ نەكراۋەدى نالى. بىگومان ئەۋ ھىندە شىعەرى كە لىۋو دىۋانەكەيدا ھەيە بەشېكە، كەم يا زۆر ھەر چەند مەيلىم بۇ ئەۋە دەروا بلىم «كەم»، لىۋو ھەموو شىعەركانى؛ چونكە ناچىتە ەقلىۋە نالى لىۋو رېي ئەۋ مىقدارە كەمەۋە گەشىتېتە ئەم مىقدارە زۆرە لىۋو بەرزى ۋ قوۋلى ۋ سىحرىدا.

ۋەك ئاشكرايە رۆژ بەرۆژ ئەم ئەركەمى شىكردنەۋەدى شىعەرى نالى بەرەۋ زەحمەتتەريەۋە دەروا: چونكە ئاشنايانى ئەم جۆرە ئەدەبە كەم دەبنەۋە ۋ بابەتەكەشى بىگانەتر دەبى بەلاي چىنى تازە پىگەيشتوۋدا. بۇيە ئەگەر كەس ھەيە خۇي بەدلىسۆزى ئەدەبى نالى بزانى خىرا خىرا شارەزايى خۇي بەشىعەرى نالى بخاتە بەر چاۋى نالى دۇستانەۋە، چى لىۋو شىعەرى خەبەرى بەسەرھاتى نالىش دەزانى، ئەۋىش بەم بازارەدى «نالى زانى» يەۋە رابگەيەنى:

ئىستەكەش فرەتە گەلى ياران

كەپەنەك بۇ چىيە لىۋو پاش ياران

لېرەدا بەناچارى گوتارەكە كۆتايى دىت؛ چونكە دوا بىرپارى لېژنەمى گۆقارى كۆر، ئەۋەيە گوتارى زۆر لىۋو ۵۰ لاپەرە تىپەر نەكات.

چەند لايەنكى باسەكە مايەۋە بۇ دەرفەتېكى تر؛ بەتايىبەتى باسى ناۋەرۆك لىۋو شىعەرى نالىدا كە ۋا لىۋو يەكەم ئەلقەمى زنجىرەدى گوتارەكانەۋە بوۋە بەقەرز بەسەرمەۋە. ئىتر يا لىۋو ئەلقەيەكى تردا پىشكەش دەكرىت ياخود دەبىتە ئاكامى كىبىك كە بەپىشەكىكەۋە زنجىرەدى گوتارەكان كۆ دەكاتەۋە بۇ ئەۋەدى ئىمکان ھەبى بەسەر يەكەۋە بخوئىرېتەۋە. ئەۋەدى ژمارەكانى گۆقارەكەشى چەنگ نەكەوتوۋە، بتوانى لىۋو كىبەدا گوتارەكان بىنى.

دەمەۋى عوزرىك بخوازمەۋە لىۋو خوئىنەۋەدى ئەم گوتارانە، عوزرەكەش دوۋلايىيە: يەكيان لىۋو كە ۋەھا بوۋە شىكردنەۋەدى بەيتىك لىۋو بەيتەكانى نالى، بۇ خۇي پىۋىستى بەشىكردنەۋە ھەبوۋە. لىۋو نەختىك خۆم خەتابارم كە دەبوۋ پستەي

ئاسانتر بدۇزمەۋە بۇ راگەياندى مەبەست. نەختىكىش خەتاكەى دەگەپتەۋە بۇ زەحمەتى ئەۋ فەكر و دارىشتن و وینەكیشانەى كە نالى بەیتەكانى پى فروماندوون. لایەنى دوۋەمى عوزرەكەش بۇ ئەمەيە بەشەك لە نمونەكانى شىعرى نالى - كە لە كۆتايى ئەم ئەلقەيەدا ھاتوون - بەتەۋاۋەتى شى نەكراۋنەۋە و بەجى ھىلراون بۇ سرنجى خويئەران: بۇ سرنجى خۆشم كە لە دۋارۋۇزدا پىيانەۋە خەريك بىم. ئەۋەى راستى بى دەمتوانى بە دوو جۆر لەم عوزر ھىنانەۋەيە خۆم پزگار كەم، بەلام نەمكرد: يەكەمیان بەۋەدا كە نمونەكانم نەھىنابانەۋە. دوۋەمىشيان لە رپى وشە بازى و چاۋبەستەكپۋە نوقسانىيى واتاكان تى بېم وەيا بېشارمەۋە. لەم چاۋشاركپىيەدا نەكەس سوۋدەمەند دەبى، نەمنىش لە خۆم گەۋرەتر دەبىم، ئىتر خۆ لى بەسەھوۋ بردن و خۆ لى گىل كردن بۇ چى بى؟ گەلى تىكاي تىرىشم ھەيە سەرى خويئەريان پى نائىشېنم، بەلام چارم ناچارە داۋايان لى بىكەم بەيتىكى بەھەلە نووسراۋى ئەلقەى دوۋەمى گوتارەكەم بۇ راست كەنەۋە: لە لاپەرە ۱۲۷ ى ئەم كىتپەدا بەسەر ژمارە ۱۰ى زنجىرەى نمونەكانەۋە ئەم بەيتە بە ھەلە نووسراۋە:

عاشقى صنعى حەقم قوربانى دەستى قودرەتم

چاۋى ماۋى خالى شىن كۆلمى سىپى زولفى سىا

راستى بەيتەكە ئەمەيە:

عاشقى صبغى حەقم قوربانى پەنگى قودرەتم

چاۋى ماۋىيى خالى شىن كۆلمى سىپى زولفى سىا

ئەم دوو سەھوۋە يەككىكان ھەلەى چاپە يەككىشىيان پەلەى منە.

نالى لە زەمىنەى عوزرى گوناھان، ئەم بەيتەى خوارەۋەى گوتوۋە. منىش لپرە دەى كەم بە گولۇ پزانى كۆتايى ئەم بەشەى گوتارو ھۆى دەردەست كردنى بەخشىن و چاۋپۆشېش لە خويئەرانەۋە:

خۆشترە عوزرى گونەھكاران لە سەد زكرى رىا

ئەم بەنەرمى «عفو، عفو» ە ئەۋ بەتوندىى عەفعەفە

بهشی چوارهم

له سی بهشی لیږه بهپیشهوهی ئەم نووسینه، بهدهم شیکردنهوهی ناک تاکه بهیتی دیوانهکهی «نالی» یهوه، چهند جاران، بهپیی دهرفتهی گوتار، ههولم داوه ئەو تایبهتیانته دهربخهم که نمونهکانی شیکردنهوه رایان دهگهیهنن؛ وهک تایبهتی لهنگهیهستن و پارسهنگ بوون، فرهواتایی، نهرم کردنی وشه و تهعبیری سهخت، وینهگری، پیوهست بوون بهکۆمهلابهتی و خاسیهتی ئەوتویی. ئەم بهرهنگار بوونه لهمنهوه بو خاسیهت و تایبهتی شیعری نالی، ههه ئهوهنده نازاییه وههلمهت بردنهی تیدایه که ئامانجه بچووهکههی ناو عینوانی «چهپک...» لیمی داخوازی دهکات:

من چهپکم ههلبهستووه؛ باغم ههلهپن نهکردووه؛ پینشم ههلهپن ناکری؛ واشدهزانم بهکهسی تهنها کهس ناکری.

ئهوهی راستی بی، له بیژنگدانی دیوانهکهی نالی بهنیازی وهدهستهپنانی ههموو سامانهکهی، گهلیک لهوه نهستهمتره که روالهتی «ماملهت لهگهله وشه» نیشانی ددهات؛ چونکه وهک بو چاوی وردبین و زهینی بهپرشت دهردهکهوی. نالی، «وشهسازی» عادهتی نهکردووه؛ «واتاسازی»، عادهتی نهکردووه؛ ئارایشتی حازر بهدهستهپنانهی بهکار نههیناوه؛ فهند و فیله ساکاره میراتیهکهی شاعیرانیشتی نهگرتوووته بهر. که ئەمانهی نهکردووه، بهوهندهش پازی نهبووه شیوه بهرزهکهی له عادهت بهپشتهوهی ئەم هونهرانهش بکا به ناواختی ههموو شیعرهکانی. وپرای ئەمانه نالی کاری گرنگتر و هونهرکارانهتر و ساحیرانهتریشتی کردووه. نالی بهناو رایهلی ئەو هونهره بهرزانه و هی تریشتا هاتوچۆی به زاته ههستیاره جووشاوه سیهربازه دهسترهنگینه بلیمهتهکهی خۆی کردووه و بههۆی دهسهلاتی هونهرمهاندانهی یهکجار دهولمهندییهوه له ناخی دل و قوولایی گیانهوه کلافهی پهنگاوپهنگی ئاوپته له سۆزی ئاگرین و پوختهیی

تېرۆتەژىيى لەو رايەلەنە ئالاندووه و پارچەهەلبەستى گەوهەردار و ئاورىنگاويى لى
 ھۆندوونەو. ھەرگىز داوى كلافەكانىشى كورتىان نەھىناو بەبەر قەلافەتى پەيكەرى
 خوولياو. من و تۆش لە دەرەوى تانوپۇي تەلىسماويى سىحرھۆنىيەو، دەمەتەقەي
 عادەتى ئەدەبى لەسەر ھەلدەستىنن و بەزمانى سافىلكەي شىعر دۇستانەمان مەعنەي
 سەراو و پقدراوى بەسەر ورشە و تريفەكانىدا گلۇر دەكەينەو. ھەر دەلئى ئىمەين نالى
 بەتەورىيە و تەشبيھ، لەم بەيتەدا وئىنەي ھەرزەكارىمان لە مەيدانى دورناسىدا لە پۇي
 كامىراي وشەو دەكىشىت:

منجم كەرگەس و «لاشى» لە كىن شەيئىكە نەيزانى

كە ئەم ئەفلاكە چەند لاکە كە ئەم گەردوونە چەند دوونە

بى ھەموو مەبەستىكى پىداھەلگوتن و بەرزكردنەوى نەيشكارانە، دەلئىم «نالى»،
 بەراستى ئوستادى شىعرە. ئەو ئوستادەي كە بەشاعىرى تىرى بگريت، لەوانەيە پىي
 نەلئى شاعىر: چونكە ھونەر و تەعبىرىكى ئەو بەكارى ھىناوە كالائى تاك تاكە
 ھونەرمەندى بلىند پەروازە كە سىبەرى بەسەر مەلبەندى شىعرى عادەتيدا دەكىشىت.
 دەزانين سەرەوژوور چوون، خۇي لە خۇيدا كاريكى بين برە، ئەي بە بارى گەوهەرەو
 بەرەو تووقەلەي ھەرەبەرزى ئاسۆي ھونەر؟

تاسنبولى زولفت لە نىھالى قەدەت ئالائ

من دوودى ھەناسەم گەيىيە عالەمى بالائ

من گرىيە وەتۆ خەندە بەيەكەدى دەفرۇشىن

من لەعلى بەدەخشان و ئەتۆ لوتلوئى لالا

طوپرەت وەكو توومارى شكستەو سەرى كولمت

بۆ نوورى سەوادم بوووتە شەمەي موتالائ

ئەو چاوە غەزالە فەتەراتى سەرو مالە

ئەو نىرگسە كالە نە منى ھىشت و نەكالائ

شىققەي فەلەكولئەتلەس و ئەستوونەيى زەرپىن

بى بىكە بەتارايى سەر و سركەيى والائ

نالى بە ئومىدى زەفەرى تەوقى تەلەسمت

مارى سەرى زولفت لە سەرو گەردەنى ئالائ

تاكه بهيتكى ئەم بېرە شىعرە "شىققەي فەلەكولئەتلەسى..." بەر لە ۳۰ سال زياتر، سەرچاۋەي ئىلھامى جوانمەرگ «دەلدار» بوو لە دارپشتنى بەشىكى غەزەلە درېژدەكەي «خەندەكەي باي»، لەو شوپنەدا كە دەلى:

دەھەلسە با بىناكەين مەعبەدى پىرۋزى دەلدارى

تېشىكى رۋژ لە شەوقى مانگ لە پەنگى پەلكەپرەنگىنە

لە پۇلى سى وەيا چوارى حقوق بەيەكەو لە ژوورېك، بەسەرمان دەبرد كە تريفەي خەيالى «خەندەكەي باي» لە گۆشەيەكى ھەست و سۆزى دەلدارانەيەو، ھەلرژايە ناو ھەلبەست و ئاورىنگىكى ئاسمانى نالى لەم بەيتە دەست نىشان كراوۋە كە دەمىك بوو، ئاسۆي خەيالى «دەلدار» ى ھەلايساندبوو، شكايەو بەسەر ھەلبەستەكەيدا. من لە ژان و ژوارى ئەم غەزەلەي ئاگادار بووم. ناوۋەناوۋە پىرسىكى برادەرانەي پى دەكردم، لە ھەلرژاردنى وشەيەك و بەلاوۋەنانى وشەيەكى تر، بو رېكھاننى ھارمۆنى واتاي و وشەيى. لە بىرمە ويستى لەجىگەي وشەي «چەپك» لەو دېرە شىعرەدا كە دەلى «كە ھەر چەپكە خەمى بە مل كەچ...» وشەيىكى لەبارتر بدۆزىتەو كە تاكە يەك تالى وەنەوشە بەدەستەو بەدات، ئەك يەك بەستە. بەلام نەخۆي پىي دۆزرايەو نەمنىش تۋانىم يارمەتتى بەدم. ھەر لە بىرەوۋەرىي ئەو رۋژانەي بەيەكەوۋە ژيانمان، يادى گوتەيەكى ترى «دەلدار» دەكەمەوۋە كە دەيگوت حاجى قادر لە بەھارايەكەيدا شوپن پىي «قوربانى تۋزى رېگەتم...» ى نالى ھەلگرتۋتەوۋە و ئەوسا من ئەمەم لە دەلدار نەدەسەلماند. كەچى ئىستا وەك بەدەيە ئاشكرايە لەبەر چاوم، چى دەلدار دەيگوت راستە. ھەرۋەك راستە كە شىعرە مەشھورەكەي «مصباح الديوان» ىش لە قەصيدەكەي «مستورە» ى نالىيەوۋە گەشاوۋەتەوۋە كە لەمەشدا نەكەمايەتى و نەھىچ رەخنە لى گرتنىكىش يەخەگىرى حاجى و مصباح دەبن: گەلى جار شاعىر بەنيازى خۇ تاقيكردنەوۋە نەك ھەر ئىلھامى گشتى لە قەصيدەيىكى مەشور وەردەگرى، بەلكوۋ لە كىش و قافىيەي قەصيدەكەشەوۋە شىعر ھەلدەبەستى كە ئەمەش لە ەرەبىدا پىي دەلېن «معارضە»: ھەرنەيسە!

بەراستى كە بمانەوۋى ھەموو تايبەتايەكانى شىعرى نالى بژمىرىن و يەك دوو و سىي لى بكەينە زنجىرە، دەبى بە ژماراندا برۋىن و رېزىان كەين. چونكە پر سامانىي شىعرەكانى لەوانەيە بەيتا و بەيت خاسيەتى نوۋى بەدەستەوۋە بەدن لەو پرووۋە كە زەينى تىژ و سەلىقەي سازگار و تېگەشتن و پېگەشتن بە بەريانەوۋە ھەيە، دەم نادەم

ئاوس بن و لەنۆژەن بزینەووە لەبەرھەمیکی بێ سابیقە لە مەیدانی فیکردا، کە داھینان پێویستە بەکەرەستە مادی دەرەووی ویزدانی خاوەنەکەمی نییە، ئەووی پێی دەلێن «عبقریە - بلیمەتی، ھەلکەوتوویی» لە ھەنگامی جۆش و خرۆش و کولان و ورووژانی عەمەلیەتی یەق کردنەووەدا جار لەجاری وینە و ورینە تازە لە خۆیدا دەدۆزیتەووە وەیاخود رەنگە راستەر ئەووی بلیم تونای خەلق لەو بلیمەتیەدا بێ پەککەوتن لەسەر نموونە و پرۆفە، مۆدیلی ھونەرەووی نوێکرد دەکا بەبلیقی جۆش و کەفوکۆلی خرۆشان کە چ ئەرکی ریکخستن و گونجاندن و ھەناسە سواری تیدا بەخەرج نەچوو، ھەر وە کۆلپی بورکان پەیتا لەجەھەنەمی دەررونیەووە بەپالە پەستۆی سروشت بەرپی دەکری. زۆر بەسەیری، لەم کاتەدا وادەزانم نالی مەبەستی وینەکیشانی ژان و ژواری عەمەلیەتە پر تاوولەرزەکەمی ترکانی پزدانی ھونەرگەمی خۆی بوو لەم دواندە بلیسەدارەدا کە لەگەڵ «بادی خۆش مرور» ی کردوو:

گاہی دەبی بە دەم دەدەمیانی دەمی غرور

چونکە ئەگەر لە کولانەمی نەفسی خۆیەووە سەیری بای نەکردبی و تیکھاویشتن و چەخماخی فرتەنەمی ناو ئەو نەفسەمی بە بایەکە نەبەخشیبی، بای کەر و لال لەخۆووە چ ناکات و چ دەمان نادەمیانی. دواتریش نازانی بەرەو شارەزور بیتەووە و قرچەمی ھەناوی نالی لە ھەناوی خۆیدا ھەلگری، بەچرە دووکەلی سووتانی غوربەتەووە لەگەڵ بادەمی پر فرمیسی تالانەووە بە دەست سۆز و بێ ئوقرەبیدا، بیکا بە دیاری یادکردنەووی بریندارو بەسفت و سو:

سووتا رەواقی خانەمی صەبـرم دڵ و دەررون
 نەمی ماوہ غەیری گۆشەیی زکریکە یا صبور
 ھەم ھەمعینانی ئاھم و ھەم ھەمپیکابی ئەشک
 رەحمی بەم ئاھ و ئەشکە بکە ھەستە بێ قصور
 وەك ئاھەکەم دەوان بە ھەتا خاکی کۆیی یار
 وەك ئەشکەکەم رەوان بە ھەتا ئاوی پردە سوور
 بەو ئاوە خۆت بشۆ لـە کدووراتی سەرزەمین
 شادبن بەوہصلی یەکدی کەتۆی «طاھر» ئەو «طھور»

ئیتەر بە دەم ھەنسکی گریانەووە راسپاردەمی دلی ھەلقچاوی بۆ ھەموو دار و بەرد و

شیو و کانی و شار و دئی ولات تهسلیم به با دهکات تا له کۆتایی شیوهنی ههلبهست،
ئهم چهند دلۆیه فرمیسکه گهرم و گهورهیه له جیی مۆر و ئیمزادا دادهنیت:

زارم وهکو هیلال و نهحیفم وهکو خهلال
ئایا دهکهومه زار و بهدلدا دهکههه خطور
لهه شهرحی دهردی میحنهته لهه سۆزی غوربهته
دل وهخته بی به ئاو و به چاوما بکه عبوور
ئایا مهقامی رۆخصهته⁽¹⁾ لهه بهینه بیمهوه
یا مهصلهحهته توقفه تا یهومی نهفخی صور

وهك دهزانین، مهصلهحهته و نامهصلهحهته، تا رۆژی فوو له صور کردن، ئهو
«توقف» ه دامهنی نالی گرت و بهری نهه. خوئی و هسهردت و سۆز و سووتان و غهربی،
ههموویان به گهرووی عهدهمدا چوونه خوارئ. مهگهر گر و گهرمایئ له فرمیسک و
ههناسهیی من و تۆدا تارماییهکیان بیئیتهوه سهه دنیا ی روو.

قسهه لهوهدا بوو که ژماردنی تایبهته له بهرهههیی بهردهوامی «عبقریه - بلیمهته»
وهك نامومکین وایه؛ چونکه جار له جار خوئی دهکاتهوه و بهپیئ نوئی بوونهوهش
تایبهتهکانی زیاد دهکهه. نهزۆکی و خو کوتانهوه و دووباره کردنهوه لهو جۆره یهق
کردنهوهیهدا، دهبی که بهفکری قالب گرتوودا بیته وهیا له ئاکامی کیشان و
ههلسهنگاندنی ژیریژانهوه «منطقی» زهنه بکات. گهلیک جار ئهم خوھینان و بردنه
ژیریژانه بهدوا واتای کیویدا وا دهکات له قهصیدهدا «وحده» نهمیئ. چونکه جوانکاری
له جیهانی «زانست» دا - ئهو زانستهی بهرگی هونهه له بهر دهکا - نهفهسی کورته؛ وهك
ههناسهیی ههناویکی سووتاو نییه که سات له سات بلیسهی زمان دریژتر دهکات.
سهیریکی دیوانهکهی نالی بکههته دهبینی زۆریهیی ههلبهستهکانی «وحده» ی تیدایه،
لهناو ئهو زۆریهیهشدا، بهشیکی بهرچاوی له سهههتاوه تا کۆتایی دهوری تاکه یهك فکره
هه لیدیت. ئهم غهزهه و قهصیدانهی وا لیهدا سهههتاکهییان دهنوسم، نمونهی
ههلبهستهی «وحده» دارن له دیوانی نالی:

(1) ئهم بهیته له چاپکراوهکهی عهلی موقبیلدا (ئایا مهجالی هاتنه) نووسراوه، له چاپکراوهکانی چاپی
کوردهستانی ههولیریشدا ههروهها چاپ کراوه. بهلام له نوسخهیی تردا بهم شیوهیهیه که من
نووسیومه.

پيم دەلین مەحبوبە خیل و قیچە
 ئەمى جلوە دەرى حوسن
 ئەحوەمى تەفرەقە نەزەر
 تەبەعى شەككەر بارى من
 بولبولى طەبعم
 جەنانى وەك جینان کردم
 ماتەم وەكو زولفەینى سیهه
 ئیلتیقای پۇلا و ئاسن
 قوربانى تۆزى رینگەتم
 كە تۆ ھاتى لە (نەوم ى دى) نەومىدى ئەما باس
 لەكن ئەو جەھەرە فەردە
 مووى سىپى کردم بەشوشتن
 ئەمى شوخى بى نياز
 گەر دەپرسى من لەبەر چى كەم دەخۆم

ئەمانە كە لە يەكەم و سىيەمى ديوانەكەيدا دیتە بەرچا، دەیان ھەلبەستى تریش
 دواى ئەمانە، ھەموویان خەرىكى تاكە فیکرەن. سەر لەبەر موناچات و نەعتەکانى كە
 لە چەشنى قەصیدەى دريژ دەژمیردین ئەوانیش "وحدە" تەواو و بى كەلەبەریان ھەپە.
 «مەستورە» ش پىويستى بەباسکردن نییە.

دابەشبوونى ديوانى شاعیر (نالى و غەیری نالى) بۆ ھەلبەستى «وحدە» دار و
 ھەلبەستى بى «وحدە» دەخلى نییە بەسەر فیکرەى (تایبەتى) یەو، چونكە «وحدە»
 پىوهندى بە ھەموو قەصیدەو ھەپە لەلایەن دروست بوونیەو كە لە عەرەبیدا پى
 دەلین «بناء القصيدة»، بەلام (تایبەتى) لەناو قەسیدەى بەوحدە و بى وەحدەدا،
 دەتریسكىتەو و لەوانەپە شاعیری پى بناسریتەو. لەگەل ئەم راستیپەشدا ئەوئەندە
 بەسە بۆ نرخی زۆر بوونى "وحدە" لە شیعری شاعیریکدا كە بەلگەپە بۆ پىبوونى
 میشك و بىندەپى سەلیقە و جۆشى دەروون.

یەككە لە تایبەتییە ھەرە بەرچا و رەسەن و رەگ داکوتاوەکانى نالى ئەوئەپە كەوا
 وەك ساحیر لە كەوانەپە یەك وشەو چەند تیری واتا دەھاوئىژى: ھەریەك لەو تیرانەش

ئامانجى سەرىبەخۇي خۇي ھەيە لە ھەلبەستدا. گوم كوردنى ئەم دياردەيە، بەشىكى يەكجار نرخداز لە شاكاردەكانى نالى تى دەبا و ئەدەبەكەشى دادەلەنگىنى. بەمەشدا كەلەبەرىكى گەورە دەكەوئتە نەخشەي سەر جوملەي ئەدەبى كوردىي بەرزەو. دەست پاراستن لە كوژاندنەوئى ئەو گەوھەرەنە، دەستخاوينى و ئەمەكدارىيە بەرامبەر ھەموو ئەدەبى كورد. ھەرىكەك لە ئىمە كە دەستى نەپۇشت فتىلەي چراكانى نالى بەرزتر بكاتەو، وەياخود ئاگرىك بەفتىلە ھەلنەكراوھەكانىيەو بى، چ گلەيى نايە سەر؛ بەمەرجى (دەست نەپۇشتن و نەتوانىن)؛ چونكە ديارە تەكليفى لە توانابەدەر لەكەس ناكريئ. ئەوئى دەستى بروا و دەستەكەي خۇي كۆتاكاتەو گلەيى كەمتەر خەمى و گوئىنەدان و بى باكى دەھىنئەوئە سەر خۇي. ئەوئى دەستى كوژاندنەوئى ئانقەست درىژ كات، دەبئە دژ و ناحەزى بى دەمەتەقەي ئەدەبى كوردى. ئەم راستيانەش كە ھەمووى روو لەو كەسانە دەكات وا لە رىزى «سەلبى» دەوئەستن. يەك زەرپە لە گوناهى ئەو كەسەش كەم ناكاتەو كە لەلاوھ فتىلەي ھەلكرائ بىنى بۆ ھەلبەست، ھەرچەند لە رىزى «ايجابى» ش وەستابى.

لېرەدا يەك دوو نمونەي پيوانەي ئەم رايانە دەكەين بە ھەكەم:

نالى دەلى:

نەي كە صاحب سىرپە سەرتاپا بە «ايە» ي كُن كونە

باطناً «قف قف على سرى» بەزاهير قەف قەفە

لە پئىشەوھ با سرنجى خوئىنەر بۆ وشەي «ايە»، راپكئىشم كە لە بەيتەكەدا «ايە» نووسراو نەك «ايە» كە بەكوردى «ئايەت» دەنووسرئت. ئەگەر لە بەيتەكەدا «ئايەتى كُن» با، رپى ئەو واتايانەي ترى دەبەستەوھ كە دەلئىم لەيەك كەوانەوھ بەرەو ئامانج دەپۇن. ديارە لەم بەيتەدا كئش رپى نادات «ئايەتى كُن» بگوتري؛ چونكە لەنگى دەكات. تۆ نەختىك زمانى خۆت رەھاكە لەو گرئىيەي كە نووسين پەيداي دەكا لە خوئىندەوئى گوئەي نووسراو. خەرىكى گوئەوئى بەيتەكە ببە وەك كە لە زارەوھ دەردئت، دەبىنى مومكىنە وەھا بخوئىندريئتەوھ:

نەي كە صاحب سىرپە سەرتاپا بە ئايى كون كونە

دەزانيت «ئايى» يەككە لە گۇرانييە مەشورەكانى كوردى؛ وەك خاوكەر، خورشيدى و ئەللاوھىسى و تىكھەلكئش. كە وشەي «ئايى» ھاتە ناوھە، ئەوسا دەبى

رستەى دواتر بېيټە «كون كونه» كە كوردىي پەتتەيە. لە حالئىكدا كە وشەى «نايە» بەواتاى نايەتى قورئان بەكاربېت، دەبى رستەى دواتر بېيټە «كن كونه» كە يەكەمىيان «كن» ى عەرەبىيە لە «كان» وەرگىراو و مەبەستىش لەو دا نايەتى «كن فيكون» ه دووهميشيان «كون» ى كوردىيە كە دەزانين حالئى بلويز باس دەكات بەخووى و كونهكانىهوه.

نالى لە كەوانەى وشەى «نايەى - نايى»، دوو تىرى واتاى هاويشت: يەككىيان لە قورئانەوه بەر نيشانەى «كن فيكون» كەوت، ئەوى تريشيان لە گۆرانىي كوردىيەوه، قەد و بالآى بلويزى پىكا كە سەرتاپاى "كون كونه".

تارمايى واتايىكى تریش لە بەيتەكەوه بەرەو نيشانەى «كون كون» دەروا كە بىين وشەى «نايەى- نايى» پتر لەبەرەك هەلۆەشىنين و بلين «ناى ناي» كە هاوارى دەردەدارە بەدەست نيشەوه. "ناى ناي" بەبەرەوه هەيە مشتومالئىك بدرىت و هەمزەى دووهمى بسويٲ و بگوتري "نايى" كە هەرواى تانەوه بەدەست نيش و نازارەوه رادەگەيەنيت. لەمەوه دەزانين بەيتەكەى نالى لە كەوانەى تاكە وشەيىكەوه سى تىرى واتاى هاويشتوو:

نەى بە نايەتى «كن فيكون» كون كون بووه
 نەى بە ناھەنگى «نايى» كون كون بووه
 نەى بە نالەى «ناى ناي» كون كون بووه

لەم ليكدانەوهيەدا پەردە لە رووى گەوهەرەكانى نالى هەلداووتەوه و بەس؛ لە لاوه واتاى بۇ قەرز نەكراوه. هەر جۆرە ئيعتيرازيكيش لەم شيۆه ليكدانەوهيە بگيرىت، سووچى بەيتەكەى نالى و بۆچوونەكەى من نيە؛ سووچى كەم ئاگادارىي ئيعتيرازگرەكەيە لە فەند و فيل و توپكدارى و دەروووھۆدەيى ئەدەبى رۆژھەلاتى موسلمان، بەتايەتى هى فارس و كورد. ئا ئەمەش نمونەيەكى وردتر و سەختترى بەرپى كردنى دوو تىرى واتايە لە تاكە وشەيىكەوه. نالى دەلى:

مساوى «وك يك و لول» ن لە هەردوو لاوه زولفەينى
 نمونەى عەكسى حەرفى نون و ميم و واوه زولفەينى

وشەكانى "وك يك و لول" خزانە نيو دوو كەوانەوه؛ چونكە بەرپىنووسى كۆنم نووسى؛ لەو رپوووه كە واتاكان لەم رپىنووسەوه وەرەدەگيرين.

واتاييكي ئەمەيە كە ھەردوو زولف، ھەريەكە لە لاييڤكەو ھەمساوين لەگەڵ يەكتەر، وەك يەكن؛ لوولن. ليرە وشەي «مساوي»، زولفەكان بەيەكدي دەگریت، وشەي «لە ھەردوو لاو» ش بۆ زولفەكان دەگەپتەو؛ چونكە ھەر زولفە لە لاييڤكەو ھەيە.

واتاييكي تری ئەمەيە كە خۆي واتای بنجیبه لە بەیتەكەدا:

ھەردوو زولف مساوين بە «وك يك و- لول. وشەي "وك يك و" لە ھەر لاييڤكەو ھەي بخويئیتەو ھەر خۆي دەردەچیت. ھەروەھا وشەي «لول» ئەویش لە خوارو ھەي بۆ سەر ھەي خويئندەو ھەي ناگۆپیت. لەم واتايەدا گوتەي «لە ھەردوو لاو» بۆ زولفەكانیش دەست دەدات بۆ «وك يك و لول» یش دەست دەدات. چونكە زولفەكان لە ھەردوو لاو، «وك يك و لول» یش لەم لا و لەولاو ھەي بخويئیتەو ھەي فەرقێك ناكەن. ئەم مساوي بوونەي دوو زولفەكان لەگەڵ «وك يك و لول»، پتر خۆ دەسەپیتێ كە سەرنج بگرين لە مصرەعي دوو ھەي بەیتەكە. چونكە لەویدا زولفەكان بە سێ شت تەشبيھ كراون كە ئەوانیش لە ھەر لاييڤكەو ھەي بخويئیتەو، فەرق ناكەن. ديارە سێ شتەكە پیتی "نون، ميم، واو"، سەيريش لەو دايە وشەي «نموونه» كە لە بەرايی مصرەعي دوو ھەي ھاتوو ھەر سێ پیتەي تيدان. ھانتيشيان بە دوا يەكتەر لە وشەي «نموونه» دا، وەك ھي ناو بەیتەكە وايە، نوونەكە لە پيشەو ھەي و ميمەكە لە ناو ھەر ھەر و واو كەش لە كۆتايي. بەيتيكي زۆر بەناوبانگي تری نالي كە لە ويشدا وشە ھەيە دوو واتای لي بەرپي كرابي ئەمەيانە:

لە دوگمەي سينە دویني نوپي شپوان

بەيانی دا سفیدەي باغی سیوان

واچاكە ليرەدا بەيتي دواي ئەمەشيان بنوسين؛ چونكە لە نيوان ھەردوو كياندا واتا بەندی و بەيەكەو بەسترانيكي ورد ھەيە يەكجار لە جواني و ساماني ھەلبەستەكەي زياد كردووە. بەيتي دوو ھەيەيان ئەمەيە:

لە خەوفي تەلەتت رۆژ ھەروەكوو شيت

بەروو زەردی ھەلات و كەوتە كيوان

چەند ساليك لەمەوبەر لە نەدو ھەيكي تەلەفزيونيدا من ئەم دوو بەیتەم شي كردووەتەو؛ ئەوسا دوو ھونەري گەورەي ھەردوو كيانم باس كرد:

يەكيان ئەو ھەيە كە «نالي» ئەھاتوو وەك شاعيرانی تر شەو و بەيانی بەيەكەو كۆبكاتەو لە ھەلبەستدا؛ چونكە شەو «نقيض» ي ھەردوووري «بەيان» نيە. ئەو ھەي

«نقيض»ى تەواوۋە ئىۋارە (نويژى شىۋان)دە كە ھەموو شەۋ دەكەۋىتتە ئىۋانىانەۋە و ھەرگىز بەيەكتەر ناگەن. لە ھالىكىدا شەۋ بەرپۇژدەۋە نووساۋە؛ واتە دراۋسىيى يەكتەرن. لە نموونە شاعىرانى تر يەكىكى ئەھمەد شەۋقى و يەكىكى ۋەفايىم ھىناۋە كە ئەۋانىش شەۋ و پۇژيان لە ھەلبەستدا كۆكردوۋەتەۋە؛ ئەھمەد شەۋقى دەلى:

ودخلت فى ليلين فرعك و الدجى
ولثمت كالصبح المنور فاك

ۋەفايى دەلى:

بەس عومرى من بە بادە پروت بىنە زولفت لادە
دل بۇيە نامرادە بەم شەۋە پۇژ گىراۋە

ھونەرە گەۋرەكەى ترى نالى لە بەيتەكاندا ئەۋەيە كە ۋا بەھۆى وشەى «دوئىنى» كە لە بەيتى يەكەمدا ھاتوۋە ھەر دوو واتاى وشەى «ھەلاتن»، ساحىرانە جىگەى بۇ كراۋەتەۋە لە ھەلبەستدا. واتاىكى وشەى «ھەلاتن»، ديار كەۋتنى پۇژدەكەيە لە ئاسۋى پۇژھەلاتەۋە. واتاكەى تىرىشى بەزىن و فىرار كىردنى پۇژدەكەيە لە ئاۋابوۋندا. ھەردوۋ واتاى «شروق و فىرار كىردن»ى پۇژدە لە بەيتەكاندا:

دوئىنى نويژى شىۋان كە لە دوگمەى سىنەتەۋە سفىدەى بەيان دەر كەۋت، پۇژ بە پروۋزەردى فىرارى كىرد و ۋەك شىت كەۋتە كىۋان.

دوئىنى نويژى شىۋان لە دوگمەى سىنەتەۋە سفىدەى بەيان دەر كەۋت، پۇژى ئەم سبەينەيە لە ترسى طەلەتتە بە پروۋزەردى شىۋانى كىرد و ۋەك شىت كەۋتە كىۋان. ديارە ئەم ترسەى پۇژ لە كاتى شىۋاندا پاشماۋەى ترسى دوئىنى نويژى شىۋانە كە بەيانى باغى سىۋان سفىدەى دابوۋ و پۇژى ترساندبوۋ.

دەبى ئەمەش بخەينەۋە سەر جوانى بەيتەكانەۋە كە ترس دەبىتە ھۆى پروۋزەردى؛ شىتتىش دەكەۋىتتە كىۋان. لايەنى جوانى و ئارايشتى تىرىش ھەيە لە بەيتەكەدا كە لىرە بەپىۋىستى نابىنم خويئەرى پىۋە خەرىك كەم.

چەند سالىك بەسەر ئەم شىكردەنەۋەيەدا پۇششت، تا لە نكاۋ بىرم بۇ ۋىنەيىكى نەدۇزرايەۋەى ناۋ بەيتى يەكەم كشى. دۇزىنەۋەى ۋەھا لە نكاۋ زۇر جاران بۇ من و بۇ تۇش پروۋدەدات: ۋا ديارە خەرىك بوۋنى بەردەۋام بەشتىكەۋە ۋادەكا ھۆشى ون "عقل باطن" لەلەى خۇيەۋە ئەۋىش پىۋەى خەرىك بىت و لە دەۋرى گرىكانى پرسىارەكە

هه‌لبيت تا دهیان کاته‌وه. ئیتر له دهره‌تیکدا گریه‌ک به کراوه‌یی ده‌داته‌وه ده‌ست هوش؛
وه‌ک ئه‌وه‌ی که له غه‌یبه‌وه کاره‌که کرابیت. ئه‌م رایه‌شم له زانایانی سایکۆلۆژی
وه‌رگرتوو و باوه‌پیشم پئی هه‌یه.

له مصره‌عی دووه‌می به‌یته‌که‌دا ده‌لی:

به‌یانی دا سفیده‌ی باغی سیوان

وشه‌ی «به‌یان» واتایکی ئاشکرا و یه‌کیکی شرایه‌وه‌ی هه‌یه: واتا ئاشکراکه له هه‌موو
که‌سێکه‌وه دیاره و له سه‌ره‌به‌ری به‌یته‌که و به‌یتی دواتریشدا بنج و ماکی وینه‌ی ناو
هه‌لبه‌سته‌که‌یه، هه‌ر تازەش له شیکردنه‌وه‌ی بووینه‌وه.

واتا شرایه‌وه‌که ئه‌مه‌یه: وشه‌ی «به‌یان»، ده‌شی، ریژه‌ جه‌معی وشه‌ی «به‌ی» بیته‌که
میوه‌ییکی ناسراوه. که ئه‌م واتایه‌ تێ بخویندریته‌وه، وشه‌ی «به‌یان» یش ده‌بیته‌وه ئه‌و
که‌وانه‌یه که نالی دوو تیری واتای لیوه‌ داویت بۆ دوو نامانج. «به‌یان» که به‌واتای
«فجر» بیته‌ نامانجی «سفیده» ده‌پیکیت له به‌یته‌که‌دا که پووناکایی فه‌جره‌که‌یه، که
ریژه‌ جه‌معی «به‌ی» ش بیته‌ نامانجی باغی سیوان ده‌پیکیت؛ چونکه به‌ی بۆ خۆی
میوه‌ی باغه و له وینه‌شدا خزمی سیوه؛ مه‌مکی کچانیش به‌ سیو و به‌ی ته‌شبه‌یه
ده‌کریت.

ئه‌م واتایه‌ شرایه‌وه‌ی «به‌یان» - که ریژه‌ جه‌معی «به‌ی» بیته‌ - ده‌مه‌ته‌قه‌ی له‌سه‌ر
هه‌لستا له‌و پروه‌وه‌ که گۆیا له نالی ناوه‌شپته‌وه‌ رسته‌ی وه‌ها لاواز به‌کاربیته‌ت له
شيعردا؛ چونکه هاتنی جه‌معی وشه‌ له سه‌ره‌تای رسته‌وه‌ کوردیبه‌کی ره‌وان نییه. ده‌بی
له‌ پيشه‌وه‌ ئه‌وه‌ بلیم ناشی بیر بۆ ئه‌وه‌ برۆا که «به‌یان» جه‌معی وشه‌ی «به‌ وه‌باخود
به‌هی» بیته‌؛ چونکه ئه‌وه‌ی نالی گوتوووه‌تی و من واتام لی دابه‌وووه‌ وشه‌ی «به‌یان» ه
که ریژه‌ جه‌معی وشه‌ی «به‌ی» ه نه‌ک «به‌، به‌هی». نالی له‌ چهند شوینیکی تری
دیوانه‌که‌یدا وشه‌ی «به‌ی» به‌کار هیناوه‌ به‌ واتای به‌هی وه‌ک که ده‌لی:

کی ده‌ستی ده‌گاته «به‌ی» و ناری نه‌گه‌یشتووت

وه‌باخود که ده‌لی:

سه‌روی هیناوه‌ له‌ سیو و «به‌ی» موتریه‌ی کردوو

له‌لایه‌ن هاتنی وشه‌ی وه‌ک «به‌یان» له سه‌ره‌تای رسته‌وه‌ وه‌رام زۆرن، به‌لام پیویست
به‌دریژه‌ پیدان نییه، ئه‌م چهند تیبینییه به‌سن:

۱- پارزی بین و نه‌بین وشه‌ی «به‌یان» وا له سه‌ره‌تای به‌یته‌که‌ی نالیدا هه‌یه و به‌که‌س رده‌ش نا‌کریت‌ه‌وه.

۲- له‌پاش هه‌بوونی وشه‌که، ده‌بین له به‌یته‌که‌دا وشه‌ی تریش هه‌ن مونسبی واتای ئەو بن وهك «باغ، سیو»، که ناچارمان ده‌کا به‌سه‌لمین هاتنی وشه‌که‌ی به‌و جوړه له سه‌ره‌تای به‌یته‌که‌وه ریکه‌وتیکي کویرانه نه‌ی هی‌ناوه؛ کوردی گوته‌نی: ته‌قله‌ی مامه‌ حه‌مه نییه. «به‌یان، باغ، سیو»، له نیوه‌ی دیره شیعریکیدا کۆبوونه‌ته‌وه، به‌تایبه‌تی که خاوه‌نی به‌یته‌که‌ی یه‌کیکی وهك نالی بی‌ت به‌خوی و هه‌موو ده‌سه‌لاتی بی سنووری له فره واتاییدا.

۳- هه‌روهك له عه‌ره‌بیدا زۆر مه‌شوور بووه که «یجوز للشاعر ما لایجوز لغیره»، له کوردی و زمانی تریشدا جه‌وازی شیعر هه‌یه به‌تایبه‌تی ئەو جه‌وازی که هیچ ده‌ستووران تیك نه‌دات.

لیره‌شدا هه‌ر ئەوه‌نده کراوه وشه‌ی «به‌ی» له تاکه‌وه بووه به‌ جه‌مع. له کوردیدا هاتنی ریزه‌ جه‌مع له سه‌ره‌تای رسته زۆر باوه چ فعل بی چ مه‌فعول؛ وهك که بلیی: «ئه‌سمه‌ران خوینیان شیرینه»

لیره‌دا ئه‌سمه‌ران جیکه‌ی فاعیلی گرتووه‌ته‌وه. له‌م رسته‌ی خواره‌وده‌دا، وشه‌ی سه‌ره‌تا ریزه‌ جه‌معه و مه‌فعولیشه، وهك وشه‌ی «به‌ی- ان» ی ناو شیعره‌که‌ی نالی. «هه‌نجیرانی‌ش ده‌خوا و دروینانی‌ش ده‌کا».

وده‌باخود ئەم رستانه: «مه‌ران ده‌له‌وه‌رینێ، داران ده‌بریت‌ه‌وه، چرایان پیده‌کا... هتا». ئەوه‌ی لیره به‌فهرق حساب بکری له‌گه‌ل رسته‌ی شیعره‌که‌ی نالی هه‌ر ئەوه‌یه که له‌م نموونانه‌دا وشه‌کان که‌وتوونه‌ته‌ پیش فیعلی مضارع‌وه، له حالیکدا «به‌یانی دا»، فیعلی ماضی به‌کاره‌یناوه. له‌مه‌شدا ره‌خنه‌ نامینێ، چونکه ده‌شی بگوتری «کچانی قبول کرد و کورانی قبول نه‌کرد له مه‌کته‌ب». له‌م رسته‌یه‌دا فاعیل دیار نییه، به‌په‌چه‌وانه‌ی به‌یته‌که‌ی نالی که ئەمه به‌ته‌واوی وهك به‌یته‌که‌ی «نالی» یه. له هه‌ردوو رسته‌شدا جه‌وازیکی یه‌کجارکه‌م و بی هی‌ز به‌کار هاتووه که بریتیه‌ی له‌وه‌ی فاعيله‌کان له جیاتی پیش‌ه‌وه، له دواوه‌ی مه‌فعوله‌کانه‌وه هاتوون: «مودیری مه‌کته‌ب کچانی قبول کرد- سفیده‌ی باغ به‌یانی دا...».

که خه‌ریک بین به‌دوای جه‌وازه‌کانی شیعی کوردی، به‌سه‌ر زۆر شتی ترده‌ ده‌که‌وین،

گهلیک پتر چاوپۆشی لیکردنی دهویت، له مەمی بهیتهکەمی نالی، کەسێش بهعەیبی دانەناوه. خۆ له بابەتی فۆکلۆریدا ئەم جەوازانە هەر بەجاری...

۴- لەمانە بترازین، دەبی ئاگاداری شتیکی تر بین: یهکیک له تاییهتییهکانی یهکجار گرنگی، مه هارەتی نالی له فرە واتاییدا ئەو یه که وا گهلیک جارن له پۆیی دەسهلاتی بوێژی خۆیهوه دیت و لهو دیو وینەمی ئاشکراکەمی هەلبەست سێبەری وینە و واتایکی تر وهک سەرابی دیار و مهوهووم دەخاته پشت پەردەمی ئاورینگداری وشە و پسته بەرچاوهکانی هەلبەستهوه، بی ئەوه خۆی و پارچه شیعەرکه قەرزدار و دیا هاومه بهستی ئەو سەرابه بکات. پاشخوانیکه و له بهر سفرەمی پر خوارده مەنی ماوه تهوه: ئاوێکه و له حەوزی پر واتای هەلبەست سەرپرێژی کردوو: تیشکیکه و له ئاوینەیهکی خەیاڵیدا دووباره بووه تهوه، نه ههچي تێ چوو و نه کهسی ماندوو کردوو و نه چ جێی بهواتا و وینە بنجییهکەمی ناو هەلبەست تەنگ کردوو: له هه مان کاتیشدا، چه ندى بلێی وه ستایانه و شیرین و پەنگینه، هەر دەلیی ئەو نه قش و نیگارەیه که شتان دەرانیتهوه و له نرخ و بایه خیان زیاد دهکات و ههست و مهیلی ته ماشاکه ران ده بزوینی، له حالیکدا ده زانین شته که بی نه قش و نیگاریش هەر ههیه و هەر ده بی. به نمونەمی پوونکردنه و مه بهست ته ماشای ئەم دووبه یته بکه:

وه ره قوربان به جان ههردوو برابین
که تو بی مادەر و من بی پدهر مام
به لا گهردانی بالآت بم ئەگەر چووم
فیدای هیندوویی خالت بم ئەگەر مام

واتای بهیتهکان هەرچی دەبی بابیی بهدۆزینه ویدی وینەمی سەرابی و شرایه وه له بهیتهکاندا، واتاکه، کهم ناکات. نالی هاتوو بهی ئەوهی پیوهی دیاربی که خهریکی هەلنانی واتایک وهیا ئارایشتیکی، سەرپرێژ کردوو. وشهکانی «برا، مادر، پدهر، خال، مام» ی کۆ کردوو تهوه که ئەگەر له حیسابانی دەر باویتی، نالی و شیعەرکه زه رەریان نه کردوو، به لام که ههستت به دیارده که نه کرد، دیمه نیکی ئەده بیی جوانت دۆراندوو. ئەمهش نمونەیهکی تری هەلنانی واتا و وینەمی سەرابی:

خاو و بی خاوی دووزولفی خاوم ئەز
چاوه چاوی یهک غه زاله چاوم ئەز

له مصره عى يهكه مدا «خاو، بى خاو»، دوو وهسفن بهرامبهر دوو زولفى خاو وهستاون؛ كه چى له مصره عى دووهدا، ژماره «يهك» ههيه كه دهلى «يهك غهزاله». بوونى ژماره «يهك و دوو» شتىكى بهرچاوه و نهديتنى وهك شهو كوڤرى وايه. بهلام لهو ديو ئهم يهك و دوووه، له ناو ئاورينگى وشهكاندا ديمهنيكى ترى سهراى ههيه كه نهديتنى زهره به بهيتهكه ناگهيهنى، بهلام تهماشاكه ره كه لهزهت و خووشىكى مهعنهويى گهوره له دهست دهچى. سهراهراى ئهوه كه مهعلووم دهبى، كوڤرى مهيدانى نالى نييه: له رستهى «چاوهچاوى يهك غهزاله چاوم» دا، وشهى «چاوهچاوه» دوو جارن «چاوه» تيدا گوتراوه تهوه؛ بهلام يهك واتاى ههيه كه «ترقب» ه كه چى «يهك غهزاله چاوه» له رواله تدا ژماره «يهك» تيدا گوتراوه تهوه، بهلام له مهعنادا دوو چاوان رادهگهيهنى چونكه: دهزانين يهك غهزال دوو چاوى ههيه:

چاوهچاوه: به وشه دووه به واتا يهكه.

يهك غهزاله چاوه: به وشه يهكه به واتا دووه.

نالى بهم دارشته له جهرگهى «يهك» هوه ژماره «دوو» ههلينجاوه و لهنگهري ژماره دووهكهى مصره عى يهكه مى پى راست كردووه تهوه. توش ههز دهكهى مههاره تهكه ببينه و مافى خوڤى پى بده، ههزيش دهكهى ئينكارى بكه و چاوى لى بچوو قينه تا ئيفلاس بهزهوقى خوڤت بكهيت.

ئهم جوڤره مههارهت و وهستايبه له شيعرى ناليدا، هينده زوره وهك بهردى بهست وايه، نيشانه ييكيشه له نيشانه كانى پيشرهوى و پيشهنگى ئهدهبهكهى و ناشى لى بى خه بهر بين و تى نهخوينهوه؛ چونكه تى نهخويندنه وهى دهبيته دارنينى بهرگيك له بهرگه كانى ئارايشت و سامان، له بهشيكى شيعره كانى. ئهوهى راستيش بى، ئهم لايه نهى دوڤينه وهى واتا و وينهى «سهراى ئهگه تهعبيره كه دروست بى» خوڤى له خوڤدا يهكيكه لهو ليكوڤينه وانهى كه ديراسه له بارهى نالييه وه داخوازيى دهكات. پهنگه هينده شى به بهروه هه بى، ببته كارىكى سهربه خو نهك ئهركىكى لابه لايى كه له وانه بى ببته ئهلقهى زنجيره وهيا داوى پايه ل.

يهكيكى تر له نمونهى ئه و وشانه كه وهك كهوان، پتر له تيرىكى واتايان ليوه هاويژراوه، وشهى «انوار» ه لهم بهيته دا:

سهحرا به تهجه للى دهكه نه وادى بى ئهيمه ن

قامهت شهجه ر و مهزه هرى «انوار» ي ئيلاهن

وشه‌ی «أنوار- ئه‌نوار» پېژده جهمعه بؤ دوو وشه‌ی عه‌ره‌بی: یه‌کیکیان «نور- واتای پرووناکی»، ئه‌وی تریان «نور- نه‌ور» به‌واتای خونچه. سرنج بگره ده‌بینی «ئه‌نوار» له به‌ره‌وپیشیه‌وه‌ی «شجر- شه‌جهر» هه‌یه، له دواوه‌شیه‌وه، «إله- ئیلاه» هه‌یه. له‌مه‌وه راسه‌وه‌خۆ بی گرفت و تیفکرین دیته به هه‌ست و هوشمانه‌وه که نالی له «نور- نه‌ور- خونچه» وه تیری واتا به‌ره‌و «شه‌جهر- دره‌خت» داویژێ؛ چونکه دره‌خت خونچه‌و پۆقه‌می هه‌یه، له «نور- پرووناکی»، شه‌وه تیریکی به‌ره‌و «ئیلاه- خوا» وه ده‌روات که ئه‌مه شتیکه دووباره‌کردنه‌وه‌و گوتنه‌وه‌ی ناوێت هه‌م له پرووی نیسه‌به‌تی نیوانی پرووناکی و خوا، هه‌م له پرووی «إضافه» ی وشه‌ی «نور» بؤ وشه‌ی «إله- ئیلاه» له به‌یته‌که‌دا.

«نوری ئیلاه» به واتای پرووناکی خوا، ئه‌ویش سه‌ر له‌نوی ده‌شی بیته‌وه تیریکی واتا و به‌ره‌و «شجر- شه‌جهر- دره‌خت»؛ بکشی. چونکه ئه‌و پرووناکییه‌ی که موسا له «وادی ئه‌یمه‌ن» دا دیتی له دره‌ختیکه‌وه ده‌دره‌وشایه‌وه مه‌علومیشه پرووناکی خوا بو.

وشه‌ی «شه‌جهر- دره‌خت»، ئه‌ویش جاریکیان بؤ قامه‌تی سه‌ریازه‌کانی «تاقمی مومتازی شاه» ده‌چیته‌وه؛ جاریکی تریش بؤ «وادی ئه‌یمه‌ن» ده‌گه‌رپته‌وه، چونکه ئه‌و دره‌خته‌ی که نوری خوی لیوه ده‌دره‌وشایه‌وه له «جانب الطور الایمه‌ن» بو. پێشتریش زانیمان دره‌خته‌که نیسه‌به‌تی له‌گه‌ل «نه‌ور- خونچه» و له‌گه‌ل «نور- پرووناکی» دا چیه‌یه. به‌یته‌که گه‌لیک لیکدانه‌وه و قوولبوونه‌وه و شیکردنه‌وه‌ی تر هه‌لده‌گریت: «وه‌ک که قامه‌ت دره‌خت بوو و خوی به‌سه‌حرا نیشان بدات. سه‌حراکه ده‌کاته وادی ئه‌یمه‌ن که جیگه‌ی دره‌خته». به‌لام لی‌ره‌دا نیشمان به‌و زیده ورده‌کارییه نییه، ته‌نها شتیکه هه‌بی پێویست به‌گوتن بکات ئه‌وه‌یه که وشه‌ی «انوار- ئه‌نوار» ناشی به‌وشه‌ی «الطاف- ئه‌لطاف»، بگۆرپته‌وه که له هه‌ندی نوسخه‌ی ده‌سخه‌تا نووسراوه؛ چونکه به‌م گۆرپنه‌وه‌یه به‌یته‌که پرووت ده‌بیته‌وه و سامانیکی زۆری له‌ده‌ست ده‌چیته‌وه. وشه‌ی «الطاف» یش چ پېژده جهمعی «لطف» بیته و چ چاوگی فیعلی «الطف» بیته- به‌واتای چاکه له‌گه‌لدا کردن وه‌یا دیاری بؤ نارد- بای فیلسیفیک له واتا‌کانی «أنوار» تی ناهینیته‌وه.

له‌به‌ر ئه‌مه دیاره ئه‌و نوسخانه‌ی که له جیگه‌ی «انوار» دا وشه‌ی «الطاف» یان نووسیوه، سه‌ه‌ووکی ساده و سافیلکانه‌یان کردووه. ئه‌گه‌ر یه‌کیک بیته و بلی له وانیه

نالی وشەى «أَطاف»ى بەکارھێنابۆت، بەلام نوسخە نووسان کردبۆتیاھە «أَنوار»،
وھرامى بەم دوو سى تېبىنىيە دەدرىتەوھ:

يەكەم: بەزۆرى وشەى «أَنوار» رۆيشتووھ. بە عادت رېوايەتى كەم شۆرەت كاتىك
بەسەر ھى مەشووڤدا تەرجىح دەدرىت كە ئەو لە مەشووڤدا گونجاوتر بى
لەگەل مەبەست وھيا داخووزى و بۆويست. ليرە رېوايەتە كزەكەى «أَطاف»
چرايان دەكوژىنۆتەوھ و مەبەست لاواز دەكات.

دووھم: وشەى «أَنوار» لە بەيتەكەدا، وھيا دامەزراو و واتا بەخشە، ھىندەى بەدەھيە
ناشكرايە خوۆى زادەى بەيتەكە و ھەناوى نالييە.

سېيەم: ناشى بىر بۆ ئەوھ برۆات كە وا نالى ھەردوو وشەى «أَنوار، أَطاف»ى
بەكارھێناوھ: چونكە ئەمە شتۆكە نەدەكرى و نە ھىچ بەلگەيەكەش بەدەست
كەسەوھ ھەيە ئەوھ بسەپىنى كە نالى بەپىچەوانەى عادت و مەنتىق، كاريكى
وھيا نالەبارى كردووھ.

چوارەم: كە گوۆ نەدەينە ئەم ھۆيانەى تەرجىح و ھەر سوور بىن لەسەر بايەخدان
بەوشەى «الطاف»، دەتوانىن زۆرىنەى ميراى شاعىرەكانمان بەم شۆوھ
رەفتارەمان شەتوئەت بكەين: وەك ئەوھى كە بەيتەكەى پىنج خستەكى شىخ
رەزا، بەسەر غەزەلى كوردىيەوھ بكەينە «لە ھىجرانى شەقم برد»، لە جياتى
«لە ھىجرانى تەقم كرد» كە مەشووڤى ھەموو جىھانى كوردەوارىيە: وھياخود
دېرە شىعەرى «گۆران» بگۆڤىن و بلىين «نازانم كامتان لامن» لە جياتى «نازانم
كامتان كامن...» و ھەزارانى ترى وەك ئەمانە.

باسى ئەم بەيتە و وشەكانى، وا داوا دەكات شتۆك بلىم لە بارەى غەزەلەكەوھ كە
نەختىك دەمەتەقە لەسەر واتا و مەبەستى ھەلستاوھ: لەو رۆوھوھ ئايا «تاقمى
مومتاز»، ھەرەسى تايبەتى پاشاى بابانە يا كۆمەلە كىژە!

ھەرچەند- بەلای منەوھ- سەرلەبەرى بەيتەكان ھاوارىانە كە وەصفى پىش
خزمەتەكانى پاشا دەكەن، ئەم راستىيەش بەولای گومانەوھىيە. بەلام كە ھەر ھاتىن
بەلگە بىننىنەوھ بۆ سەپاندنى راستىيەكە، رەوا نىيە بەسەر بەيتى يەكەمى غەزەلەكەدا
باز دەين: چونكە لە مصرەعى دووھمىدا بەدەم مەھارەتەوھ، پاتاوپات ئەم لايەنە باس
كراوھ و بەسەرىش چووھ. نالى دەلۆ:

ئەم تاقمە مومنازە كە وا خاسەيى شاھن

ئاشووبى دلى مەملەكەت و «قلب»ى سويپاھن

تۆسەيرى سەراھەت بکە: ئەم «قەلبى سويپاھ» ە لە كۆتايى بەيتەكەدا، ھىندەدى تۆپ و تەفەنگ و بۆرپەي عەسكەرى زەق و بەرچاۋە كە تاقمە مومنازەكە، نەك ھەر تىپىكى عەسكەرى تايپەتى شاھن، بەلكوو لە نىۋان لەشكرىشدا سەروكارىان لەگەل «قلب»ى لەشكرەكەيە، نەك «مەيمەنە و مەيسەرە و جناح»ەكانى كە ئەمانە، زاراۋەدى يەكجار مەشورن و لەوانە نين چاۋ بەسەرياندا تىپەپىت و نەيان بىنى؛ چونكە كە ئەم ديمەنە زۆر زەق و بەرچاۋە لە ھەلبەستدا ھەستى پى نەكرىت، ئومىد يەكجار بى ھىز دەبى، بەدىتنى شتى مەيلەو شرايەۋە و وردىپىو كە ئەمە راستەوخۇ دەبىتە ھۇى دەمەتەقە كىردن لەسەر ھەموو واتايىكى ورد و ھىمايى؛ وەياخود رەنگە بىيتە ھۇى ئىنكار كىردى ئەو تەرزە واتايانە. با دوور نەپۆين، ھەر لىرە لە ئاست ئەم «قلب»ى سويپاھەدا، ھەمان ئىحتىمالى نەسەلماندىن ھەيە؛ چونكە ئەو كەسەمى لەبەر درشت بىنى خۇى. لەزەمىنە مەدحى تاقمى مومنازى شاھدا، ھەست و ھۇشى بۇ ئەۋە نەپروا كە «قەلبى سويپاھ» زاراۋەيىكى عەسكەرى سەردەمى نالى و لەۋىش كۆنترە و تائىستاش ھەرباۋە و بەسەر زمان و خامەي نووسەرانەۋەيە، ئىتر بۇ لە من و تۆ بسەلمىنى و دان بە زانىنەكەي خۇيدا بىنى، لە حالىكدا نەسەلماندىن، ئەو كارە ئاسانەيە كە ھىچى تى ناچىت و چ زيانان بە نەسەلمىنەكە ناگەيەنى؛ ەك ئەۋەدى كە ئىستاش خويىندەۋارى ئەۋتۆ ھەيە ناسەلمىنى مروڤ چوۋتە ناۋ مانگ و سوورە لەسەر ھىندى كە سىمىنى «ئاسمان» مومكىن نىيە چ زەرەرىكىشى نەكردوۋە.

چەند دىپرىك لەمە بەرەۋ پىش گۆتم تاقمە مومنازەكە «سەر و كارى لەگەل قەلبى لەشكرەكەيە»، نەمگوت خۇى قەلبى لەشكرە. لەمەدا وىستم فرەۋاتايى بەيتەكە كويپ نەكەمەۋە؛ چونكە دەشى تاقمە مومنازەكە ئاشووبى دلى مەملەكەت و ئاشووبى قەلبى سويپاھىش بن. ديارە لەم حالەدا مەملەكەتەكە و سويپاھەكە ھى بىگانە و دوژمنە. بەلام لە ھەمان كاتدا دەشى تاقمەكە، ئاشووبى دلى مەملەكەت بن، بەۋ ھەموو جوانىيە و رىكىيەي كە لە بەيتەكەدا بۇيان دياركراۋە. لەم حالەدا مەملەكەتەكە دەبىتەۋە شارى سلىمانى كە لە دلى دانىشتوۋەكانى پىر ئاشووب بوۋە و بە جوانىي لاولچاكەكانى تاقمى شاھ، تاقمەكەش خۇى دەبىتە «قەلبى سويپا»؛ واتە لە لەشكرەكەدا، جىگەي قەلبى گرتوۋە نەك جەناح، كە ئەمە جىگەي راستەقىنەۋ پەۋاى خۇيەتى؛ چونكە ديارە «شاھ»

ھەمیشە لە قەلبی لەشکرەدا دەبی . نالی زۆر ئوستادانە وشەیی دلی بۆ «مەملەكەت» بەکارھێناوە، وشەیی «قەلب» یشی ئیزافەیی سوپاھ کردوووە ھەرچەند لە واتادا ھەردوو وشەیی «دل، قەلب»، یەك شتن: بەلام دیارە لە زاراوەدا ھەر قەلب بۆ سوپاھ بەکارھاتوووە. بەم لەبەر یەك ترازاندنەیی واتای «دل، قەلب»، ھەموو مەبەستەکانی نالی لە مەدحکردنی تاقمە مومتازەدا، چ لە لایەن جوانییەووە، چ لە لایەن جەنگاوەرییەووە بی، کەوتووونەتە سەر خوانی ھەلبەست. ھەر دەیەوی من و تۆ لیی ورد بینەووە و مەھارەتەكە ببینن. بەیتەكە لە فرە واتاییدا، جگە لەوھی من تازە باسم کرد، گەلیك مەیدانی تریشی بریووە کە پێویست نییە لێردا بیان کۆتییەووە؛ چونکە مەبەستمان ھەر ئەو بوو بزانی غەزەلەكە چ تاقمییکی مەدح کردوووە. بەلام پێویست دەبینم لایەنیکی ریزمانی سەر بە واتاكانەووە، لێردا روون کەمەووە؛ چونکە ئەویش لەوانیە وەك وشەیی «بەیان» بدریتە بەر دەستوریکی ریزمانی وەھاووە کە رینگەیی فرەواتایییەكە و زێدە جوانیی بەیتەكە کویر کاتەووە.

دەشی یەكێك بی و بلی رستەیی «ئاشوویی دلی مەملەكەت و قەلبی سوپاھن»، ھەر ئەو ھەلدەگرتی کە تاقمە مومتازەكە ئاشوویی «دلی مەملەكەت و قەلبی سوپاھ» بن؛ وانا وشەیی «ئاشووب» ئیزافە بکری بۆ «دل و قەلب»؛ چونکە واوی عطف کە لە بەینیان دایە ھەردوکیان دەخاتە بەر یەك حوكم، ئەویش ئیزافەیی ئاشووبە بۆ ھەردوکیان. بەمەشدا بەیتەكە ھەر ئەو ھەلدەگرتی کە مەملەكەت و سوپاھەكە ھی دوئمن بن.

ئەم بۆچوونە ھەندیکی زانستی ریزمانی پێکاوە، بەشیک زۆریشی لە دەست داووە. قەلبی سوپاھ کە بە روالەت عطف کراووەتە سەر «دلی مەملەكەت»، بەھۆی واوی عطفەووە، ھەل دەگرتی عطف کرابیئە سەر «ئاشوب» ی «دلی مەملەكەت» کە خەبەری نیووە بەیتی یەكەمە. واتە عطف کرابیئە سەر خەبەر کە دەیکاتەووە بە خەبەر، نەك «مضاف الیە» کە دەزانین «دلی مەملەكەت» بە دوا ئاشوویدا دەبیئە «مضاف الیە». ئەم تەرزە ئیزافەییە بۆ مضافی دوور نەك «مضاف الیە» ی نیزیك، سەرەتاییکی ریزمانە بە تاییبەتی عەرەبی کە نالی تییدا سوار چاك بوو. بە م پێیە بەیتەكە ھەلدەگرتی لایەنەکانی «معطوف علیہ و مضاف الیہ» وەك ئەمەیی لی بەسەر بی:

ئەم تاقمە مومتازە ئاشوویی دلی مەملەكەتن

ئەم تاقمە مومتازە قەلبی سوپاھن

لهمه‌دا قهلبی سویاه بوو به خه‌به‌ری «تاقمی مومتاز»؛ هر وهك «ئاشوویی دلّی مه‌مله‌كه‌ت» خه‌به‌ره. به‌م جوړه ده‌شې تاقمه مومتازكه ئاشوویی دلّی سلیمانی بن و له هه‌مان كاتدا قهلبی سویاهی شاهیش بن.

به ته‌ئویلیکی تریش، «قهلبی سویاه» ده‌بیته‌وه خه‌به‌ری مصرده‌ی یه‌كه‌می به‌یته‌كه، به‌وه‌دا كه بلیین رسته‌ی «قهلبی سویاهن» رسته‌ییکی تازه ده‌ست یی كراوه كه له زاراوه‌ی عه‌ره‌بیدا یی ده‌لین «جمله مستأفه». له‌م حالته‌دا واوی عه‌طف هر ئه‌وه‌نده ده‌كات كه رسته‌كه دینیته ناو ئاخواتنه‌وه، بی ئه‌وه به وشه‌ی پیشووتری به‌سته‌یتنه‌وه له هیچ پروییکی ریزمانه‌وه. به‌و پییه رسته‌كه نابیته «مضاف الیه» بو وشه‌ی «أشوب»، وهك كه رسته‌ی «دلّی مه‌مله‌كه‌تن» بووته «مضاف الیه».

ئهم له‌به‌ر یه‌ك هه‌لو‌ه‌شان‌دنه، ریزمانییه‌ی به‌یته‌كه- كه لی‌رده‌دا بو مه‌به‌ستی روونكرده‌وه دیته ناو حیسابی واتای لیكدانه‌وه‌وه- شتیكه له لاهه خوئی به‌ملی به‌یته‌كه‌دا ده‌دات وه له بنه‌رته‌دا شكیرده‌وه‌ی ریزمانی هه‌بی یان نه بی وه یاخود ریزمان دانرابی وه یا دانه‌نرابی، واتاكان له هه‌لبه‌سته‌كه‌دا هه‌ن و زیهنیش بو‌یان ده‌چیت و تییان ده‌گات. ئه‌و هه‌لبه‌ستانه‌ی پیش دانانی ریزمانان ده‌هونراوه‌وه، چ كه‌موكورتیه‌کیان لی په‌یدا نه‌بوو. خه‌لقیش له هه‌موو واتاكانیان ده‌گه‌یشتن و چونكه ده‌ستورده‌کانی بنجی ریزمان له هه‌لبه‌سته‌كاندا هه‌بوون بی ئه‌وه‌ی جارئی زانای زمان و ریزمان هه‌لی هینجابن و زاراوه‌ی «فعل و مضاف الیه و جمله مستأفه» ی بو به‌كار هی‌نابن: به‌لام ده‌بی ئه‌وه‌نده تی‌بینیه‌ی په‌چاو بكری كه زور بوونی ده‌ستور و پیوه خه‌ریك بوونیان، ده‌نگوره‌نگیکی دینیته ناو گوته‌وه چ له په‌خشاندا بی و چ له هه‌لبه‌ستدا. ئهم دیارده‌ش له هه‌موو مه‌یدانه‌کانی چالاکیی مرؤفدا ده‌دیتریت، نهك هه‌ر له گوته و نووسین: به‌نمونه، ده‌لیم مه‌له‌كردن له سه‌ره‌تای په‌یدا بوونی مرؤفه‌وه، چالاکیی بی ده‌ستور بوو. ئه‌و كه‌سه‌ش به‌مه‌له‌وانی چاك له قه‌لم ده‌درا كه خیرا په‌ریبایه‌وه و دره‌نگ ماندوو بووبا. به‌لام دواي پیشكه‌وتنی مرؤف له ژبانی كو‌مه‌لایه‌تیدا، به‌ره‌و ریک‌خستن و یاسا دانانه‌وه، مه‌له‌كردنیش ده‌ستور و یاسا مه‌رج و په‌واو نارپه‌واي بو دانا و په‌هایی جارانی نه‌ما ئیتر مه‌له‌وان نه‌گه‌ر به‌قه‌ده‌ر ماسییش خیرا و به‌رده‌وام بی، له هاق‌رکیی په‌سمیدا قبول ناکری كه بیت و گوئی نه‌داته یاسا و ده‌ستور هه‌لمی‌نراوه‌کانی هاق‌رکی.

ئیمه كه به‌ناچاری قسه‌مان گه‌یشته ده‌ستور و یاسا له کاری ئه‌ده‌ب و هونه‌ردا،

دەبىي لەوھش ئاگادار بىن كە ھەلبەست دووجاران دەستوورى تىدا رەچاۋ دەكرىت: جارىكىيان دەستوورەكانى رېزمان كە لەمەدا ھاوبەشى پەخشانە: جارىكىشان دەستوورەكانى «عروض» كەتايەتى شيعرە. سەرەپاى جووتە بەندى «رېزمان و عروض» كە لە رەھايى شيعر كەم دەكەنەو، پىۋىستىي مۇسقىاش، جارىكى تر شيعر لە پەخشان جودا دەكاتەو و بەندىكى سىيەمى لى زياد دەكات، ھەرچەند گەلىك نووسىنى پەخشانىش ھەيە ھىند زىنگەدارە لە بەشىكى زۆرى ھەلبەستى بەرزتر دەكاتەو: بەلام ئەمە سنووران لەنىوان پەخشان و ھەلبەستدا نابەزىنى و تايەتايەكانىشان تىكەل بە يەكتر ناكات. تەنانەت ئەو راسىتەش ناسارىتەو كە پىكەينانى مۇسقىاۋ زىنگە لە پەخشاندا دەرەتەكى فراوانترى ھە يە تا ھەلبەست: لەو رووھە كە پەخشان جووتە بەرھەلىستى «كىش و قافىە»، نەفەسى نابىن و مەوداى لى كورت ناكەنەو. تەنھا شتىك لىرەدا كە يارمەتى ھەلبەست دەدات ئەوھە، كىش و قافىە زىنگەيىكى تايەتى خۇيان ھەيە: دەى خەنە ناو ھەلبەست و ھەندىكى بۇ تى دىننەو لە ئەركە قورسەكەى دروستكردى مۇسقىا لەو مەودايەى كە كىش و قافىەكە تەسكىان كر دووھتەو، رەنگە ئەمەش بابەتەك بىت لەوھى پىي دەلىن «وحدە الاضداد».

نالى ناواناۋە لەو ھونەرەى بەرپىكردى دوو سى تىرى مەعنا لە كەوانەى يەك وشەو، تى ھەلدەكشى بەرەو بەرزايى دەسەلات و مەھارەتى لە رادەبەدەر. لەو تەرزە جىگايانەدا مروقى، شيعر دۇست راستەوخۇ دەكەوئتە كەلكەلەى بەيەكدى گرتنى نموونەكانى نالى لەگەل شيعرى شاعىرەكانى ھەموو رۆژھەلاتى مۇسلمان، نەك تەنھا ھى كورد.

يەكەك لەو نموونە ھەرە بەرزانە كە خۇى لە رېزى چەند بەيتىكى تىرى يەكجار بەرزدا دىت، ئەم بەيتەيە:

حەلالى بى نىكاحى حورى «عينم»

بە جووتە نازىرى شەرع و فەتاۋا

ئەم بەيتە دەبى بە رىنووسى سەردەمى نالى بنووسرىتەو، تاكو ھەموو واتاكانى بىتە بەر چاۋ:

حلالى بى نىكاحى حور عينم

بە جووتە ناظرى شرع و فتاۋى

جاری با له پیشهوه نهوه بلیم، سهر له بهری بهیتهکان هر له یهکه مهوه تا کوتای،
تانیستا به نه زانراوی و سراویدی ماونه تهوه:

نهوهندهی دیبیتم و بیستبیتم یهکک مهعناى لی دابنهوه خوئی له شوینه سهختهکان
نه داوه و به بی دزیلکهی خو دهریا زکردن لییان دوورکه وتوو تهوه؛ وهیا به فهندی گری
شاردنهوه تهگه رهکانی خستوونه ته تاریکاییه وه. واش هیه تیگراییه کی مهعناکی
گوتوو، بی نهوه به وردی واتاکان به سهر وشه و رستهکاندا بپریت. کهس نه هات به
راشکاوی بیمان بلی، ئەم بهیته به راست و پهوانی و بی قورت و گرفت چیی مه بهسته:

صداق و روونمای و وصلی شاهد

لهگه ل شای کهران بی دنگ و داوا

ته نانهت کهسم نه دیت قوئل و باسک له ساغکردنه وهی دارشتنی دوو مصرعه که
هه لمالی و بلی نایا «صداق و روونما» یه، یاخود «صداقی روونما» یه، یاخود «صداق
و روونمای وصل»، وهیا «صداقی روونما و وصل» ه، وه یا شتیکی تره. نهگه هر کامیک
له مانه وهیا هی تر بی، واتاکه ی چیه؟ «شای کهر» کین؟ که نالی وینه یار له دلدا
دابنی و په ردهی بوو کینی له چاوی خوئی دروست بکات، ئەم «شای کهران» ه چیان
به سهر ئەم مامله ته «بی دنگ و داوا» یه دا هیه؟ چوئ دهشی شای کهری عاده تی له
مامله تی نیوانی حه بیبه و چاو و دلی نالی به شدار بن؟ که به شداریش بوون، بوچی بی
دنگ و داوا بن؟ ده بینی ئەم ته رزه واتا لیكدانه وهیه نه لهگه ل بهیته که دا ریگ ده که وی و
نه لهگه ل واقعی ژیان دهگونجی، نه به هیچ جوړیک له نالی ده وه شیته وه. خو خافلان دن
بهم شیوه واتایانه له شیعی نالی نامان گه یه نیته هیچ شتیگ و بای زره قه ناعه تیش
ناکات. من دیتوو مه ئەم بهیته بهم شیوه یه نووسراوه:

صداق و روونما و وصلی شاهد

لهگه ل شای کهران بی دنگ و داوا

له مه دا «دنگ و داو»، ده بنه که رسته می پراوکردن؛ واته دانه و داو.

په دنگه وا بزانی ت هاتنی بزوینی «ا» له کوتای وشه می «داو» دا شتیگه پیچه وانه می
دهستووراتی زمانی کوردی. به لام په واندنه وهی ئەم گرییه زور ئاسانه؛ ئاسانیه که شی
له ری هیئانه وهی نمونه می تری وهک ئەم له شیعی کوردی پهیدا ده بی. شاعیری کی
کورد (وابزانم زیوهر؟) ده لی:

عهره ق نيه له عالهما كه لابهري له دل غهما
 ئەم دپره شيعره راست و دروستهش وهك هينهكهى نالى، هاتوو له كوتايى وشهى
 «غهم» بزوينيكي «ا»ى داناوه. بهيتهكه له بنهپهتدا دهبوو بهم شيويه بيت:
 عهره ق نيه له عالهما كه لابهري غهم له دلا
 شاعير له بهر قافيهى شيعر، وشهى «غهم»ى گويزاودهتوه جيى «دل» و بزوينهكهى
 دلئيشى بي داوه كه كورت كرايه وهى «دلدا»يه.
 مهلاى گهوره له مهدهى «هوزى ميراودهلى» ئەمهى گوتوو:
 شهقيكيشى گهپانده ئينگرىزى
 به بازى چوونه بهغداوه له دهرههه
 به پيى دهستوورى ئاخاوتن دهبوو بلى «چوونه بهغدا له دهرهههوه»، ئەميشيان
 كيش و قافيهى شيعر، جى گوړكيى به يهكيك له ئامرازهكانى كوتايى وشهپيكي كردوو
 بو كوتايى يهكيكى تر.
 پيش مهلاى گهوره و زيوه، «نالى» ئەم فهندهى بهكار هيناوه، لهو بهيتهدا كه ليره
 باسى دهكهين: چونكه ئەميشيان جى گوړكيى به بزوينى «ا» كردوو له وشهپيكيهوه
 بو وشهپيكي ترى، به تهواوى وهك بهيتهكهى «زيوه». دياره بهيتهكه وهها بووه: بهلام
 كيش و قافيه گوړپويهتى:
 لهگهل شايى كهرانا بى دهنك و داو
 ئەم بزوينهى «شايى كهرانا»ش وهك هينهكهى بهيتى زيوه كورت كرايه وهى «شايى
 كهرانا»يه كه زور باوه له شيوه ئاخاوتنى سلیمانى. نالى له زور جيگهدا به لههجهى
 خهلقهكه پهفتارى كردوو له شيعردا وهك كه دهلى:
 پهچهيى پهچهمى و پرچى سيا
 هه دهليى مانگه شهوه و كولمى تيا
 ئەم «تيا»يه، كورت كرايه وهى «تيدا»يه، به پيى دهستوورى تيبردنى دهنگى «د» له
 شيوه ئاخاوتنى سلیمانى.
 دهزانين له سهردهمى نالى «دهنگ» و «دهنك» ههردويان وهك يهك دهنوسران
 «دنك». له بهر ئەمه ههلهگري ئەو كهسهى كه من دهنوسيم ديوه ئيحتيماله مهپلهو

ونەكەي شەكلى «دەنگ» ى پەسند كىرەپىت و ئەوى بەسەر ئىحتىمالە پەرەسەندووۋەكەي «دەنگ» دا، تەرجىح كىرەپىت. بەھەمە حال ئەم روالەتەي «دەنگ و داو» وا لەبەر چاوانە؛ جا ئەگەر لە بەيتەكەدا خۆي سەپاند كوا واتاكەي؟ كى دەلى كە «دەنگ و داو» خرايە بەر شىكردنەو، گوتەي «شايى كەران» (شايى كران بە رېنوووسى سەردەمى نالى) ئەويش روالەتەي تىر نايى كە «شايى گران» ە؟ كە هاتىن نيو بەيتەكەمان كىرە «لەگەل شايى گران بى دەنگ و داو»، واتاكە چى لى دى؟ شايى گر ئايا ھەر ئەوانەن كە شايى دەكەن و دەستى يەكتر دەگرن؛ ياخود وشەي «شايى» واتايىكى تىر ھەيە كە دەي كاتە شتەك لەوانەي بە دەنگ و داو يا بى دەنگ و داو دەگىرېن. دەزانين واتايىك لە واتاكانى وشەي «شايى» جۆرىك پارەيە لە كۇندا باوى ھەبوو ەك: مەتاليك، پەنابات، پوول... ھتاد. كە ئەم واتايە ەدرگىرې، ديارە وشەي «شايى» لە «شاهى» يەوۋە گۇراوۋە؛ ھەروەك وشەي «شايى» بەواتاي ھەلپەركى لە «شادى» يەوۋە ھاتوۋە. جا ئەگەر «شايى گر» بېتە ناو ھەلپەستەو، دەشى مەبەست ئەوانە بن كە پارە ەدرەگرن لە شايى و كەيف و ھەلپەركىدا؛ ەك زورنا ئەنگىو و دەھۇل لىدەر و شاباشكەر. شايى گرتەكەش دەنگ و داوى تىدا بەكار نايەت.

دەبىنى چەند زەحمەتە برپارىك بەدەيت لەبارەي واتاي سەرلەبەرى بەيتەكە؛ لە حالىكدا بېت نەكرى برپار بەدەيت بۇ واتاي تاكە وشەيىكى ناو ھەلپەستەكە، كە برپارىشت دا واتاي وشەكە چىيە، ئەوساش بۇت نەكرى بزائىت جۆرى گونجانى لەگەل وشەكانى تردا چۆن دەبى.

بەكارھىنانى وشەي واتا مەيلەو بزر، كارىكە نالى زۇر جارانى كىرەوۋە؛ ەك كە لە بەيتەكدا وشەي «باخە» ى بەكارھىناوۋە كەم كەسەش نەبى نازانى بە واتاي «كىسەل» ە. من خۇم ئەم واتايەم لە مامۇستا ھىمن ەدرگرت، ئەويش لە فەرھەنگىكى فارسىدا دىتبووۋى. بەيتەكەش ئەمەيە:

لەم دەنى فراتە كە دەكا پەشە بە ەنقا

نەك لەم خمى نىلە كە دەكا باخە بە تىمساح

لە نوسخەكانى ديوانى نالى لە جياتى «باخە» لە ھەمووياندا، «باغە» نووسراوۋە كە چ گونجانىكى لى ديار نادات لەگەل روالەتى تىكرى بەيتەكە. وشەي «فراتە» ش لە ديوانەكاندا «قەرابە» نووسراوۋە كە دەزانين روالەتى «فرات» لەگەل «نىل» دا رىك دىت.

بەھەممە حال ئەم وردەكارىيانە تا ئىستا كەس نەيكر دوو: منىش تەنھا سرنجى نالى دۇستانيان بۇ رادەكىشم. ئەوئەندەش بە دەنگ دىم كە بلىم براينە بەداخەوہ من جارى ھەر ئەو روالەت و ديمەنانەم ھاتوونەتە بەر چاۋ كە رەنگە ھى تىش ھەبن لە بەيتەكەدا. نەشمۇئايوہ بەمل مەئناى راست و دروستياندا دابرم وەيا تەرجىحى روالەتەك بەسەريەكىكى تردا بەدم. بەلام ھەرچۇنەك بىت ھاتنى «دەنگ و داوا» ئەگەر تەنھا وەك سىبەريكىكى دوو وشەي «دەنگ و داوا» ش بى لە ناو ھەلبەستدا دەبى، تىبۇندىرەتەوہ و لە كەس قىبوول ناكرى بلى كاكەينى ئەم ئەم «دەنگ و داوى» ھم دىتوو بەلام بايەخم پى نەدان بە ھۆى ئەو كە لە بەيتەكە بىگانەن: چۈنكە ديارە پاش ئەم ھەموو دەنگدانەوہى فرەواتايى شىعرى نالى، ھەر كەسەك «دەنگ و داوى» وەھا لە ھەلبەستەكيدا ببينىت، خىرا لىي دەچرىينى، بەلكە خۇشى پى ھەلدەداتەوہ.

با بىينەوہ سەروكارى «حەلالى بى نىكاحى حور.....»

من راستى بەيتەكە وەھا دەزانم، وەك لە پىشەوہ نووسىم:

حەلالى بى نىكاحى حور «عينم»

بەجووتە نازىرى شرع و فەتاوا

دەسنووسم دىتووہ مصرەعى دووہمى وەھا نووسىوہ:

بە جووتەى ناظرى شرع و فتاوى

بەھەممە حال، ھەركامەك لەم شىوہ نووسىنانە راست بن، فەرقىكى بنجى بەواتاى بەيتەكە ناك: ھەرچەند ئەوہى من پەسندم كىردوہ، رىكتىر دىت لەوانى تر لەگەل يەكەك لەو واتايانەى بۆى چووم كە ئەمەيانە:

حەلالى بى نىكاحى حور، عەينم

لېرە بەپىشەوہ ھەرچارە وشەي «عينم» م دەخستە ناو كەوانەوہ: بۇ ئەوہ رىم ھەبى دواتر كە دەكەومە سەر شىكرەنەوہى بەيتەكە، بەپىي داخوازىي واتا تەلفظەكەى بەئىنمە سەر پىنووسى كوردىي نوى. لېرەدا وشەي «عينم» كە يەكەكە لە خوئندەنەوہى «عينم» سەردەمى نالى، واتاى بەيتەكە بەم جۆرە بەدەستەوہ دەدات:

حەلالى بىت نىكاحى حور، چاوم

بە جووتە نازىرى شرع و فەتاوا

دەزانين نىكاحى حور لە بەھەشتدا حەلالە، ئەم حەلالىيەش مەعلووم كراوہ ھەم لە

شهرعدا و هم له «فتهاوا - فتاوی» دا. دهشی «فتاوی»، ریژه جهمعی وشهی «فتوی» بی که واتای فهتوادان بهگشتی دهگریتهوه، مومکینیشه مهبهست کتیبی «فتاوی» ی «ابن حجر» بیّت که یهکیکه له کتیبه عومدهکانی نیسلام.

«نکاح» بهواتای مارهکردنه؛ بهلام لیّردا که نیکاحهکه له نیوان حوری و چاودا بیّت، دیاره هر دیتن مهبهسته: دیتنی ئافرهت له ئیسلامدا حهرامه. وهك دهزانین، بهلام له ههمان پئی «شهرع و فهتاوا» وه دیتنی حوری حهلاله کهواته چ بیّ شهرعی و ناجایهزی روو نادات که نالی تهماشای «ههیبیه مالیاوا» بکات چونکه ئهویش حورییه. ئەم حهلاله بوونه له بهیتهکهدا بههوی دارشتنی رستهکانیهوه دهبی، نهك من و تو یاریدهی بدهین بو نههیشتنی ناتهواوی و کهموکهسریی: نالی که دهلی:

به جووته نازیری شهرع و فتاوا

بهمهدا راستهوخو گوتوویهتی چاوم- که دوو چاون- دیتنی حوریان لیّ حهلال بیّت، که دیاره مهبهست دیتنی ههیبیه، حهلال بوونهکهش زور بهئاسایی و ئاشکرای له عیبارهتی بهیتهکه ههلهدهستی که دهلی: «بهجووته نازیری شهرع و فهتاوا»، لیّردا ئەم مصرعه سهرلهبهری دهبیته وهصف وهیا حال بو وشهی «عینم- عینم» که لهکوتایی مصرعی یهکهمهوه هاتوووه؛ واته: نیکاحی حور له چاوهکانم حهلال بیّ که ههردوویمان بهجووته تهماشای شهرع و فهتاوا دهکن. وشهی «ناظر»: بهواتای تهماشاکه دیت. لهم تهماشاکردنهی شهرع و فهتاوا چاوهکانم حهلال بوونی نیکاحی حوریان پهیدا دهبیّت.

ئهم واتایه لهگهّل ئهوهیدا ریک دیت که مهبهست تهنها دیتنی ههیبیه بیّت؛ بهلام که ههر بیین و بهوشه و واتای نیکاحهوه بلکین ئهوسا شیکردنهوهییکی تر لهگهّل بهیتهکهدا دهکری.

وشهی «نازیر- ناظر»، هاوواتای وشهی «شاهد- شایهده». دهزانین نیکاحی مییینه له ئیرینه دوو شایهدی دهوی. ئەم دووشایهده له بهیتهکهی نالیدا بوّحهلال کردنی مارهبرینی حوریهکه له گوتهی «جووته ناظری شهرع و فهتاوا» بهدهست دهکون. ئهوسا شهرع و فهتاوا خویمان دهبن به شایهده له بهستنی نیکاحهکهدا؛ چونکه ههردووکیان «جووتهناظر- جووته شاهد» ن.

واتای دووهمی بهیتهکه ئەمهیه که لهم شکل نووسینهی خوارهوهدا دهدیتری:

هه لالی بی نیکاحی حوری عینم
به جووته نازیبری شهرع و فهتاوا

له قورئاندا « حورعین » هاتووه.

وشه می « ناظر » بهو که سهش ده لاین که حوکم و فهتاوا درده کات. واتاکهش له وه وه
دیته که ده گوتری، « نظر بین الناس »، نالی بو خوی ئەم وشه یه می بهو مانایه له بهیتیکی
تریدا به کارهیناوه:

ئه هلیکی وای هه یه که هه موو ئه هلی دانشن

هه م ناظمی عقودن و هه م ناظری أمور

نالی ده لالی: هه لال بوونی « حور عین » له من، بی ئەوه نیکاح له بهیندا بیته، به برپار
و حوکمی جووته « ناظر - حاکم » ی شهرع و فهتاوا هاتووه؛ چونکه هه ردوو « ناظر » که
یه کیان شهرعه و ئەوی تریان کتییی فهتاوا یه، ده لاین حوری بی نیکاح و ماره کردن بو
پیاو هه لال.

جگه له م واتایانه یه کیکی تریش هه یه ماموستا مه لا شیخ که ریمی بیاریه می و کاک
فاتیحی کورپی بو یی چوون که وشه می « حور » به واتای « رهشایی و سپیایی » چاو بیته،
وه که له فه ره نه گدا ده لالی « حور » زیده رهشی رهشکینه و زیده سپیه تی سپینه می چاوه.
له م حاله دا بو وه زنی شیعر ده بی وشه که می « حور - حور » بخوینریته وه، واتای
به یته که ش ئەمه ده بی:

هه ببیه می مایاوا نیکاحی « حور » ی چاومی لی هه لال بیته.

له م واتایانه هه ر کامیکی په سند که یته ری له وانی تر ناگری، هه چ یه کیکیشیان
به نه سه له مانندی ساده ناسرپینه وه؛ چونکه هونه ری ره سه نی تیدا به کار هاتووه که وا
ده میکه له ئەده بی رۆژه لاتی موسلماندا ره گی داکوتاوه؛ واتا لیدانه وهش، چ ئەم
به یثانه بیته، چ هی به یته تری نالی، وه یا شاعیریکی تر بیته، هه ر به وه نده نابی که
له تیکرپی دنگ و سه دای هه لبه ست واتا و وینه ییکی گشتی وه رگرین و بلین ئەمه ته
مه به ستی شاعیر، وه که که کابرای شاره زووری له کتیبخانه می مه لاییکدا گوتی: ئەم
کتیبانه گشتیان ده لاین چاک بکه و خراپ مه که به لی، ره نگه کابرا راستی کردبی، به لام
به م راستیه ساده یه می بی ئامانج و سنوور نابی به « شافعی ».

پیویستی سه رشانی شیکه ره وه می به یته داخراو و سه ریوشکراو و مه ته لاوی ئەوه یه،

ھەر وىنە و واتايىكى كە ئىددىيەسى ھەبوونىيان دەكات لە ھەلبەستەكەدا بيان باتەو ھە بۇ
 ئەو وشەيە و پستەيە كە لىيەو ھە رەنگ دەدەنەو. نەختىك بەو چەند پووپەپەي
 دوايىيەدا بگەرپو، دەبىنى گوتەي «ھەللى بىت نىكاح- ھەللى بى نىكاح»، ھەرچارە
 روو لە نامانجىك دەكات و دەي پىكىت. ئەگەر لە بەيتەكەدا وەيا لە شوپىنىكى تىرى
 ھەلبەستەكەدا نامانج و رپوچى بۇ يەككە لە شىو ھە خويىندەنەو ھەكان نەدۆزرىتەو، ديارە
 ئەو شىو ھەيان دەپووجىتەو. بەلام ديسان دەبى پەلە نەكەين لە پووجاندەنەو ھە ئەو
 شىو ھەيان؛ چونكە لەوانەيە نامانج و رپوچىشى ھەبى لە شىعەرەكەدا و ئىمە چاومان
 نەي بىنىبىت. ھەك ئۆينى دامە و شەترنج كە لەسەر تەختەي يارىيەكە ھەيە و شارەزا
 نەبى تىي ناگات، تەنەت ئەگەر ھىچ نامانجىكىش نەدۆزرايەو ھەيا نەبوو كە وا
 تىرىكى واتاي تى بگىرىت، دەبى نرخیك ھەر بدرى بەھىنانى شىو ھەيەك لە لاو ھە بۇ ناو
 ھەلبەست، ھەرچەند شىو ھەكەش خوى بەواتايىكەو نەبەستىتەو ھەيا بەسەر
 بنگەيىكەو نەو ھەستىتەو ھە ھەك دووكەلىش پەھەوا كەوئت؛ چونكە ھەموو وئەيىكە لە
 ھەلبەستدا دەبىتە ھوى تىروپى و سامانى دارشتەكەي؛ بەمەرجىك ھەناسەسوارى و
 نالەبارى و عەببى ئەوتۆبى پەيدا نەكات. شاعىر لە گەرمەي ھەلپزانى سۆز و عاتىفەيدا،
 لاينى ئارايشت و جوانكارى و ھونەر، فەرامۆش ناكات و ھەمىشە خەرىكە بەپىي
 دەسەلات و لوان، دراوسىيەتتى ئىوان شىو ھە ناو ھەركە بكا بەپەيوەندىكى سوودبەخش.
 ديارە لەم مەيدانەشدا ھەتاكو شىو ھە پر رەنگ و وئەنە و نەقش و نىگار بى، پتر لىي
 دەو ھەستىتەو بىت بەزەرفى واتاي ورد و ناسك و شەنگ. نالى خوى لە بەپىتىكى زۆر
 بەسۆزدا ئەمەي گوتوۋە:

لە جگەر گۆشەيى شىعەرم مەدە مەعنايى خراپ

بى خەتا كەس نىە رازىي كە لە ئەولادى درى

مەعنا لىدانەو ھى خراپى شىعەرىش لە سى رىبازى راستە شەقامەو ھە دىت، جگە لە لاپى
 و كوئىرەپى ئەوتۆ لىرەدا جىي باس كەردنىان نابىتەو، يەككە لەو رىبازانە ئەو ھەبوو كە
 لىي دەوام وا ئىستاش دىتەو پىشمان:

رىبازى يەكەم: مەعنا لىدانەو ھە ھەلە و چەوت و كەموكەس.

رىبازى دووم: لە لاو ھە خواستەو ھى واتا بۇ ناو ھەلبەست.

رىبازى سىيەم: كەم كەردنەو ھى مەعنا و سىپنەو ھى جوانى و ئارايشت، كە ئەمەيان
 يەكجار لە ھى دووم ناپەسندترە.

ئەم پېيازەدى سېيەمە كە پوچاندنەۋەدى نىرخى ھەلبەست دەگرېتە بەر، ئەگەر لە ئەنجامى نەزانىنى سادەۋە بېت، عوزرى نەزانىن شەفاعەتى بۇ دەكات، زىاننىشى زۆر كەمترە لەۋەدى بەنانقەست ۋەيا بۇ ھەر مەبەستىكى تىرى زاتى بېت، پېرەۋىيى بىكرېت؛ چونكە مەۋقى نەزانى سادە، پىگى تىگەيشتن و فىر بوون لەرۋى خۇى و ھەقىقەت داناخات؛ بەخۇرايىش بەردەوام نابى لەسەر كىزىدەنەۋە و كوزاندەۋەدى ترووسكەكانى وانا و ئارايىشتى ھەلبەست، بەپىچەۋانەدى مەۋقەكەى تر كە بىرارى داۋە، چ راستىيان نەسەلمىنى مەگەر ئەو راستىيەدى دلخۋازى خۇى و مەبەستە زاتىيەكەى بېت.

لەبەر تىشكى ئەم بەدەيھىيە رووناكەدا رېمان ھەيە بلىن، پىۋىستى ھەرە سەرەتايى بەسەر شانى شىكەرەۋەدى شىعەرى شاعىرىكى ورد و مووقلاش و قوۋلى ۋەك "ئالى" يەۋە ئەۋەيە، چاۋ ۋەل و ھەست و نەستى خۇى بىكەتەۋە بۇ بوونى ئىحتىمالى وانا تايىك ۋەيا ۋىنەيىك لە شىعەرەكاندا كە خۇى بۇى نەچۋە. ھەمىشەش لەم و لەو بىرسى بەلكو، كوردى گوتەنى خوا و راستان، مانايىكى شرايەۋە بىسى لەۋانەى بەپىرسىن نەبى نەگاتە دەسەلەتى مەحدودى خۇى.

بەۋلاى ئەم پىۋىستىيە سەرەتايىيەۋە پىۋىستى تىرى سەخت و زەحمەت زۆرن بۇ گەيشتن بەتواناى پلە بەرزەكەى دىراسەى شىعەرى نالى ۋەيا ھەر يەككە لەو شاعىرە ناۋدارانەى ئىسلام كە ناۋيان لە مەيدانى ۋەدەكارى و فرەواتايى و تويكلىدارى و ۋەدەتۋۇزلىدا دەر كىردوۋە. بەعادەت ھەموو شىعەرىك و ھەموو ھونەرىك و ھەموو بەرھەمىكى جوان و ورد، جۆرە داپۇشراۋىيىكى تىدايە كە جوداى دەكاتەۋە لە گوتەى بازارى و بەرھەمى ساكار لە رۋى ناسانى و زەحمەتى تىگەيشتنەۋە كە ئەمەش دىاردەيىكە نابى چاۋو مېشكمان لىى برەۋىنەۋە و بىنە دوشمنى؛ بەپىچەۋانە دەبى لىى رازى بىن و كەيفمان پىى بېت؛ چونكە لە ھەر زەحمەتتىكى فىكرى و ھونەرىدا جۆرە سەرەۋزۋور چوون و پىشكەۋتەنىك ھەيە كە جىى شانازى پىۋە كىرنە؛ ئەك لى زۆر بوون. تاۋانبار كىرنى بەرھەمى پىشكەۋتەۋە خۇى لە خۇيدا تاۋانىكى گەۋرەيە. كە بىين ئەم دەستوورانە و مەبەدانە بەسەر شىعەرەكانى نالىدا بگىرن، دەبىين بەشىكى زۆرى شىعەرەكان بەمەيدان و دانگ پىش تىگەيشتنى ساكار كەۋتوونەتەۋە. بە نمونەى رۋون كىرنەۋە دەلىم؛ بۇ تىگەيشتنى تەۋاۋى واتاى سەرلەبەرى بەيتەكانى نەعتى «ئەى ساكى رىازى مەدەينەى مونەۋۋەرە»، دەبى چەندىن مەيدانى زانست و شارەزايى ئەو سەردەمە براپىت كە نەعتەكەى تىدا ھۇنراۋەتەۋە:

۱- شارەزایی بەسەر جوملەییکی ئەدەبی کۆنی ئیسلام.

۲- شارەزایی بەزۆریەمی زانستەکانی ئیسلام.

۳- شارەزایی بە «منطق» - ژیر بیژی.

۴- شارەزایی بەمەشرەب و شیواز و تایبەتییهکانی بوژی نالی.

۵- شارەزایی بە لەبەریەك هەلۆهشانندی گوتە و واتای داخراو.

سەرەپای ئەمانە و شتی تریش، دەبی سەلیقەییکی راست و زەكاییکی زكماكیش یار و یاوەر بیّت ئەگەرنا هەموو پەلەفەرە و دەست و پی لیکدانی جیهان، بایی یەك تۆسقال سوودی نابی بۆ تیگەیشتنی ئەم دوو بەیتە:

شوبهەمی نیه که شه‌مس و قه‌مه‌ر سی‌به‌ری ئەون
نیسبەت بە هەردوو وەجھ وەکوو نور و سی‌به‌ره
بوره‌انه صورەتی بەشەری چونکە نوره نور
بی ظیلله ماسیوای بە دو نیسبەت موعەببەره

دەبی لیڤەدا قسەمی دریژ کورت کەینەوه، بۆ ئەوه جلهوی خامە بادەینەوه سەر لایەنی «خۆلادان» لە ڕەوشتە ناجایەزەکەمی و ڕووتاندنەوهی هەلبەست لە واتا و ئارایشت.

نالی کە ئاگاداری خۆیەتی چی کردوو لە جیهانی پڕ ئەفسوونی واتادا، چەندین جار پەردەمی مێشک و گوێی ئەدیسانی لەراندوووەتەوه بە گوتەمی صەریحی پڕ بەدەم و پڕ هاوار بۆ ئەوهی ورد بنەوه لە واتای شیعەرەکانی و دەستیان بگاتە گەوهەرە قەپیلک داخراوەکانی ژیر دەریای هەلبەستی. لەم هاوارانەمی "نالی" دا هەرچی عوزری خۆنەزان کردن و بی باکی و سەر ڕۆیی و تەسک پیوی بە دەست کەسەوه نەماوه، لە ناست شیعەرەکانی، چونکە عەرەب گوتەنی: «أعذر من أذرت». وەیا کورد گوتەنی: «ئەوهی کەس بی ئەلفیکی بەسە». سەیری چەند بە پەرۆشەوه لە بن گوێی ئەدیب و شیعەر دۆستی کورددا دەچریکینیت:

بەحری غەزەلم پڕ لە دور و گەوهەرە ئەمما
غەوواصی دەوی یەعنی بە تەعمیقی بزانه
پڕ دانەیه ئەمما نە وەکو دانەیی چەلتوووک
بەحرم وتوووە نەك وەکو گۆلی مەرەزانە

تەنانەت لە وشەمی «بەحری غەزەل» دا، دانە گەوهەرکی واتای داناوه کە ئەگەر بۆی

قوول نهبينهوه، دهستمانى ناگاتى. ئەم بەحرە كە لە تەك گۆلى مەرەزەدا دابنریت، دەبیتە دەريا لە رووى قوولییى خووى و تەنكى گۆلە مەرەزەوه، كە نيزافە وهلاى «غزل» یش بكریت، دەبیتە «بەحرى عروض». سەیریش لەوهدايه كە بەیتەكان بەدوا بەیتىكى تردا دین، ئەویش لە لاى خوێهوه هیژىكى زیادیان پى دەدا. پيشتر نالى گوتوویهتی:

لەو شیخە بەكەم مەگرە كە شیخە نە مریدە
ئەم ریشە بە سەردار و رهئیسىكى بزانه

وشەى «بزانه» لە كۆتایى بەیتەكەدا، بەروالەت واتای «إعلم» ی عەرەبى دەبەخشى؛ بەلام راستیەكەى ئەوهیه كە ئەم واتایە فرى بەسەر ناوهپۆك و مەبەستى بەیتەكەوه نییه؛ چونكە "نالى" دەیهوئى هەجوى شیخەكە بكات، نەك پیددا هەلبلى. وشەى «بزانه» جەمعى وشەى «بزن» ی فارسىیە؛ بەواتای «بزن». بەو پێیه بەیتەكە دەبیتە : «ئەم ریشە بە سەردار و رهئیسىكى بزانه». كە دەزانين بزنىش ریشى درێژە. كەواتە نالى حەقیەتى گورج پیمان بلى «بەحرى غەزەلم... هتد». چونكە تازە بە تازە وشەى «بزانه» ی كردووته گەوهەر و خستووتیه بەحرى غەزەلهوه. ئیমে كە چاومان ئەم وردەكارىیە نەبینى، خەتای چاومانە و لەبەر بى باكى وەیا درشت بینى خۆمانە. لەوهشدا چ حەقیكمان بەدەستهوه نەماوه؛ چونكە نالى رپى هەموو گەییكى لى پریوینەوه. پینم بلى دەبى هەلوێستمان لە ناست ئەم بەیتەدا چى بى؟

نالى بەداوه شەعرى دەقیقى خەيالى شيعر
بۆ ئەو كەسەى كە شاعیره صد داوى نایهوه

ئیمە كە بزانیان داوى بۆ ناوینەتهوه، چۆن رەوايه سووك بەسەر شيعرهكانیدا تیپەرىن؟ ئەم سووك تیپەرىنەمان یەكسەر پابەندى داوهكانمان دەكات و چ عوزرێكىشمان بەدەستهوه نابى؛ چونكە وەك گوتم، «لقد أَعذر من أُنذر». بیگومان دەبى هەر ئەم بەیتە خووى وەهاى تیدابى كە ئەگەر ورد نەرۆين پێیهوه بین. من یەك دوو داوم لى هەلگرتۆتهوه. هونەرەكەش بۆ نالى دەگەرپیتەوه، چونكە خەبەردارى كردمەوه لە داوهكان. یەكێك لەوان ئەمەیه كە شيعرهكە بەشیوهیكى تر بخویندریتەوه؛ چونكە لە رپنووسى كوردی كۆندا هەردوو خویندنهوه جایهزه:

نالى بەداوه شيعرى دەقیقى خەيالى شيعرى

بەمەدا خەيالى داوهمووه بارىكەكانى یار بووتهوه داوه شيعرى غەزەلهكە. وەصفى

«دقیق» یش دەشی بۆ «شيعرهك» ه و بۆ «شعرك» ه بگه پیتتهوه و هەردووکیان ببنه ئەو داوه که بۆ شاعیرانی ناوئەتەوه.

«خەيالی شاعر» یش هەلەدەگرێ «اضافەى بيانى» بیئت؛ نەك «اضافەى حقیقى». ئەوساش واتاکەى ئەمە دەبێ: «ئەو خەيالی وهك شاعر باریكه». ئەمەیان داویك.

داوی دووهم لە کۆتایی بەیتەکاندا یەك دەلی: «صەد داو»، لە نووسیندا دوو بییتی «د» دەنووسری؛ بەلام لە گوتنەوهدا یەك «د»ى گوشراو دەدرکینریت. نەختیک زمان رەهاکە لە گوشینی «د» هکە وشەکان دەبنە «صەداو - صەد ناو» - مصرعەکەش ئەمەى لی دیتتەوه «بۆ ئەو کەسەى که شاعیره صەد ناوی نایهوه» - چاویك بەغەزەلەکەدا بگێرەوه، دەبینی دەیان وشەى وهەى تێدایە که هەمووی واتای «ناو» پادەگەینن؛ چ بەحەقیقەت بی؛ چ بە مەجاز، وهیا تەئویل؛ وهك: وشەکانی «تەپیی - بەهار - پشکو کوزانەوه - گول گەشانەوه - خەلووز کوزانەوه - گول زار(گولزار) - دەم و پیکەنین - غونچه گەشانەوه - رەگی شەجەر - فیض - نار مردن - خاک ژیانەوه - هەنجیر - شیر - صاف - طی فلی عینەب - رشانەوه - سونبول - شمشادی تازه - خضرا - برد العجوز - تەپایی عیشق - بەفر - سارد و گەرمی خەجالەت - توانەوه - چاوه - زانەوه - رهوان - زەمزەم - فرات - نیل...» لەبەر تیشکی فنوونی شیعردا هەموو ئەو وشانە دژی ناو و تەرایین وهك «پشکو، مەجمەر، خەلووز، وشکی، عاصی، نار، خاک...» لە پئی «مفهوم المخالفة» وه، ئەوانیش واتای ناو و تەپایی دەبەخشن، وهیان تارماییان دەخەنە ناو بەیتەکانەوه. نالی زۆر راستی کردوو که دەلی بەداوه شەعری خەيالی شاعر، صەد «ناوی» نایهوه؛ چونکه سەرلەبەری بەیتەکانی بە «ناو» ناوسن. من و تۆش لەسەر وردبینی و خوردکردنەوه و بۆچوونی شاعیرانە پەکمان کەوتوو بۆ دیتنی ئەم هەموو ناو و تەپاییەى که خەریکە دامەنى خەيالی شیکەرەوه تەپ دەکاتەوه.

لەم نووسینە بەرتەسکەى که بەئەسل بۆ گوتار دەستی پئی کراوه و لە ژیر ئەو ناونیشانەدا که سایەى بەسەردا هیناوه، چی تر مەودای بەدوا کەوتنی تایبەتیهکانی شیعری نالی پەیدا نابیت؛ چونکه هەول دانی گرتنەبەری هەموو ئەو تایبەتیانە وا داخواری دەکات لە پێشەوه ناونیشانەکه بگۆریت و لە جیاتی «چەپک»، وشەى «گولزار» خۆی بییتە ناونیشان، نووسینەکەش لە گوتارەوه بکری بە دیراسەى دوور و قوول و پشوودریژی چەند سألە. کورد گوتەنى: ئەم درەنگە بەم زوووه پاناکات. لەبەر ئەمە لیژەوه بەناچاری، جلهوی خامە بادەدەمەوه سەر لاباسیک که لە یەکەم نالقی

ئەم رېزە گوتارەدا كىرگۈزۈلگەن بەلگىلەر ۋە تا ئىستىسائىيەت ۋەك قەرز ھەر بەسەر شائىمەۋىيە؛
ئەۋىش لايىھىسى «ئاۋدۇك» ە لە شىئەرى ئالىدا.

لە تىكراي ئەم نوۋسىنەدا ، بە پىشەكى ۋە رېزە گوتارەكانىيەۋە، تا رادەيىك زامانى خامە
گفتوگۈيەكى لەبارەمى ئاۋدۇكەۋە كىرگۈزۈلگەن؛ ھەرچەندە ئاۋدۇكەكەش مەبەستى بىنجى
گفتوگۈيەكە نەۋۋىيە؛ ۋەياخۇد بەشىكى كەم لە ئاۋدۇكى ھەموو شىئەرىكانى ئالى
باس كرابىت. چۈنكى شىئەرى ئاشكرايە ۋە ئاتى ھەر بەيتىك ۋە غەزەلىك ۋە قەسىدەيىك ۋە
ھەندىكى تىكراي ئاۋدۇك بەبەر خۇي دەدات؛ جا بەناۋى ئاۋدۇكەۋە بىت، ياخۇد لە
زىمىنى مەبەستىكى تىرا بىت، ۋەيا ھەر بەجارى چ ئاۋنىشانى نەبىت.

ئەۋەى راسىتى بى، ئەگەر لە باسى ئەدەبى ۋەيا مۇقايەتى بەگىتى، خۇمان نەكەين
بەۋ قەسابەى كوشتە پەل پەل دەكا ۋە ھەموو ئەندامەكانى لەيەكتەر جودا دەكاتەۋە، ھىچ
رېگەيىكى راست ۋە رەۋا نىيە لىمان بەسەلمىنى كارى ئەدەبى لەبەرىيەك ھەلۋەشىئىن ۋە
سەر ۋە دەست ۋە پى ۋە كەۋل ۋە ھەناۋى لەيەكتەر جودا كەينەۋە ۋە بەخۇشمان بلىين
خەرىكى كىردارى خالغانەين؛ چۈنكى بەرھەمى ئەدەبى ھەموۋى بەيەكەۋە دەزى ۋە پىش
زانىشى بەيەكەۋە لە ھەناۋى خاۋەنەكەمى رىسكاۋە ۋە فراژوو بوۋە. ۋا دەبى ئاۋدەناۋە بە
ناچارى باسى لايەنىكى يەك لەۋ بەرھەمە ئەدەبىيەنە دەكەين، بەناۋى شىكردنەۋەى ئەۋ
لايەنە كە خۇي بەتەنھا مەبەستە لەروون كىردنەۋەدا، ئىتر لە تىكراي بەرھەمەكە
دادەبىرەت ۋە بەسەرىيەخۇي باسى دەكرىت. لە حالىكدا دەزانين ھەموو لايەنەكان
بەيەكەۋە ھاتوون ۋە تىكرايان بەشدارن لە ھەلئاننى لەش ۋە ۋاتا ۋە شىۋە ۋە شىۋازى
كارەكە. ھەر تاكىكىش لەۋ لايەنەنە مەيلەۋ تىكەلە لەگەل ئەۋاننى تىرا؛ ۋەيا بەداۋى
پىۋەندى، بەۋاننى ترەۋە بەستراۋەتەۋە كە ئەمە رى نادات لەيەكتەر جودا بىرئىنەۋە بى
ئەۋەى تىكەلىيەكە پەكى بخرى ۋەيا داۋەكانى پىۋەندى بىچرپىن. ئەم ناچارىيەمى پەل
پەل كىردن دەبى لە سنوورى مەقۇۋولدا بوەستى. مەقۇۋولىيەتىش لەۋەۋە دىت، زەرەرى
بى پىۋەنەۋە بەبەرھەمە پەل پەل كراۋەكە نەگات، زەرەركەش بەزۇرى بىرئىيە لەمانە:
۱- نەھىلانى تىكەلىيەكە ۋە ھەلبرپىنى داۋەكانى پىۋەندى بەۋ جۇرەى كە لە نىرخ ۋە
بايەخى ھەموو لايەكىيان كەم دەكاتەۋە؛ چۈنكى ديارە تى نەخۇيئەندەۋەى ئەۋ
شىئەنى كە ھاۋبەشەن لە پىكەھىئەننى نىرخىكدا، دەبىتە شارەندەۋەى نىرخى
ھاۋبەشىيەكە، كە خۇي بەشىكە لە نىرخەكە.

۲- بى ئاگايى لەۋەى كە پەل پەل كىردنى بەرھەم بەناچارىيە دەكرىت ۋە رەۋا دەدىترىت.

چونکه بى ئاگايى لەم راستىيە يەكسەر دەبىتە ھۆى بى پەرۋايى لە ئاست ھارمۆنى و ھاويەشى و تىكبەسترانى ناوەرۋكى سەرلەبەرى بەرھەمەكە. چ فەرقيكىش نىيە لەبەينى ئەوۋى بەبى پەرۋايى نرخی بەرھەم پيشىل بکات وە ياخود بەتېنەگەيشتنى سادە؛ چونکه بەعادەت نەزانىنەكە خۆى بى پەرۋايىيەكەيە.

۳- دووبارە نەخستەنەوۋە سەرلەبەرى پەل پەل كراوۋەكان بۇ پىكھېنەنەوۋى سەرلەنوۋى بەرھەمەكە. تۆ كە ھاتى بەرخىكت كوشتەوۋە و ئەندامەكانىت لەيەكتەر جوداكردەنەوۋە و ھەريەك لەوانت بەجۆرى سەرلەخۆ وەصف كرد، تىكرای وەصفەكەت ناپىتە وەصفى بەرخەكە؛ چونکه بەرخ سەر و دەست و دۈنگ و كەول و قاچەكانى و...بەيەكەوۋەن، سەرلەپای بەيەكەوۋە بوونيان يەكتريش تەواو دەكەن. ئەمەش حالەتېكە ھەموو شتىكى زىندوو تىيدا بەشدارە؛ نەك ھەر زىندوو ھەموو شتى زۆر لايەن و موتەكامىلىش، وەك زىندوو وايە كە لىكداپرېنى كەرتە پىكھېنەرەكانى تەكامولەكەى دەكوژى. بەو پىيە دەبى دواى ھەلوۋەشاندى ناچارى بەرھەم، سەرلەنوۋى بەيەكتردا بدوورپتەوۋە و بە دروستى و تەواوى و سەرلەبەرى، تەماشاي بىكرپتەوۋە. لەمن بە پيشەوۋە، نووسەر ھەبوۋە ئەم رايەى دەرپىرپوۋە؛ تەنانەت دابەشكردەكە ناو دەنى «دابەش كىردنى مېتافىزىكى». لىردا من قسەى غەپرى خۆم دووبارە دەكەمەوۋە كە باوۋەرم پىيە ھەيە.

لەم كارى دابەشكردن و پەل پەل كىردنى بەرھەمى ئەدەبى بۇ مەبەستى شىكردەنەوۋە و تىگەياندن، ئەوۋى لە ھەمووان قاچ خلىسكىتەرە، ەمەليەتى لىك ترازاندنى ناوەرۋك و شىۋازە. چونكە لەمەدا دوو كۆلەكەى سەرلەخۆ لەژىر ھەيكەلى بەرھەم دەرەكيشرىت. لە حالىكدا ھەلبېرېنەوۋى بەشەكانى ناوەرۋك، دەبىتە كەرتكردى يەك كۆلەكە ھەرچەند گىرنگ بى وەيا گىرنگىرش بى، لە كۆلەكەكەى تر كە شىۋازە. بەراستى لەيەكتەر جوداكردەنەوۋى ئەم دوو بەشە پىكھېنەرەى بەرھەمى ئەدەبى، كەمتر نىيە لە ئىعدامى بەرھەمەكە؛ چونكە ناوەرۋك و شىۋاز وەك «جەوال و گەنم» وە ياخود «كىسەى كاغەز و بامىە» نىيە ھەريەكە بەجوداوازى لە لايەكەوۋە ھاتبن و ناوەرۋكەكە لە جەوال و كىسەى شىۋاز كرابىت و دواتر لى دەرېئىرپتەوۋە؛ چ زەرەرىش بەھىچ لايەنىك نەگەيشتبى. پىۋەندى شىۋاز بە ناوەرۋكەوۋە، پتر و بەھىزترە لە جۆش پى خواردى دوو پارچە مەعدەن. چونكە دەشى دواى جۆشخواردن سەر لەنوۋى لە جەمسەرى نىۋانىانەوۋە لە يەكتەر جودا بىكرپتەوۋە كەچى شىۋاز و ناوەرۋك لە جەمسەرەوۋە بەيەكتەر

نەگەشتون، بەلكو وەككو لەشى مرۆف و پێستەكەى بەیەكەوہ نمایان کردووہ و ھەموو لەشەكە و ھەموو پێستەكە، دەوران دەور و سەرلەبەر، جۆش خواردوووی یەكترن. نەخیر پێستەكە درێژەكێشانی لەشەكەى: بەلام بەلای دەروہ نەك بەلای ژووہوہ.

لە زۆر نووسیناندا دەخوینیتەوہ، نووسەر باسی شیواز و ناوەرۆك دەكات، وەك ئەوہی باسی مریشك و پەرەكانی وەیا مرۆف و تووكی لەشى بكات. زۆر جارانیشت لەبەر رقی ھەلگرتن لە روالەتی تەعبیری كۆن، ناحەزانە باسی شیواز (روخسار) دەكات ھەر دەلێی میکروبی سیلی لە لەشیكى ساغدا دۆزیوہتەوہ. بەراستی ئەم تەرزە بۆچوونە كاریكى دوور لە واقعیتە و پێوہندی بە ئەدەب و رۆشنبیریەوہ نییە. چەند سەیرە بەكێك حەز لە خانوو بكات، بەلام رقی لە دەرگە و پەنجەرە و كەفمائی دیوارەكانی ھەلگرت. ھەر ئەم بۆچوونە ھەلەبە وای کردووہ تەعبیری «وشەسازی»، بەسەر زاری ھەندى كەسدا بێت لە كاتی باس كردنى ئەدەبى لیژە بەپێشەوہ.

من لە نووسینمدا وا بووہ بەجۆرى سەر بەخۆ لە شیواز (روخسار) دواوم، بەلام لەبەر خاتری ئامانجىكى تايبەتى بووہ، نەك لەبەر برۆاكردنم بە رەوا بوونى لیك ترازاندى شیواز و ناوەرۆك.

من لەم نووسینەمدا، وەرامى ھەندى بیروپراى چەوتم داوہتەوہ كە دەپەوى یەك جۆرە ناوەرۆكى خۆى حەزى لى دەكات بەسەپێنى بەسەر ھەموو جیھاندا. لە ئاست ئەم تەرزە تەسك دیتنەدا گوتووہ ناوەرۆك ھەرچى دەبى بابى، باى فلسفیک نرخی نابى، ئەگەر شیوازەكەى بى ھونەر و جوانى بێت. من چى بكەم لە وەعز و پەندى فەیلەسوفانە كە بەقسەى شەتوپەت دەریابى؛ وەیا گوناھى من و تۆ چى بى لەوہدا جنىوہكانى شیخ رەزا ھەند تەر و برن ئاویان لى دەتكى! بەرھەم و ناوەرۆك و شیواز ھەموویان تەواو كەرى یەك شتن، وەیاخود بە ھەموویان دەبنە شتیک. ھەلبەت نابى لە بیرمان بچى ئەمانە لە ئاسمانەوہ نەباریون، زەنەى دەروونى مرۆفن و تیکرایان باسى ئەو دەروونە دەگێرنەوہ و وینەى دەكێشن ھەر لەو دەمەدا مرۆفەكە لەرپى وشەوہ دەپەوى وینەى وانا وەیا مەبەستىك بكێشیت. بەرھەمى ئەدەبى وەیا ھونەرى كە بەجكەى ھەست و ھۆشن، پتر لەوہى رەنگدانەوہى ئالىی دەروہى نەفس بن لەو نەفس و ھەست و ھۆشەدا، قیاسیان لە بەرھەمى مادى، تەنانەت زانستى پرووتیش، ناکرى كە بریتىیە لە پیز كردنى مادەى پروت بەسەر یەكەوہ؛ وەیا تەعبیر دانىكى سارد و سڤ بى لەوانەى بەراست دەزانرین لە سروشتدا.

بهره‌می مادی (وهك فابریقه، خانوو، جل و بهرگ، كه‌پر. پیلوو...) وهیا زانیاری (وهك دستووراتی ههندهسه، ناسمان، ریازیات به‌تیکرای، راستیه‌کانی فیزیا و کیمیا...) تیکه‌ل به نفس و ویزدانی دروست کهره‌کمی وهیا دۆزه‌وه‌کمی نابیت. لهو نه‌فس و ویزدانه‌شه‌وه هه‌لناکولین؛ چونکه بوونی سهره‌خۆیان هه‌یه و به‌پیی یاسا و دستووری ناو کتیبان وهیا تاقیکردنه‌وان، مرؤف لییان شاره‌زا ده‌بی.

بهره‌می ئەده‌بی و هونه‌ری ئەو بوونه سهره‌خۆیه‌ی نییه، به‌پیی یاسا و دستووری قهراراده‌ش په‌یدا نابیی، له دهره‌وه‌ی نه‌فس و ویزدانی خاوه‌نه‌کەشی قوت نابیت‌وه. به‌لئێ راسته‌ که بوونی مادی نه‌بوو، بهره‌می ئەده‌بی و هونه‌رییش نابیی. بهر له‌وان ئەده‌ب و هونه‌ریش نابن، بهر له‌وان مرؤفیش نابیی. به‌لام ئەم په‌که‌وتنه له‌سەر ماده بو‌په‌یدا بوونی ئەده‌ب و هونه‌ر نابیت‌ه به‌شیکێ ئەده‌ب و هونه‌ره‌که؛ هه‌روه‌ک چه‌مه‌نتۆ و شیلمان ده‌بنه به‌شیکێ خانوو وهیا دستووری ئه‌رخه‌میدس دیارده‌یه‌کی سروشتیه و کاری خۆی ده‌کات؛ هه‌رچه‌ند ئه‌رخه‌میدسیش نه‌با وهیا نه‌یدۆزیبایه‌وه.

بهره‌می ئەده‌بی و هونه‌ری تیکه‌لبوون و ته‌فاعولی نه‌فسی خاوه‌نه‌کەیه‌تی له‌گه‌ل بوونه‌وه‌ر «موجود» دا وهیاخود له‌گه‌ل ئەو وینه و اتایانه‌ی که پیتشتر له ته‌فاعولی ئەوتۆیی په‌یدا بوون. زۆر جارانیش ژوورخانی فکری، نه‌وه‌نده ته‌جریدی ده‌بیت‌ه بنگه‌ی ئەده‌ب و هونه‌ر، چ پێوه‌ندی راسته‌وخۆی به ماده‌وه نامینیی، وه‌ک ئەوه‌ی که ورینه‌ی بی سهره‌پیی ناو ئەفسانان بکری به‌بناغه‌ی هه‌لبه‌ست وهیا چیرۆک. ئەم ورینه‌نه، هه‌رچه‌ند له بنه‌ره‌تدا، ره‌نگدان‌ه‌وه‌ی بوونه‌وه‌رن له مێشکی کول و لیلی گه‌لی دواکه‌وتوودا، به‌لام دواي په‌یدا بوونیان کاری سهره‌خۆ ده‌که‌ن. به‌شی زۆری ئەو کارکردنه‌ش به پێچه‌وانه‌ی حوکمی سهره‌ه‌لدانیان له ماده‌وه، دژی ماده و دستووره‌کانی ده‌وستن تا راده‌ی په‌کخستن و بی‌بایه‌خ کردنی؛ وه‌ک ئەوه‌ی که سوود وه‌رگرتن له جان‌وه‌ریک ده‌بیت‌ه هۆی ته‌قدیس کردنی ئەو جان‌وه‌ره، که ئیتر سوودی لی وه‌رناگیریی؛ سووده‌که بوو به‌هۆی ته‌قدیس، ته‌قدیسه‌که‌ش سووده‌کمی کوشت.

کورت‌ه‌ی قسه‌ی درێژ ئەوه‌یه، ئەده‌ب و هونه‌ر وه‌ک زۆرینه‌ی دیارده‌کانی کۆمه‌لایه‌تی و ئایین و باوه‌ر و نه‌ریت... هتد، بهره‌می زاتین له ئاکامی تیکه‌لبوونی زات له‌گه‌ل ماده‌دا په‌یدا ده‌بن. باشتر ئەوه‌یه بلیم تیکه‌لبوونی زات له‌گه‌ل تیکرای ده‌وروبه‌ر به‌باری مادی و مه‌عنه‌وییه‌وه، به‌هه‌موو چاک و خراپیه‌وه. له‌وانه‌ی دینه بهر هه‌ست و هۆشی مرؤقه‌وه، نه‌ک ته‌نها «ماده» که به‌شی ته‌فسیری راسته‌وخۆی ئەده‌ب و هونه‌ر ناکات.

بیگومان یهکیک له عامیلهکانی دهوروبەر، رابەر و فیرکەر و مامۆستاو دهرسدەر ههوا پتر له مادهی کهر و لال وهیا نهیریتی قالب بهستووی بی گیان وهیا بهرژهوهند و سوودی دهوره دراو بهچهندین دیواری مهنع کردن و بهعهیب زانین، دهبنه سهراچاوهی کارتیکردن. چونکه رابەر و مامۆستا که خویان بهقهدهر ههر مادهییکی ئەم جیهانه، مادهن، زمان و میشکیشیان ههیه بهکاری دینن بۆ ئیقناع کردنی وهیا ترساندن وهیا بهههله بردن وهیا ری راست نیشانان (که رابهرهکه بهراستی دهزانی، لهوانهشه چهوتترین ریگابیت) وهیا بهکوشندان...وهیا...وهیا.

لهبهر تیشکی ئەم لیكدانهوانه و تیبنیانهدا، من ریگه بهخۆم ددهم باسی «ناوهروک» بکهم لهشیرعی نالی که به ناچاری دهبیته باس کردنیکی دابهشکهراوه و لهبهر یهک ترازیانه، له حالیکدا ئەو بهشانهی بهیهکهوه بهستراونهوه زۆر جارانیس لهیهک بهیتدا تیک ئالون؛ ئیتر تیکئالانی دۆستانه بی، وهیا چهشنیکی تر بی، وهک ئەوهی لهم بهیتدا دیار دهکوهی:

مرادم زیللهت و پارانهوهی حاله نهوهک نهعته

بهچهند بهیتیکی کوردانه که قورئانت تهنا خوانه

لیردها ناوهروکیکی خۆبهکوردزانین کهوتووته بهر دهستویی ناوهروکی نایینی. بهلام دهبی لهبیر نهکهین ههردوو ناوهروک له بهیتکهدا بهیهکهوه جۆش خواردون و به زۆره ملی وهک ئەم باس کردنه نهبی، لهیهکتر جودا ناکرینهوه. چونکه جودا کردنهوهیان ههم شیرازهی ههلبهست ههلبهوهشینی و ههم نهفس و ویژدانی نالیس دهکا بهچهند دهرگه و دهرویونه که له راستیدا یهک نهفس و یهک ویژدانه، ههردوو ناوهروک و سهرلهبهری بهیتکه و قهصیدهکه و شیوازهکه و فنوونی شاعیریتهکهی لی ههلوکیوه. وهک ئاوی سهراچاوه، چ پیکهوتنهوهییک و نهگونجانیکیسی ههست پی نهکردوو له بهیهکهوه هاتنی دوو ناوهروکهکهدا؛ کهوا رهنگه کوردیکی دلگهرمی ئەم سهردهمه له کز بوونهوهی واتای کوردایهتی بهرانبهر نایین، له ههلبهستهکهدا ههستی نارپههتی بکا. چونکه چهندین ههلبهست و نهشیدی ئەوتۆ دهبیته، ههموویان دژی ئەو قهناعهتهی ناو بهیتکهی نالین:

ئهری ئەهی کوردستان کوردستانی جوان

گهورهمی ژینمی خوامی بیگومان

پهنگه كوردیكى چینهروه، له كزبوونهوهی تیکرای كورد بهرانبهه ئایین ناراحت نهبی؛ بهلام نهگه خهله و خهزمان و فهلاح و کریکاری كورد كز بوویایهوه نارازی بوویایه وه بهگژ نالیدا چوویایه. بیگومان كوردیكى دینهروه ریش بایی نهرز و ناسمان لهم بهیتهی «كوردستانی جوان» وتهنگ دیت و بهكوفری بی دمهتهقهی دهزانی. مروقی وههاش ههیه له هیچ کامیکیان وتهنگ نایهت. هی واش ههیه نهك ههه وتهنگ نایهت؛ بهلكوو له هیچ ناگا تا وتهنگ بیته ویا رای لی بیته.

ئهه ههلهسته لهیهك نهچوانه، بهرانبهه تاكه بهیتیک ئاکامی تیکهلبوون و تهفاعولی نهفس و ویژدانی مروقه لهگهله دوروبهه و بوونهوهردا. بابته یهکیکه؛ بهلام ههلهسته زوره و گهلیکیش لهیهکتر جودان. جوداوازییهکesh له دهریهسته نهبوونهوه دهسته پی دهکا تا دهگاته سنووری لهدژ وهستان و جهنگین؛ بگره کوشتنیش.

ئهه مهوایه بهفراوانهی جوداوازیی ههلهسته له ئاست بیروباوهپی ناو بهیتیکی ههلهستهکهی نالی، بهتاكه هوی «مادی» بهرهسته ویا بهرژهوهند، تهفسیر ناگری. لهوانهیه دهولهمندیك بهیتهکهی پی خوش بی، یهکیکی تر پی هار بی، وهیاخود باباییکی ههژار تی نهگات و ههژاریکی تر جهزیه بی بگریته، وهیاخود ههژاریك و دهولهمندیك بهیهکهوه لهسهه بهیتهکه بکهنهوه و ههژار و دهولهمندیکی تریش، بهیهکهوه هیترش ببهنه سهه بهیتهکه و نهو کهسانهی که لهسهه ریشی دهکهنهوه.

پهیدا کردنی تهفسیری یهکسهه و کتوپیری مادی بو جوداوازی له نیوان نهو ههلهستانهی که دهبوو بههوی یهکبوونی بهرژهوهندی خاوهنهکانیان، وهك یهك واین، بهتهواوی وهك نهوهیه، تهفسیری یهکسهه و کتوپر پهیدا بگریته بو له یهکچوونی نهو ههلهستانهی که دهبوو بههوی جودابوونی بهرژهوهندی خاوهنهکانیان نهوانیش جوداواز بن. ههردوو تهفسیر بهزورهملی و پهکخستن و تویزی نهبی، ناچیته میشکی مروقی ژیر، چ مهنتیق و عیلمانیهتیش بهخویهوه ناگری. نهو ههموو شته له یهکنهچوانه جیگهی بو نادوزریتهوه له هوش و گوش و زانسته و مهنتیقدا نهگهه نهدریته بهه تهفسیری مادی فراوانی واقع، بهههموو لایهنیکی مادی و نامادییهوه (فکری مادی بوخوی بروای ههیه بهوه که ماده سههچاوهی ههموو نهو شتانهیه پییان دهلین مهعنهوی و من وشهی نا مادیم بو بهکارهیئا).

جگه له زور لایهنی نهو کاریگهراهی تاو دینن بو ناو دلی مروق، ههه مروقهکه خوی لیی دهوهشیتهوه بهپی گورانی باری زیهنی و نهفسی خوی ویا بهپی داخوازی

ھەلۋەستىكى كاتى ۋەيا زەۋوق ۋە شەۋقىكى رىكەۋوت ۋەيا بۇ تەماع ۋەيا لەبەر خاتىر ۋە خۇتر ۋەيا... ۋەيا... ھەرچارە ۋە تايىك ۋە ناۋەرۋكىك بەكار بىننىت كە خىزمەتتى نەبى لەگەل ۋە تا ۋە ناۋەرۋكى ھەلبەستىكى تىرى.

ئەۋەى راستى بى، ئەم دىاردەيەى ناۋەرۋك زۇر بوون ۋە جوداۋازى نىۋانىان، ھەتا بلىى شتىكى ۋەك چاۋەرۋانكراۋ بوۋە لە سەردەمى كۇندا؛ چۈنكە ئەۋسا شاعىرىكى ۋەك نالى ۋەيا شىخ رەزا ئەندامى، رىكخراۋىك نەبوۋە كە فەرمايشتى دەسەلاتى لەخۇى بەپىشتەۋەتر بىكاتە ناۋەرۋكى ھەلبەست ۋە سەرلەبەرى شىعرى ۵ سال ۋە ۶ سالى؛ ۋەك مۇدىلى ئوتومبىلى «رۇزراىز»، يەكسان ۋە نەگۇراۋ بىت.

يەك ناھەنگىى ۋە تا ۋە ناۋەرۋك لە بەرھەمى ئەدەبى ۋە ھونەرىى مرۇقى سەر بەباۋەرى سىياسى- كەۋا شتىكى چاۋەرۋانكراۋ ۋە بەرچاۋە لە ژيانى رۇژانەدا- شتىكى نامومكىنە لە شىعرى نالى ۋە غەيرى نالىدا كە چ تەبلىغاتى رەسمى ۋە سىياسى نەھاتوۋە، راۋىژى ھەلبەستەكانى بۇ رەنگرېژ كات ۋە قابلى فكر ۋە ناۋەرۋكەكانى بەھاۋىتە بەر رىشە ۋە خامەۋە.

نالى لەۋ پەرۋىزەدا كە ژباۋە ۋە بىرى كر دوۋە ھەلبەستى گوتوۋە، بە دلخۋازى خۇى ناۋەرۋكى ھەلبەستەردوۋە ۋە فۇرمى بۇ داناۋە. ھەر ۋەك گەشتوگەرەنەكەى بە شام ۋە توركىا ۋە حىجازدا لە ئاكامى بە يەككەۋتتەۋەى تەكانەكانى پەلەفەرەى ژيانى خۇى لەگەل ۋە واقىعدا، بەبى دەرجوونى ئەمىرى ئىدارى روۋى داۋە؛ ھەرۋەھاش ناۋاخنى شىعەرەكانى لە تەندوۋرى دەروونىەۋە، ژمانەى كىشاۋە؛ نە سولطانى توركىا ۋە نە پاشاى بابان ۋە نە دەربەگى ھەۋلىر ۋە نە توجارى شام ۋە نە ھەژار ۋە ناۋەنجى ۋە نەھىچ شتىكى ۋەھا مادى ۋە بەردەست، پىيان كر دوۋە.

ھەموۋ ئەۋ قسەۋقسەلۇكە بى سەرۋىپىيانەش كە دەلى نالى ۋە ئەمسالى نالى خىزمەتى دەربەگى كر دوۋە ۋەيا فكرى دەربەگى كوتاوۋتەۋە لە تاكە سەرچاۋەى كەم زانىنەۋە ھەلدەقولن بەيارمەتىى گرۋىفى رىق ھەلگرتن لە رابردوۋ كە لەسەر ھىچ بىنجىكى زانىست ۋەيا ئىنساف ۋەيا ھى خىرخۋاھى ۋەيا مرۇقدۇستىيەۋە ھەلنەستاۋە. بەپىچەۋانە چەندى بلىى كارى سەلبى دەكاتە سەر دل ۋە مېشك ۋە عاتىفەى چىنى نەۋباۋى خۇپىندەۋاران كە لە ھىچە ۋە بەخۇراپى دەيان كا بەدوشمنى نىرخدارترىن مىراتى كوردەۋارى.

لېرەدا بەموناسەبەمى جېگە، ناوۋى كىتئىكى زۇر مەشھورۇ زۇر مېشك غەلەتېنم بەبېر دېتەوۋە كە لە سالانى ۱۹۶۰ دەرچوو، بەناونىشانى «وعاظ السلاطين»، ھېرشى سەختى دەبردە سەر زانا و ئەدىبەكانى سەردەمى كۆن؛ گۇيا بلوئىرژەنى خەلىفە و مەلىكان بوون. لە حالىكدا تاك تاكەمى ئەو زانا و ئەدىبانە نەبى، خەلىفە و سولطانيان تى نەخوئىندووۋەتەوۋە. كەچى لەدەمى بلاو كردنەوۋەمى كىتئىبەكەدا زۇربەمى ئەدىبەكانى عىراق بلوئىرژەنى عەبدولكەرىم قاسم بوون. سەرىش لەوۋەدا بوو، بەرادەمى تېھەلكشانى ئەدىبەكان لە داۋامى شۇرېشكېرىدا تى ھەلدەكشان بەرەو «قاسم پەرسى»، كەسەش خەيالى بۇ ئەوۋە نەدەرۇيشت، دېمەنەكە بە دېمەنى ناو كىتئىبەكەمى «وعاظ...» بگىرى و بەخۇيدا بشكىتەوۋە.

بەپراستى كە مروڤ ئاگامى لە نەفسى خۇمى بىرا، وپىنەمى عەنتىكە دەكات و كۆلكىش كەفىمى بەخۇمى و وپىنەكانى دېت. ھەر لە كولانەمى نەفسە بە سەھوو چووۋەكەمى خۇشەوۋە، سەرىمى دونيا دەكات، بەلام سەرىكى سەرەوین و وەرگەراو و سەرمەقولاتە لېداو. كەسېك كە سەرى سوورا وادەزانى دونيا و خەلق دەسوورپىن.

نالى ھەرەكە خىزمەتكارى تاكە كەس نەبوۋە؛ خىزمەتكارى چ بەرە و تاقمىكىش نەبوۋە. فېكر و بىرورپامى ھېچ چىنئىكى دىارىكراوئىشى نەكوتەوۋەتەوۋە. كە سەرىمى دىوانەكەمى بگەمى، بى لايەنگىرى و رق لى ھەلگرتن دەبىنن. ئەم مروڤە ھەلبەستى بۇ دلى خۇمى ھۇنىوۋەتەوۋە، شىعەرەكانىشى ھەر بايى تىپەرىنى واقع و كۆمەلایەتى، بەنەفسى خۇيدا تەرجمەمى واقع و كۆمەلایەتى دەكەن. لەلایەن خۇدانەپال چىنى ھەزار و بى دەسەلاتەوۋەش، ھەر ئەوۋەندە دەگوتىرى كە نالى وەك مروڤىكى موسلمانى ئەو سەردەمە، لە رېمى راستە باوۋەرى نايىنەوۋە بەزەمى بە ھەزاردا ھاتوۋە، وەيا دزى ستەم بوۋە. چ فېكرەيىكى روونى فەلسەفى «ھەزار دۇست»، وەيا دزەوۋەستانىكى ئاشكرا لە «ستەمكار»، لەو ھەلبەستانەوۋە بەرەو پىرمانەوۋە نايەن. رەوا نابىنم من وەيا يەككى تىر لە رېمى تەئوئىلىكى داتاشراوۋە «ھەلوۋەست» بۇ نالى دروست كات و بەلای چىنئىكىدا بشكىنئىتەوۋە، چونكە ئەو خۇمى بە چ لايىكدا نەشكاندووۋەتەوۋە، مەگەر ئەو لايەنەمى كە موسولمانەتى رووت ھەزى لى دەكات.

بەھەمە حال، كە ئىمە بېن لەبەر تىشكى لىكدانەوۋەمى ئەو كەسانە كە نالى بە خىزمەتكارى دەربەگ و كۆنەپەرست دادەنن؛ شىعەرەكانى ھەلسەنگىنن، چارمان نامىنى لەوۋەدا نالى بخەينە رىزى ھەزاردۇست و ستەم نەوئىست و دادخوازان؛

بەپېچەوانەى ئەو لىكدانەوئە: چۈنكە زۆر ئاشكرايە قسەى مۇسلمانانە و خۇاپەرسنانە، راستەوخۇ يەخەگىرىى دەسەلاتدار و خاوەن مەك و پارە دەبى و لە مەئنادا تاوانباريان دەكات: بە نمۇنە قەصىدەى:

«بەرگى دونيا هېندە كورت و كۆنە و بازارپىيە»

هەيائى شتىك دەبات كە بنگەى شانازى و خۇ پى هەلدانەوئەى خاوەن دەسەلات و پارەيە. هەموو داخوازىيەكانى تەركى دانىشتنى ناو شار و روو لە دەشت و دەر كردنىش كە لەو قەصىدەيەدا هەيە گالته كردنە بەكۆشك و تەلار و دامودەزگائى دەولەمەندەكانى شارى:

گەنجى راحت تاجى عىززەت خارجى مەعمورىيە
كوندەبو هەر بانگەبانگ و هوئەودىش هاوارىيە
پۇس بەكۆلى عامىرىى فەرمووى كە وا بو پوخته بوون
جووتى سەر كىوان گەلى چاتر لە تاقى شارىيە

ئەم روويەروو بوونەى نالى دژى ژيانە نەرمونۇلەكەى دەولەمەندى شارى، هەرگىز لە كەس ناسەلمىنى بلى گوتەى وەها هەژاران دەبەنگ دەكا و هەستى شۆرشگىرەنەيان دەكوژى، بەهۆى قەناعەت هېنانيان بەكەم بايەخى كۆشك و تەلار و ژيانى ئاسوودە؛ چۈنكە هەژارى بەستەزمان ئەو شعراىيان ناپەتە بەر چا و تاكوو ئەگەر مۇرفىنى تىدا بىت، پى گىژ بىن. كە بۇشيان بخوئىننەو، تى ناگەن. ئەو كەسەى كە لى چاوپروان دەكرى شىعرى نالى بخوئىننەو لە سەدەى نۆزدەمدا، خوئىندەوارى ناو شارە، كە هىچى ئەو هەژارە نىيە پى بگوتى پرۆلىتارىا.

دەزانم لىردەدا من خەرىكى كارىكى بى سەرو پىم، لەو رووئەو كە ئەم تەرزە دەمەتەقەيە، بەهىچ كلۆجىك روو لە شىعرى نالى ناكات، ئەگەر بەزۆرەملى رووى تى نەكەين. بەلام سووچى من چىيە، خوئىندەوارى كوردى ئەم سەردەمە، دىت سوارى سەرو پۇتەراكى شاعىرى وەك نالى دەبىت و مۇرفىن و جندۆكە و دەرەبەگايەتى لە شىعرەكانى هەلدىنجى و گەنجى شك و تازەشى پى سەرلىشىواو دەكات. دەبى بزانىن فكرىكى هەلە كە چووە مېشكى خوئىندەوارى گەنجەو، وەها نەقش بەستوو دەبى يەكجار بەزەحمەت لى دەسپىتەو، ياخود هەر ناسپىتەو. كەواتە پىويستە لەتەك فكرىكى هەلە، يەككى تر هەبى تاى بكاتەو و ئىحتىمالى راستكردنەوئەى سەهووى ناو

هەلەكە، لە مێشكى گەنجدا بەردەست بكات، بەر لەوێ سەھوووەكە بەتەواوى جگىر بێت. ئەم مەبەستەش لە بەیندا نەبێت، پێوستە راستى بگوتىت و پەردەى لەسەر ھەلدریتهوه؛ ھەر نەبى بۆ ئەو لە بەرانبەر بیروپرای ھەلەدا ھى راستىش نمودىكى ھەبى. لەمانەش ھەموو واز بێنن و لەگەڵ نەفسى خۆماندا ھەلوەستى شەرم و ھەیا بکەین، دەبى دەستى ستەم و نارەوايى مروقى بى رەحمى ئەم سەردەمە لە مردوو بەشەپەفەكانمان كۆتا كەین، لە حالىكدا ھەمان دەست پەيكەرى تەقدیس بۆ زیندووى درندەى كوشندەى دەوالپى خۆسەپىنى مىللەت تۆقىنى مىللەت فرۆشیش بەرپا دەكات و دیتە ناو چاويشتەو و دەمكوتىشت دەكات. كە دەورى درندە دەوالپىكەش بەسەر چوو، ھەمان دەست — كە پەيكەرى بۆ دروست دەكرد — چەپلەپىزان دادەنیتەو بۆ يەككى تر؛ بەلام بەدریژايى كات ھەر لەبیرىتە دژى مردوو بى تاوانەكانمان بێت و بە گوناھباريان لە قەلەم بدات. بە دەنگ ھاتنى ئەم نووسینە لەم ھەلەكەوتە سەردەوینە «فرض الكفايه» يیکە وەك نوێژى سەر مردوو كە ئەگەر كەس نەى كات ھەموو كەسى زیندوو تاوانبار دەبێت.

پاش ئەمە كە بەچاكى لیمان روون بێتەو نالى و ئەمسالى نالى، خزمەتكارى دەربەگ و ستەم و ئەفسانە نەبوون، بەلكو خزمەتكارى دەروون و وێژدانى خۆيان بوون، دەتوانن چەند شادەمارى «ناوەرۆك»، لە رشتەى دیوانەكانیان ھەلاوارین و بیانكەین بەشەقل و دروشمى ھەر يەكێك لەو شاعیرانە لێردا رېگەمان نییە بەراوردىكى ئەو دیوانانە بکەین بۆ پەیداكردنى كېشانەو پێوانەپێك كەشەقل و دروشمى يەكێكان لەوانى تر جودا دەكاتەو، چونكە لیکۆلینەوێ ئەم نووسینە مەیدانى وەھا فرەوانى نەگرتووئە بەر خۆى. قسەكەش بۆیە بوو تاكوو شتىكى گرنكى تیدا بەیان كەم. كە بلیم:

لەو دیوانانەدا چەند شادەمارىكى ناوەرۆك بەدى دەكرى. پێدەچى گوتبیتم، شیعەرى ناو ئەو دیوانانە وەھا لەیەكتر دەچن خاوەنیا نەناسریتەو لەو روووە كە دەزانن ناوەرۆكەكانى بابەتى شیعەر لە شاعیرىكەو بۆ يەككى تر گۆرانىكى بنجى بەسەردا نەدەھات. زۆربەیان یاخود ھەموویان چەند مەیدانىكىان دەكوتاو كە ئەمە بەزاهیر وا دەكا بەرھەمەكان لە یەكتر بچن و بۆ ھەمووان دەست بدات.

ئەم تیبىنییە بەروالەت راستە، بنجى مادى راست و دروستیشى ھەیه؛ چونكە دیارە خەرىكبوونى چەند كەس بەیەك بابەتەو، وا دەكا ئاكامى خەرىكبوونەكەیان لە یەكتر

نزيك بى. تەننەت زۆر جارن وا بووۋە تاكە غەزەلەك بەناوى دوو شاعىر بلاو بووۋەتەو. كە ئەمە رووى نەدەدا ئەگەر ناوەرپۇكى ئەدەبەكەيان لە يەكتر جودا بايە؛ وەك ئەوۋى كە مومكىن نىيە، شىعەرىكى «ناظم حىكەت» بىرئە «سلىمان نۇظىف».

بەلى دەزانم، قسەكەم ئەم ئاكامانەى بەبەرەوۋە ھەيە، وەك دىتت لە واقىعەشدا رووى داوۋ. بەلام چەند ھۆيەك ھەيە نەھىلى تىكەلاو بوونى شىعەرى شاعىران بىتتە خەتەرى بى سەروشىنى و نەناسرانەوۋەيان. وا لىرەدا بەو پەرى كورتبىژىيەوۋە لىيان دەبمەوۋە:

يەك لەو ھۆيانەى پاراستنى شىعەرى شاعىر ئەوۋەيە كە زوربەى شىعەركان لەكاتى دانانىانەوۋە بەناوى خاوەنەكەيەوۋە توومار كراوۋە و لە نىوان خەلقدا بۇ ئەو ساغ بووتەوۋە كە ئەمە شتىكە وەك قەلغان وايە بۇ پاراستنى مىلكىەتى شىعەركە. ھۆيىكى تر ئەوۋەيە بەعادەت نازناوۋىك لە كۆتايى شىعەردا، وەك تاپۇى خانوو، شىوۋەكە بۇ دانەرەكەى دەپارىژى. ھەندىك جار وادەبى نازناوۋەكە بەيەككى تىرى وەك خۇى دەگۆردىرئەوۋە كە كىشى شىعەركە تىك نادات و گرفت پەيدا ناكات؛ نالى، سالم، كوردى، حاجى، راجى، صافى و گەلىك نازناوى تر ھەموويان يەك كىشن و دىنە جىگەى يەكتر. بەلام بايەخى ئەم ئىحتىمالە لە زۆر رىگەوۋە كەم دەبىتەوۋە. يەككىيان ئەوۋە بوو كە گوتم شىعەركان لە دەمى بەوۋەلد بوونيانەوۋە، خاوەنەكەيان ناسراوۋە؛ دووۋەميان ئەوۋەيە كە دەشى لە ناو ھەلبەستەكەدا نىشانەيىك ھەبى خاوەنەكەى بەدەستەوۋە بدات؛ وەك كە «قادر» مەدحراوى ناو شىعەر بى، شىعەركە بۇ «كوردى» ساغ دەكاتەوۋە؛ وەيا «حەبىبە»، نالى پى دەناسرىتەوۋە. سەرەپاى ناو، وا دەبى رووداوى ناو ھەلبەست پەنجە بۇ ئەو شاعىرە درىژ دەكا كە رووداوۋەكە پىوۋەندى بەوۋە ھەيە.

ھۆى سىيەم، ئەوۋەيە كە زۆر جارن لەھجەى شىعەركە پەراوۋىزى سەر شىوان تەسك دەكاتەوۋە؛ وەك ھاتنى «ئە» لە پىش فىعلى مضارعەوۋە كە تايبەتى سلىمانى و شوىنى لەو نزيكەوۋەيە؛ وەيا وشەى «دەگەل» ھى موكرىانە؛ بەنموونە دەلىم ئەم مصرەعەى خوارەوۋە:

بە قورىان ھەورەمانى چۆن ببىنم

ھى ناوچەى سلىمانى نىيە، چونكە خەلقەكەى نالىن «ھەورەمانى». ھەرچەند مەفعووليش بىت (مصرەعەكە ھى حاجى مەلا عەبدوللاى كۆيەيە).

ھۆى چوارەمى ناسىنەوۋەى شاعىر ئەو خاسىيەت و تايبەتى و دەم و پراوۋىزەيە لىى

دەبىي بەشەقلىق: كە وا گەلىك جاران غەلەتى پەرسەندوو، راست دەكاتەو. ھەلبەستىك كە لە شاعىرىك نەو شايەو، زەحمەت بۇيى بىيى بە مال: ھەرچەند نازناوى ئەويشى پىوھ بىت و لە نووسىنانىشدا بەو جۇرە رۇيشتىت.

لەگەل ئەمەشدا وا دەبىي شاعىرىك لە دوو شاعىرى ھاوپىكار "مستوى" بوھىتەو و بۇ ھەردووكانىش حىساب كرايىت، وەك قەصيدەكەي «رەفيقان من ئەوا رۇيىم لە لاتان» كە شۇرەتى بۇ كوردى بەستوو: بەلام لە چەند بەيازى موعتەبەردا بۇ «ئالى» حىساب كراو. لەمانەش بترازى ھۆي ديار خستنى خاوەنى شاعىر لە گەلىك بارى ترەو پەيدا دەبىي كە ئىرە بۇيى دەست نادات خۇي پىوھ خەرىك كات.

بە ھەمەحال، ئەم باسەي چەند شادەمارى ناوەرۇك لە شاعىرى بويازانى كوردى سەدەي نۇزدەمدا كە بەسەر لىكۆلىنەوھى شاعىرى ئالى دابىرېن، دەتوانىن لە رىبازىكى ئاشكرا و ھەموارەو گەشتى سرنج گرتن و تۆزىنەوھى تىدا بەينە سەر مەتلەب، چونكە مەتانەتى ھەلبەستى ئالى وەك شوپىن پىي گران مېردان، لە ھەموو مەبەستىك و ناوەرۇكىكى ھەلبەستدا، تورپەي بەستوو، ھەر دەلىي بەر پەنجەش دەكەوېت نەك تەنھا چا. ئەو چەند شادەمارانەي من لىرەدا پەنجەيان بۇ رادەكىشم، بەراستى لىكۆلىنەوھى، روونكردەوھى و شەرحدانى سەربەخۇي دەوي، بۇ ئەوھى بە چاكى ساغ بىتەو. ئايا بۇچى «ئالى» بەزۇرى خەرىكى ئەم تەرزە واتا و مەبەستانە بوو؟ ئايا رىي تىدەچوو «ئالى»، لەو بارەي تىيدا بوو، بەواتا و مەبەستى ترەو خەرىك بىت؟ رۇزگارى ئەو چ مەبەستى ترى دەخستە بەر دەست و ھۆش و خەرىكبوونى يەكىكى وەك ئالىيەوھ؟

لە بەرگى دووھى «حاجى قادرى كۆيى» دا بەپىي لوان و دەسەلات لايەنى پەيدا بوونى شاعىرى كوردى لە سەردەمى حوكمى عەبدورپەرھمان پاشاى بابان، بەدوا شۇرپشى فەرەنسەدا روون كراو تەوھە كە دەزانىن ئالى و سالم و كوردى سى سوارەي ئەم مەيدانەي ھەلبەستى كوردى بوون لە مەلبەندى سلىمانىدا. بەدواي ئەوانداو شانبەشانى وانىش حاجى قادر و باپىرم و چەند شاعىرى ترى كۆيى لە مەلبەندى نىوان دوو زابدا كەوتنە سەر ھەمان رىبازى ئەدەبەوھى، لەو لىكۆلىنەوھىدا، مەتەلى پەيدا بوونى شاعىرى كوردى، پەردەي مەتەلايەتى لەسەر ھەلگىراوھى. ديارە لىرەدا كە باسى ناوەرۇكى شاعىرى ئالى بکەين و ئەم لابسەي ھۆي كوردى بوونى شاعىرەكانى بخەينە بەر لىكدانەوھى، دەبىي ھەمان بۇچوونەكەي ناو بەرگى دووھى «حاجى قادرى كۆيى» دووبارە بکەينەوھى؛ چونكە، تا ئەم بىرم بۇ دۆزىنەوھى ھۆي ئەم دياردەبەي دەست كردن

بەشىئەرى كوردى چوو بى، ھەر ئەو ھۆيانەمان دېنە پېشەوۋە كە لەو كىتېبەدا لىيان كۆلراوۋتەوۋە. كەواتە كوتانەوۋەدى ئەو باسە بەلاوۋە دەنېم و خوينەر دەگېرېمەوۋە بۇ لاي نووسىنى ناوكتېبەكە؛ چونكە چى لەوان نوپترم بەچەنگ نەكەوتوۋە لىرەدا بىكەم بەتەواوۋكەرى ناتەواۋىي ئەوۋى.

كوردىيى بوونى نالى، لەلايەن زانينى ھۆي پەيدا بوون و زەرفى پەيدا بوونىوۋە، گەلىك روونتر و ئاشكراترە لە ھۆي خەرىكبوونى نالى بەو شادەمارانەي كە گوتم رشتەي «ناوەرۋك» ي شىئەرى پىك دېنن. ئىمە نازانين، بەوردى و بە روونى، بۆچى نالى پتر لە شاعىرەكانى سەردەمى خۆي عاشق بووۋە، پتر پەندىار بووۋە، پتر لە پاشاكانى بابان نزيك بووۋە، پتر مەلا بووۋە، پتر دژى صۆفى بووۋە، پترىش ئامادە بووۋە بۇ ئاوارە بوون كە ئەمانە ھەموو دياردەي ئەوتۆن لە شىئەردەكانى دەنگيان داوۋتەوۋە و كارىان كرودوۋتە سەر ژيانى. بەلى دەتوانين رووۋكەشىكى ئەم دياردانە باس لى بکەين و بە فەندى رستەسازى و مەھارەتى شت تىكبەستەن، بايى ئيقناع كوردنى خوينەرېكى بەپەلەش بيان خەينە ناو نووسىنمانەوۋە؛ بەلام چ فايدە كە نووسەر خۆي بەو شتانە ئيقناع نەبىت و باوۋەرى تەواۋيان پى نەكات. حەيفە من يا يەككى تر لەسەر سەكۆي نەمايشت و خۆ ھەلدانەوۋە، پەپى ساختەي رەنگاۋرەنگى ھۆي ھەلبەستراۋ بەخۆمانەوۋە بنېين و دەك تاووس چەترى فېزوناز لە بەرانبەر فكرە سافىلكەكەي تەماشاكەران لى بدەين.

بەپراستى مومكىن نىيە لە دىراسەي بەپەلەدا ھەموو شادەمارى ناوەرۋكەكانى شىئەرى نالى بدەينەوۋە؛ بەھۆي پەيدا بوون، وەيا بىگېرېنەوۋە بۇ سەرچاۋە لى ھۆلقولېنەوۋە نىيە ئەم كارەش كەمبايەخ بى، وەيا ئەنجامدانى لەو ديو سنوورى دەسەلاتى مرۇقەوۋە بى. لايەنى بايەخدار بوونى لەوۋەوۋە دىت كە بەرادەي گرنىگ بوونى دىراسەي شىئەرى شاعىر، دۆزىنەوۋەدى ئەو كارىگەرە و ئەو زەرفەي شىئەردەكەي لى پەيدا بووۋە، ئەوئىش گرنىگە؛ چونكە بەم دۆزىنەوۋەيە پىۋەندىي شاعىر بەواقىئەوۋە دەزانرىت و واتا و ھىمىا شىئەردەكانى بەچاكى ئاشكرا دەبىت، كە ئەمە شتىكە گوتراوۋە و لە ھەندى شوپنى ئەم نووسىنەش باسى كراوۋە.

لايەنى ئىمكان ھەبوونى دۆزىنەوۋەدى ھۆي پەيدا بوون و زەرفى لى ھەلقولېنى شىئەردەكانىش، بەوۋەدا مەعلووم دەكرىت كە خەرىكبوونى بەردەوام و ھەناسە درىژ، دەتوانى ئەو رووداۋانەي سەدەي بىستەم كە پىۋەندىي دوور وەيا نىزىكىان بەنالېيەوۋە ھەيە لە سەرچاۋەي نووسراۋ و دەماۋدەمەوۋە وەرگىرېتەوۋە و لەگەل بەسەرىردنە

عادەتتە يەكەمى نالىيان بەراورد بىكەت و تىنوتاوى ھەردووكيان بخاتە بەرانبەر ئاوينەي ھەلبەستەكانىيەو و لىيان ھەلىنجى. لە ھەمان كاتىشدا حىسابى تەواو بۇ زات و قابىلىيەتى نالى بىكەت چۆن تەفاعول لەگەل ئەو پووداوانە دەكەت. سەرەپاى ئەمانە، ھەموو ئەو پاستىيانەش تى بخوئىتەو ھەلبەستەكانىيەو ھەلبەستەكانىيەو پىمان گەشتووە و راگەياندى تايبەتايان ھەيە؛ وەك ئەو ھەيە ھىندە شەرم بەخۆ بوو، نەيوست بى نەبز گرتنى وەزعى سلیمانى و دلىيا بوون لە پاراستنى ئابروو، پووى تى كاتەو. نىتر ئەو بوو كاغەزى بۇ سالم نووسى و لىي داوا كرد كە لەم پووەو ھەلبەستەكانىيەو بىكەتەو.

بەلى ئەم كارە مومكىنە، بەلام نەك لەم نووسىنەدا كە دەستەملانى ديوانى نالى و چەند بنگەيىكى لىكەنەو بوو لە ناو چوار ديوارى ژوورىكى كۆپى زانىارى كورددا. ھەر جارەش كە ئالقەيىكى لىرە بەپىشەو نەختىك درىژەي كىشاپىت، خىرابەخىرا ترسى وەتەنگەتەنى كۆفارەكەي كۆپ لە درىژە كىشانى گونار نەفەسى برىپىت. ئەم جارەشيان رەچاو كردنى يەك قەوارەيى لە نىوان سەرلەبەرى ئالقەكان وا بىكە نەتوانم مەيدانىكى وەھا فراوان بگرەمە بەر نووسىن كە لە دىراسەي دور و درىژى سەرەخۆ بوەشىتەو و نەيىنى نادىار ئاشكرا بىكەت. كەواتە ھەرچەند دەزانم تۆژىنەو ھەلبەستەكانىيەو سەرلەبەر و بى كەموكەس، ھەم بايەخدارىشە و ھەم مومكىنىشە، بەناچارىي وازى لى دىنم و دەلكىم بەباسى ئەو شادەمارانەي ناوەرۆك كە نەخشە و رشتەي زۆرىيەي ھەلبەستەكانىيەو پىك دىنم وەك كە تا ئىستا لەبەر تىشكى ئەواندا ھاتوچۆم بە فكر و خامەي خۆم كردووە. ئەو ھەموو نىگايىكى پوون دەردەكەوئىت لە ھەلبەستەكانىيەو نالى، زىدە بەرچاو بوونى دوو شادەمارى يەكجار بىنجى و رەگداكوتاوى عىشق و ئايىنە، كەوا بىگومان لە بەرايى ھەموو بەشەكانى تى ناوەرۆكى ديوانەكەيەو دىن. بەپاستى «عىشق و ئايىن» — كە خۆيان دوو شادەمارى گەورەن — لەھەمان كاتدا سەرچاوەش بۇ وردە دەمارى تر كە ئەوانىش بەشدار دەبنەو لە تىكراي ناوەرۆكى ھەلبەستەكان.

شادەمارى عىشق لە شىعەرى «نالى» دا بەپىي گوتەي دەماودەم — كە بەشىكى بەرچاوى شىعەركانىش پىشنگىرى لى دەكەن — لە سەردەمى خوئىندى فەقىيانەيەو، تىكەل بەھەلبەستى نالى بوو. پەنگە ھەر خۆيشى پالپىوئەنەرىكى گەورە بووئىت بۇ بەردەوامبوونى لەسەر پارەوى شاعىرى؛ چونكە وەك دەزانىن گەلى شاعىرى خاوەن ھونەر و خاسىيەتى شاعىرىيەت، وازيان لە شىعەر ھىئاو ھەلبەستەكانىيەو نەبوونى ئاگرى عىشق لە دلىاندا، بەتايبەتى كە شاعىرەكانى وەك نالى خەرىكى خوئىندى مەلايانە و قورئان و

حهديس بوو بن. دياره له بارى وهادا «مهلا»، خهريكى شيعران نابيت، نهگه سۆزىك له ههناوى خۆيدا شك نهبات.

يهككى وهك حاجى قادر، سۆزى كوردابهتى لىي بوو بهو جيگره عيشق كه تا كۆتايى ژيانى شيعرى كوردپهستانه پى هۆنپهوه. دهشزانين چ مزگهوت و مهدرسه و دهرسدانى فهقيبان نهدهبوون بهلهمپه له پيش گوزهرى شاعيرهتهكهى. شىخ رها كه شاعيريكى بهردهوام بوو لهسه شيعر، بى ئهوه عيشق ئاگرى له دللى بهردابيت. دهرس و مزگهوتى نهبوو له شيعر مهنع كات، وهباخود راويژى بهرهو ههلبهستى ئايينى ببات. كه مزگهوتى نهبوو، مهبهستى ترى ههبوون شيعريان پئوه ههلبهستى.

به ههمهحال، وا پيدهچى عيشق نهخشهكيشيكي دهست رويشتوو بوويت له ژيانى نالى. نهخشهكيشانهكهشى ههه لهوهنده نهوهستاوه كه شيعرى عاشقانه پى ههلبهستوو تا سهردهمى مهرگى. من وا دهزانم «عيشق و نامرادى»، ئه فرتهنهيه بووه كه نهى هيشت نالى، بهسه شتيكهوه بوهستپتهوه وهيا بهشوينيكهوه بگيرسپتهوه كه مال و حالكي تيدا بهيهكهوه بنيت وهيا گوزهرانيك تهئمين كات. ههچهند نازانين ئايا غهبرى عيشق چ كاريگهريكى تاييهتى ههبووه وا بكات نالى زيده له خهلقى ولاتى خوى ئهه ئاواره و ئوقره نهگرتوو بيت. بهلام دياره نهگه شتيكى وا ههبوويت لهو سالانهى بهر له ئاواره بوونيدا ههه بايى ئهوه تهفسير بهدهستهوه ددات كه بى ئوقره و بى مال و حال مابهوه تا كۆتايى ژيانى!

بهيجگه له عيشق شتيكى تر بهبيردا نايهت له بابان رووى دابيت و لهگه «نالى» گويزابيتيهوه بو ولاتان و ههندهران كه لهو دوورهشهوه نههيلى رهگ بهزهوييهوه داکوتيت. لهه تاريخستانهى روانگهمانهوه ههه ئههومان پى دهكرى حيساب بو ئهه ترووسكانهى رووداوى كاريگهركهين كه له مهشقهلى ههلبهستهكانيهوه پرشنگ داويژن. بهداخهوه لهوهنده گوتهى دهماودهه كه پيمان گهيشتوو، هيچى نهوتو له بنى بيژنگى تهحقيقدا نامينيتهوه دوو راستيان ساغ كاتهوه وهيا چهند درويهكان سپى كاتهوه: زور جارن گوته دهماودهمهكه، خوى له تهحقيقدا دروى لى سپى دهبيتتهوه و دهپووچيتهوه؛ وهك ئهه خهبهرهى كه دهلى نالى له قهرداغ، «ههبييهى مالى ئاوا»ى خوئ ويست كهچى له ههموو قهرداغدا «مالى ئاوا - مالياوا» و مال كاوليكيش پهيدا نيهه.

دهبينيت چهند دهست بهتالين له بهسهرهاتى نالى!

هەرچەند پیمان ناکرێ بڕیار بەدەین لە چ تەمەنیکدا نالی، دووچارى عیشقى ئاگرینی «حەبیبە» بوو، بەلام وا دیتە عەقلەووە ئەم عیشقەى لە سالانى خویندنى دەرەووەى سلیمانى دووچار بوویت کە سەرەتاکانى تەمەنى جحیلی و هەنگامەى دەرس و خویندنى گونداو گوندی دەگرەنەووە. دیارە نالی ئومیدیکی گەورەى بە «حەبیبە» وە هەر ماو، لەگەڵ بەرھەڵست کردنى باوکی حەبیبەش، لەووەى بەیەکتەر ببریڤ. ئەم راستییەش لەووەى بە ئیسپات دەگات کە نالی خۆی دانى پێدا هیناوە لە قەصیدەکەى «ماتەم وەکو زولفەینى سیهە...» دا:

بەس گریه بکە بۆ پەدر و بابى حىجابت
 بى بابى بى تۆ موریتە بۆ وەصل و مولاقت
 بى بابى بى تۆ بۆ من و تۆ بابى فتوحه
 بى بابى بى تۆ خواستەبى من بوو بە ئاوات
 بى بابى مرادى من و تۆ بوو بە تەمەننا
 بى بابى دوعاى من و تۆ بوو بە موناجات
 ئەو بابە کە فەتح و زەفەرى قەلەبە قەمعى
 با قەلەبى بکا زەلزەبى هادیمى لەذات

دیارە حەبیبەش وەك نالی، دووچارى عیشقەکە بوو؛ تەنانەت لە راز و نیازى عاشقانەدا، بەزاریشیدا هاتوو کە خوا ئەو بابە بباتەو و بەیەکتەریان شاد کات. بەلام بیگومان دواى مردنى باوکهکەش بەرھەڵستی ئەوتۆ هەبوو نەهیلێ بەیەکتەر بگەن کە ئێرە جیى لیکۆلینەووەى دەرخستن وەیا تەرجیحى هۆی ئەو بەیەکتەر نەگەشتنە نییە. ئەووەى مەبەستە لێرەدا، دۆزینەووەى لایەنى زووتر دامەزران و چەسپانى عیشق و ئایینە لە وێژدانى نالیدا. ئایا کامیان بەر لەوى تر چنگالی خۆی رۆ جواندوو؟

ئەم چەند دێرەى لێرە بەپێشەووە لایەنى زووتر رێسکانى عیشق تەرجیح دەکات، لەو تەرجیحەشدا، شتیکی چاوەرپوانکراو و عادتى بەبەر خۆیەووە گرتوو؛ چونکە دیارە عیشق بەچکەى گەنجایەتییه و ئایینیش هی کاملی. لیکدانەووەکەشم بۆیە بوو، نووسینەکە تەسلیم بەتاکە بنگەى چاوەرپوانکردن و حوکمی عادت نەکەم، زۆر جارن وا دەبێ بەپێچەوانەووە کاردەکەن.

بەراستی عیشق کە قوولترین و کۆنترین هەستە، گەورەو کاریگەرەکانى گیان و

گۆل بە دەم بادی سەباوہ پیکەنی بولبول فېری
یەعنی عاشق لازمە دوور بی لە یاری بی وەفا

وہ یاخود لەم بەیتەیدا:

تا پی نەکەنی گۆل بە دەمی بادی سەباوہ
نەمزانی شەوی بولبولی بیچارە حەقی بوو
ہەر لە سەرچاوەی عیشقەوہ، ئەم دیمەنە تەندروستیەشی ھەلینجاوہ:
دەستم کە لە صەد جیگە بە صەد وەعدە شکاوە
جەبری نیە ئەم کەسرە ھەتا نە یخەمە ئەستۆ

لە ھەندی ئالغەی لیژە بە پیشەوہی ئەم نووسینەدا، لایەنی دەرکەوتنی کۆمەلایەتی لە
ھەلبەستەکانی نالی روون کراوہتەوہ کە ئەویش دەبی لیژەدا تی بخویندریتەوہ؛
ھەرچەند لزووم بە دووبارە کردنەوہشی نەبی.

کورتەمی قسە لەبارەمی عیشقی نالی، ئەوہیە کە ئەم عیشقە بە ھەموو سەرۆبەریکی
ئەدەبی نالیدا بلأووہوہتەوہ؛ وەک رشتەمی دەماران کە بە بەدەندا بلأودەبیتەوہ.

بەدوا عیشقدا ئایین، روپیویکی بەرینی لە ناوہرۆکی شیعری نالیدا گرتووە؛ بەگەلیک
شیوہش جلوہی کردووە. ئەم ھەلبەستە سەرلەبەریان بە ئایینەوہ خەریکن، بەشیکی
زۆریشیان لە ھەلبەستە ھەرە درێژەکانی نالی دەژمیڕین:

۱- ئەمی جلوہ دەری حوسن

۲- ئەحوەلی تەفرەقە نەزەر

۳- مووی سپی کردم بە شوشتن

۴- حەلقەدەر گۆشی کەفی رەنگینی تۆیە

۵- ئەمی ساکینی ریاضی مەدینەمی منەووەرە

۶- ئەلا ئەمی نەفسی بووم ئاسا

۷- شتر بانا

۸- لە جوملەمی موعجیز ئەندەر موعجیز

۹- لە چاوی روودبارم

۱۰- ساقی وەرە مەیخانە

۱۱- نهفەس بگره

۱۲- ئەي تازه جهوان

۱۳- وهى كه رووزەردى مهدينهو...

جگه لهم قهصيدانه، له زۆر جيگهه ههلبهستى عادهتیی پهنه وهيا عيشقيشدا، نالی،
سهرى له نايين خوار كر دوو تهوه و خهياكهه بهدهورى چراي ئهودا وهك پهروانه خول
خواردوو كردهوه:

دونيا بهفیدای قهدهی بکهو دامهنى بگره

طوبى لمن اختار على المال مالا

جووشش و تاوه له نـیـو دیدیهی گریانمدا

چ تهنووړیکه له تهنووړهیهی تووفانمدا

تۆ که حوری وهره نیو جهننهتی دیدهم چ دهکهی

لهم دللهی پر شهردر و سینهیهی سووزانمدا

هود هودی دل حهبسی بهلقیسی سهباى دیوه یهقین

خوی که دامه ن گیری شاهى ئاصهفی ثانی دهکا

ئهو کهسه تهحدیثی نیعمهت بی مراد و مهطلبی

میسلی نالی امتثالی ئهمری یهزدانی دهکا

بهم کاسه لهسهه پهنجه دهلین نوری عهلا نور

رهخشانه له میشکاتی قهدهحدا وهکو مصباح

بنیانی کیبر و سهرکهشییه تاقی کیسرهوی

دانانی زولم و پوو رهشییه تهختی نابنوو

سهرلهبهری بهیتهکانی : «له کن ئهم جهوهههه فهرده»، زادهی نایین.

بو تۆ که بیکر و تازه وهکوو حوری جهننهتی

قهیدی چیه عهجووزیهی دنیا بدهم طهلاق

بى سوننەتى تەقبىلى دەمت عاطىلە رۇزۇوم

بى حەضرەتى مىحرابى برۆت باطىلە نوۋىژم

ئەمانە نمونەى بەيتى دىن ئامىزن لە سىيەكىكى پىشەوہى ديوانەكەى وەرگىراون. كە
بىين بەدوا ھەموو شوپن پەنجەيىكى دنيدا بگەريپن لە ھەلبەستەكانيدا، خەرمانىكى
مناسبيان لى دەدۆزىنەوہ، ئەم شەقلەى دىنى پىوہ بىت. ديارە ئەو شىعرانەى ئارايشتى
خويان لە زاراوہ و مەوزووعاتى خويىندنى مزگەوت وەرگرتووہ ئەوانيش دەخرىنەوہ سەر
خەرمانى شىعرى سەر بەئايين. گەلىك پەند و قسەى نەستەقىشى راستەوخو لە
ئەدەبىياتى دىنەوہ ھەلكولىون.

خالى نىہ نالى دلەكەت ساتى لە ھىجران

تا تارى وجودت نەپسىنى «ملك الموت»

ئەم «ملك الموت»، بەزمان با ھەلدان دەكرىتە «ملى كەلمووت، بەواتاى مى وەك
مووت. ئەو ملەت كە وەك موو واىە»، ھەر خوى «ملك الموت»، دەشى «ملك الموت وەيا
ملك الموت» بىت. لە «ملك الموت» وە تىكەلكىشەكەى «ملى كەلمووت» دەردەچىت.

ھەر لە سەرچاوہى دىنەوہ نالى پەندىشى ھەلىنجاوہ:

سەھم و نەصىبى ئەصلىيە بەختى گياھ و گل نىيە

تووتنە خەرچى سووتنە مۇدنە ماچى لەب دەكا

لەومى زەمان دەكەى كە بۆچ خوارى و راستى دەوى

غافلە دەستى راستى خۆت خزمەتى دەستى چەپ دەكا

وہياخود كە دەلى:

گەر ئاب و تابى جەننەتى و دۆزەخىت دەوى

بنوارە ناوچەوانى بەشووش و برۆى عەبووس

وہيا:

نالى ئاسوودە نىہ توولە نەمامى عومرت

بەنەفەس دىت و دەچى ئەصلى لەسەر بايىكە

رېكەوتىكى سەير لەوہدايە كە نالى لە بەيتىكى ئايىنى و يەكىكى ترى سەر بەئايىندا

دەسكارىيەكى يەكجار شاعىرانە و دەسەلاتدارانەى دوو وشەى بەيتەكانى كىردووه. دەشى بۆى حىساب بىرى بەنىشانەى پىشەوايى لە مەيدانى زمان و ھونەردا. بەيتە ئايىنەكە ئەمەيە:

زەرپە لە چاوى بۆتەيى سەپرافى كەففەدا

مەخفى نىە ديارە وەكوو پۆزى نىمەپە

وشەى «نىمەپ» كورتە و گۆپاوى وشەى «نىوەرپۆ» يە كە ئەويش كورتە وشەى «نىوەرپۆز» د. بەيتە سەر بەئايىنەكەش ئەمەيە:

مەمخەرە ھاويەيى ھەولى فىراق

دەستى من دامەنى تۆ پۆزى قىيا

وشەى «قىيا» كورتەى وشەى «قىيام ودىا قىامەت» د. ئەم ماملەتە لەگەل وشەدا بەرھەمى دەست پۆيشتنى لە پادەبەدەر و خۆ بەئوستاد زانينە. حاجى قادريش لەم نيوە بەيتەدا، ماملەتتىكى وەھاي كىردووه:

تەعامى گەرەيى بى چەك نەكەن نەك

لە كىتەبى «ابن الرومى: حىاتە من شعرە» ى عەباس مەحمود عەقاددا دەبينى «ابن الرومى» ش بەھۆى لەخۆ پازى بوونەو دەستورپىكى رېزمانى عەرەبى مل كە چ كىردووه بۆ ئىجتىھادى خۆى لەوودا كە دەلى:

دعونى و ابا ابا على

«ابا» دەچىتە سەر پاناوى لكاو (ضمير متصل)، نەك ناو. وەك لىرەدا شاعىر بەئارەزووى خۆى بەكارى ھىناو. نمونەى تريش لەم بابەتە، لە شىعرى شاعىرى دەسەلاتداردا ھەيە، چەند دانەيىكىان لە كىتەبەكەى «مع المتنبي» ى دانانى «طە حسين» دەخوئىتەو.

باسى ئايىن لە ناوەرپۆكى شىعرى "نالى" دا درىژەى زۆرە كە ديارە لىرەدا جىى نابىتەو؛ ئەوئەندە بەسە بلىم چى لىرە بەپىشەو (لە بەشەكانى پىشووئردا) دەربارەى مەيلى نالى بۆ تصوف و مەزھەبى «جبر» گوتراو، دىتەو ناو حىسابى ئىرەكانەو. ھەرچەند لزووم بە دووبارە كىردنەوئەشى نەبى.

بەدوا عىشق و ئايىندا، دەمارى ترى ناوەرپۆك لە پەند و قسەى نەستەق و دروشمى

كۆمەلەپەتى و خۇ ھەلەدانەو و خۇشكاندەنەو و صۇفیانە و رەندى و شىعەرى بە روالەت كور دۇست، ئەمانە ھەموویان بەشدار دەبن لە پىكھېنەننى تابلۇ سەر جوملەى ناوەرۇك لە شىعەرى نالىدا كە ئەگەر تاك تاكەيان بەدرىژى باس بكەين، بە درەنگەو و لىيان دەبىنەو؛ تەننەت نەوونە ھىنانەو و ھىان رۇو پىوئىكى فرەوان دەگرى لە قەوارەى ئەم نووسىنەدا. ناوناو بە پىي پىوئىستى رۇونكرەنەو، ئەو نەوونانە شى كرەونەتەو. ھى تریش وەك ئەوان لە دیوانى نالىدا دەدیتىرین و ھەموو كەسەك تىيان دەگات كە نىتر پىوئىست بەو نەماو چى تر پىيانەو خەرىك بم.

وئىراى ئەم شادەمارو وردە دەمارانەى ناوەرۇك-كە باس كەردن- يەككىكى تر ھەپە دەشى ئەویش بە شادەمار حىساب بكرىت. لە گەلەك جىگە و مونسەبەدا، ھەستىكى زۇر بەھىزى «خۇ بە كوردزانين» لە شىعەرى نالى گەرمایى دەداتەو كە ئەگەر بخرىتە سەر كوردى بوونى زمانى شىعەرەكانى، ئەم ھەستەش دەبىتەو يەكەك لەكەرتە بنجىيەكانى «ناوەرۇك» نەك «رۇخسار، شىوان، روالەت» ى شىعەرى نالى بەتايبەتى كە بىين تىبىنى داخوازىيە ئەدەبىيە- سىياسىيە- كۆمەلەپەتەكانى ئەو سەردەمە بكەين كە نالى؛ شىعەرى تىدا ھەلبەستوون، بەدرىژاى عومرى دوور كەوتنەو ھى لە سلىمانى.

زمان بەعادەت دەخلى بەسەر روالەتەو ھەپە: بەلام بەنىسبەت بوئىزى كوردى ۱۰۰-۱۵۰ سال بەر لە ئىستا، بەتايبەتى كە لە دەردەو كوردستانى بەسەر بردى و نانكى لەو زمانە كوردىيە وەرنەگرتى، ديارە زمانەكە دەبىتە مەبەست و ناوەرۇك و ھەست، ئەك قەپىلك و دەفر. لە گەلەك شوپنى دیوانەكەيدا خۇ بەكورد زانين، دیمەنىكى بەرچاوى ناو ھەلبەستە. من لىردەدا مەوداى دەلالەت لى وەرگرتنىانم بەدەستەو نىيە: بۇيە دەیاندمەو بە پەرۇش و پىو خەرىكبوونى خوینەران. بەلام تاكە مصرەعى كۆتايى مەواەرەكەى نىوان «خاكى و نالى» تامبوئىكى بەھىزى كوردایەتى لى وەردەگىرى كەوا دەشى حىسابىكى تايبەتى بۇ بكرىت. چ دوورەيش نابىنم مەواەرەكە لەو سەردەمانەدا بووبىت كە قەصیدەى «تاقمى مومتازى شاھ و تا فەلەك دەورى نەدا» ى تىدا ھۆنراپىتەو. وەك بزەنم «خاكى»، ھەر لە دەوربەرى سلىمانى "نالى" ى دیو كە ئەمە پتر جى و كاتى مەواەرەكە نىشان دەدات، لەو ھى دىتنيان لەدەردەو ھى كوردستانى عىراقىشدا بووبا:

موحەققەق مەشرەبى "نالى" لەشىعرا ھەر وەكو «خاكى»

خەپالى كوردىيە بەپتى سەراپا زولفى دووتايە

گومان نىيە لەو ھەدا مصرەعى دووھى بەيتەكان ھى نالين؛ ھەم لەبەر تريسكانەوھى
ئاكارى دارپشتنى «نالى» يانھيان و ھەم لەبەر ھاتنى ناوى «حەبىبە» لە مصرەعى
دووھى ئەم بەيتەدا:

لەدۇنيا جەننەتى باقى تەلارى شاھىيە ساقى

«حەبىبە» طورپەيى طەوقى مىلى شىرىن و عەزرايە

ديارە "خاكى"ش لە رووى ئەدەبەوھ ناوى "نالى" پيش ھى خوئى خستووھ لەو
مصرەعى كە بووھ بەنيوھ بەيتى كۆتايى قەصيدەكە و ناوى ھەردووكيانى تىدايە.

چەند بەناكامى و نيوھچلى دەست لەم گولچننەھى گولزارى نالى ھەلدەگرم: (گەلى
قسەم لە دلا بوو، حىكايەتم مابوو) بەلام سەد حەيف و مخابن! مەوداي حىكايەت خوانى
بەپايان گەيشت و تەلەسماتى گەلىك قەلاى داخراو نەشكىنرا. گەوھەر و نەھىنيەكى
تياندا ھەبى بو قارەمانىكى ترى تەلەسم شكىن بەجى ھىلرا. منيش ھەر ئەوھم بو
مايەوھ، لە پانايى گەشتى ناو باغەكەى نالى، پر بەدل بلیم:

دەسكىك گول، دەسكىك نىرگىز

مەرگى كورد و كوردستان نەبىنم ھەرگىز

**